

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

One family wedding.
Let the drama begin...



An (Un)Romantic Comedy



Phoebe MacLeod



İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi



Kendisiyle her zaman her şeyi konuşabildiğim annem Margaret'e.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

İÇİNDEKİLER

Bölüm 1
Bölüm 2
Bölüm 3
Bölüm 4
Bölüm 5
Bölüm 6
Bölüm 7
Bölüm 8
Bölüm 9
Bölüm 10
Bölüm 11
Bölüm 12
Bölüm 13
Bölüm 14
Bölüm 15
Bölüm 16
Bölüm 17
Bölüm 18
Bölüm 19
Bölüm 20
Bölüm 21
Bölüm 22
Bölüm 23
Bölüm 24
Bölüm 25
Bölüm 26
Bölüm 27
Bölüm 28
Bölüm 29
Bölüm 30
Bölüm 31
Bölüm 32

[Teşekkür](#)

[Phoebe MacLeod'dan daha
fazlası Yazar Hakkında
Boldwood Books Hakkında](#)

[OceanofPDF.com](https://www.oceanofpdf.com)

"Tamam, Chris. Sanırım Tina'nın senin yeteneğinin hayranı olmadığını söylemek yanlış olmaz. Bize bundan bahset."

Tina'yı suçladığımı söyleyemem. Chris ve karısının arasındaki masanın üzerinde duran vibratör en kibar şekilde 'zorlu' olarak tanımlanıyor. "Muazzam" da uygun bir kelime olabilirdi, "ne oluyor lan?" ile birlikte, ki bunun bir kelimedenden ziyade bir deyim olduğunu kabul ediyorum.

Seks ve ilişki terapisti olarak çalıştığım süre boyunca, tedavi odamdan pek çok vibratör gelip geçti. Genelde onlar hakkında oldukça olumluyum; faydalı olacaklarını düşündüğümde onları tavsiye ediyorum, ancak tartışmalı olabiliyorlar ve işleri daha da kötüleştirebileceklerini düşündüğümde uzak duruyorum. Ancak Chris'in bugün terapiye getirdiği nesne şimdiye kadar tavsiye ettiğim vibratörlerin hiçbirine benzemiyor. Yaptığı kısa gösteri sırasında, çok endişe verici bir şekilde kıvrıldı, vızıldadı ve itti. Ayrıca kafamı tamamen karıştıran bir dizi yanıp sönen ışıkla aydınlandı. Neyi aydınlatıyor olabilirlerdi ki? Bunların hiçbirisi ya da lanet olası şeyin büyüklüğü sizi vazgeçirmeye yetmediyse, gürültüsü sizi vazgeçirebilir. Tarif etmesi zor, ancak kızgın eşek arısı ile astımlı yol matkabını düşünürseniz, çok uzakta olmazsınız. Günümüzün bir işkence nesnesi olarak oldukça başarılı olduğunu görebiliyorum; birinin bağırsaklarını oldukça başarılı bir şekilde deşebileceğinizden hiç şüphem yok. Seks oynacağı olarak mı? Yüce Tanrım, hayır.

'Bunun işleri renklendireceğini düşündüm, ne demek istediğimi anlıyor musun, Poppy? Ve,' bana şehvetle bakıyor, 'ben izlerken kullanmak isteyeceği bir şey olabileceğini düşündüm.'

Tina tiksiniş görünüyor ve onu suçladığımı söyleyemem. Bu dördüncü seansları ve sinir bozucu bir şekilde, şimdiye kadar Chris'e ulaşmayı hiç başaramamış gibi görüyorum. Ortaya koydukları sorun pek de alışılmadık değil - evliliklerinde sürtüşmeye neden olan libido uyuşmazlığı - ancak Chris şu ana kadar sorunun kendisiyle ilgili olduğunu kabul etmeyi kararlılıkla reddetti. Ona göre Tina'nın bu kadar tutucu olmayı bırakması gerekiyor ve her şey yoluna girecek. Chris'in göremediği şey ise, yatak odasında daha egzotik şeyler yapması için Tina'ya yaptığı sürekli baskının işleri onun için çok zorlaştırdığıdır.

Nereden geldiğini biliyorum; bilmeseydim işimde pek iyi olamazdım. Chris açıkça ağır bir porno kullanıcısı, her ne kadar ilk seansımızda ona bu konuda nazıkçe meydan okuduğumda kör olmadığına yemin etse de. Ancak, fantezileri hakkında konuştuğumuzda, porno endüstrisinden bir, iki, üç kontrol listesi gibiydi. Saate bakıyorum: Bugünkü seansın bitmesine on beş dakika var ve sonra iki hafta boyunca onları görmeyeceğim, bu yüzden bugün bir ilerleme kaydedebilirsek gerçekten iyi olur.

"Tina'nın vibratör konusunda neden çıldırmadığını düşünüyorsun, Chris?"

"Bilmiyorum. Sınıfının en iyisi ve kelimenin tam anlamıyla her şeyi yapıyor! Size söyleyeyim, oldukça pahalı.

Bu konuda ciddi şüphelerim var. Kontrol paneli, ev elektroniği projesi yapan biri tarafından monte edilmiş gibi görünüyor ve geri kalanı da çok daha iyi değil.

"Tamam, bir adım geriye gidelim. Dört P ve dört C hakkında konuştuğumuz zamanı hatırlıyor musunuz?"

"Evet.

"Bana onlardan bahset.

"Pek çok erkeğin seks hakkında Ps olarak düşündüğünü söylediniz. Pozisyon, performans ve penis boyu.

"Harika. Konuştuğumuz dördüncü maddeyi hatırlıyor musun, özellikle pornografi ile ilgili olan?"

"Güç.

"Bu doğru, pornoda gerçek dünyadaki bir ilişkide sağlıklı olabilecek bir güç dengesizliği tasvir ediliyor. Peki ya gerçek dünyadaki seks - orada ne hakkında konuşmuştuk?"

"C'ler.

"Ne olduklarını hatırlıyor musun?"

"Üzgünüm, tam olarak değil. Rızayı hatırlıyorum ama diğerlerinden emin değilim.

'Bu onlardan biri, evet. Ayrıca iletişim, bağlantı ve uzlaşma da var. Peki, Tina'ya sunduğunuz hediyeye bakarsak, sizce daha çok P'lere mi yoksa C'lere mi giriyor?

Sanırım sonunda biraz ilerleme kaydetmeye başlıyor olabiliriz, çünkü hafifçe kızarıyor ve gözlerini kaçırıyor.

"Bilmiyorum.

"Haydi, üzerinden geçelim. Sen ve Tina hiç vibratör kullanmak hakkında konuştunuz mu?

"Umm, biraz yaptık.

"Bu da ne demek oluyor?

"Sana ne anlama geldiğini söyleyeyim," diye araya giriyor Tina. "Bir keresinde bana bundan bahsetmişti ve ben de ona bunun mümkün olmadığını söylemiştim ve bunun inanılmaz derecede yapışkan olduğunu düşünmüştüm.

"Chris?" diye soruyorum.

"Şey, evet. Öyle dedi ama görünce fikrini değiştirir diye düşündüm.

"Anlıyorum, peki sizi mermi gibi daha küçük ve dikkat çekmeyen bir şey yerine bunu seçmeye iten neydi?

'Daha büyük daha iyidir, değil mi? O küçüklerin nasıl tatmin edici olabileceğini anlamıyorum; onları zar zor hissedersiniz.

'Farklı vibratör türleri ve kullanımları hakkında bir tartışmaya girmemize izin vermeyeceğim, çünkü bunun bize burada yardımcı olacağını sanmıyorum. Ps ve C'lere geri dönelim. Tina'nın genel olarak vibratörlerle ilgilenmediğini açıkça belirttiğini tespit ettik, ancak bununla fikrini değiştirebileceğinizi hissettiniz. Bu düşüncenizin adil bir yansıması mı?'

'Evet, bir kez denerse...' diye düşündüm.

'İstemediğini açıkça belirtmesine rağmen mi? Sizce bu ona nasıl hissettirdi? Bu iyi bir iletişimin, birlikte bir bağ kurmanızın ve uzlaşmanızın bir örneği miydi yoksa gücünüzü kullanarak onu zaten istemediğini söylediği bir şeyi yapmaya zorlamaya mı çalışıyordunuz?'

'Hayır, onu zorlamaya çalışmıyordum. Sadece zihnini yeni olasılıklara açmaya çalışıyordum, hepsi bu.

'Şu anda sahip olduğumuz şeyin nesi yanlış anlamıyorum. Neden daha baharatlı olması gerekiyor? Tina araya giriyor.

"Detaylandırmak ister misiniz? Ona sordum.

"Sıkıcı olduğunu söylediğini biliyorum ama ben misyoner pozisyonunu seviyorum. İstedığı bazı şeyleri denedim ama onlar ya rahatsız edici ya da düpedüz aşağılayıcı. Geçen hafta denemek istediği bir pozisyon vardı ki bana smear testine gitmeyi hatırlattı. Bu beni nasıl seksi hissettirebilir ki?"

'Bu sana nasıl hissettiriyor? Chris'e anlat.'

Ona dönüyor. "Seninle seks yapmak istemememe neden oluyor Chris, çünkü tuhaf şeyler istemeye başlayacağından endişeleniyorum, bu yüzden havamda olmadığımı söyleyerek seni uzaklaştırıyorum ya da her neyse.

Chris'e, 'Sanırım sen de bunu sinir bozucu buluyorsun,' diyorum.

"Tabii ki istiyorum. Seks benim için önemli. Hayır dediğinde, beni istemediğini, beni sevmediğini hissediyorum.

'Reddedilmeyle başa hiçbir zaman kolay değildir, kabul ediyorum, özellikle de bir evlilikte.

Ne dediğini anlıyor musun?"

'İstiyorum, sadece dışarıda denemediğimiz çok şey var ve acaba bir şeyleri kaçırıyor muyuz? Bunu öğrenmenin tek yolu denemektir ve ben ondan hiçbir zaman sevmediği bir şeyi tekrarlamasını istemedim.

'Yani diğer herkesin senden daha iyi vakit geçirdiğinden endişeleniyorsun, çünkü hepsi senin yapmadığın şeyleri yapıyor? İzin verin içinizi rahatlatayım. Çok az insan, aslında küçük bir azınlık, aşırı seks eylemlerinden heyecan duyar. İnternete baktığınızda göreceğiniz pozisyonların çoğu, katılımcılar için tatmin edici oldukları için kullanılmıyor. Aslında, çoğu son derece tatminsizdir, ancak kamera için neler olup bittiğinin iyi bir görüntüsünü sağlarlar. Misyoner pozisyonunu sıkıcı bulduğunuzu söylüyorsunuz ama kaç hayvan türünün yüz yüze çiftleştiğini biliyor musunuz?

"Hayır.

"Hemen hemen sadece biz ve şempanzeye benzer maymunlar olan bonobolar. Eğlence amaçlı seks için de aynı şey geçerli. Çoğu hayvan için çiftleşme tamamen bir üreme eylemidir. Bunu sadece eğlenmek için yapabilmek ve bunu yaparken birbirimizin gözlerinin içine bakabilmek ne büyük bir ayrıcalık! Misyoner pozisyonunun bu kadar popüler olmasının nedeni budur, çünkü sadece fiziksel bir bağlantı değil, aynı zamanda duygusal bir bağlantı da sağlar. Başka şeyler denemeyin demiyorum, ama sadece ikiniz de bu konuda rahatsanız. İşte burada iletişim ve uzlaşma devreye giriyor. Bu konular hakkında açıkça konuşmayı öğrenebilir ve Tina'ya neden bir şeyler denemek istediğinizi açıklayabilirsiniz, bu

Onun için anlaması daha kolay olur ve daha istekli olduğunu görebilirsiniz. Bu mantıklı mı?

'Edepsiz konuşmalardan hoşlanmıyorum. Kendimi ucuz hissettiriyor,' diye itiraz ediyor Tina.

"Edepsiz konuşmayı önermiyorum Tina," diye açıklıyorum. Bu bazı insanlar için işe yarayan bir şey, ama kesinlikle hepsi için değil. Ben açık ve dürüst bir iletişimden bahsediyorum. Pekâlâ, ev ödevi zamanı. Seni iki hafta tekrar görene kadar seks yasağı uygulayacağım.

Chris çok üzgün, Tina ise çok mutlu görünüyor.

"Onun yerine konuşmanı istiyorum. Yani, yapacağınız şey şu. Birbirinize sekste nelerden hoşlandığınızı söyleyeceksiniz. Her cümle ya "Sen...", "Sen..." ya da "Bence biz..." diye başlamalı. Bunu yapabileceğini düşünüyor musun?"

Tina şu anda pek memnun görünmüyor, ama Chris biraz canlandı.

'Burada önemli olan ikinizin de bunu yapmasıdır; biriniz uzun bir alışveriş listesi çıkarır ve diğeriniz hiçbir şey söylemezse bu işe yaramaz, tamam mı? Burada yaptığımız şey, seks hakkında açıkça ve utanmadan iletişim kurmayı öğrenmektir. Başlangıçta garip gelebilir, ancak bana güvenin ve buna devam edin. Eğer bu konuda konuşmayı öğrenebilerseniz, pozisyonların ve diğer tüm şeylerin bir önemi kalmayacaktır çünkü daha iyi bağ kuracak, farklılıklar olduğunda uzlaşmayı öğrenecek ve her şeyden önce güven inşa edeceksiniz. Bir sonraki buluşmamızdan önce bunu en az üç kez yapmanızı istiyorum. İlk sefer tamamen cinsellikten uzak bir yerde, örneğin oturma odanızda tamamen giyinik bir şekilde olmalıdır. Nasıl anlaştığınıza bağlı olarak, her seferinde çitayı biraz daha yükseltebilirsiniz; belki ikincisi için yatak odasına geçebilirsiniz, ancak tamamen giyinik kalın. Eğer ikiniz de bu konuda rahatsanız üçüncü seferde çıplak olabilirsiniz ve birbirinize dokunabilirsiniz, ancak seks yapmamalısınız. Anlaşıldı mı?"

İkisi de başını sallıyor.

"Harika. Sorusu olan var mı?"

"Bununla ne yapacağım? Chris vibratörü göstererek sorar.

"Hiçbir fikrim yok. Korkarım bu tür şeyler için ikinci el piyasası pek yok.

"Kullanılmıyor ama.

"Üzgünüm Chris. Bence en iyisi bunu çöpe atıp tecrübe olarak kabul etmen.

'Sanırım hoşunuza gitmezdi? Profesyonel olarak yani. Ne dediğini anlayınca yüzü kızarır.

Bir an için bunu düşündüm. Masamda çeşitli seks oyuncaklarından oluşan bir çekmece var, sadece örnek olması için, ama o kadar büyük ki oraya sığacağından şüpheliyim ve nasıl yapılmaması gerektiği dışında neyi örneklemek için kullanacağımı düşünemiyorum. Yine de meslektaşım Rachel'in bunu görmek isteyeceğini biliyorum; ona bunu asla yeterince açıklayamayacağım.

'Eğer bırakmaktan memnunsanız, meslektaşına göstermekte bir sakınca görmüyorum. Sadece profesyonel ilgi için. Ondan sonra da elden çıkaracağız. Sorun olur mu?

'Bana uyar. Teşekkürler, Doktor.'

Tina resepsiyona doğru yürüyor, ceketinin düğmelerini ilikliyor, ben de Chris'in tek başına olmasından yararlanıyorum.

"Hatırladığım kadarıyla bir şey daha var, Chris. "Evet?

'Önümüzdeki birkaç hafta web sitelerine biraz ara verin, olur mu?

Tina'ya konsantre ol, tamam mı?

Öfkeyle kızardı ama başını salladı. Müşterilere karşı bu kadar doğrudan olmayı sevmiyorum, çünkü bu onları soğutabilir ve genellikle çok kırılgan olan bağlantıyı koparabilir, ancak burada gerçek bir ilerleme kaydettiğimizi düşünüyorum, bu yüzden biraz daha baskı işe yarayabilir. Notlarımı yazmak ve o gün için toparlanmak üzere ofisime dönmenden önce birlikte ayrılmalarını izliyorum. Rachel'in son müşterilerinin çıkışını duyabilmek için kapıyı açık bırakıyorum. Normalde Cuma günleri işten sonra hızlıca bir şeyler içmek için bara gideriz ama önce ona küçük bir sürprizim var.

OceanofPDF.com

"Eller yukarı! Kımıldamayın ve arkanıza dönmeyin!"

Rachel'ın müşterilerinin gittiğini duyar duymaz, ofisinin kapısına yaklaştım ve arkası dönük olana kadar bekledim. Gözetlenmeden içeri sızmayı başardım ve şimdi vibratörü sırtının küçük kısmına bastırıyorum.

'Kahretsin, Poppy! Beni zıplattın, seni inek. Bu da ne böyle?" sorar, arkasını dönüp ilk kez göz göze geldiğinde.

"ChrisTina'dan küçük bir hediye," diyorum ona. Normalde müşterilerimize takma isim vermeyiz ama iki isim o kadar mükemmel bir şekilde birbirine uyuyor ki vermemek imkânsızdı. 'Bunu ona işleri renklendirmesi için aldı ve şaşırtıcı olmayan bir şekilde pek de hevesli değildi. Siz ne düşünüyorsunuz?

'Bu müstehcen. bulmuş bunu?"

"Bilmiyorum, daha önce böyle bir şey görmedim. eBay?"

"Belki. Peki neden aldın?"

"Onu bunun uygun olmadığına ikna etmeyi başardım. Çöpe atacaktı ama sana gösterebilmem için bana verdi. Bak, ışıkları ve her şeyi var! Ona göstermek için açtım ve dönmeye ve yanıp sönmeye başladığında gözleri açıldı.

"Bir seks oyuncağının ışıklarına neden ihtiyaç duyarsınız ki?"

"Bilmiyorum. Karanlıkta kullanıyor olsaydınız yardımcı olabilirdi sanırım, böylece nereye gittiğinizi görebilirdiniz? Ofisinin ışığını söndürüp kapıyı kapatıyorum, böylece vibratörün tüm ışıklı ihtişamını görebiliyoruz.

'Seni bilmem ama Poppy, eğer bana doğru gelen ve o korkunç sesi çıkaran şeyi görebilseydim, ilk içgüdüm kaçmak olurdu.

gözlemliyor.

Işıkları tekrar açıp vibratörü kapatırken 'Biraz ruh halini bozuyor,' diye kabul ediyorum. "Tina'nın beğenmemesine şaşırmadım - ya sen?"

Onu benden alıyor ve dikkatle inceliyor. "Su geçirmez mi?"

"Sanmam. Sence masaj aleti olarak işe yarar mı?"

Tekrar ateşliyor ve kürek kemiklerimin arasına yerleştiriyor. "İyi mi?"

'Her şeyden çok gıdıklıyor. Biraz daha sert bastırmayı dene.'

Buna uyuyor ama birkaç dakika sonra, sanki içindeki parçalar kendilerini parçalara ayırıyormuş gibi korkunç bir gıcırdama sesi çıkarmaya başlıyor ve ardından yüksek bir çatırtı geliyor ve hareket etmeyi tamamen durduruyor.

"Kırmışsın," diyorum. "Sana getirdiğim hediyeleri kırarsan bu yıl sana Gizli Noel Baba yok. Hediye ondan alıp çöpe atıyorum.

"Onu oraya koyamazsın!" diye haykırıyor. 'Temizlikçileri travmatize edersiniz, özellikle de beklenmedik bir şekilde hayata dönüp vızıldamaya veya hareket etmeye başlarsa. Yılan ya da benzeri bir şey olduğunu düşünüp RSPCA'yı arayabilirler. Bu bizi gerçekten zor durumda bırakır.

"O zaman bununla ne yapmam gerekiyor?"

"Bilmiyorum. Eve götürün ve kendi çöpünüzün içine koyun.

'Bu şeyin çantama sığması mümkün değil ve çöplerim sık sık tilkilerin saldırısına uğruyor. Komşularımın bunu evimin dışında gördüklerinde hakkımda uyduracakları hikayeleri hayal edebiliyor musunuz? Temizlikçilerin ne olduğunu anlamaması için içine koyabileceğimiz bir şey yok mu?"

Ofislerimizi aradık ve sonunda vibratörü bol miktarda seloteyp kapattığımız polietilen bir alışveriş poşetine sardık. Yanlışıyla açılmasını önlemek için pilleri çıkarmaya ekstra özen gösterdik. Zararsız görüldüğünden emin olduktan sonra kapıyı kilitleyip bara gidiyoruz.

Birkaç kadeh şarap içtikten sonra bana, "İzinli olacağın haftayı dört gözle bekliyor musun?" diye sordu.

'Dürüstçe mi? Pek sayılmaz,' diyorum ona.

'Ama küçük kız kardeşin evleniyor! Bu heyecan verici olmalı, değil mi?' 'Hayır.

"Neden olmasın? Onunla anlaşıyor musunuz?"

'Annemle bir hafta geçireceğiz ve her zamanki gibi bir kamyon dolusu onaylamama getirecek. Yaptığımız şeyin kirli, müstehcen ve utanç verici olduğunu düşünüyor,

hatırladın mı?"

"Haklısın, unutmuşum. Kendini beğenmiş bir ses tonu takındı. 'İnsanlara yardım etme arzunuzla yüz karasısınız. Neden kirli çamaşırlarını herkesin içinde ortaya dökme ihtiyacı hissediyorlar ki? Her şeyi bastırmak ve bu konuda konuşmamak çok daha iyi.

Gülmekten kendimi alamıyorum. 'Sorun şu ki Rach, hedefe bu kadar yakın olmasaydın daha komik olurdun. O tam olarak böyle biri.

"Oh, Tanrı aşkına. Yirmi birinci yüzyıldayız, on dokuzuncu değil. Hayatlarıyla başa çıkmak ve anlamlandırmak için mücadele eden insanların oluşturduğu bir bok çuvalı. Onlara yardım etmek için biz orada olmazsak, kim olacak?

"Sana katılıyorum, tabii ki , ama annem böyle düşünmüyor. Ben de benzer bir kendini beğenmiş ses tonu takındım. 'Sorunlar ele alınmak, açıklığa kavuşturulmak ve çözülmek için orada değildir. Sorunlar halının altına itilmek ve hakkında konuşulmamak için vardır, özellikle de ne ile ilgili olduğunu biliyorsunuz.

"S-e-x mi demek istiyorsun?

"Bu kadar açık söyleme, seni yüzüstü şıfırtı!

"Yazık sana. Gözleri acıma dolu. Dürüst olmak gerekirse, Rachel'in ailesini iyi tanıyorum ve kızlarının yaptığı işten ve ikimizin de bulunduğumuz yere gelmek için katlanmak zorunda kaldığımız muazzam eğitimden öfkeyle gurur duyuyorlar. Onlar benim ailemin tam anlamıyla zıt kutupları ve utanç verici bir şekilde, beni evlat edindikleri gibi tuhaf bir fantezim var. Ama sonra onun ailesi de benzer işlerde çalışıyor; annesi psikolog, babası psikiyatrist. Aralarında belli ölçüde dostça bir rekabet var ve Rachel'in annesinin bana söylediği bir sözü hep gülümseyerek hatırlıyorum: *'James kendini Tanrı sanıyor, çünkü tüm psikiyatristler öyle sanır. Gerçekte onunla benim aramdaki tek fark onun reçete yazıyor olması.*

Rachel hâlâ gözlerinde endişeyle bana bakıyor. "Hiçbir şey anlamıyor mu?

Hayır. Aslında ona göre ben, diğer insanların seks hayatları hakkında konuşmalarını dinlemekten zevk alan bir tür sapıgım. Sanırım yaptığım şeyin ahlaki açıdan yanlış olduğuna gerçekten inanıyor ve bu tutumunu Rose ve Lily'ye de aktarıyor.

Rose senden bir üstteki, değil mi?

Evet. Andrew en büyükleri. Zoe ile evli ve iki genç çocukları var. Onlar iyi. Zoe bir hemşire, yani ne yaptığımı anlıyor. Sonraki

Steve ile evli olan Rose geliyor. Sekiz ve on yaşlarında iki kızları var. Rose ve ben hiç anlaşımadık. Lily doğana kadar en küçükleri bendim, bu yüzden benim ailemin küçük prensesi olduğum konusunda bir takıntısı vardı ve Lily doğduğunda da bunu değiştiremeyecek kadar kendi yolumuzda ilerliyorduk.

"Lily'nin senden ne kadar genç olduğunu hatırlatır mısın?"

"On yıl. Planlı olduğundan emin ama böyle şeyleri sormayı sevmezsiniz ve annem de zaten bunu asla kabul etmez.

"Ve tüm izin haftanız boyunca onlarla mı takılıp kaldınız?"

Evet. Lily ve nişanlısı Dan, annem ve babamla birlikte bugün Cornwall'a gidiyorlar. Geri kalanımız da yarın gelecek. Yarın ve düğün arasındaki her günün bir teması olduğuna inanıyorum, ancak itiraf etmeliyim ki e-postaları derinlemesine okumadım. Sanırım gitmeden önce hepsini okusam iyi olacak, belki bir tür kıyafet kuralı vardır.

"Peki ya düğünün kendisi?"

"Önümüzdeki Cumartesi, Dan'in ailesinin gittiği Newquay'deki kilisede, ardından da yerel bir otelde bir resepsiyon verilecek. Anladığım kadarıyla diğer tüm konuklar da orada kalacak. Nedimeler ve yer göstericiler Çarşamba günü, bekarlığa veda partileri ise Perşembe günü gelecek, böylece herkes düğüne kadar varsa akşamdan kalmalığını atlatacak. Her şey askeri bir hassasiyetle planlandı."

"Öyle görünüyor. Sanırım bekarlığa veda partisinde penis şeklinde aksesuarlar ya da erkekler için striptiz kulüpleri olmayacak?"

"Kesinlikle hayır! Ortaokulda Tanrı'yı bulduğundan beri ailece Hristiyandır.

Rachel kıs kıs güler. "Sanki Tanrı bir sınıfta saklanıyormuş gibi konuşuyorsun. Kulağa biraz angarya gibi geliyor. Neden Cornwall?"

"Güzel soru. Dan'le birlikte gittikleri kilise davet etmek istedikleri tüm misafirler için yeterince büyük ama aynı zamanda çok çirkin ve yakınlarda insanların kalabileceği uygun bir yer yok. Dan'in ailesi Newquay'de yaşıyor ve oradaki kiliseyle çok ilgililer. Yanlış hatırlamıyorsam babası kilise görevlisi ve annesi de koroda şarkı söylüyor. Orada büyüdü ve onlarla birlikte giderdi, bu da orada evlenebilecekleri anlamına geliyor. Lily ve Dan kendi papazlarının gelip ayin yapmasını istedikleri için biraz tartışma oldu ama Dan'in annesi bunun oradaki papaza saygısızlık olacağını söyledi, kendisi de Dan'i çocukluğundan beri tanıyor.

"Lanet olsun. İşleri fazla karmaşıklştırmaktan bahsediyorsun! Rachel haykırır.

Biliyorum. Beni yanlış anlamayın, onlara evliliklerinde mutluluklar diliyorum, ama bunun için hayatımdan koca bir hafta çalmak zorunda kalmaya belli belirsiz içerliyorum. Bunun yerine Akdeniz'de bir plajda uzanmış, bronz tenli, yakışıklı bir barmen tarafından lezzetli kokteyller servis ediliyor olabilirdim.

'Asla bilemezsin, yer göstericiler aşağı indiğinde ilginç bekar erkekler olabilir.

"Bence bu pek olası değil. Dan yeterince iyi bir adam ama... Şöyle söyleyeyim: birbirlerine çok yaklaşıyorlar.

"Ne demek istiyorsun?

'Asla dünyayı ateşe vermeyecek. Değerli ama biraz sıkıcı. Ayrıca, şu anda gerçekten birini aramıyorum.

Bu tam olarak doğru değil. Lily gibi biriyle tanışmayı, aşık olmayı ve evlenmeyi çok isterdim ama bu da işin bir başka dezavantajı. Hoşlandığım biriyle tanışıyorum ve sohbet etmeye başlıyoruz, ancak iş konusu her zaman oldukça erken ortaya çıkıyor. Onlara seks ve ilişki terapisti olduğumu söylüyorum, ama bir şekilde "Ben seks uzmanıyım" diye duyuyorlar. Bu noktadan sonra ya benden korkuyorlar, performanslarını bir şekilde puanlayacağımdan endişeleniyorlar ya da rekabetçi oluyorlar. Bu yaklaşımların hiçbirisi başarılı bir ilişki için elverişli değil, bu yüzden son dört yıldır bekarım ve son on iki aydır kimseyle çıkmadım bile. Hayatımı diğer insanlara ilişkilerinde yardımcı olarak geçirirken, kendim bir ilişki kuramıyormuş gibi görünmem acımasız bir ironi.

Rachel biraz daha şanslıydı. Beş yıl önce bir arkadaşlık uygulaması aracılığıyla tanıştığı öğretmeni Sarah ile mutlu bir beraberliği var. O zamandan beri birlikteler ve ilk yıldönümlerinden sonra aynı eve taşındılar. Çok geçmeden düğün çanları çalmaya başlarsa şaşırırmam.

'Hiç boş vaktiniz var mı? Hava güzelse bir kitapla sahile kaçabilir ve Akdeniz'deymişsiniz gibi davranabilirsiniz,' diye devam ediyor Rachel, bu durumdan çıkarabileceğimiz herhangi bir olumlu yön arıyor.

'Tanrım, umarım öyledir. Eğer onlardan izin alamazsam, kendimi boğabilirim!

'Lütfen bunu yapma. Sana ihtiyacım var.'

"Ah, Rach. Ben beni özleyecek misin?"

"Hayır, sadece senin müşteri listenin benimkinin üstünde olmasını istemiyorum, hepsi bu. "Çok yumuşaksın. Kalbimin eridiğini hissedebiliyorum.

Onun beni özleyeceğini biliyorum, tıpkı benim de o izinli olduğunda onu özlediğim gibi. Onunla ilk kez, yeni kalifiye olmuşken, aynı NHS'ye katıldığında tanıştım.

benim gibi çalışıyordu. Ondan bir yıl öndeydim ama kısa sürede arkadaş olduk ve iki yıl önce kendi özel muayenehanemizi kurmaya karar verdik. Bazı insanlar çılgınca bir hareket olduğunu söyledi, ancak Rachel dışarısının boktan bir yer olduğunu söylerken haklıydı ve defterlerimiz kısa sürede doldu. Ünümüz arttıkça bekleme listesi de büyüdü ve şu anda başka bir terapist getirip getirmemeye karar vermeye çalışıyoruz. Maddi getirisi çok açık ama ikimiz de üçüncü bir kişinin ofis dinamiğimiz üzerindeki etkisi konusunda endişeliyiz. Rachel ve ben eşit ortaklar olarak çok iyi çalışıyoruz ve bunu riske atmak istemiyoruz. Bu konuyu sık sık konuşuyoruz ve sonunda konuyu kapatıyoruz.

Bir saat kadar sonra, ayrı yönlerle doğru yola çıktık. Bu gece şanslıyım. Tonbridge'e vardığımda, küçük, teraslı evimin tam karşısında ücretsiz bir park yeri var ve arabayı hızla geri geri oraya park ediyorum.

Kedi belli ki anahtarımın kilide girdiğini duymuş çünkü koridorda beni bekliyor ve hemen ayak bileklerime sarılıp yüksek sesle mırlamaya başlıyor. Onu kucağıma almak için eğildim ve mırlaması o kadar derin ve yüksek ki omzumda yankılandığını hissedebiliyorum.

Yumuşak tüylerini okşarken 'Merhaba,' diyorum. "Beni özledin mi? Mırıltısı yoğunlaşıyor ve artık içinde hafif bir cıvıltı var.

"Yarın o kadar mutlu olmayacaksın," diyorum ona, akşam yemeğini getirmesi için onu mutfığa götürürken. "Korkarım senin için bir hafta kedi evinde .

Bu haberden hiç rahatsız olmadı ve ben en sevdiği mamadan bir poşeti kabına boşaltırken ayaklarımın etrafında dönmeye ve cıvılamaya devam etti. Toplu kedi maması almamayı çok erken öğrendim; alır almaz burnunu kaldırıyor ve mamayla bir ilgisi olmasını reddediyordu. Umarım şu anki favori maması, kedi evinde geçireceği bir hafta boyunca dayanır.

Kediyi hallettikten sonra kendime bir kadeh şarap koyuyorum ve oturma odasına geçiyorum. Telesekreter yeni bir mesajım olduğunu söylemek için yanıp sönüyor. Çalmak için düğmeye basıyorum ve hemen ardından keşke çalmasaydım diyorum.

"Poppy, ben annen. Biz de tam ayrılmak üzereydik ama bu hafta evde çocuklar olacağını ve onların senin müstehcen yazılarına rastlamamaları gerektiğini hatırlatmak istedim. Hepimize bir iyilik yapıp bu tür şeyleri geride bırakmak isteyebilirsiniz. Yarın görüşürüz, geç kalmayın. Saat altıda yemek yiyeceğiz çünkü Lily, Dan'ın ailesini biraz daha yakından tanımamıza yardımcı olmak için bazı buz kırıcı oyunlar düzenledi. Onlara

Siz bir evlilik danışmanısınız, lütfen bu hikayeye bağlı kalın. Bizim normal bir aile olduğumuzu düşünmelerini istiyoruz.

İç çektim. Birkaç yıl önce, evime taşındıktan kısa bir süre sonra, ergenlik çağındaki Lily yatak odama gizlice girmiş ve okuduğum, Rachel'ın tavsiye ettiği biyografik bir kitabı bulmuştu. Kitabın adı *Nice Girls Don't... But They Really Ought To* idi ve genç bir kadının cinsel güçlenme yolculuğunu anlatıyordu. Meraktan kitabı almış ve göz gezdirmişti. Dürüst olmak gerekirse, içinde oldukça müstehcen bölümler vardı, ancak bir gencin bilmesini beklemeyeceğiniz hiçbir şey yoktu. Ne yazık ki, kitabı yatağımın başucuna koyup orada bırakmak yerine oturma odasına getirip anneme göstermiş, o da ilk bölüme bir göz atıp beni mutfaka götürüp soyundurmuştu. Evimde olmasına ve Lily'nin yatak odamda işi olmamasına rağmen bu olayı unutmama asla izin verilmedi.

Henüz Cornwall'da bile değilim ve annem şimdiden beni rahatsız etmeye başladı. Buzunu çözdüğüm yazlık turtayı fırına atıyorum ve Lily'nin e-postalarını okumak ve önümüzdeki hafta için hazırlanmaya başlamak üzere yukarı çıkıyorum.

OceanofPDF.com

Herkese merhaba,

Dan ve ben sonunda evleneceğimiz için çok heyecanlıyım ve ikimiz için de son derece özel olan bu olayın bir parçası olduğunuz için teşekkür ederim!

Lütfen seyahat programını aşağıda bulabilirsiniz:

Cuma - Gelin Partisi (yaşasın!!) evi hazırlamak ve yatak odalarını tahsis etmek için Mawgan Porth'a .

Cumartesi - Ailelerin geliş günü. Saat 12'den istediğiniz zaman gelebilirsiniz. Ondan önce gıda alışverişi vs. yapacağımız için sizi karşılayacak kimse olmayabilir. Saat tam 18:00'de yemek yiyeceğiz - lütfen zamanında geldiğinizden emin olun çünkü yemekten sonra bazı buz kırıcı oyunlarımız var, böylece hepimiz birbirimizi tanıyabiliriz!

Pazar günü Dan ve ben Newquay'deki kiliseye gideceğiz ve siz de bize katılabilirsiniz! Bildiğiniz gibi inancımız bizim için gerçekten çok önemli ve Dan'ın büyüdüğü kilisede yeminimizi etmeyi dört gözle bekliyoruz, ancak papaz da Pazar günü bizim için bazı kutsama duaları edeceğine söz ! Akşam evde Dan'ın ailesi tarafından pişirilen bir rosto yemeği olacak (çok teşekkür ederim - sizi seviyorum çocuklar!).

Pazartesi (hava izin verirse) - İLK PLAJ GÜNÜ! Büyük gün için en iyi şekilde görünmek için bronzluğumuzu . Güneş kreminizi unutmayın - kimsenin yanmasını istemeyiz!

Artık dayanamıyorum. Ünlem işaretlerinin aşırı kullanımı bir yana, tüm bu zorlama şenlik midemi bulandırıyor. Tarıyorum

E-postanın geri kalanı kıyafet ipuçlarını aramak, fark etmediğim bir süslü kıyafet partisi olmadığından emin olmak, ama hepsi oldukça sade şeyler. Sahilde epeyce zaman geçireceğiz, bir su sporları günü ve bir alışveriş günü var, böylece çeşitli ıvır zıvırları ve unutmuş olabileceğimiz her şeyi alabileceğiz (sanırım pek de ince olmayan bir düğün hediyesi hatırlatması). Tamamen bana yönelik olan bir sonraki e-postaya geçiyorum.

Poppy,

Nedime olmayı kabul ettiğin ve tüm provalara geldiğin için teşekkürler. Elbiseni aldım ve Cornwall'a yanımda götüreceğim. Lütfen 20 denye siyah taytı ve ayakkabıları unutmayın - hepinizin uyumlu olması çok önemli. Ayrıca, lütfen işiniz hakkında konuşmayın - Dan'in ailesinin üzülmelerini istemiyorum.

Sevgi
ler,
Lily

Bu da beni neşelendirmedi. Moralistim bozuk bir şekilde kıyafetlerimi çantama atmaya başladım. Yemeğini bitirip beni yukarı kadar takip eden kedi, bunun muazzam bir oyun olduğunu düşünüyor ve şu anda bir çift çorabımla epeyce uğraşıyor. Neyse ki çok önemli olan tayt hala kutusunda ve onu ilgilendirmiyor, aksi takdirde eminim onlarda delikler açmaktan büyük zevk alırdı. Nedime elbisemin altına giyeceğim lacivert saten ayakkabılar da zarar görmeden çantaya girmeyi başarıyor. Beklentiden çok umutla birkaç mayo ve bikiniyi yanıma alıyorum. Okumam gereken işle ilgili bir dizi kitap var ama hepsi Kindle'ımda, bu yüzden kimseyi rahatsız etme riskine girmemeliyim. Kısa bir süreliğine ofise geri dönüp bir sürü seks oyuncağı almak ve onları herkesin yastığının altına saklamak istiyorum ama bunun muhtemelen çocukça ve annemin deyimiyle 'gereksiz yere kışkırtıcı' olduğunu fark ediyorum. Ailemle ilgili ne olduğunu bilmiyorum; ben tam anlamıyla işleyen bir yetişkinim ama onları her gördüğümde bir şekilde beni asi bir ergene indiriyorlar. Lily bile çok daha genç olmasına rağmen bana patronluk taslamayı ve beni sinirlendirmeyi başarıyor.

Bir süre sonra ihtiyacım olan her şeyi aldığıma emin oldum. Tuvalet malzemeleri ve makyaj malzemeleri gibi birkaç şey var ki onları da yarın almam gerekecek,

Gitmeden önce bir kez daha kontrol edeceğim ama bu gece elimden geldiğince ileri gittim. Fırının alarmı çalıyor ve yazlık turtamın hazır olduğunu haber veriyor, ben de aşağı inip yanına hızlıca bir salata hazırlıyorum, şarabımı dolduruyorum ve yemeğe oturuyorum. Normalde tatile çıkmadan önceki gece heyecanlıyım ama bu sefer sadece teslim olmuş ve biraz da üzgün hissediyorum. Kedi, duygusal olarak kendini ifade edebilen bir yaratık, artık onu beslemediğim ve oynaması için ona bir şeyler vermediğim için artık ilgimi çekmediğine karar verdi, bu yüzden kanepeye kıvrılmış, derin bir uykuya daldı.

Televizyonda izlemek istediğim hiçbir şey yok, bu yüzden yemek yedikten ve ortalığı toparladıktan sonra tatil okumalarım başlıyorum. İşle ilgili kitapların yanı sıra bazı hafif kurgu kitapları da indirdim ve ruh halimi iyileştireceği umuduyla bunlardan birini seçtim. Hikaye iddiasız ve komik, tam da ihtiyacım olan şey, bu yüzden yatma vaktine kadar beni mutlu bir şekilde eğlendiriyor.

* * *

Ertesi sabah erkenden kalkıp kediye kedi kulübesine götürüyorum. Kedi sahibi olan herkesin bildiği gibi, söz konusu hayvanı kedi taşıyıcısına sokmak, bir kediye banyo yaptırmaya veya hap vermeye çalışmaktan sadece biraz daha az tehlikeyle dolu bir görevdir. Kahvaltısını yaptıktan sonra uzun bir sevgi gösterisiyle onu sahte bir güvenlik hissine sokmaya çalışıyorum, ancak odanın köşesindeki taşıyıcıyı fark ettiğini ve temkinli olduğunu söyleyebilirim. İnternette bir kedinin taşıyıcıya nasıl yerleştirileceğini gösteren sayısız video izledim, ancak bu videolardaki kedilerin hiçbiri benimkinin hoşlanmadığı bir şeyi yapmasını istediğimde yaptığı gibi vahşi hayvanlara dönüşmüyor. Videolardaki kedilerin uyuşturulduğundan şüpheleniyorum. Tabii ki, her boğuşma başladı ve vücudunu ve tüm uzuvlarını içeri sokmayı ve kapıyı kapatmayı başardığımda, tıslayan bir öfke topuna dönüştü ve kollarımda birkaç canlı çizik izine bakıyorum. Onun hoşnutsuzluk çığlıklarını duymazdan gelerek, içinde yatağı, en sevdiği birkaç oyuncağı ve maması olan bir çanta hazırladım.

Yolculuk da pek iyi geçmedi. Arabanın arkasından gelen öfkeli miyavlamaları bastırmak için radyonun sesini açıyorum. Onu ne zaman bir yere götürsem altını ıslatmak gibi bir alışkanlığı var, bu yüzden bir süre önce kendime lastik bir bagaj astarı aldım, gerektiğinde silerek temizleyebiliyorum. Oraya vardığımızda, her zamanki su birikintisini görünce hiç şaşırmadım. Mendillerim var.

ve ıslak mendilleri var, bu yüzden onu bıraktıktan sonra bununla ilgileneneğim. Çalışanların dostça karşılamalarına rağmen, onu bıraktığımda hala öfkeli. Kendimi suçlu hissediyorum ama kedi evi çok iyi ve düzenli video güncellemeleri gönderdikleri için iyi alıştığını biliyorum.

Bagajdaki dağınıklığı toparlayıp eve döndüğümde ve valizlerimi yüklediğimde saat neredeyse on bir olmuştu. Navigasyon cihazım Mawgan Porth'a beş saatten biraz az bir sürede varacağımı tahmin ediyor, ancak birkaç tuvalet molasına ve bir öğle yemeği molasına ihtiyacım olacak, bu yüzden toplamda altı saate yakın olacağından şüpheleniyorum, bu da son teslim tarihini kaçırmadan önce bana bir saatlik bir boşluk bırakıyor. Umalım da herhangi bir kaza ya da başka bir trafik sorunu olmasın. Geç kalırsam annem ve Lily bunun sonunu duymama asla izin vermezler.

Ailemle çok fazla zaman geçirmemeye çalışmamın nedenlerinden biri de beni her şeyin nerede yanlış gittiğiyle yüzleşmeye zorlamasıdır. Büyürken annemle yakındım ve Rose ile çoğu zaman kavga etsek de ağabeyim Andrew ile oldukça iyi anlaşıyorduk. Lily doğduğunda, onu gerçekten kıskanmadım. Evet, artık en küçük ben değildim ve annemi bir kardeşle daha paylaşmak zorundaydım ama yine de bol bol sevgi ve kahkaha vardı.

Babam tüm bunların neresinde? Pek sayılmaz. Hafta içi her zaman işteydi, akşamları yorgundu ve hafta sonları çimleri biçmek ve arabayı yıkamak gibi görevlerle doluydu. Ebeveynliği hemen hemen anneme bıraktı ve nadiren de olsa annem müdahale etmesini istediğinde, her zaman 'Annen ne derse onu yap' gibi bir şey söyler ve konu kapanırdı. En iyi tanımla iyi huylu ama mesafeli biriydi.

İşler ilk olarak ergenliğe girdiğimde kötüleşmeye başladı. Birdenbire vücudum çeşitli şekillerde değişmeye başladı ve bu beni büyüledi. Hormonlar devreye girdikçe, cinsel bir olmanın ne demek olduğunu anlamaya başladım. Okulda bize üremenin nasıl gerçekleştiğine dair temel bilgiler öğretilmişti ve ben de sınıftaki diğer tüm kızlar gibi bir erkeğin bize *bunu* yapmasına asla izin vermeyeceğimizden emindim. On bir yaşındayken tüm bunlar kulağa kesinlikle dehşet verici geliyordu. On dört yaşındayken ise kulağa hiç de korkunç gelmiyordu; eğlenceli olabilirmiş gibi geliyordu. Kendim denemeye hazır değildim ama bu konuda her şeyi bilmek istiyordum. Ne zaman aile bilgisayarının başına geçsem ve etrafta kimse olmasa, internette seks hakkında bulabildiğim tüm bilgileri aradım. Videolardan uzak durmayı çok çabuk öğrendim ama bulabildiğim tüm makaleleri yalayıp yuttum. Bu tipleri bilirsiniz - on

Orgazminızı geliştirmenin yolları, bu yaz denemeniz gereken yirmi pozisyon, bu tür şeyler. Özellikle iyilerse, çıktılarını alır ve Rose'la paylaştığım ranzadaki yatağımın altına sakladım, böylece yalnız kaldığımda okuyabilirdim.

Doğal olarak, öğrenilmem an meselesiydi. Babam birkaç gün önce ziyaret ettiğı bir tesisat tedarikçisinin web sitesinin arama geçmişine bakıyordu ve benim gezindiğim tüm siteler de çıktı. Her şey başladığında Rose ve ben oturma odasında televizyon izliyorduk - ortaya çıktığı gibi aile dramı için ana koltuklar. Konuşmayı sanki dün olmuş gibi hatırlıyorum.

"Hazel, seni biraz ödünç alabilir miyim?" diye başladı, yeterince masumca. "Bilgisayarda anlamadığım bir şey var.

"O şeyden nefret ettiğimi biliyorsun," diye karşı çıktı annem mutfaktan. "Çocuklardan birine sor.

"Sanırım önce senin görmeni istiyorum.

"Tanrı aşkına!" diye haykırdı, önlüğüyle oturma odasına doğru yürürken. "Ne oldu? Akşam yemeğini hazırlamanın tam ortasıdaydım.

"Görünüşe göre birisi bilgisayarı seksle ilgili şeylere bakmak için kullanıyormuş," ve burada sesini bir sahne fısıltısına indirdi, "seksle ilgili şeyler.

Listeye bakarken acı verici bir duraklama oldu, ardından merdivenlerden yukarı bağırdı, "Andrew, *hemen* buraya gel!

"Ne?" sordu birkaç dakika sonra.

"Bana 'ne' deme." Annemin yüzü neredeyse öfkeden mosmor olmuştu. "Pisliklere bakıyordun, değil mi?

"Hayır!

"Yalan söyleme. Bilgisayarda kanıt var.'

"O ben değildim!" diye ısrar etti, ekrana daha yakından bakmadan önce. "Neden bununla ilgileneyim ki?

Bugün bile hangi bağlantıyı seçtiğini bilmiyorum, ama belli ki tamamen kadın zevkiyle ilgili bir şeydi, çünkü annemin öfkesi hemen Rose ve bana yöneldi.

"Hanginiz kızsınız?" diye tısladı.

Rose hemen 'Poppy,' diye cevap verdi. 'Yatağının altında bir sürü kirli şey var. Sana gösterebilirim.

Yatak odamızda yapılan hızlı bir arama beni suçlu bulmaya yetti ve tüm kağıtlarımı aldıktan sonra annem bana uzun bir nutuk çekti

Seksin kirli, utanç verici ve sadece evlilik içinde olması gereken bir şey olduğuna dair hiçbir şüphe bırakmaması gerekiyordu.

Ne yazık ki onun için tam tersi bir etki yarattı. Doğal merakım, okuduklarımla onun söyledikleri arasındaki çelişkiyi görmeme engel olamıyordu. İkisi de doğru olamazdı, değil mi? Bunu öğrenmenin tek bir yolu vardı.

On beş yaşındayken Findlay ile çıkmaya başladım. Bir erkekte istediğimi düşündüğüm her şeye sahipti - yakışıklı ve kaslıydı - ve onunla gerçek seksi denemek için sabırsızlanıyordum. Sonunda bir gün okuldan sonra ailesinin evinde fırsat bulduğumuzda, heyecandan ve sinirden titriyordum. Ama seks tam bir hayal kırıklığıydı. Okuduklarıma hiç benzemiyordu ve sonrasında annemin haklı olduğunu ve internetin koca bir yalandan ibaret olduğunu düşünerek ağladım. Birkaç kez tekrar denedik ve biraz daha iyi oldu ama yine de beklediğimin yakınından bile geçmedi.

Findlay'de bir sorun olup olmadığını merak ettim, bu yüzden ayrıldıktan sonra okuldaki birkaç erkekle daha çıktım, ancak kıvılcım hiçbir zaman oluşmadı ve bu süreçte biraz talihsiz bir ün kazandım. Bir kez daha, Rose bazı erkeklerin benim hakkımda şaka yaptığını duyunca beni anneme ispiyonladı ve 'ahlaksız kızlar' hakkında uzun bir derse daha maruz kaldım, bir ay ceza aldım ve kontrol için doktora sürüklendim. Okuldan ayrılıp, boş yılımda çalıştığım işte tanıştığım yirmi beş yaşındaki Jack'le çıkmaya başlayana kadar her şey yoluna girmemişti. O benim için neyin işe yaradığını öğrenmek için zaman ayıran ilk erkekti ve bunun için onu sevdim. Üniversiteye gitmek için ayrılmadan önce birlikte geçirdiğimiz birkaç ayı hala hayatımın en mutlu zamanlarından biri olarak hatırlıyorum.

Terapiye olan ilgim üniversitedeyken başladı. Psikoloji kursumda sıkı sıkıya bağlı bir kız grubundaydım ve onlar cinsel yaşamları hakkında açıkça ve özgürce konuşuyorlardı. Çoğunun da harika seks yapmadığını ve bunu aktif olarak zevk aldıkları bir şey olarak değil, erkek arkadaşlarını mutlu etmek için yapmak zorunda oldukları bir şey olarak hissettiklerini çabucak öğrendim. Yıllar süren araştırmalarım ve Jack ile yaşadığım deneyimlerle donanmış olarak onlara danışmanlık yaptım ve bana ne kadar büyük bir fark yarattığımı söylediklerinde büyük bir haz duydum.

Söylemeye gerek yok, aileme bir danışman olarak eğitim almak ve daha sonra seks ve ilişkiler konusunda uzmanlaşmak istediğimi söylediğimde her ikisi de dehşete düştü. Annem bu konudan evde bahsetmemi bile yasakladı.

Lily'yi pisliliğimle bozdum. Paddock Wood'daki aile evinden mümkün olan en kısa sürede ortak bir daireye taşındım, Tonbridge'deki küçük evimin depozitosunu toplamak için deli gibi para biriktirdim ve arkama bakmadım. O zamandan beri ailemle olan ilişkilerim olabildiğince kısa sürdü. Onları doğum günlerinde, Noel'de ve düğün, vaftiz gibi hayat olaylarında görüyorum ve tahammül edebildiğim kadarı bu kadar.

Geri kalanların hepsi hala eskisi kadar yakınlar, bu da her şeyin adaletsizliğini daha da keskinleştiriyor. Andrew ve Rose düzenli olarak aileleriyle birlikte anneleri görmeye geliyorlar ve Lily de evden ancak şimdi evleneceği için ayrılıyor. Yirmi üç yaşında aceleci davrandığını düşünmeden edemiyorum ama ne zaman bu açmaya çalışsam bana sert bir şekilde kendi işime bakmam söylendi. Dürüst olmak gerekirse, ben hariç ailemdeki herkes genç yaşta evlendi.

Kesin olan bir şey var. Bu son derece zorlu bir hafta olacak ve ben de bu hafta boyunca dilimi ısırmak zorunda kalacağım.

OceanofPDF.com

Ailemin Mawgan Porth'ta kiraladığı evin önüne geldiğimde saat altıya beş var. Garaj yolu neredeyse doluydu ama içeri sıkışmayı başardım. Valizlerimi bagajdan çıkarırken ön kapı uçarak açılıyor.

"Poppy, *nerelerdeydin?*" diye azarlıyor annem. 'Biz de tam yemek yapmak üzereydik! Haydi, davalarınızı daha sonra almak zorunda kalacaksınız.

Ona yedi saattir yolda olduğumu, bir kazanın tüm şeritleri kapatmasının ardından M5'te yaklaşık bir saat boyunca durağan trafikte kaldığımı, *buraya zamanında gelmek için elimden geleni yaptığımı* söylemek isterdim ama sırf onu kızdırmak için bilerek geç kaldığıma çoktan karar verdiğini görebiliyorum. Bunun yerine, hiçbir şey söylemiyorum ve onu evin bir ucundaki devasa açık plan mutfak ve yemek odasına kadar uysalca takip ediyorum.

Eğer evin geri kalanı da bu oda kadar güzelse, çok mutlu olacağım. Mutfak çok büyük, içinde milyonlarca ocak gözü ve ucunda bir ızgara olan ocaklardan biri var. Su ve buz için yerleşik dağıtıcıları olan büyük, Amerikan tarzı bir buzdolabı ve yanında iyi stoklanmış olduğunu görmekten mutlu olduğum ayrı bir şarap dolabı var. Ailem cinsel olarak bastırılmış olabilir ama içkiden hoşlanıyorlar. Beyaz mutfak üniteleri, bir servete mal olmuş olması gereken granit bir tezgahın altında yer alıyor ve kesinlikle yer ya da dolap sıkıntısı yok. Ötedeki yemek alanı cam bir çatıya ve bahçeye bakan iki katlı kapılara sahip. Masa zaten tamamen dolu; annemler, Lily ve Dan'in yanı sıra Rose da kocası Steve ve iki küçük kızı Olivia ve Evie ile birlikte orada. Zoe ve Andrew ise karşılarında ergenlik çağındaki çocukları Freddie ve Sarah ile oturuyor.

Onlar. Masanın en ucunda tanımadığım üç kişi var, görünümlerine bakılırsa Dan'in anne babası ve erkek kardeşi olmalılar.

Annem beni masaya doğru götürüyor ve Dan'in annesi olduğunu tahmin ettiğim kadınla Freddie'nin arasına yerleştirildiğimi görebiliyorum. Freddie'den hoşlanıyorum ama o da tanıdığım her on altı yaşındaki çocuk gibi, çoğunlukla homurdanarak iletişim kuruyor ve şu anda olduğu gibi zamanının çoğunu telefonuna yapışmış bir şekilde geçiriyor.

"Anita, bu Poppy, en küçük ikinci çocuğum," diye anons ediyor annem yanımdaki kadına, beni neredeyse ite kaka koltuğuma oturturken. "Poppy, bu Bayan Williams, Dan'in annesi.

"Lütfen bana Anita deyin," diyor sıcak bir gülümsemeyle. 'Bayan Williams bana kendimi yüz yaşında hissettiriyor. Tanıştığımıza sevindim, Poppy. Yolculuğun iyi geçti mi?"

Cevap verecek zamanım olmuyor çünkü Lily ayağa kalkıyor ve ellerini çırpıyor.

"Artık herkes burada olduğuna göre," diye söze başladı, bana bakarak, "Dan ve benim bu hafta için ne kadar heyecanlı olduğumuzu söylemek isterim. Çok eğleneceğiz ve sonunda hayatımın aşkıyla evleneceğim! Şükranlarımızı sunmadan önce, kalmamız için bu muhteşem evi kiralamakla kalmayıp bu akşamki yemeği de pişiren annem ve babama çok teşekkür etmek istiyorum. Lütfen kadehlerinizi annem ve babamın şerefine kaldırın!"

Tamam, bu garip. Ben hariç herkesin bir bardak bir şeyi var. Su bardağımı bile doldurmadılar.

Anita bana bir şişe beyaz şarap uzatarak, "Al bakalım, şundan bir yudum iç," diyor. Ona minnetle gülümsüyorum ve kadeh kaldırmaya katılmak için tam zamanında bardağa biraz döküyorum.

Annem mutfaka gidiyor, Lily ve Rose da onu takip .

"Yardım ister misiniz? Evet demeleri ihtimaline karşı şarabımdan hızlıca bir yudum alarak soruyorum.

"Çizelgeyi oku. Lily kızgınlıkla cevap verdi. "Rose ve ben bu gece servis yapacağız, sen de bulaşık yıkayacaksın.

Nöbet listesi mi var?

"E-postalardan birinde mi yazıyordu? diye sordum. "Hepsini kontrol ettiğime eminim. "Hayır, burada," diye mutfakta duvara yapıştırılmış bir kâğıt parçasını işaret ediyor Lily. "Buraya zamanında gelmiş olsaydın, sana açıklamamı duyardın.

o. Herkesin adil bir pay alması için işleri bölüştürdük.

Sanırım işler daha da kötü olabilirdi; en azından annem oldukça düzenli bir aşçı ve bulaşık yıkamaya meyilli, bu yüzden burada çok fazla insan olmasına rağmen bulaşık yıkamak devasa bir görev olmamalı. Akşam yemeğinden sonra yemek çizelgesini inceleyeceğim ve Lily'nin yemek yapacağı gece bulaşık yıkamadığımı kontrol edeceğim. Yemin ederim sadece yumurta haşlasa bile mutfaktaki her tencere ve tavayı kullanır.

"Sanırım tavuk yiyeceğiz. Beyazdan memnun musun, yoksa kırmızıyı mı tercih edersin? Anita soruyor ve ben de dikkatimi tekrar ona çeviriyorum. O da bir kırmızı şarap şişesi bulmayı başarmış ve bana usulca gülümsüyor. En azından biri burada olduğum için memnun görünüyor.

"Beyaz mükemmel, teşekkür ederim" diye cevap veriyorum ve o da şişeden bardağımı dolduruyor. Mutfaktan tabaklar gelmeye başlıyor ve Anita ilk servis edilenlerden biri oluyor. Tavuk güveci harika kokuyor. Normalde bundan daha geç yerim ama aslında oldukça aç olduğumu fark ediyorum. Belli ki geç kaldığım için gözden düşmüşüm, çünkü annem normalde kadınlara erkeklerden önce servis yapma konusunda titiz olmasına rağmen, yetişkinlerden tabak alan son kişi benim. Zoe ve Andrew'un on dört yaşındaki kızları Sarah'nın herkesten farklı bir tabak aldığını fark ediyorum ve kaşlarımı sorgulayıcı bir şekilde Zoe'ye kaldırıyorum.

"İki ay önce okulda çiftçilikle ilgili bir film izledikten sonra vejetaryen oldu," diye açıklıyor.

"Korkunçtu," diye ekliyor Sarah. "Mezbahaya giden o zavallı hayvanları gördükten sonra kim nasıl et yiyebilir bilmiyorum.

"Eminim acı çekmiyorlardır," diyor annem yerini alırken. "Önce onları bayıltıyorlar, bu yüzden tamamen acısız oluyor.

"Helalse değil," diye araya giriyor babam, annemden sinirli bir bakış alıyor. "Müslümanların hayvanları kesmeden önce bayıltmaları dinlerine aykırı değil mi?

Zoe, "Sanırım onları sersemletebilirler, ancak hayvanlar sersemletme nedeniyle ölmemeli," diye öneriyor.

"Teşekkürler Bill ve Zoe. Eminim bu küçük bilgi kırıntıları sayesinde hepimiz kendimizi çok daha iyi hissediyoruz," cevap veriyor. "O zaman kim dua ediyor, Lily?

Dan ayağa kalkıyor ve yemek, önümüzdeki hafta ve aklına gelen hemen her şey için Tanrı'ya şükrederken ben de uygun bir şekilde saygılı görünmeye çalışıyorum. Annemin göz ucuyla seğirmeye başladığını görebiliyorum; üretmek için o kadar uğraştığı yiyecekler soğursa hiç memnun olmayacaktır

Dan devam ederken. Sonunda sözlerini bitirdiğinde hepimiz "Amin" diyor ve yemeğe başlıyoruz.

'Merhaba Freddie. Nasılsın? Birkaç lokma yedikten sonra yeğenime soruyorum.

"Evet, tamam," yanıtlıyor başını kaldırmadan. Gösterdiği el becerisinden oldukça etkilendim; bir elinde telefonunu tutuyor, başparmağıyla bir mesaj yazıyor ve diğer eliyle ağzına yemek tıktırıyor.

Freddie! Poppy'ye düzgünce cevap ver ve telefonunu bırak. Sana o şeyi yemek masasına getirmemeni kaç kere söyledim? Zoe onu azarlıyor. Göz ucuyla Sarah'nın telefonunu indirdiğini ve annesi onun da suçlu olduğunu fark etmeden önce masaya yüzüstü bıraktığını görüyorum.

Başparmağı ekranın üzerinde dans etmeye devam ederken, "Şunu göndermeyi bitireyim," diye yanıtlıyor.

"Çok üzgünüm," diyor Zoe bana. 'Yemin ederim o şeye bağımlı. Cep telefonlarının yatmadan önce mutfakta şarja takılması kuralını koymak zorunda kaldık, yoksa eminim ikisi de bütün gece arkadaşlarıyla sohbet ederlerdi. Konuşacak ne bulurlar Tanrı bilir.

"Endişelenme," diye onu rahatlatıyorum. "Hepimiz bir zamanlar onun yaşındaydık ve eminim biz de onun kadar kötüydük.

Kardeşim Andrew bu noktada sohbete katılmaya karar veriyor. 'O zamanlar akıllı yoktu, mi? Aile bilgisayarında MSN Messenger kullanmak için sıramızı beklemek zorundaydık. Bunu hatırlıyor musun, Poppy? Rose'la sıranın kimde olduğu ve ne kadar süredir kullandığınız konusunda yaptığınız kavgaları. Telefon da bir o kadar kötüydü. Akşamları birileri bize nasıl ulaşırdı, asla bilemeyeceğim. İkinizden biri sürekli telefonun başındaydı.

"Oh, ve sanırım hiç kullanmadınız? Rose şaşırtıcı derecede agresif bir şekilde ona meydan okuyor. "Annemle babamın bir süre bize belirli saatler vermek zorunda kaldıklarını hatırlıyor gibiyim, çünkü üniversiteden eve döndüğünde sürekli Zoe'ye tatlı sözler söyleyip duruyordun.

Rose'a bakıyorum ve gözlerinin hafifçe parladığını ve yanaklarının kızardığını fark ediyorum. Belli ki yemekten önce birkaç kadeh şarap içmiş, bu da onu her zaman alıngan yapar. Kocası Steve de bunu fark etmiş olacak ki elini Rose'un elinin üzerine koyup sıkıyor. Kadının patlamasının ardından biraz garip bir ortam oluşuyor ve Freddie'nin bu ortamdan yararlanarak telefonunu tekrar eline alıp konuşmasına devam ettiğini fark ediyorum.

'Bu çok lezzetli bir güveç, Hazel. Bana tarifini vermelisin," diyor Anita anneme, odadaki ani gerginliği yatıştırmak için. Rose'un kardeşime ters ters bakmayı bırakıp yemeğe devam etmesini sağlayacak kadar işe yarıyor. Yavaş yavaş sohbet yeniden akmaya başlıyor.

"Sen de mi burada kalıyorsun? Anita'ya lokmalar arasında soruyorum. Oldukça yakın bir yerde yaşadıklarını biliyorum ama bu ev Cornwall'ın yarısını barındıracak kadar büyük görünüyor.

"Hayır," diye yanıtlıyor. 'Çok uzakta değiliz, bu yüzden her ne kadar çok sık burada olacak olsak da akşamları eve gitmemizin her açıdan daha kolay olacağını düşündük. Dan de bizimle kalacak, böylece düğünden önce ailece biraz zaman geçirebileceğiz.

"Burada Lily ile kalacağını sanıyordum.

"Hayır. Resmi olarak kadar ayrı yataklarda yatmaya karar verdiler. Bunun modern bir yöntem olmadığını biliyorum ama karakterlerinin gücüne hayranım, ya siz?

"İstiyorum ama bir anda çok fazla değişiklik oluyor, değil mi? En azından bir çift daha önce birlikte yaşamışsa, birbirlerinin zaafalarını önceden bilirler. Dan ve Lily'nin kendilerini neye bulaştırdıklarına dair hiçbir fikirleri yok.

"Bu kişisel bir görüş mü yoksa profesyonel bir görüş mü?" soruyor. "Anneniz bana evlilik rehberliği danışmanı olarak çalıştığınızı söyledi.

"Sanırım her ikisinden de biraz var. Evlilik büyük bir adım ve bunu ilk kez birlikte yaşamaya başlamakla birleştirmek baskıyı gerçekten artırıyor. 'Ama aynı zamanda bunun keşif yolculuğunu da kolaylaştırdığını iddia edebilirsiniz. daha heyecan verici, çünkü hala öğrenecek çok şey var. Düğün hediyesi almayı da daha eğlenceli hale getiriyor, çünkü zaten ihtiyaçları olan her şeyin içinde olduğu bir evleri yok. Arkadaşım Janice'in kızı birkaç ay önce evlendi ve tek istedikleri balayı masrafları için kuponlardı. Ne kadar sıkıcı değil mi?'

Haklı olduğunu kabul etmeliyim. Yakın zamanda evlenen arkadaşlarımdan çoğu ilk başta birlikte yaşıyordu ve onlara uygun bir hediye almak şaşırtıcı derecede zordu.

"Hayatınızda özel biri var mı? Anita devam ediyor. "Erkek arkadaşın ya da belki bir kız arkadaşın?

"Şu anda erkek arkadaşım yok," diyorum ona, politik doğruculuğuna gülümseyerek. "İşim flört etmeyi zorlaştırıyor. Masanın öbür ucunda annemin beni duyduğunu ve dikkatle dinlediğini fark ediyorum.

"Gerçekten mi? Neden? Anita gerçekten şaşırmış görünüyor ve burada çok dikkatli davranmam gerektiğini fark ediyorum. Cevabımı çerçevelemek için bir an duruyorum. Yalan söylemek istemiyorum ama ailemin gazabına da uğramak istemiyorum.

"Yaptığım işin büyük bir kısmı çiftlerle ilişkilerinin *fiziksel yönü* hakkında konuşmayı içeriyor," diye başlıyorum. 'Bunu yapabilmek için neden bahsettiğimi bilmem gerekiyor. Erkekler bu bilgiyi korkutucu buluyor gibi görünüyor. Annemin gözlerini tekrar tabağına diktiğini gördüğümde kurşundan kaçmayı başardığımı düşünüyorum.

"Öyle mi? Evlilik rehberliğinin daha çok bir çiftin çatışmaları çözmesine ve dünyayı diğer kişinin bakış açısından görmesine yardımcı olmaya odaklandığını sanıyordum. Sizin de belirttiğiniz gibi, fiziksel tarafla ilgilenmek bana daha çok seks terapisine giriyormuş gibi geliyor. Siz seks terapisti misiniz?"

Her nasılsa, Anita'nın sözleri genel konuşmadaki durgunluklardan birine denk geldi ve annemle Lily'nin bana dik dik baktıklarını anlamak için kafamı kaldırmama bile gerek kalmadı. Ne söylemem gerekiyor? Anita cevabımı beklerken gerçekten ilgileniyor gibi görünüyor, ben de çibani deşmeye karar veriyorum.

'Ben de tam olarak ,' diyorum ona.

"Ne kadar büyüleyici," diye coşkuyla devam ediyor, masanın diğer ucundan gelen hoşnutsuzluk dalgalarından tamamen habersiz. "Poppy'nin evlilik rehberliği danışmanı olduğunu söylediğine yemin edebilirim, Hazel?"

Annemin yüzü kıpkırmızı oldu ama cevap vermeye fırsat bulamadan Rose'un sekiz yaşındaki kızı Evie tarafından sözü kesildi.

"Seks terapisti nedir?" diye soruyor.

Freddie sırtarak, "İnsanlara kalkamadıkları zaman yardım eden biri," diye yanıtlıyor.

"Freddie!" diye haykırdı annem. "Çocukların önünde olmaz.

"Neyi kaldıramadıklarında? Evie akılsızca devam ediyor.

"Pipileri, şapşal," diye araya giriyor ablası Olivia. 'Bir erkeğin karısına bebek vermesi için pipisini sertleştirmesi gerekir. Charlie Pottle bana böyle söylemişti. Bu doğru, değil mi anne?"

Rose cevap vermeden önce bardağından kocaman bir yudum daha alır. 'Şu Charlie Pottle yaramaz bir çocuk, Olivia. Onun etrafında dolaşmanı istemiyorum, anlıyor musun?"

"Yani Poppy Teyze insanlara pipileri konusunda yardım mı ediyor? Evie şaşkınlıkla ekliyor.

"Bırak onu," diye hırlıyor Rose ona.

"Poppy Teyze'nin işinin nesi var? Sarah soruyor. 'Annemle babam Freddie'yle bana anlattıklarında araştırdım. Aslında oldukça havalı.

"Hepimiz bu konu hakkında konuşmayı kesebilir miyiz lütfen? Lily yalvarıyor. "Daha çok var, isterseniz gidin ve kendinize birkaç saniye ayırın.

Rose, Lily ve annem şu anda bana hançer fırlatıyorlar. Babam sanki hayattaki tüm soruların cevapları gibi tabağına çok iyi konsantre oluyor. Dan'ın ailesi sadece şaşkın görünüyor. Tüm çabalarım ve nezaketime rağmen, tüm bunlar açıkça benim hatam.

İyi gitti o zaman.

OceanofPDF.com

"İşin hakkında konuşmayacağın konusunda anlaştığımızı sanıyordum," diye tıslıyor annem bana. Yemek bitti ve Lily'nin buz kırıcı oyunu başlamadan önce toparlanıyoruz. Yirmi yaşın altındaki herkes oyundan çıkarıldı, bu yüzden Olivia ve Evie bir yerlerde Disney Channel izlemeye gittiler ve Freddie ile Sarah da ortadan kayboldular.

"Ne söylemem gerekiyordu?" diye cevap veriyorum, duyulmaması için sesimi alçak tutuyorum.

'Senaryoya sadık kalmanız ve onlara evlilik rehberliği danışmanı olduğunuzu söylemeniz gerekiyordu, tüm odaya şey olduğunuzu duyurmanız değil, bilirsiniz işte. Neyse ki Anita ve Richard için sorun yok gibi görünüyor, ama bu onlar için işleri çok garip bir hale getirebilirdi. Neden bu kadar düşüncesiz olmak zorundasın?'

"Hatırlarsanız, seks terapisinden ilk bahseden Anita'ydı, ben değil.

Mesele bu değil. Fiziksel ilişkilerden bahsederek onu yönlendirdin. Daha sağduyulu olmalıydın.

'Olabildiğince nazik davrandım! Doğrudan sorduğunda ona yalan söylemeyecektim. İşimin sizi rahatsız etmesine üzıldüm ama aslında bunda utanılacak bir şey yok.

'Elbette var! Evie ve Olivia'ya ne olduğuna bir bakın. Zavallı Rose şimdi her ikisiyle de rahatsız edici konuşmalar yapmak zorunda kalacak. Muhasebeci gibi normal bir işin olsaydı bunlar asla olmazdı. Ondan özür dilemelisin. Lily'den de özür dilesen iyi olur. Eminim ilk ilişkimizi mahvettiğin için çok üzgündür.

birlikte yemek. Bu hafta Lily'nin haftası ve dikkatleri sürekli üzerinize çekmek yerine bunu hatırlasanız iyi olur.

Öfkemin yükselmeye başladığını hissediyorum ve sakin olmaya odaklanıyorum. Anneme gerçekten ne düşündüğümü söylersem, bu sadece Lily'yi kesinlikle üzecek tam ölçekli bir kavgaya dönüşecek. Neyse ki durum, mutfağa girmek için o anı seçen Anita tarafından yatıştırılıyor.

'Gerçekten çok lezzetli bir akşam yemeği idi Hazel. Çok teşekkür ederim' diyor.

Annem hafifçe kızarak, "Önemli bir şey değildi, gerçekten," diye cevap veriyor. Alçakgönüllü olmaya çalışıyor ama içten içe övgülere boğulduğunu biliyorum. Gözleri kısık ve öfkeli halinden birkaç saniye içinde sevinçli bir hale büründü. Keşke benim de böyle bir yeteneğim olsaydı; hâlâ kızgınlıkla kaynıyorum. Aceleyle koridora çıkıp çantalarımı almak ve eve gitmek istiyorum. Bunun pratik olmadığını biliyorum, zaten muhtemelen alkollü araç kullanma sınırını da aşmış durumdayım ama ailem beni sinir etmek için eşsiz bir donanıma sahip gibi görünüyor. Öfkeyle kaynamakla o kadar meşgulüm ki neredeyse konuşmanın bir sonraki bölümünü kaçırıyorum. Ancak adımı duyduğumda farkına varıyorum.

'...Poppy. Onunla gurur duyuyor olmalısın,' diyor Anita. Kahretsin, ne kaçırdım? Eğer gerçekten annemi kendisiyle aynı fikirde olmaya teşvik ediyorsa, korkarım ki hayal kırıklığına uğrayacak. Şarabımdan bir yudum alıyorum ve annemin kulak misafiri olduğumu fark etmemesi için kendimi bulaşık yıkamaya devam zorluyorum. "gurur duyuyorum. değil, değil mi? Bu anne olmanın getirdiği bir şey. Sen de Dan ve Stuart'la aynı durumda olmalısın,' diye cevap veriyor annem.

sorunsuz.

İnanılmaz biri. Kendimi sabitlemek için derin bir nefes alıyorum ama bu ne yazık ki şarabın bir kısmının yanlış yöne gitmesine neden oluyor. Sonuçlar hemen ortaya çıktı. Öksürük nöbeti başladığında, henüz yutmadığım şarabı lavabonun arkasındaki fayanslara püskürtüyorum ve ardından kendimi yaslayarak dönüşümlü olarak nefes nefese kalıyorum ve öksürüyorum. Zamanlama daha kötü olamazdı ve annemin bana şüpheyile baktığının farkındayım.

"Tanrım, iyi misin? Anita hızlıca öne çıkıp sırtımı sıkıca sıvazlayarak soruyor. İnsanların bunu neden yaptığından emin değilim; tecrübelerime göre hiç yardımcı olmuyor. Yine de minnettarım. Sanki bunu dikkat çekme kampanyamın bir parçası olarak kasten yapmışım gibi yüzünde küçümseyen bir ifadeyle arkamda duran annemin aksine, en azından o bir şeyler yapıyor. Sonunda, saldırı azalmaya başladı ve ben

akan gözyaşlarımı silmek için bir parça mutfak havlusuna uzandım.

"Bunun için üzgünüm," diye mırıldandım. "Şarap yanlış yöne gitti.

"Bunun olmasından nefret etmiyor musun? Anita kabul ediyor. "Neden Sen kendine bir kontör al, ben de burayı bitireyim.

"Poppy'nin bulaşıkları yıkayabileceğinden eminim," diyor annem kararlı bir şekilde. "Lily'nin programını bozmak istemeyiz, değil mi?

Bu bana bir şey hatırlattı. Annem ve Anita beni yalnız bırakıp giderken, ben de bu fırsattan yararlanarak meşhur yemek çizelgesine göz gezdiriyorum. Kendi kahvaltılarımızdan ve öğle yemeklerimizden sorumlu olduğumuzu varsayıyorum, çünkü çizelgede onlar için hiçbir şey yok. Dan'in ailesi yarın akşam yemek yapacak, bunu zaten biliyordum, Andrew ve Zoe de bulaşık yıkayacak. Rose ve Steve yemek yaptıktan sonra Salı günü yine ben bulaşık yıkayacağım ve Çarşamba günü de ben yemek yapacağım. Onun için uygun bir şekilde, Lily hiç yemek yapmıyor gibi görünüyor, ancak o ve Dan Çarşamba günü benden sonra bulaşık yıkayacaklar. Bir an için tüm tencere ve tavaları kullanarak şeytani derecede zor şeyler pişirmeyi düşündüm ama yüzüme inat burnumu kesmiş olacağımı fark ettim. Sarah için ayrı bir yemek yapmamın imkanı yok, o yüzden herkes için vejetaryen bir şeyler yapacağım.

Her şeyi yıkadıktan, kuruttuktan ve kaldırdıktan sonra bardağımı dolduruyorum diğerlerini aramaya koyuluyorum. Çantalarım hala koridorda ama henüz kimse bana nerede uyuyacağımı söylemediği için şimdilik orada kalmaları gerekiyor. Hazır buradayken zemin katın geri kalanına da bir göz atma fırsatını değerlendirmeye karar veriyorum. Burası gerçekten çok büyük; duvara monte edilmiş devasa bir düz ekran televizyon ve izlerken yayılabileceğiniz rahat kanepelerin bulunduğu bir TV odası var. Bu oda şu anda Sarah, Olivia ve Evie tarafından kullanılıyor. Ayrıca bir ucunda tam boy bir bilardo masası, diğer ucunda ise bir masa tenisi masası bulunan bir oyun odası da var. Biz buradayken Andrew'u birkaç masa tenisi maçına ikna edebilir miyim diye bakabilirim; biz büyürken annemle babamın bizi her yaz götürdükleri karavan parkında hep oynardık ve maçlar kıyasıya rekabet içinde geçerdi.

Son oda ise herkesin toplandığı oturma odası. Burası mutfak ve yemek odasının neredeyse aynısı, çünkü çok büyük ve ayrıca bahçeye bakan iki katlı kapıları var. Çoğu zaten dolu olan yumuşak deri kanepeler ve koltukların bir karışımı var. Kendimi kanepelerden birinin orta koltuğuna, Andrew ve Zoe'nin arasına yerleştiriyorum.

"Oyun odasını gördün mü?" diye soruyorum

Andrew'a. Gülümsüyor. "Görmüş olabilirim.

"Biz buradayken bir kin maçı yapmak ister misin?" "Kesinlikle!

Zoe dramatik bir şekilde iç geçirir. "Bu, bu hafta pinpon dulu olacağım anlamına mı geliyor?

"," diyorum ona. "En azından golf oynamıyor.

'Sanırım küçük merhametler için minnettar olmalıyım. Her neyse, nasılsın babalık?'

Bir kez daha cevap verme fırsatı bulamıyorum çünkü Lily yine ayağa kalkmış ve dikkat çekmek için ellerini çırpıyor.

"Tamam, millet. Buz kırıcı oyunun zamanı geldi. Dan ve ben hepinizi birazdan açıklayacağım çiftlere ayırdık. Başladığımızda, siz ve eşleştiğiniz kişi birbiriniz hakkında olabildiğince çok şey öğrenmek için on dakikaya sahip olacaksınız. On dakikanın sonunda, eşleştirildiğiniz kişiyi gruba tanıtacaksınız. Sorusu olan var mı?"

Oh harika. En iyi zamanlarda bile buz kırıcı oyunların hayranı değilim ve bu kulağa kesinlikle eziyet verici geliyor. Belki şansım yaver gider ve Anita'yı bulurum; konuşması kolay birine benziyor. Yine de bunun pek olası olmadığından şüpheleniyorum.

"Not alabilir miyiz?" diye soruyor babam. "Hafızam eskisi gibi değil.

İsterseniz. Sizi eşleştirmeden önce başka sorunuz var mı? Yok mu? Pekala, başlayalım!"

Anita ile eşleştirilebileceğime dair süregelen umutlarım, annem Dan'in babasıyla eşleştirilince ve bunun tam tersi de gerçekleşince yok oldu. Andrew, Rose'un kocası Steve ile eşleşiyor ve Zoe ile Rose da eşleşiyor. Ben Dan'in küçük kardeşi Stuart'ı alıyorum.

"Bir dakika bekle Lily," diye sesleniyor Rose ve sesindeki hafif tonu fark etmekten kendimi alamıyorum. 'Bu kendi nişanlıyla eşleştiğin anlamına geliyor! Bu hiç adil değil.

Lily kendini beğenmiş bir ifadeyle, "Gelinin ayrıcalığı," diye cevap veriyor.

Annem onu, 'Cesur olma Rose,' diye uyarıyor. 'Lily bu işe çok emek verdi. Sen de şarabı biraz yavaş içsen iyi olur.

"Bunu söylemen çok komik," diye cevap veriyor Rose cesaretle. "Son baktığımda yetişkin bir insandım ve ne kadar içeceğime kendim karar verebilecek durumdaydım.

Şimdi antenlerim seğiriyor. Bu Rose'un birkaç kadeh şaraptan sonra biraz alıngan olmasından daha fazlası. Kesinlikle onu yiyen bir şey var.

Belki de Lily'nin ilgi odağı olmasını kıskanıyor ama bu yeni bir şey değil. Dünyaya geliş koşulları ne olursa olsun, annem ve babam doğduğu andan itibaren Lily'nin üzerine titrediler. Geri kalanımızın ihmal edildiğini söylemiyorum ama Lily her zaman özel muamele gördü.

"Pekâlâ millet, eşlerinize geçme vakti geldi," diye sesleniyor Lily ve biz de yerlerimizi değiştirmeye başlıyoruz. Lily on dakikanın başladığını duyurduğunda ben de diğer kanepelerden birinde Stuart'a katılıyorum.

"Demek seks terapisti, ha? Bu oldukça havalı. Neden bu işe girmek istedin?" Stuart başlıyor.

Ona üniversitede arkadaşlarıma yardım ettiğimi ve yapmak istediğim şeyin bu olduğunu fark ettiğimi söyledim. Ona önce psikoterapist olarak aldığım eğitimden, sonra da psikoseksüel terapi diplomamı almak için fazladan iki yıl daha çalıştığım bahsediyorum. Hiçbirini gerçekten anlamadığını söyleyebilirim, verdiği yanıt da bunu doğruluyor.

"Seksle ilgili *her şeyi* biliyor olmalısın, değil mi? Tüm pozisyonları, her şeyi. Bunu yapmanın Wikipedia'sı gibisin! Nasıl oluyor da burada tek başınasın? Senin gibi biri istediği erkeği elde edebilmeli.'

Gülmekten kendimi alamıyorum. "Keşke!

Ona söyledim. "Seninle kesinlikle yapardım," diye yanıtlıyor.

Gülsem mi tokatlasam mı bilemedim. Ona şüpheyile yaklaşılmaya karar veriyorum; bu muhtemelen ciddi bir tekliften ziyade gençliğin verdiği bir nezaketsizlik.

"Benim için biraz gençsin.

'Genç olmak iyidir. Bir düşünün; sizin yaşınızdaki bir adamın iyileşmesi için en az bir ya da iki güne ihtiyacı olacaktır, oysa ben yarım saat kadar sonra gitmeye hazır olabilirim.

"Cinsel ilişki sonrası iyileşme süresi, ki sanırım bundan bahsediyorsunuz, kişiden kişiye değişir ve söylememde sakınca yoksa, her yarım saatte bir seks yapmak kadın bakış açısından kulağa oldukça rahatsız edici geliyor.

"Seni o kadar ki, sürtünme ihtimali olmazdı.

Yeterince ileri gittiğime karar verdim. "Teşekkür ederim, nazik beyefendi. Yaş farkını bir kenara bırakırsak, böyle bir tekliften önce genellikle biraz daha romantizm beklediğimi belirtmek zorundayım. Bırakın çiçek almayı, bana yemek bile ısmarlamadınız. Şimdi bana kendiniz hakkında cinsel olmayan şeyler anlatın.

Hâlâ üniversitede ekonomi okuduğunu öğrendim. Ayrıldığında, iyi bir işe girmeden önce dünyayı gezmek için bir yıl ara vermeyi umuyor.

ve otuzuncu yaş gününden önce ilk Aston Martin'ini satın almak istiyor. Kendine olan inancını suçlayamam ama ileride kaba bir uyanış yaşayacağından şüpheleniyorum. Tam bana eski kız arkadaşını nasıl terk etmek zorunda kaldığını anlatıyordu çünkü kız çok ağır ve ciddi olmaya başlamıştı ve o da bağlanmak istemiyordu ki Lily ellerini tekrar çırparak zamanımızın dolduğunu ve öğrendiklerimizi sunma zamanının geldiğini işaret etti.

İlk olarak babam alıyor, gözlüklerini düzeltiyor ve başlamadan önce boğazını temizliyor. Dan ve Stuart büyürken Anita'nın evde oturan bir anne olduğunu ama şimdi Newquay'de bir hayır kurumunda gönüllü olarak çalıştığını ve Üçüncü Yaş Üniversitesi'ne katıldığını ve bundan büyük keyif aldığını anlatıyor.

Rose'un Zoe'den alıntı yaptığı kısımları anlamak zor olsa da sunumların çoğu benzer bir çizgide ilerliyor, çünkü bazı kısımları mırıldanıyor, bazılarını da ağzında geveliyor. Annemin kızgınlığı aşık, ancak sarhoş olmasının yanı sıra Rose'un bir nedenden ötürü son derece mutsuz olduğu da benim için aşık. Bu bir kıskançlık meselesi değil; bu çok daha kötü bir şey. Bu hafta bir ara onu bir kenara çekip neler olup bittiğini öğrenmeye çalışacağımı aklıma not ediyorum.

Sonunda Stuart'a ve bana geldi. İlk ben giriyorum, öğrendiklerimi grupta paylaşıyorum ve sonra Stuart'a devrediyorum.

"Evet, bu Poppy," diye başlıyor. 'Hatırlamadığım bir sürü vasfı var, ama temelde yürüyen bir seks ansiklopedisi. Ancak ne bildiğini öğrenmek istiyorsanız, önce ona çiçek ya da akşam yemeği ısmarlamanız gerekiyor.

Annemin kışkırttığını hissedebiliyorum ama Rose, başkalarının bir şey söylemesine fırsat vermeden söze giriyor.

"Bu kitaplara geçecek bir dönüş," diyor asabi bir şekilde, muhtemelen kastettiğinden çok daha yüksek sesle. 'Okuldayken bu kadar seçici değildin, değil mi Ceejay? Söyle bana, senin sınıfında yatmadığın hiç erkek var mıydı?

Annemin tepkisi anında oldu. "Bu kadar *yeter* Rose," diyor, o kadar sert ki Rose tokat yemiş gibi birkaç kez gözlerini kırptırıyor.

Okuldaki lakabımı on beş yıldır duymamıştım ama hâlâ çok acıtıyor. Annemin hemen cevap vermesi ve Rose'un sorusu karşısında şok olmuş gibi görünmemesi bana Ceejay fiyaskosu hakkında düşündüğümünden çok daha fazla bildiğini söylüyor. Rose'a inanamayarak bakarken yanaklarımın ısındığını hissediyorum. Aslında ona yardım etmeyi planlıyordum! İsterse gidip kendini becersin, umurumda değil.

Odama dolan güneş ışığıyla uyandım. Rose'un bana yönelik iğneleyici sözlerinden sonra gece oldukça hızlı bir şekilde sona erdi. Ne kadar üzgün olduğumu saklamaya çalıştım ama pek de iyi bir iş çıkardığımı sanmıyorum çünkü Dan'in ailesi hemen hemen birkaç dakika içinde mazeretlerini bildirdiler ve Rose annemle ne kadar içtiği konusunda öfkeli bir tartışmanın ardından yatağına gitti. Steve onun peşinden gitti, giderken özürlerini mırıldandı ve sonra her şey biraz garipleşti. Annem ve babam saat on gibi yatmaya gittiler ve Andrew, Zoe, Lily ve beni şarap kadehlerimizi yudumlarken bıraktılar. Lily, Dan'in ailesinin bizi ne kadar çok sevdiğini düşündüğünü söyleyerek zoraki bir neşeyle çatlakları kapatmaya çalıştı, ancak kimse bunu gerçekten yutmadı ve bir süre sonra pes etti.

En azından bana nerede uyuyacağımı göstermeyi ve odamdan hiç de memnun değilim. Evin geri kalanı gibi geniş ve yorganın altına girdiğinizde keyifle iç geçirmenize neden olan serin, gevrek nevresimli çift kişilik bir yatağına sahip. Ayrıca, ki bu benim için en iyi kısmı, sahile ve denize doğru güzel bir manzarası var. Dün gece yatağına girdiğimde pencereyi açtım ve perdeleri çekmedim, böylece yatağına uzanıp denizin görüntüsünün ve sesinin geçmişin acısını dindirmesine izin verebildim.

Bunu bir dereceye kadar kendimin yaptığını biliyorum; ne de olsa okullar acımasız yerlerdir, ama hayatımın gurur duyduğum bir evresi değil ve kesinlikle bugün olduğum kişi değil. Tüm bunları arkamda bıraktığımı sanıyordum ama Rose kibarca yanında getirdi ve dün gece yüzümü içine soktu. Gerçek şu ki, okulda yattığım sadece birkaç erkek yoktu; daha fazlası vardı.

dürüstçe 'epeyce' olarak tanımlandı. Chlamydia Jane'in kısaltması olan Ceejay lakabı, beni kendisine cinsel yolla bulaşan bir hastalık bulaştırmakla suçlayan aptal Oliver Stone tarafından uydurulmuştu. O zamanki aynı derecede ahmak kız arkadaşı Mia, ona klamidyaya bulaştırdığına inanıyordu çünkü ikisi de (kuşkusuz acınası) cinsel eğitim derslerimizde en ufak bir dikkat göstermemişlerdi ve bu nedenle kaşıntı ve ağrının pamukçuk olma olasılığının çok daha yüksek olduğunu fark etmemişlerdi. Tiyatro kulübünün yaklaşan *Calamity Jane* oyununu da ekleyince lakap doğdu. Bu doğru bile değildi ama kaşıntılarının pamukçuk olduğu ve dolayısıyla benimle bir ilgisi olmadığı doğrulandıktan sonra bile suçlama devam etti ve bir gecede neredeyse dışlandım. Yakın arkadaş olarak gördüğüm insanlar bile aniden benimle hiçbir şey yapmak istemediler. İşte bu noktada Rose anneme neler olduğunu anlattı. Tüm bunlardaki asıl ironi de bu: Her zaman annemin ben isim yapmadan önce müdahale ettiğini düşündüğüne inandım. Şimdi ise Rose'un annemi kanlı ayrıntılardan uzak tutmadığını biliyorum ve gözlerimin arkasına utanç gözyaşlarının aktığını hissediyorum. Açıldığında eczaneye gidip bir şişe Deep Heat almak istiyorum. Tüm külotlarının içine iyi bir dozda bundan koymak ona geçmişimden başka düşünecek bir şey verecektir. Bu düşünce beni gülümsetiyor. Bunu yapmayacağımı biliyorum ama hayal etmesi bile eğlenceli.

Dün gece orada ne kadar süre yattım, geçmişini düşündüm, pencereden dışarı baktım ve sahildeki dalgaların şıptısını dinledim bilmiyorum ama uyku gelmeden önce saatler geçmiş gibi geldi. Yatağımın başucundaki saate bakıyorum, bana sabahın altı buçuğu olduğunu söylüyor. Şaşırtıcı bir şekilde, kısa bir gece geçirmiş olmama rağmen kendimi yenilenmiş hissediyorum. Yatak o kadar rahat ki kısa bir süre perdeleri tekrar uyumayı düşünüyorum ama dışarıda da güzel bir sabah var ve bir süreliğine bu evden ve ailemden uzaklaşmam gerekiyor, bu yüzden üzerime bir şeyler giyip sahilde yürüyüşe çıkmaya karar veriyorum.

Aşağıya indiğimde ev tamamen sessiz; belli ki herkes hâlâ uyuyor. Ön kapının anahtarı koridordaki bir kancada asılı ama bu bir sorun teşkil ediyor. Anahtarı alıp kapıyı arkamdan kilitlersem, ailemi evin içine kilitlemiş olurum. Kapıyı kilitlemezsem, onları hırsızlık riski altında bıraktığım için potansiyel bir kızartma ile karşı karşıya kalırım. Sonunda kendimi mutfaktaki çift kanatlı kapıdan dışarı atıyorum ve kapıları arkamdan kilitliyorum. Sabahın bu saatinde hava hoş bir serinlikte, güneş bulutsuz gökyüzünde çoktan yükselmiş olmasına rağmen

Gökyüzü, bu yüzden sıcaklığın artması uzun sürmeyecek. Yolun sonuna kadar yürüyorum ve sahile önce kısa bir mesafe ana yolu takip ediyorum. Oraya varır varmaz oturuyorum, çoraplarımı ve ayakkabılarımı çıkarıyorum ve ayaklarıma değen serin kumun tadını çıkarıyorum. Denize doğru yürürken nefesime odaklanıyorum ve her adımda ayak parmaklarımı kumun içine sokuyorum.

Yirmi dört saatten daha az bir süredir buradayım ve ailem şimdiden beni tamamen etkisi altına almış durumda. Haftanın geri kalanında onlardan nasıl kurtulacağım? Manzaranın tadını çıkararak dikkatimi dağıtmaya çalışıyorum. Sabahın bu saatinde plaj hemen hemen terk edilmiş durumda, ancak birkaç sörfçü çoktan suya girmiş durumda. Dalgalar benim eğitimsiz gözlerim için çok büyük değil ama belli ki orada bulunmalarına geçecek kadar büyük. Onları bir süre kürek çekerken, bir dalga beklerken ve sonra dalgayı kıyıya doğru sürerken izliyorum. Belki de buradayken biraz sörf dersi almalıyım, diye düşünüyorum kendi kendime. Beni zehirli ailemden uzaklaştırmak ve onlardan başka bir şeye odaklanmamı sağlamak için harika bir yol olurdu. Burada sörf okulu olup olmadığını kontrol etmek için bir not alıyorum.

Suyun kenarına yaklaştığımda gözüm kumsalın biraz aşağısında duran bir adama takılıyor. Yanında büyük siyah bir köpek var ve köpeğin yakalaması için suya tenis topuna benzeyen bir şey atıyor. Belli ki bu bir oyun olduğu kadar bir tür eğitim egzersizi, çünkü topu attığında köpek hemen tepki vermiyor. O bir komut verene kadar sabırla onun yanında oturuyor, bu noktada suya koşuyor, kendinden emin bir şekilde yüzüyor ve oyunun yeniden başlaması için tetikleyici olan topa geri dönüyor.

Gelen bir dalganın son kalıntıları ayaklarımdan üzerinden geçerek suyun ani buz gibi soğukluğundan nefesimin kesilmesine neden oluyor. Bir sonraki dalga geldiğinde hazırlıklıyım ve çok geçmeden pantolonumun paçalarını sıvadım, böylece sıgırlıklarda kürek çekerken ayaklarımdan ve bileklerimin etrafında köpüren suyun hissinin tadını .

"Bunun için güzel bir sabah, değil mi? Sörfçülerden biri tahtasını denizden çıkarıyor. Sesi buralı gibi gelmiyor ama aksanını çıkaramıyorum. Belli ki bir süredir burada, çünkü yüzü bronzlaşmış ve sarkık sarı saçları güneşten ağarmış. Yaşını anlamayı imkansız kılan yüzlerden birine sahip. Yirmili yaşların sonunda olabilir,

Ama otuzlu yaşlarının ortalarında da olabilir. Siyah dalgıç giysisinin silüetine bakılırsa formunu koruyor.

"Evet, çok," diye cevap veriyorum. Gözleri mavinin en olağanüstü tonunda. Açık renk ama yoğun bir renk. Bir an için lens takıp takmadığını merak ediyorum, ama hemen fark ediyorum ki takıyor olamaz, çünkü deniz lensleri silmiş olmalı.

"Daha sonra sıcak olacak," diye devam ediyor, dalgıç giysisinin fermuarını açıp pürüzsüz, yontulmuş göğsünü ortaya çıkarırken. Ona bakmamak için kendimi zor tutuyorum. Gerçekten çok güzel bir fiziğe sahip ve sol elinde alyans olmadığını fark ettiğimde bir an için beynimin 'tatil kaçamağı' kısmı aydınlanıyor. Neyse ki, mantıklı tarafım hemen onu tekrar kapatıyor. Ne çekici olursa olsun, muhtemelen bir karavanda ya da bir kulübede kalıyordur ve rahatsız yerlerde seks yaptığım günler geride kaldı. Ayrıca tam da yaz mevsiminde bekâr kadınlardan faydalanacak tipte birine benziyor. Şimdi görebiliyorum: aşk ilanları ve irtibatta kalma ve 'bunun' nereye gittiğini görme vaatleri, sadece zavallı aşık kızın unutulması ve eve döndüğü anda bir başkasıyla değiştirilmesi için. Bununla birlikte, sörf okulu sorumda bana yardımcı olabileceğini fark ediyorum, bu yüzden gözlerimi göğsünden yüzüne doğru sürüklüyorum.

"Uzun zamandır mı buradasın? Ona sordum. "Birkaç haftadır. Sen?"

"Dün geldim. Burada sörf okulu olup olmadığını biliyor musunuz?"

"Bir tane var ama sanırım oldukça yoğun. Ne kadar kalacaksınız?"

"Sadece bir hafta.

Yazık. O zaman oraya girebileceğinizi sanmıyorum. Çoğu insan gelmeden önce yerini ayırtıyor.

"Oh, doğru. Teşekkür . Yürümeye başladım ama birkaç adım sonra onun yanımda yürüdüğünü fark ettim.

"İstersen sana öğretebilirim," diye teklif ediyor. "Evimde sana uyacak bir dalgıç kıyafeti ve yeni başlayanlar için bir sörf tahtam olduğuna eminim.

Öyle mi? Peki karşılığında ne istiyorsun?" Gülümseyerek soruyorum. Bunun tam olarak nereye gittiğini biliyorum.

"Hiçbir şey," diye yanıtlıyor. "İstersen bana bir içki ısmarlayabilirsin. Bu arada benim Sam.

"Poppy," diye cevap verdim. "Çok güzel bir teklif ama sanırım kabul . "Neden? Ben iyi bir öğretmenim, söz veriyorum.

"Eminim öyledir, ama sanırım ikimiz de bundan ne elde etmek istediğini biliyoruz ve ben bir tatil kaçamağıyla ilgilenmiyorum.

"Tatil kaçamakları hakkında kim bir şey söyledi? Şaşkın görünmek için iyi bir iş çıkarıyor ama ben onun içini görebiliyorum. Yürümeyi bırakıp yüzümü ona dönüyorum.

"Bak, Sam. Rol yapmayı bırakalım, tamam mı? Senin tipini biliyorum." "Gerçekten mi? Peki bu ne tipi olabilir?"

"Buraya rahatlamaya, sörf tahtasına çıkmaya, belki biraz ot içmeye ve muhtemelen sörf yapmayı öğretmeyi teklif ettiğiniz kadınlarla bol bol seks yapmaya geldiniz. Sorun değil, seni hiç yargılamıyorum. Ama bu benim tarzım değil. Teklifin için teşekkürler ama hayır.

Fırçamın doğrudanlığına rağmen gülümsüyor ve dişlerinin ne kadar beyaz ve düzgün olduğunu fark etmekten kendimi alamıyorum.

"Peki," diye yanıtlıyor. 'Bil diye söylüyorum, az önce anlattığın koşulların hiçbiri olmadan gerçek bir teklifti. Görüşürüz, tamam mı?'

O uzaklaşırken kıkırdamadan edemiyorum. Belli ki buradaki havada beni erkekler için karşı konulmaz kılan ya da hepsini kızdıran bir şey var. Önce Stuart'ın dün geceki son derece itici teklifi vardı, şimdi de bu. Bir süre daha su kenarında yürümeye devam ediyorum, suyun ve dalgalar gelip çekilirken ayaklarıma değen kumun verdiği hissin tadını çıkarıyorum. Güneşin sıcaklığının artmaya başladığını hissedebiliyorum ve saatime baktığımda saatin henüz sekiz olmadığını görüyorum. Sam en azından bir konuda haklı: hava kavurucu olacak.

Yola geri döndüğümde, kumla kaplanmış ayaklarıma şöyle bir bakmak, ayakkabılarımı tekrar giymenin bir seçenek olmadığına beni ikna etmeye yetiyor. Küçükken annemin sahilden tatil karavanımıza dönerken hepimize ayakkabılarımızı giydirdiğini ve yürürken ayaklarımızın kumla kaplanmasının verdiği ıstırapı hatırlıyorum. Kum da kesinlikle her yere bulaşırdı. Havlularımızı kurutmak için ipin üzerine asmamıza, annemin onları içeri getirmeden önce şiddetle sallamasına ve ayakkabılarımızı birkaç kez birbirine vurarak içlerindeki tüm kumu boşaltmamıza rağmen, kumlar yine de karavana girmenin bir yolunu bulurdu. Duştaki musluk deliğinin oraya giren kum miktarı yüzünden nasıl tıkanmadığı bir muamma. Eve döndüğümüzde arabanın bagajında bile kum olurdu.

Neyse ki annem burada değil, ben de yalınayak yola koyuluyorum. Güneşin parlادیęı asfalt şimdiden sıcak ve daha önce denizin soğuğuyla hoş bir tezat oluşturuyor.

Eve döndüğümde ayaklarım neredeyse kurumuş ve kumların çoğu dökülmüştü. Duşa girmeden önce bahçeyi hızlıca keşfetmeye karar verdim. Dünkü varışım o kadar aceleye gelmişti ki dün gece buraya bakma fırsatım olmamıştı. Ev gibi bahçe de oldukça büyük ama yüzme havuzu beni şaşırttı. Nedenini bilmiyorum; deniz bu kadar yakinken son derece anlamsız görünse de, böyle bir evin havuzunun olacağı aşıkâr. Havuzun Sam'in gözleriyle hemen hemen aynı mavi tonunda olduğunu fark etmekten kendimi alamıyorum ama onun aksine havuz davetkâr bir görünüm sergiliyor ve bir yanımda hemen içine dalmak istiyor. Etrafı sandalyeler, şemsiyeler ve şezlongların yerleştirildiği geniş bir güneşlenme terası ile çevrili. Bahçeyi kim tasarladıysa, belli ki bu alan üzerinde çok düşünmüş çünkü her ne kadar evin açık görüş alanında olsa da, iki tarafta yoldan geçenlerin içeriyi görmesini engelleyen duvarlar var. Kendimi birine bırakıyorum ve ayaklarımda kalan kumları temizliyorum, ardından gözlerimi kapatıp yüzümü güneşe dönüyorum ve yüzümdeki sıcaklığın tadını çıkarıyorum. Eğer hava bütün hafta boyunca böyle kalırsa ve de sahilde ya da burada tek başıma bol bol vakit geçirirsem, sanırım bu gezi katlanılabilir bir hale gelebilir.

Ruh halimin düzelmesiyle birlikte, içeri girip ailemle baş edebilecek kadar cesur hissediyorum. Ancak, mutfağa geri dönmek için çift kanatlı kapıya yaklaştığımda, artık ayakta olan tek kişinin ben olmadığımı görüyorum. Yemek masasında yalnız bir figür oturuyor.

Bu Rose ve hiç de mutlu görünmüyor.

OceanofPDF.com

"Pazar günü sabahın köründe neredeydin? Kapıyı kapatıp arkamdan kilitlerken Rose soruyor.

'Seni ilgilendirmez ama ben sahilde yürüyordum. Neden?' diye cevap veriyorum. Beni tekrar üzmesine izin vermemeye kararlıyım ama ses tonu somurtkanlık ve saldırganlığın tehlikeli bir karışımı, bu yüzden hangi yöne gideceğini tahmin etmek imkansız. Eğer tekmeyi basarsa, odama geri döneceğim. Zaten duşa ihtiyacım var, bunu bahane olarak kullanabilirim. Dün geceden sonra, onun yanında mecbur kalmadıkça daha fazla zaman geçirmek istemiyorum.

'Telaşlanmana gerek yok, sadece sordum. Diğer herkes hâlâ uyuyor,' diyor bana. 'Tanrım, kendimi berbat hissediyorum. Dün gece ne kadar içtim ben?

'Onu kaldırıyordun, bu kesin. Sanırım annem bir kez daha konuşmak isteyecektir.

Neredeyse beyninin söylediklerimi işlediğini duyabiliyorum. Cevap vermesi birkaç saniye alıyor.

"Başka bir kelime" derken ne demek istiyorsun?

"Hatırlamıyor musun? Yatmadan önce onunla epey tartışmıştınız.

İnliyor. 'Kahretsin, gerçekten mi? Dan'ın ailesi orada mıydı? Lily'nin hatırı için iyi bir izlenim bırakmaya o kadar hevesli ki. Onların önünde tartışırsak bana çok kızar.

Gerçekten ne kadar aşağılık olduğunu hatırlayamıyor mu? Buna katlanmak çok zor ve bunu yanına bırakmamın imkanı yok.

"Hayır, sen Ceejay bombasını patlattıktan ve herkesin önünde beni sürtük olmakla sonra gittiler," diyorum ona öfkeyle. Beni üzmesine izin vermemek için çok fazla. "Bunun için teşekkürler," diye devam ediyorum, sesim öfkeyle titriyor. 'Bunu hak edecek ne yaptım bilmiyorum ama sen kesinlikle o yarayı deştin ve içine bir kamyon dolusu tuz döktün. Umarım buna değmiştir, ama şu anda seninle olmaktansa başka bir yerde olmayı tercih ettiğimi anlayacağından eminim. Yüzündeki şok ifadesi beni hiç etkilemedi. Ne yazık ki, ne söylediğinizi hatırlayamayacak kadar sarhoş olduğunuz için 'hapisten bedava çıkma kartı' alamıyorsunuz.

"Poppy, bekle!" diye sesleniyor arkamdan koridora doğru yürürken, ama geri dönmüyorum. Güveçte pişirebilir.

Kapıyı arkamdan kapatıp ozon bakımından zengin deniz havasını derin derin içime çekmek için pencereye yürürken odamı bir sığınak gibi hissediyorum. Titriyorum ve gözyaşlarım sessizce yanaklarımdan aşağı akıyor. Şu anda sahilde birkaç kişi daha var ve onlara odaklanarak Rose'la konuşana kadar sahip olduğum sakinlik ve esenlik hissini geri getirmeye çalışıyorum. Şu anda kendimi pek olgun ve yetişkin hissetmesem de, meramımı makul ölçüde olgun ve yetişkin bir şekilde anlatmayı başardığımı düşünerek biraz rahatlıyorum. Küçükken yaptığımız kavgaların şiddetini hatırlıyorum. Hiçbir şey sınır tanımazdı: saç çekme, tekmeleme, tırmalama ve hatta zaman zaman ısırma. O kavgalar sırasında ona karşı öfkenin aynısını hissediyorum, ama katartik çıkış olmadan.

Titremelerim ayaklarımdan üzerinde durabileceğim kadar azaldığında soyunup duşa giriyorum. En-suite banyo için hiç bu kadar minnettar olmamıştım; yemekler dışında, burada tamamen kendi başıma kalabilirim ve hiçbirisiyle fazla zaman geçirmek zorunda kalmam. Odamın dışında üzerinde bir sandalye ve masa bulunan bir balkon var, bu yüzden her zaman orada oturup kitap okuyabilirim. Havuz kenarında ya da sahilde olmayı tercih ederdim ama ihtiyaç duyduğumda yalnız kalabileceğim bir yer olduğunu bilmek güven verici.

Duşun altında normalden daha uzun süre durup gözyaşlarımdan akmasına izin verdikten sonra tahmin edilebileceği gibi büyük ve kabarık beyaz havluya sarınıp kitabımla birlikte balkona çıkıyorum. Daha sandalyeye yeni yerleşmişim ki yatak odamın kapısı gürültüyle çalındı. İç çekerek yatak odasına geri dönüyorum. Rose'la yeni bir çatışmaya henüz hazır değilim; ona sadece gitmesini söyleyeceğim.

"Kim o? Kapıdan sesleniyorum.

"Uyandın mı?" diye cevap veriyor annemin sesi. 'Gitmen gerek. Yarım saat içinde kiliseye gideceğiz.'

"Pardon?"

Church, Poppy. Lily'nin e-postasındaydı. Okumadın mı? Papaz onlar için dua edecek ve hepimiz gideceğiz.'

Kapıyı açtığımda onu tamamen giyinmiş ve gitmeye hazır buldum.

"Kilisenin isteğe bağlı olduğu yazıyordu," diyorum ve sesimdeki huysuz tonu fark ettiğimde utaniyorum.

'Teknik olarak öyle ama başka ne yapacaksın ki? Dün geceden sonra Dan'ın ailesiyle aramızı düzeltmemiz gerekiyor ve kilisede iyi bir gösteri yapmak doğru yönde atılmış bir adım olur. Lily'yi de neşelendirir. Kiliseye gelmek, Rose'la birlikte sergilediğiniz küçük gösteriden sonra onun gönlünü almak için yapabileceğiniz en iyi şey.

'Eminim bunun için beni suçlamıyorsunuzdur? Görünürde hiçbir sebep yokken bana saldırdı. Tamamen sebepsizdi! Dehşetle, bunun Rose'un ve benim her kavgamızdan sonra annemle yaptığım konuşmanın hemen hemen aynısı olduğunu fark ediyorum. Artık resmileşti: Ergenlik dönemime geri döndüm. Öyle miydi? Stuart neden karşılığında onunla yatağa atlayacağını söyledi?

"O kadar masumsan birkaç benzin istasyonu gülüne ne dersin?"

Ben öyle demedim! Bana evlenme teklif etti ve ben de bunu hafife alarak onu nazıkçe hayal kırıklığına uğratmaya çalışıyordum. Cidden onunla yatacağımı mı düşünüyorsun? Onu çok az tanıyorum ve benden on üç yaş küçük, Tanrı aşkına!

'Poppy Teyze neden Stuart'la yatmak zorunda, Dadı? Onun kendi evinde yatağı yok mu? Annem ve ben tartışmamıza o kadar dalmıştık ki küçük Evie'nin koridordan geldiğini hiç fark etmedik.

"İyi Evie," diyorum ona, annem bir şey söylemeye fırsat bulamadan. 'Gördün mü anne? Stuart'la yatmama gerek yok, çünkü onun evinde gayet güzel bir yatağı var. Şimdi giyineceğim ve kiliseye gelmek isteyip istemediğimi düşüneceğim. TAMAM MI?'

Kapıyı kapatıp ona yaslanıyorum. Bir kez daha bavulumu toplayıp gitmeyi şiddetle arzuluyorum. Kapım bir kez daha çalındığında hala ne yapacağıma karar veriyordum. Şüphesiz başka biri denemek için geliyordu.

"Ne? Kapıyı açarken patladım. Gerçekten ipin ucundayım.

'Üzgünüm, Poppy. Kötü bir zaman mı?' Zoe soruyor. "Saç kurutma makinesi arıyordum çünkü aptalca bir şekilde benimkini yanıma almayı unutmuşum.

Doğru ya. Evet, tabii ki benimkini ödünç alabilirsin. İçeri gelin.'

Kapıyı arkasından hızla kapattıktan sonra çantamdan saç kurutma makinesini çıkarıp ona uzatıyorum.

"İşin bitince geri getirirsin, değil mi? Ona soruyorum.

"Sorun değil. Eğer senin için de uygunsa, burada kurutacağım. İyi misin? Kusura bakmazsan bu sabah biraz sarsılmış görünüyorsun.

Her zamanki gibi. Rose dün gece beni etkiledi, sonra da annem bu sabah patladı. Dürüst olmak gerekirse Zo, burada ne yaptığımı gerçekten bilmiyorum. Kimse beni istemiyor gibi görünüyor. Sadece eve gidip sizi baş başa bıraksam daha kolay olur mu diye merak ediyordum.

'Oh, Poppy. Bunun doğru olmadığını biliyorsun,' diyor kollarını bana sararken. 'Rose dün gece çok kötü davrandı ve ben de ona bunu söyleyeceğim. Annene gelince, Dan'in ailesinin bizi onaylamasını çok istediği için biraz gergin. Onun nasıl biri olduğunu bilirsin.

"İstiyorum ama buraya geldiğimden beri tek bir şeyi bile doğru yapamamışım gibi görünüyor. Beni Stuart'a asılmakla suçladı, çünkü ben açıkça kendini her erkeğe atan bir tür nemfomanım ve şimdi de muhtemelen sürtük davranışlarımın kefaretni ödemek için kiliseye gelmemi talep ediyor. Sanki ne yaparsam yapayım beni kötü insan yapmaya kararlı. Bu çok yorucu ve neden buna katlanmam gerektiğini gerçekten anlamıyorum. Otuz üç yaşındayım, Tanrı aşkına! Kendi evim ve her şeyim olan lanet olası bir yetişkinim, ama o bir şekilde beni tekrar bir çocuğa dönüştürmeyi başarıyor.

'Sanırım biraz güvensiz. Annemle babam ilk tanıştıklarında da aynıydı. Aslında o daha da garipti, çünkü ben hamileydim ve o ve baban Andrew'un davranışları için özür dilemeleri gerektiğini düşündüler, sanki benimle hiçbir ilgisi yokmuş gibi.

O zamanı hala hatırlayabiliyorum. Zoe, Freddie'ye hamile olduğunu öğrendiğinde Zoe ve Andrew üniversiteyi yeni bitirmiş ve işe başlamışlardı. Annemin Andrew'a tam anlamıyla kızdığını bildiğim tek andı. Andrew'u doğurduğunda Zoe ile aynı yaşta olmasına rağmen, bir bebekle başa çıkmak için çok genç olduklarına ikna olmuştu. Ayrıca, hamilelik ortaya çıkmaya başladığında Zoe'nin Andrew ile seks yaptıklarına dair kanıtları ortalıkta dolaştıracak olmasından dehşete düşmüş ve onları kürtaj yaptırmaya ikna etmeye çalışmıştır, ancak Zoe bu konuda kararlı durmuş ve Andrew da onu desteklemiştir. Zoe'nin ailesi evlerinde yaşamalarına izin vermeyi teklif etti, ancak kaynaklarını birleştirdiler ve

Paddock Wood'da küçük bir ev kiralamayı başardım. En komiği de Freddie doğduğu anda annemin tavrının tamamen değişmesiydi. İlk torunuyla o kadar gurur duyuyordu ki, sanırsınız Freddie'nin doğumu sırasında odada onları teşvik ediyordu.

"Ona kızgın değil misin? diye sordum. "Hatırladığım kadarıyla ikinize de çok sert davranıyordu.

"Hayır. O sadece bizim için en iyisi olduğunu düşündüğü şeyi istedi ve biz çok gençtik. Zordu ve ebeveyn olmak için yeterince olgun olup olmadığımız konusunda hiçbir fikrimiz yoktu ama Freddie'ye sahip olduğum için bir an bile pişmanlık duymadım. İşin iyi tarafı, bu kadar genç olmaları, umarım evden ayrılıp bize hayatlarımızı geri verdiklerinde hala nispeten genç olacağımız anlamına geliyor. Şansımız yaver giderse, biz elli yaşına geldiğimizde onlar da gitmiş olacak ve o zaman televizyonda reklamını gördüğünüz yetişkinlere özel otellere yerleşmeye başlayabileceğiz.

"Öyle demek istemedin," diye cevap veriyorum sırtarak. 'Onlar gittiğinde yıkılacaksın. Orada oturup, o zamana kadar muhtemelen şişmanlamış ve kelleşmiş olacak Andrew'a bakacak, Freddie ve Sarah olmadan onunla yalnız kalmaya nasıl dayanacağını düşüneceksin.

"Öyle mi düşünüyorsun?" gülüyor. "O kadar emin değilim. Ben evi tertemiz olana kadar toplayabilirim ama Freddie kasırga gibidir. Bir odada sadece bir dakika kalması yetiyor ve sanki içeride bomba patlamış gibi oluyor. Peki ya Sarah? On dört yaşında, yirmi dörde yaklaşıyor. Dürüst olmak gerekirse, her şeye bir cevabı var. Eğer terapide ebeveyn olmanın tüm sorunlarını çözeceğini düşünen bir çiftiniz olursa, onlara ne kadar yanıldıklarını göstermek için çocuklarını ödünç alabilirsiniz.

Teşekkürler, bunu unutmayacağım. Peki, şu kilise işi ne olacak? Sen ve Andrew gidiyor musunuz?"

"Evet. Freddie ve Sarah da geliyorlar, gerçi epey bir mızızlanma ve somurtma oldu. Pek bana göre değil ama annen için çok önemli ve hepimiz orada olursak Lily'nin çok memnun olacağını biliyorum. Daha sonra ihtiyacımız olursa diye brownie puanı kazanmak için küçük bir fedakarlık. Annene söyleme ama çocuklara rüşvet olarak dondurma sözü verdik.

"Gelirsem dondurma alabilir miyim?"

"Kesinlikle! Aslında, eğer bizimle gelmek isterseniz arabamızda yer var. Böylece park edecek bir yer bulmak zorunda kalmazsınız ve sonrasında hep birlikte dondurmacıya kaçabiliriz. Ne dersiniz?"

"Eğer sakıncası olmadığına eminseniz, bu harika .

"Elbette sakıncası yok! Freddie ve Sarah'nın ortasında oturup kavga etmelerini engelleyebilirsin.

Gözlerimi ona diktim. "Bu bir oyun mu?

Cevap verirken bakışları sabit. 'Eğer öyleyse, sadece küçük bir tane. Artık arabada o kadar sık kavga etmiyorlar. Yine de fazla sohbet beklemeyin. Yol boyunca telefonlarına yapışmış olacaklar. Ayın başlamadan önce telefonlarına el koymak zorunda kalacağım, aksi takdirde papazın vaazı ping sesi ile noktalanacak.

Zoe beni gerçekten neşelendirdi ve ben de tam ona bunu söylemek üzereydim ki aşağıdan gelen sessiz kargaşa sesleri dikkatimizi dağıttı. Annemin bağırdığını ve Rose'un da bana bağırdığını duyabiliyorum. Birkaç dakika sonra bir kapı çarpıyor ve biri gürleyerek merdivenlerden yukarı çıkıyor, arkasından başka bir kapıyı çarpıyor. Zoe bana dönüyor ve gülümsüyor.

"Görünüşe göre zor bir sabah geçiren tek kişi sen değilsin," diye gözlemliyor saç kurutma makinesini açarken.

OceanofPDF.com

"Süpermarketten alınan dondurma neden hiçbir zaman doğru dürüst bir dükkandan alınan dondurma kadar iyi olmuyor? İlk lokmamda zevkle inledikten sonra soruyorum. Bir top vanilyalı ve bir top beyaz çikolatalı dondurmam var ve ikisi de cennet gibi. Ayinin sonunda kimse bizimle konuşmadan ya da kahve içmeye davet edemeden Zoe bizi kiliseden dışarı çıkardı ve şimdi dondurmacıda oturmuş ikramlarımızı yiyorduk.

Andrew, "Burada yediğimiz gelato ile süpermarketten alacağınız dondurma arasında bir fark var" diye yanıtlıyor. 'Gelato, çalkalama işlemi sırasında daha az hava ile çırpılır ve daha düşük yağ içeriğine sahiptir, bu da aromayı yoğunlaştırır ve daha ipeksi bir doku verir. Dondurmanın sertliğini koruması için daha soğuk bir sıcaklıkta saklanması gerekir.

"Nasıl oldu da birdenbire dondurma konusunda bu kadar uzman oldun? Zoe alay ediyor.

'Geçen yıl iş yerinizdeki Noel bilgi yarışmasında sorulan sorulardan biriydi, hatırlamıyor musunuz? Dondurma ile gelato arasında bir fark var mı, yoksa gelato sadece dondurmanın İtalyancası mı? Aklıma takıldı, ben de araştırdım.

Zoe bana döndü. "Kardeşini hayatımın yarısından fazladır tanıyorum ve bazen aklının nasıl çalıştığına dair hâlâ hiçbir fikrim yok.

'Ben sadece bir şeyleri anlamayı seviyorum, hepsi bu. Bunda şüphe uyandıracak bir şey yok,' diye yanıtlıyor Andrew.

"Biliyorum. Bu senin cazibenin bir parçası,' diyor kolunu şefkatle okşarken.

Kilise ayini aslında o kadar da kötü değildi. Tahmin edildiği gibi Lily çoğumuzun gelmesine çok sevindi. Rose, Steve ve iki kızları

sadece gelmeyenler: Rose gelmeyi kesinlikle reddetti ve Steve bunun kızlar için çok fazla olacağını ve tüm zamanlarını kıpırdanarak geçireceklerini söyledi, bu yüzden evde kaldılar. Koro başlangıçta içeri girdiğinde kıkırdamamı bastırmak zorunda kaldım. " diyorum ama daha çok karıştırmak gibiydi. Anita en az yirmi yaş farkla en genç korist olmalıydı. İçlerinden biri o kadar yaşlıydı ki, vaaz sırasında öleceğinden endişe ettim. Neyse ki, komşusu onu uyandırmak için sonunda dürttüğünde sadece uyuduğu ortaya çıktı. İlahilerin hiçbirini bilmiyordum ve bize ayinin sözlerini içeren kitaplar vermelerine rağmen, farklı sayfalar arasında ileri geri gidip geliyorlardı, bu yüzden sonunda pes ettim ve herkes yaptığında ayağa kalkıp oturdum. Cemaatin çoğunun muhtemelen emeklilik yaşının çok üzerinde olduğu düşünülüyordu, papazın muhtemelen kırk yaşın altında olduğunu görmek beni şaşırttı. Kesinlikle enerjikti, vaaz sırasında koridorda bir aşağı bir yukarı koşturarak insanlara sorular soruyordu. Sıranın sonunda olduğum için kendimi oldukça savunmasız hissettim, ancak benim pek de ilgilenmediğimi fark etmiş olmalı ki beni yalnız bıraktı. Yine de Dan ve Lily ile çok ilgiliydi ve onlar için ettiği dualar içtendi. Göze de oldukça hoş geliyordu, bu da yardımcı oldu.

"Sanırım bugünlük görevimizi yerine getirdik," diye devam ediyor Zoe, birkaç lokma daha gelato yedikten sonra. "Öğleden sonrası için herkesin planı nedir?"

"Sahile geri dönüp bu muhteşem havanın tadını çıkarabileceğimi düşündüm," diye cevap verdim.

"Yoğun olacak," diye uyarıyor.

"Biliyorum, ama hoşuma gidiyor. Buraya biraz parti havası veriyor ve çok sıcaklarsam her zaman denize girebiliyorum.

Andrew bana "Yarın da resmi plaj günümüz olduğunu unutma" dedi.

"Bu bir sorun değil. Sanırım bütün haftayı sahilde mutlu bir şekilde geçirebilirim. Benimle gelmek ister misiniz?"

Sarah hemen, 'Yapacağım,' diye cevap verir.

"Evet, benim sorun değil," diye kabul ediyor Freddie.

"Görünüşe göre öğleden sonra plaja gidiyoruz," diye gülümsüyor Zoe. 'Sanırım havuzun yanındaki dolapta birkaç katlanır sandalye ve şemsiye var. indirebiliriz, böylece oturacak bir şeyimiz olur. Yere oturduğunuzda kumun bikini altınıza girme gibi kötü bir huyu var ve ben bundan hoşlanmıyorum. Bir kadının anatomisinin bazı kısımları kumla iyi karışmaz.

"Tanrım, anne, çok utanç vericisin! Sarah şikayet ediyor.

"Kim, ben mi? Zoe gülüyor. "Poppy Teyze'ye küçükken kışına kum kaçtığını ve ben hepsini yıkayana kadar ağlamayı bırakmadığını anlatayım mı?

Sarah yerin yarılmasını ve onu yutmasını ister gibi görünüyor, bu da Zoe'nin daha çok gülmesine neden oluyor.

"Bazen senden nefret ediyorum," diye mırıldanıyor Sarah.

Zoe kolunu ona dolayarak, "Hayır, yok," diye cevap veriyor. "Sadece takılıyorum.

"Peki ya sen Freddie? Utanç verici plaj hikayelerin var mı? Dikkatleri öfkeden kızarmış Sarah'dan başka yöne çekmeye çalışarak soruyorum.

Yanıt alamıyorum. Freddie belli ki sohbete katkısının bittiğini düşünüyor, çünkü bir yandan telefonundan bir şeyler izlerken bir yandan da hayatımda gördüğüm en büyük sundae'yi yiyor.

"Bence plajdan döndükten sonra masa tenisi oynamalıyız, değil mi Poppy?" diye mırıldanıyor Andrew komplocu bir tavırla.

'Muhtemelen yemekten önce bir iki kadeh içebiliriz,' diye fısıldıyorum.

'Ben seni duyabiliyorum, sen biliyorsun. Ben oturuyorum tam burada,' Zoe alay ediyor-bizi uyarıyor. 'Bir maça izin vereceğim. Bundan daha fazlası genellikle ikinizin de aşırı rekabetçi olmasıyla sonuçlanır ve o zaman sizi oradan asla çıkaramayız.

"Rekabetçi mi? Biz mi?" Andrew masum görünmeye çalışarak ellerini havaya kaldırıyor ama ikimiz de onun bizi çok iyi tanıdığını biliyoruz.

* * *

"Hepiniz nereye kaçtınız? Eve döndüğümüzde annem sordu. "Törenden sonra arkamı döndüğümde ortadan kaybolmuştunuz!

"Üzgünüm Hazel," diye cevaplıyor Zoe. "Kalıp sohbet etmek isterdik ama Freddie ve Sarah ile iyi niyet payımızı çoktan tükettiğimizi düşündük, bu yüzden buralarda takılmamanın en iyisi olduğunu düşündük.

'En azından bazılarının aksine sen geldin,' burnunu çekiyor. 'Rose hâlâ yatak odasında somurtuyor, Steve ve kızlar da havuz başındalar.

Bunun beni kötü biri gibi gösterdiğinin farkındayım ama bir kez olsun Rose'un benim yerime köpek kulübesinde olmasından oldukça keyif alıyorum. Bu

uzun sürmeyecek, biliyorum, ama güzel bir değişiklik.

'Bu öğleden sonra sahile gideriz diye düşündük. Sen ve babam da gelmek ister misiniz? Onlara da dahil olduklarını hissettirerek avantajımı en üst düzeye çıkarmaya hevesli bir şekilde ona soruyorum.

Birkaç dakika düşünür. "Bizim için biraz fazla sıcak olabilir," diye yanıtıyor. 'Siz genç şeyler gidin. Baban ve ben burada serin yerde kalacağız. Ayrıca, Dan'in ailesini içeri almak için birinin etrafta olması gerekiyor.

"Tamam, emin olduğunuz sürece.

"Öyleyim, ama sorduğunuz için teşekkür ederim.

Sonunda Rose, annem ve babam dışında herkes plaja gelmeye karar veriyor. Zoe'nin bahsettiğı katlanır sandalyeleri ve şemsiyeleri buluyoruz ve yola çıkmadan önce içecekler, çocuklar için atıştırmalıklar, plaj havluları ve güneş kremi içeren çantaları hazırlıyoruz. Zoe'nin öngörüsü doğrudu; plaj oldukça kalabalıktı ama bir yer bulup kampımızı kurmayı başardık. Lily ve Dan şemsiyelerden birinin altındaki gölgede uzanırken, Zoe ve ben Steve'in Olivia ve son derece huysuz Evie'ye güneş kremi sürmesine yardım ediyoruz. Göz ucuyla Sarah'nın tişörtünü ve şortunu çıkarıp hayatımda gördüğüm en dar bikiniyi giydiğini gördüğümde kaşlarımı kaldırmadan edemiyorum.

"Biliyorum," diye mırıldanıyor Zoe. Belli ki yüz ifademi görmüş. 'Birkaç hafta önce kapıyı çalmadan yatak odasına girdiğimde mahremiyet konusunda tam bir sinir krizi geçirmişti. Ama bu nedense farklı. Anla işte.

Neyse ki Sarah, Freddie'yle birlikte denize doğru koşarken, doğruca suya dalıp soğuktan ciyak ciyak bağıırken topladığı erkek ilgisinden habersiz görünüyor. Onu görebilmek için rahatça yer değiştiren erkeklerden bazıları muhtemelen benden daha yaşlı ve onlara gidip on dört yaşındaki bir çocuğa bakarak kendilerinden utanmaları gerektiğini söylemek için yarım aklım var. Sarah ve Freddie'yi biraz daha sakin bir tempoda Steve, Olivia ve Evie takip ediyor. Ellerinde kova kürekler var ve çok geçmeden kumdan kale yapmaya başlıyorlar.

Sırtıma kibarca güneş kremi süren Zoe'nin yardımıyla kendi güneş kremimi sürdükten sonra sandalyeyi alabildiğince yatırıp okumaya koyuluyorum. Romanımı yarılarmış durumdayım ve bugün tam da ihtiyacım olan tonik bu. Bu öğleden sonra dün gece ve bu sabah olduğumdan biraz daha iyi huylu hissediyorum, bu yüzden ailemi zihinsel olarak 'zehirli'den 'zor'a indirdim. Kitabımdaki ana karakterden kesinlikle çok daha kolay bir zaman , ancak hayatı o kadar kaotik ki, bunu başarabildiğine şaşıyorum

hiç işlev görmüyor. Birkaç bölüm sonra Freddie ve Sarah yeniden ortaya çıkıyor, vücutları su damlacıklarıyla parlıyor. Ebeveynlerinin korkunç cezalandırma tehditlerini tamamen görmezden gelerek üzerlerine su damlatmaya çalıştıkları küçük bir çatışma yaşanıyor ve gülümsemeden edemiyorum. Eminim bu sahne dünyanın her sahilinde ebeveynler ve çocuklar arasında oynanan bir sahnedir; adeta bir ritüeldir. Annem ve babamın özellikle kötü olduğunu hatırlıyorum, çünkü onlara eziyet edecek dört kişiydik.

"Annem güneşin altında uyurken üzerine bir kova deniz suyu döktüğün zamanı hatırlıyor musun? Andrew'a sordum.

"Bunu asla unutmayacağım!" diye gülüyor. "Tam anlamıyla , değil mi?"

"Dürüst olmak gerekirse biraz abartılıydı.

"Evet, muhtemelen haklısın.

Freddie ve Sarah bitkin yavru köpekler gibi havlularının üzerine uzandılar ve telefonlarını tekrar ellerine aldılar ama konuşmamızı dinledikleri çok açık.

Zoe onları, "Bunu aklınızdan bile geçirmeyin," diye uyarır.

"Ne, biz mi? Freddie masum görünmeye çalışarak cevap verir. "Sarah, gidip Evie ve Olivia'ya kumdan kaleleri için yardım edelim mi? Hendeğe su taşımak için yardıma ihtiyaçları olabilir gibi görünüyor.

"Ciddiyim," diyor Zoe.

Evet, evet. , Sarah.'

"Mahvolduk, bunu , değil mi? Freddie ve Sarah, Steve, Olivia ve Evie'nin hâlâ çok etkileyici kumdan kaleleri üzerinde çalıştıkları noktaya doğru yola koyulurken Andrew ona şöyle der

"Mm. Belki de onlar bana ulaşmadan önce bir dalış yaparak onları önceden engellemeliyim. Sen de gelmek isteyebilirsin, yoksa seni hedef alırlar.

'Sakıncası yoksa de geleceğim,' dedim.

Üçümüz denize doğru yürüdük. Kum artık ayaklarımızın altında sıcak ve suyun serinliği ilk şoktan sonra bir rahatlama sağlıyor. Denize girmekte acele etmiyorum; gerçekten soğuk ve su yavaşça vücuduma doğru ilerlerken defalarca nefes nefese kalıyorum. Göbeğime kadar geldiğinde, daha fazla dayanamıyorum ve ileri doğru dalıyorum. Sırt üstü döndüğümde, Zoe ve Andrew'un hâlâ sığıklarda olduklarını ve suya girmeye çalıştıklarını görüyorum.

"Hadi, Poppy Teyze! Önüme dönüp kıyıdan uzaklaşmaya başladığımda Sarah beni cesaretlendirmek için bağılıyor. Yüzmeyi her zaman sevmişimdir ve dalgalar arasında ilerlerken vücudum otomatik pilota geçer. Şimdi

İlk şoku atlattıktan sonra deniz ferahlatıyor ve bana enerji veriyor. Suda epeyce sörfçü de var, bu yüzden yüzücüler için belirlenmiş alanın dışına çıkmadığımdan emin olmak için düzenli olarak kontrol ediyorum. İhtiyacım olan son şey bir sörf tahtası tarafından bayıltılmak. Bir süre sonra duruyorum ve suya giriyorum. Yüzme alanının kenarına yakınım ve sörfçüleri iyi görebiliyorum. Burada her yetenekten insan var ve gözüm dalgaya binen ve bunu sokakta yürümekten daha zor görünmeyen bir adama takılıyor. Onun bu sabahki adı Sam olduğunu anlamam bir iki dakikamı alıyor. Hemen arkasında başka bir sörfçü daha var. O da sarı saçlı ve belli ki sörf tahtasını iyi kullanıyor. Kıyıya ulaştıklarında sörf tahtalarından inip birbirlerine beşlik çıkarıyorlar ve arkalarını dönüp denize doğru kürek çekmeye başlıyorlar. Hakkını vermeliyim; çok hızlı hareket ediyor. Umarım zavallı kız kendini neye biliyordur. Kız ondan çok daha genç görünüyor, adamın bu konuda herhangi bir endişesi yok gibi görünüyor.

Titremeye başlıyorum, bu yüzden yavaş bir kurbağalama beni sığığa geri götürüyor. Evie ve Olivia kumdan kalelerini tamamlamış görünüyorlar ve hendek için kovalara su doldurmak üzere sırayla denize doğru koşuyorlar. Steve bir yandan onlara göz kulak olurken bir yandan da kaleyi süslemeleri için deniz kabukları topluyor. Andrew, Zoe, Freddie ve Sarah sığ sularda su sıçratıyorlar.

'Bu çok güzel bir kumdan kale kızlar. İyi iş çıkardınız! Evie ve Olivia'ya çalışmalarını bir süre hayranlıkla izledikten sonra şöyle diyorum.

Olivia ciddiyle, 'Teşekkür ederim,' diye yanıtlıyor. 'Babam anneme göstermek için telefonuyla fotoğrafını çekeceğini söyledi. Annem kendini pek iyi hissetmiyor, umarım bu onu neşelendirir.

'Eminim olacak,' diye onu rahatlatıyorum.

Tam koltuğuma ve kitabıma geri dönmek üzereydim ki Sam ve arkadaşı ellerinde sörf tahtalarıyla denizden çıktılar. Kız kesinlikle Sam'den çok daha genç ve nedense kendimi birden ona karşı korumacı hissettim. Belki de saftır ve Sam'in neyin peşinde farkında değildir. Muhtemelen sağduyuma karşı gelerek yollarını kesmeye karar veriyorum.

"Merhaba Sam," diyorum ona yaklaştığımda. Durup bir dakika beni inceledikten sonra farkına varıyor.

"Poppy, değil mi?" yanıtlıyor genç kadın yanında durup beni de merakla süzerken.

Doğru. Bu sabahtan beri. Bana asılmıştın, hatırladın mı? Gördüğüm kadarıyla çoktan hayatına devam etmişsin. Beni yeni arkadaşınla tanıştıracak mısın?"

Utanmış ya da kızgın görünmesini bekliyorum ama onun yerine kahkahayı basıyor.

"ok memnun olurum!" diyor bana. 'Jessie, bu Poppy. Onunla bu sabah sahilde tanıştım. Sörf dersi almak istiyordu, ben de ona öğretmeyi teklif ettim ama sanırım bunu bir tür kandırma olarak algıladı. Poppy, bu benim kızım Jessie.'

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

Onun *kızı* mı? Mahcup oldum ve utancımdan yanaklarımın kızardığını hissedebiliyorum. Şimdi ona tekrar baktığımda, Jessie ve Sam arasındaki aile benzerliği açıkça görülüyor. Sarı saçlarının yanı sıra, aynı delici mavi gözlere de sahip.

"Çok özür dilerim," diye kekeledim. "Sizi birlikte gördüm ve sandım ki-
"etme," diye beni rahatlatıyor. "Babam sana sörf yapmayı öğretmeyi teklif etti, değil mi?"

"Sörf okulunun nasıl bir yer olduğunu biliyorsun; yaz dönemi için aylar öncesinden rezervasyon yaptırman gerekiyor. Bu yüzden Poppy sorduğunda ben de teklif ettim," diyor Sam bana dönmeden önce. "İtiraf etmeliyim ki tepkine biraz şaşırdım.

Jessie, "Eğer öğrenmek istiyorsan, kesinlikle babamın sana öğretmesine izin vermelisin," diye heyecanla ekliyor. 'O gerçekten iyi bir eğitmen. Bana o öğretti, o yüzden bilmem gerekir.

"Yaptığım tüm o korkunç varsayımlardan sonra yapabileceğimi sanmıyorum! Gerginliğim beni güldürüyor. "Gerçekten üzgünüm Sam.

'Sorun değil, gerçekten. Biraz şaşırdım ama neden sana asıldığımı düşündüğünü anlayabiliyorum. Eğer bir yardımı olacaksa, rastgele yabancılara sörf yapmayı öğretmeyi alışkanlık haline getirmediğimi, ot içtiğim günleri çoktan geride bıraktığımı ve Jessie'nin bekar olsun ya da olmasın bir kadına karşı en ufak bir saygısızlık yapsaydım söyleyecek çok şeyi olacağını garanti edebilirim!

Jessie, "Muhtemelen yıllardır ben ve annem dışında konuştuğu ilk kadın sensin," diye açıklıyor. "Sohbet cümlelerin üzerinde çalışmalısın baba.

Jessie'nin annesinden bahsetmesi beni yeniden huzursuz hissettirdi. Belki de bu sabah evlilik yüzüğünün olmayışını yanlış yorumlamışımdır. Sam'in teklifini kabul etmek istiyorum, hiç değilse daha önceki kabalığımı telafi etmek için, ama evlilikte herhangi bir anlaşmazlığa neden olmak istemiyorum. Bazı kadınlar erkeklerini şiddetle sahiplenirler ve Jessie'nin annesi de onlardan biriye, her zaman göz önünde olsak bile Sam'in benimle vakit geçirmesinden hiç memnun olmayacaktır.

"Annen babanın bana ders vermesi konusunda ne düşünür?"

"Ah, o burada değil," diye yanıtlıyor Jessie kesin bir ifadeyle. "O ve babam yıllar önce, ben küçükken ayrıldılar ve şu anda başka biriyle mutlu bir evliliği var. Bu yüzden babamın yeni bir arkadaş edinmesinden memnun olmanın ötesinde bu konuda herhangi bir fikri olacağını sanmıyorum.

"Hangisinin daha kötü olduğundan emin değilim," diye araya giriyor Sam. "Poppy'nin benim bir tür cinsel avcı olduğuma karar vermesi mi, yoksa senin beni arkadaş edinmesi gereken üzgün, yalnız bir moruk olarak tanımlaman mı!"

Jessie bana komplocu bir tavırla, 'Babam bir casus, bu yüzden aşık olduğu kişi yabancı bir süper güç için çalışıyorsa anlamlı ilişkiler kuramaz,' diyor.

"Uslu dur, Jessie. Bunu sadece gerçek işimin çok sıkıcı olduğunu ve bunun bir kılıf olması gerektiğini düşündüğü için söylüyor.

Meraklandım. "Gerçekte ne iş yapıyorsun?"

"Ben bir veri bilimciyim. Sam belli ki benim şaşkın fark ediyor. "Makine öğrenimi algoritmalarını beslediğimiz veri modelleri üzerinde çalışıyorum ve ardından sonuçları yorumluyorum.

"Gördün mü? Sana söylemiştim. Belli ki bir casus,' diye karşılık veriyor Jessie ve ben de gülümsemeden edemiyorum. On yedi ya da on sekiz yaşından fazla olamaz ama çok daha yaşlı birinin özgüvenine sahip. Aralarındaki nazik şakalaşma bana onların inanılmaz derecede yakın olduklarını gösteriyor ve hafif bir kıskançlık duygusu hissediyorum. Ailemle böyle bir ilişkim olmasını çok isterdim.

'Peki, sana öğretmemi ister misin? Eğer istersen teklifim hâlâ geçerli,' diyor Sam bana.

'Biliyor musun? Bunu çok isterim,' diye cevap veriyorum.

"Harika. Gün boyunca çalışacağım, bu yüzden ya sabah erken ya da işim bittikten sonra olması gerekecek. Hangisi size uygun?"

'Sabahları muhtemelen daha iyi olur. Burada ailemle birlikteyim, bu yüzden muhtemelen akşamları onlarla biraz zaman geçirmeliyim.

Şimdi kararsız görünme sırası Sam'de ve sorunun ne olduğunu anlamam bir anımı alıyor.

"Ailem derken anne babamı, kardeşlerimi kastediyorum, kocamı ve çocuklarımı değil.

Yüzü netleşiyor, "Ah, tamam. Yarın altı buçukta?" "Eğer gerçekten eminsen.

'Evet, hiç sorun değil. Zaten burada olurdum.'

"Harika, sabah görüşürüz. Sen de geliyor musun Jessie?" " sanmıyorum!" diye cevap verdi. 'Sabahın köründe kalkmayı sevmiyorum.

tatilde. Sadece birkaç gün daha buradayım, bu yüzden son yatışlarımı en iyi şekilde değerlendirmek niyetindeyim.

Artık onun zararsız olduğunu anladığıma göre, Sam'le daha fazla zaman geçirmeyi dört gözle bekliyorum. Eğer Jessie'nin söylediğinin yarısı kadar öğretmense, eğlenceli olacak. Sandalyeme geri dönerken, düştüğümde beni güçlü kollarıyla yakaladığını ve o mavi, mavi gözlere bakarken beni tuttuğunu hayal ediyorum.

"Yeni arkadaşların kim? Zoe neyse ki düşünce trenimi fanteziye kaymadan önce yarıda kesiyor. "Oldukça iyi bir örnek olduğunu fark ettim. Kız arkadaşına yazık oldu.

"Adı Sam," diyorum ona. 'Onunla bu sabah sahilde tanıştım ve bana sörf yapmayı öğretmeyi teklif etti. Bana asıldığını düşündüm, bu yüzden ona oldukça kaba davrandım, ama gerçekten iyi bir adam olduğu ortaya çıktı. "Kız arkadaşı" aslında onun kızı.

"Şaka yapıyorsun! Zoe gözlerini Sam ve Jessie'nin dalış kıyafetlerinin fermuarını açtıkları yere çevirir. 'Kaç yaşından büyük olamaz, otuz mu? Ve bence Freddie'den daha yaşlı görünüyor, yani o doğduğunda on iki yaşlarında olmalı. Biz de genç olduğumuzu sanıyorduk. Lanet olsun.'

Bakışlarını takip ediyorum ve haklı olduğunu anlıyorum. Ya gerçek yaşını inanılmaz derecede iyi saklıyor ya da ortada bir hikâye var. Sam'in dalgıç kıyafetinin dışındaki gövdesi bu sabah olduğundan daha da dikkat dağıtıcı ve kendimi başka tarafa bakmaya zorluyorum.

"Sadece sörf yapıyorum Poppy," diye mırıldanıyorum kendi kendime.

* * *

Eve döndüğümüzde Dan'ın ailesi Stuart'la birlikte gelmişti. Hepsi havuzun etrafındaki güneşlenme terasında oturuyorlar ve Rose'un da onlarla birlikte olduğunu fark ettiğimde kalp atışlarım biraz hızlanıyor. O kadar güzel bir öğleden sonra geçirdim ki, şimdi başka bir kavga istemiyorum. Yine de haftanın geri kalanında ondan uzak duramam, bu yüzden birimizin ilk hamleyi yapması gerekecek. Onu affetmeye henüz hazır değilim ve o da benim dışımdaki herkese kararlı bir şekilde bakıyor, bu yüzden aramızdaki soğukluk bir süre daha devam edecek gibi görünüyor. Tamam, o büyüüp yaptığını kabul edene kadar ben de herkesle sohbet ederim.

"Plaj nasıldı?" diye soruyor Dan'ın babası. "Hepiniz güneşi yakalamış gibi görünüyorsunuz.

Sandalyeleri ve şemsiyeleri dolaba geri koymaya başladığımızda Lily, "Kalabalıktı ama bir yer bulmayı başardık," diye cevap veriyor.

"Bir kumdan kale yaptık," diyor Evie gururla. "Freddie ve Sarah da hendeğe su koymamıza yardım ettiler.

"Babam fotoğrafını çekti," diye ekliyor Olivia. "Annene ne yaptığımızı göster baba.

Steve telefonuyla oynar ve sonra Rose'a uzatır.

Fotoğrafları inceledikten sonra onlara 'Çok güzel kızlar' dedi. "Aferin. Cansız ses tonunu fark etmemek mümkün değil ama neyse ki Olivia ve Evie bunu umursamıyor ve annelerine kumdan kalenin çeşitli detayları hakkında mutlu şekilde gevezelik etmeye başlıyorlar. Annemin donuk ifadesinden söylediklerinin tek kelimesini bile dinlemediğini anlayabiliyorum.

"Daha iyi hissediyor musun, anne?" diye soruyor Evie, enerjileri tükendiğinde.

'Evet, teşekkür ederim hayatım. Annenin biraz önce midesi biraz bozulmuştu.

"Artık akşamdan kalmaya böyle mi diyoruz? Freddie herkesin duyabileceği kadar yüksek sesle mırıldanıyor. Rose ona pis bir bakış fırlatır ve Zoe koluna uyarıcı bir el koyar.

Dan'ın babası, "Çok güzel bir akşam, barbekü yapalım dedik," diye anons ediyor. 'Anita ve ben hamburger, sosis ve kebab için süpermarketi yağmaladık. Sosisli sandviç ekmeği, burger ekmeği, her türlü sos ve çeşitli salatalarımız var. Kulağa nasıl geliyor?'

Uh-oh. Tecrübelerime göre, barbeküler evrensel olarak felakettir. Genelde erkekler barbekünün etrafında toplanır, bira içer, kömürleri karıştırır ve her kim olursa olsun "yardımcı" tavsiyelerde bulunurlar.

Sözde sorumlular, gerçekte hiçbirinin bir şeyi nasıl pişireceklerine dair en ufak bir fikri yok ve tüm yiyecekler ya yanarak kül oluyor ya da ortası çiğ kalıyor.

"Kulağa çok hoş geliyor, Richard," diye heyecanlanıyor annem. Umarım annemin aşırı parlak ses tonunu kapmamıştır, ki bu ses tonu ilkokuldan eve döndüğümüzde resim dersindeki son iğrenç şaheserimizi sergilerken kullandığı ses tonunun aynısıdır.

"Zorluk çıkarmak istemem ama Sarah için vejetaryen bir şeyler aldın mı?" diye soruyor Zoe.

Richard'ın yüzü düşer. "Çok özür dilerim. Tamamen unutmuşuz. Sahildeki dükkâna gidip hâlâ açık olup olmadıklarına bakacağım.

"Merak etmeyin. Sanırım buzdolabında biraz sebzeli sosisimiz var," diye yanıtlıyor Zoe. "İhtiyacınız olduğunda haber verin, getireyim.

Teşekkür ederim. Saat yedi gibi yemek yemeyi hedefleyelim mi?" Richard soruyor. Zihinsel olarak, adamlara acıyıp yemeği fırında pişirmek üzere içeri götürdükten sonra, dokuza doğru yemek için kendimi hazırlıyorum. Ne kadar içtiğime dikkat etmem gerekecek çünkü uzun süre aç karnına içersem başım ciddi belaya girebilir. Yarınki ilk sörf dersime pırıl pırıl ve gür kuyruklu gideceksem Rose'unki gibi bir akşamdan kalmayı göze alamam ve kesinlikle dün gecenin tekrarlanmasını ve bu kez sarhoş utanç kaynağının ben olmasını istemiyorum. Annemin Dan'in ailesinin önünde kendimizi tekrar rezil etmemize katlanabileceğini sanmıyorum. Saatime baktığımda Richard yemeğin hazır olduğunu düşünmeden önce bir buçuk saatim olduğunu görüyorum.

'Sanırım gidip bir duş alacağım. Güneş kremi ve kumu yıkayacağım. Hepinizle biraz sonra görüşürüz.

"Bu harika bir fikir," diyor Zoe. 'Biz de öyle yapacağız. Freddie, Sarah, telefonlarınızı bırakın ve gidip duş alın lütfen.

"İşiniz bitince bana haber verin," diyor Steve onlara. "Kızların da bir banyoya ihtiyacı olabilir, biz de sizden sonra geliriz.

Odama gittiğimde kapıyı kapatıp derin bir nefes alıyorum. Önümde bir buçuk saatlik huzur ve sessizlik uzanıyor ve hemen yatağa uzanıp lüks bir uykuya dalmak istiyorum. Yine de ayak parmaklarımla arasında kum kalıntıları hissedebiliyorum ve ihtiyacım olan son şey yatakta kum olması, bu yüzden soyunup duşa giriyorum. Evin su tesisatının aynı anda sıcak suya ihtiyaç duyan bu kadar çok insanla ne kadar iyi başa çıkacağından emin değilim, ama endişelenecek bir şey olmadığı ortaya çıktı

hakkında. Evde, duşa girmeden önce çamaşır makinesinin kapalı olduğundan ve tuvaletin yeniden dolmadığından emin olmalıyım, aksi takdirde basınç değiştikçe dönüşümlü olarak haşlanır ve donarım. Burada ise sadece sabit bir sıcaklık ve basınç var ve ben de acele etmeden fiskiyelerin kafa derimde ve cildimde yarattığı hissin tadını çıkarıyorum.

İşim bittiğinde kurulanıp bir havluyu ıslak saçlarıma, diğerini de vücuduma sarıyorum ve kitabımla birlikte tekrar balkona çıkıyorum. Umarım, bu sabahın aksine, kitabı okumak için biraz huzur bulabilirim. Hava hala rahatlatıcı derecede sıcak olmasına rağmen, gün artık sıcaklığını kaybetmeye başlıyor. İnsanlar akşam yemekleri için evlerine giderken plaj da boşalmaya başlıyor. Aklım tekrar Sam'e dönüyor ve görebildiğim evleri tarıyorum, o ve Jessie'nin herhangi birinde olup olmadığını merak ediyorum. Ona bakmak çok hoş, ama kendime sertçe bir tatil romantizminin duygusal karmaşasına gerçekten ihtiyacım olmadığını söylüyorum. Bunu daha önce de yaşadım ve sürdüğü sürece çok güzel ama bittiğinde yürek parçalayıcı.

* * *

Birkaç bölüm sonra kalktım ve giyinmek için içeri girdim. Tam Andrew'u bulmak için aşağıya inip masa tenisi maçımıza başlamak üzereydim ki kapım çalındı. Kapıyı açar açmaz masa tenisinin muhtemelen başka bir güne kalacağını fark ediyorum.

"İçeri gel," diyorum Rose'a, eşikten adımını atarken.

Kapıyı arkasından kapattım ve bir an için garip bir sessizlik oldu. Konuşmasını bekliyorum; bunu onun için kolaylaştırmayacağım.

"Poppy, dün gece söylediklerim için çok özür dilerim," başlıyor. 'Açıkçası bu sabah hatırlamıyordum, bu yüzden bana neden bu kadar kızdığını anlayamadım. Dürüst olmak gerekirse sana biraz kızmıştım ama Zoe az önce beni bilgilendirdi ve çok utandım.

"Bu gerçekten çok acımasızcaydı Rose. O dönemin benim için ne kadar zor olduğunu biliyorsun ve bunu geçmişte bırakmak için çok çalıştım. Yaptığın şeyi söylediğinde, sanki oraya geri dönmüştüm, herkes bana gülüyor ve benimle ilgili şakalar yapıyordu. Bunu neden yaptın? Seni bir şekilde üzdüm mü?"

Tanrım, hayır! Bak, gerçekten özür dilerim. Şu anda boktan bir durumdayım, çok fazla içtim ve sen de benim kadar iyi biliyorsun ki ben iyi bir sarhoş değilim, bu yüzden sanırım sana öfkelenim. Bunu hak etmedin ve bu konuda kendimi gerçekten kötü hissediyorum, eğer teselli olacaksa.

"Hiçbir zaman iyi bir sarhoş olmadın," diyorum ona. "Tania'nın partisinden eve döndüğün zamanı hatırlıyor musun?" dedim.

"Anneme Tania'nın gibi bir parti istediğimi söylediğim, hayır dediğinde onu kötü bir kaltak olmakla suçladığım ve sonra halının üzerine kustuğum zaman mıydı?

"İşte

"Ondan sonra haftalarca cezalıydım," diye gülümsüyor. 'Annem bundan kurtulabileceğini düşünseydi muhtemelen şimdi de cezalı olurdum. Gerçekten üzgünüm, Poppy.

O kadar pişman ki ona kızgın kalamıyorum. Hayatımızın büyük bir bölümünde kedi köpek gibi kavga etmiş olabiliriz ama ateşkes ilan ettiğimizde, her zaman bir şekilde bunun bu sefer süreceğine inanırdık. Bugün de farklı olmayacak gibi görünüyor.

"Seni ," dedim ona. "Bunu bir daha asla yapma, tamam mı? Uzandım ve onu kucakladım.

Kollarımızı birbirimize dolamış bir şekilde orada dururken, onun titrediğini fark ediyorum. Çok nazikçe kendimi ondan biraz ayırıyorum ve gözyaşlarının yanaklarından aşağı döküldüğünü görünce şaşıyorum. Onu tekrar kendime çekiyorum ve gözyaşlarını salıverirken ona sarılıyorum. Kendimi biraz garip hissediyorum - bu yıllardır onunla kurduğum en fiziksel temas - ama belli ki buna ihtiyacı var çünkü bana tutunuyor. Sonunda hıçkırıkları azalmaya başlıyor ve bana olan bağlılığını gevşetiyor.

"Bana olduğunu anlatmak ister misin?" soruyorum.

"Sorun Steve," dedi kel bir sesle. "Onun bir ilişkisi var.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

"Lanet olsun, Rose. Bu durumda olmana şaşmamalı. Nasıl öğrendiniz?' 'Her zamanki şeyler işte. İlk ipucu, o gelmeye başladığında oldu. eve geç geliyordu. Çalıştığını sanıyordum ama ona bir şey sormam gerekiyordu, bu yüzden bir akşam ofis telefonunu aradım ve cevap alamadım. Eve döndüğünde ona nerede olduğunu sordum ve bana yalan söyleyerek işte olduğunu söyledi.

"Onunla yüzleştin mi?

"Hayır. İlk başta masum bir açıklaması olabileceğini düşünmüştüm. Ama olmaya devam ediyor. Ayrıca son zamanlarda inanılmaz derecede mesafeli, sanki dikkati bir şeye dağılmış gibi. Kızlar da bunu fark etti. Sanki ailemizden ayrılmış gibi. Muhtemelen tüm zamanını *onu* düşünerek geçirdiği için.

"Bunun sadece bir orta yaş krizi olmadığına emin misin?" "O otuz dokuz yaşında! Orta yaş sayılmaz, mi?"

"Hayır, ama erkekler bu konularda komik olabiliyor. Yaşlandıklarını hissetmeye başladıkları anda paniğe kapılırlar.

"Yine de eve bu kadar sık geç gelmesini açıklamıyor, değil mi? Ayrıca..." diye devam etti, belli ki açıklamak üzere olduğu şeyden utanmıştı.

", içindekileri dök.

"Şey, yatak odasında işler hiçbir zaman özellikle ateşli olmadı," diye itiraf ediyor, "ama son zamanlarda ilgisini tamamen kaybetti. Bunun benim hatam olup olmadığını, daha fazla çaba göstermem gerekip gerekmediğini merak ettim ve denedim. Hatta o korkunç, kaşındırıcı dantelli iç çamaşırlarından bile aldım ama o sadece yorgun olduğunu söyledi ve uyumaya gitti.

'Ereksiyon olmakta veya ereksiyonu sürdürmekte zorluk çekiyor mu?
Bazen erkekler depresyondaysa-'

"Bana seks terapisi yapmana ihtiyacım yok, tamam mı?" diye araya giriyor. "Bu öyle bir şey değil. O depresyonda değil, bir şeylerin peşinde.

"İyi. Peki ya telefonu?" 'Ne olmuş ona?'

"Çoğu zaman, erkekler bir ilişki yaşarken, aniden telefonlarına karşı çok sahiplenici olurlar. İlk kez bir şifre koyabilirler ya da suçlayıcı mesajlar vb. olduğu için telefonlarını hiçbir yerde bırakmazlar. Bu size tanıdık geliyor mu?"

'Hayır. Telefon konusunda oldukça rahat aslında. Az önce bana nasıl uzattığını gördünüz.

'Peki bu onun tek cep telefonu mu? Örneğin iş için başka bir telefonu yok mu?

"O bir bahçe merkezi şirketinde mali kontrolör, yüksek mevkide bir yönetici değil! Bir an düşünüyor ve devam etmeden önce yüz ifadesinden bir fikir tohumunun kök saldıgını görebiliyorum. "Sanırım ikinci bir telefonu olabilir, ne deniyordu ona?"

"Kullan at telefon.

Evet, onlardan biri. Eğer varsa, bunu saklamak için harika bir iş çıkarıyor. Belki iş yerinde saklıyordur.'

'Tamam, bana Miss Marple gibi davranmadan önce, şu anda bunların hepsinin spekülasyon olduğunu unutmayın. Ona nasıl olduğu hakkında herhangi bir şey sordunuz mu?

"Tabii ki hayır! Bunu sana zaten söyledim. Ne diyebilirim ki? Muhtemelen her şeyi inkar eder ve bana hayal gördüğümü söylerdi. Yine de bu beni parçalıyor, Poppy. Geceleri uyuyamıyorum, çünkü kim olabileceğini ve neye benzediğini hayal etmeye çalışıyorum. İş yerinden biri mi? *Onda* olup da bende olmayan ne var? Bir de düşünmem gereken kızlar var. Ya onunla yüzleşirsem, itiraf ederse ve sonra beni terk edip onunla birlikte olursa?"

"Bekar bir anne olmak için biçilmiş kaftan değilim.

"Bu şekilde devam edemezsin Rose. Şimdiden akıl sağlığını etkiliyor gibi görünüyor.

Biliyorum. Burada olmak daha da kötü, çünkü Lily ve Dan'in birbirlerine aşık olduklarını görüyorum ve bir de ben varım, Steve'in beni terk etmesini engellemek için ne gerekiyorsa yapmak istemekle onun suratını dağıtmak istemek arasında gidip geliyorum.

"Öyle ya da böyle," diyorum ona kararlı bir şekilde, "neler olup bittiğini öğreneceğiz ve bunu bu hafta yapacağız. Anlattıklarınızdan biraz garip davrandığını kabul ediyorum, ama bunun bir orta yaş krizi olma ihtimali hala var.

'Orta yaş krizi olsa bile, bu bir ilişkisi olmadığı anlamına gelmez. Benim gibi sıkıcı bir ihtiyar yerine, ona gençliğini hatırlatan yirmili yaşlarda biriyle görüşüyor olabilir.

'Yaşlı ya da sıkıcı değilsiniz ve bu onun bir ilişkisi olduğu anlamına da gelmez.

"Suçluluğu kanıtlanana kadar masumdur, unuttunuz mu?

'Bunu söylemek senin için kolay. sen değilsin.'

'Ben hala başka bir açıklaması olabileceğini düşünüyorum. Onunla yüzleşmek dışında bu hafta yapabileceğin bir şey var mı? Bütün haftayı kendini düğümleyerek geçiremezsin. Bu senin için iyi değil ve dün gece keşfettiğimiz gibi, geri kalanımız için de iyi değil.

"Üzgün olduğumu söyledim, konuyu uzatmayın. Bunu düşüneceğim ama pek olası görünmüyor, değil mi? Onunla burada buluşmak için gizlice kaçması pek mümkün değil, tabii o da gelmediyse ve yakınlarda kalmıyorsa...'

"Ağzından çıkanı kulağın duysun. Deli bir kadın gibi konuşmaya başladın. Eğer böyle bir kadın varsa, mesaj atması ya da gizlice onu araması çok daha muhtemel.

"Haklısın. Belki de kullan-at telefon buralarda bir yerdedir. Sadece onu bulmam gerek.'

"Bu sizin yapabileceğiniz bir şey ama belki ona da şüpheyile deneyebilirsiniz.

İç geçirdi. "Dinlediğin için teşekkürler Poppy ve dün gece sana saldırdığım için gerçekten özür dilerim. Şimdi birine söylediğim için biraz daha iyi hissediyorum.

Güzel. Şimdi neden aşağıya inip barbeküde neler olduğuna bakmıyoruz? Beklentilerim düşük.'

"Evet, ben de," cevap veriyor ve sesinin çok daha parlak olduğunu duyunca rahatlıyorum. "Steve bunları yemek ve komşuları davet etmek için ısrar ederdi ve ben de her zaman eti içeri götürüp fırında pişirmek zorunda kalırdım. Hiç cazibesini anlamıyorum.

"Sanırım bu bir mağara adamı olayı. Ateşe bakmak falan. Sanki avladıkları ve açık ateşte pişirdikleri şey birkaç sosis değil de muhteşem bir canavarmış gibi kendilerini erkeksi hissetmelerini sağlıyor.

Aşağı indiğimizde mangalın tamamen sahipsiz olduğunu ve kapağının kapalı olduğunu görünce şaşırıyorum. Belli ki yanıyor çünkü kapağın altından dumanların çıktığını görebiliyorum ama kimse en ufak bir ilgi göstermiyor. Saatin yediye yirmi kala olduğu düşünülürse, akşam yemeğinin oldukça gecikeceği yönündeki tahminim muhtemelen doğru.

"Masa tenisi mi?" diye soruyorum

Andrew'a. 'Kesinlikle! Yolu göster' diye yanıtlıyor.

Zoe, "Ben de gelsem iyi olur, seni denetlemek için," diye ekliyor.

İlk oyunumuza başladığımızda küçük bir seyirci kalabalığı toplanmıştı. Zoe kendini hakem olarak atadı ama Lily, Dan, Sarah, Freddie ve Stuart da izlemeye geldiler. Üçüncü oyunun sonunda Andrew bire karşı iki oyun öndeydi ve kurallar konusunda birkaç anlaşmazlık yaşanmıştı bile. Andrew, servisin teniste olduğu gibi karşı çeyreğe gitmesi gerektiği konusunda kararlıydı ve servislerimden biri bunu yapmadığında bir puan talep etmeye çalıştı. Freddie hemen Google'da cevabı aradı ve sayı bana geldi çünkü sadece ben haklı değildim, aynı zamanda Andrew faul olduğunu düşündüğü için servisi geri göndermemişti.

Dördüncü oyunun sonunda yine eşitiz. Lily, Dan ve Stuart uzaklaşmışlardı ama Freddie ve Sarah babalarına tezahürat yapıyorlardı. Tam karar oyununun ilk sayısı için servis atmak üzereydim ki annemin bizi yemeğe çağırdığını duyduk.

"Şaka yapıyorsun! Andrew'a haykırıyorum.

'Karar maçını daha sonra oynayabiliriz,' diye teklif ediyor.

"Mümkün değil! Sadece avantaj elde etmeye çalışıyorsun, çünkü yanmış yemeğin soğumasına yardımcı olması için birkaç kadeh şarap içeceğimi biliyorsun.

'Ben de içeceğim,' diye teklif ediyor.

'Hayır. Bu çok ciddi. Eğer yemekten sonra sana yenilirim, bunun alkol yüzünden olup olmadığını hep merak edeceğim. Karar maçını yarın oynamak zorunda kalacağız.

Zoe, "İkinizin gerçekten neşelenmesi gerekiyor," diyor. "Bu sadece bir oyun.

"Hakemlik teklif ettiğinde kendini neye bulaştırdığını biliyordun! Andrew karşı çıkıyor.

Zoe iç geçirir. "Haklısın. , gidip yemek yiyelim.'

Şaşırtıcı bir şekilde, yemekler aslında iyi görünüyor. Burgerler alışkın olduğum kömürleşmiş diskler yerine hala tanınabilir durumda ve sosislerin kahverengi bir tonu var. Salatalar da iyi görünüyor. Patates salatası, biraz lahana salatası ve zorunlu yeşil salata var.

"Kendinize yardım edin! Dan'ın babası gürlüyor."

"Bekle, Richard. Henüz şükran duası etmedik," hatırlatıyor Anita.

"Ah evet! Özür dilerim. Bu yemek için Tanrım sana şükürler olsun ve kimse gıda zehirlenmesi yaşamaz. Amin," diye mırıldanıyor.

"Bu harika! Hamburgerden birkaç ısırık aldıktan, sosisi kestikten ve sıcak olup olmadığını anlamak için dilimle ortasını dikkatlice test ettikten sonra söylüyorum. "Senin sırrın ne Richard?"

"Sır yok," diye gülümsüyor. "Kapağı kapalı tutun ve o lanet şeyi rahat bırakın. Kapağı açık tutarsanız, sadece kömürlerden gelen doğrudan ısıya sahip olursunuz ve hiçbir şey düzgün pişmez, özellikle de onunla uğraşmaya ve yiyecekleri ters çevirmeye devam ederseniz. Kapağı kapatırsanız, daha çok bir fırın gibi olur, böylece her şey düzgün bir şekilde pişer. Ayrıca dumanı içeride tutarsınız, bu da daha iyi bir lezzet verir."

"Richard yemek yapmayı çok seviyor," diye açıklıyor Anita bana. Bunu tedavi edici bulduğunu söylüyor. İlk başladığında, mutfağı bir bomba alanı gibi bırakmamak konusunda birkaç zor konuşma yapmak zorunda kaldık, ama şimdi çok daha iyi.

"Şanslısın," diye yanıtlıyor annem. "Bir keresinde hastayken Bill'in yemek yapmasına izin vermiştim. Sadece kartondan bir çorbaydı, yani pek haute cuisine sayılmazdı. Tencerenin dibini o kadar kötü yakmayı başardı ki, sadece çorba yenmez hale gelmekle kalmadı; tencereyi de atmamak zorunda kaldım!"

"Adil bir polis," diye cevap veriyor babam iyi huylu bir şekilde. "Gazetede bir makale dikkatimi dağıttı ve yanık kokusunu alana kadar tamamen unuttum."

"Dan harika bir aşçı," diye övünüyor Lily. "Geçen hafta bana yaptığın yemek neydi? Somonlu olan."

"Somon en croûte," diye cevaplıyor Dan. "Dauphinoise patates ve kremalı ıspanakla servis ettim."

"Kulağa etkileyici geliyor," diyor Anita ona gülümseyerek. "Waitrose muydu?"

"Kapa çeneni anne. ," diye cevap verir, yüzü kızararak.

"Yine de çok lezzetliydi," diye Lily onu teselli ediyor.

Yemek yerken Steve'de bir kayma belirtisi var mı diye edemiyorum ama göremiyorum. Dürüst olmak gerekirse, onu o kadar iyi tanımıyorum ama mükemmel bir

sıradan, gerçek bir adam. Böyle aile ortamlarında her zaman sessiz kalmıştır ama çocuklarıyla ilgileniyor ve Rose'un bardağının dolu olduğundan emin oluyor. Neyse ki bu gece çok daha yavaş içiyor, umarım dün geceki bölümün tekrarı yaşanmaz. Annemin de Rose'u bir şahin gibi izlediğini ve Rose ne zaman daha fazla şarap kabul etse dudaklarını nefretle büzdüğünü görebiliyorum.

Ana yemeği bitirir bitirmez Richard ve Anita pudingleri getiriyor. Taze meyve salatası ve Eton mess'in yanı sıra her ikisinden de hoşlanmayanlar için buzlu şekerlemeler olduğu için kesinlikle takip etmesi zor bir hareket olacak. Umarım bu hafta bir tür rekabetçi yemek yarışmasına dönüşmez, aksi takdirde Çarşamba günü sıra bana geldiğinde çıta inanılmaz derecede yüksek olacak. İnanılmaz bir şekilde, pudinglerin büyüklüğüne rağmen, tamamen yutuldular ve Evie ve Olivia Eton mess kasesine parmaklarıyla saldırırken gülümsüyorum, tek bir lokmanın bile boşa gitmesine izin vermemeye kararlılar.

Zoe ve Andrew tabakları ve bardakları temizlemek için mutfığa taşımaya başladığında karanlık çökmeye başlıyor. Grubun geri kalanının çoğu içeri giriyor ama ben biraz daha dışarıda kalıp serin akşam havasının tadını çıkarmaya karar veriyorum. Rose, Steve'e kızları yatıracağını söyledi; sanırım Steve'in eşyalarını karıştırma fırsatını değerlendirecek ve artık Steve'de olduğuna ikna olduğu kullan-at telefonu bulabilecek mi diye bakacak. Keşke bundan hiç bahsetmemiş olsaydım, ama her ne oluyorsa ortaya çıkarması için ona yardım etmeye çalışacağım. İtiraf etmeliyim ki, bu akşam onu izledikten sonra, Steve'i sadakatsizlik yapacak bir insan olarak görmekte zorlanıyorum. Yalnız olmadığımı fark ettiğimde, aldatan bir 'tip' olmadığını gayet iyi bildiğim için kendime bu kadar saçma bir şekilde profesyonel olmadığım için kızıyorum.

Stuart bana barbekünün yanına yığılmış şişeleri göstererek, "İçki almaya geldim," diyor. "Doldurmak ister misin?"

Bardağıma bakıyorum, boş olduğunu görünce biraz şaşırıyorum. "Evet, bu çok hoş olurdu, teşekkürler Stuart.

Dolu bardaklarla geri döndüğünde, diğerlerine katılmak için içeri girmek yerine, yanımdaki şezlonga oturdu.

"Dün gece kardeşinle aranızda bir soruna neden olduysam özür dilerim," diyor. "Sadece komik olmaya çalışıyordum.

'Endişelenme,' dedim ona. 'Biraz içmişti ve içtiğinde her zaman agresifleşir.

"Yine de biraz düşündüm ve korkarım benimle yatmak zorundasın," diye sırtıyor.

Yine mi bu? "Bunu nasıl anladın?" diye soruyorum ona. "Basit," diye yanıtlıyor. 'Ben sağdıcım ve sen de evdekilerden sadece birisin. yaşı küçük olmayan ya da bir şekilde bağlı olmayan nedimeler.'

"İyi deneme, ama saçma bir klişeyi yerine getirmek için seninle yatmayacağım.

Yeterince adil. Denemeye değirdi. Yine de çok şey kaçırıyorsun. Eski kız arkadaşım her seferinde orgazm olurdu. Buna ne diyorsun?"

Bu konuşmayı kapatmam gerektiğini biliyorum ama ilgimi çekti.

'Gerçekten mi? Bu büyük bir başarı. İnanılmaz iyileşme sürenizin yanı sıra sırrınız nedir?

'Çok sayıda pozisyon. Kadınlar biraz çeşitliliği sever. Benim favorim olan köpek stili ile bitir. Cazip gelmediğine emin misin? Biraz eski Stuart büyüü?"

'Oldukça eminim,' diye gülümsedim. 'Peki, şunu açıklığa kavuşturalım. Formülünüz tamamen penetratif sekse ve düzenli pozisyon değişikliklerine dayanıyor, doğru mu?

"Evet.

Umutsuzca gülmek istiyorum ama yüzümü asmamak için kendimi zor tutuyorum. "Sana kötü haberlerim var Stuart. Sanırım numara yapıyor olabilir.

" sanmıyorum," diyor kavgacı bir tavırla. "Bunu sana söyleten nedir?"

"Temel mekanik," diye yanıtlıyorum. "Kalemin var mı?

"Sanırım mutfakta bir kalem gördüm.

"Doğru. Bu bir vajina," dedikten birkaç dakika sonra biro kalemini geri aldığında ve ben de kalan peçetelerden birine basit bir çizim yaptığımda ona anlattım. "Burası penisinizin girdiği açıklık, şurası da kadınların ana zevk merkezi olan klitoris.

"Kadın anatomisinin nasıl biliyorum," diyor ama sesindeki ukalalığın gittiğini fark ediyorum.

Güzel. Peki, bir kadının orgazm olma şansının olması için klitorisin bir miktar uyarılması gerektiği konusunda hemfikir olabilir miyiz? İşin içinde başka pek çok faktör var ama bu muhtemelen en önemlilerinden biri.

"Ne istiyorsun?

"Demek istediğim şu ki, çoğu penetratif seks pozisyonu klitoris için hiçbir şey yapmaz, çünkü tüm aksiyon buradadır," diyerek birayı girişe saplıyorum, "ve burada değil. Vurgulamak için klitorisi boyadım. "Köpek stili en kötü seks pozisyonlarından biridir.

Çünkü hiç klitoral uyarım yoktur. Dahası, her birkaç dakikada bir pozisyon değiştirmek için onu hamburger gibi çevirmeniz akışı kesintiye uğratacak ve zevk almasını engelleyecektir. Sizin için eğlenceli olabilir ve daha uzun süre dayanmanıza yardımcı olabilir, ancak partneriniz için bir şey yaptığından şüpheliyim. Bir arabayı yokuş yukarı ittiğinizi düşünün. Birkaç saniyeliğine durur ve bırakırsanız ne olur?

"Geri dönmeye başlayacak. şu anda oldukça snk görünüyor onun için biraz zlmeye başlıyorum.

"Pozisyon değiştirmek böyle bir şey. Bu, arabanın yokuş aşağı yuvarlanmasına izin vermenin cinsel karşılığıdır. Anlıyor musunuz?"

"Siz ikiniz burada ne fısılđayıyorsunuz? Annem mutfaktan çıkarken şüpheyle soruyor. şimdi peçeteyi saklamaya çalışırsam görecektir, bu yüzden olduğu yerde bırakıyorum ve çizimi fark ettiğinde kaçınılmaz patlamaya kendimi hazırlıyorum.

Stuart ona, "Yok bir şey, sadece sohbet ediyorduk," der. Masum görünmeye çalışıyor ama yanaklarındaki kızarıklık çok farklı bir hikâye anlatıyor.

Peeteyi eline alır ve bir süre inceler.

"Bu nedir?" diye soruyor, taşı çeviriyor ve çizime çeşitli açılardan bakıyor. "Biraz avokadoya benziyor ama taşı çok aşağıya koymuşsun ve çok sivri.

"Aynen ," diyorum ona, can simidimi yakalayarak. ". Stuart bunu hiç çözemedi.'

"şaşırmadım," gözlemliyor peçeteyi masaya geri koyarken. 'Berbat bir izim. Kalemi bana ver.

Vajina diyagramımın yanına dikkatlice çok daha tanınabilir bir avokado çizerken korku ve eğlence karışımıyla izliyorum.

'İşte,' diye duyurdu. 'Sanat hiçbir zaman sana olmadı, mi Poppy? Her neyse, küçük Pictionary oyunun ne kadar eğlenceli olsa da, sana ailenin gitmek üzere olduğunu söylemek için geldim Stuart.

O içeri girerken Stuart'la göz göze geliyorum ve ikimiz de kakhahalarla gülüyoruz.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

Sam bana "Pekala, yapmamız gereken ilk şey seni tahtanın dengesine alıştırmak" dedi.

"Nasıl oluyor da benim tahtam seninkinden çok daha büyük oluyor? diye soruyorum. Onunki kompakt ve idare edilebilir görünürken, benim için getirdiğı tahta devasa.

"İster inanın ister inanmayın, bu yeni başlayanlar için bir board," diye açıklıyor. "Daha büyük ama bu onu daha yüzer ve dengeli yapıyor.

Ona inanmaktan başka seçeneğim yok ama sörf tahtasının *Titanik*'ten daha uzun olduğuna eminim ve şimdiden bu sörf öğrenme işinin benim pek de iyi olmayan fikirlerimden biri olup olmayacağını merak etmeye başladım. Bu sabah hazırlanırken, insanların dalgıç kıyafetlerinin altına ne giydikleri hakkında hiçbir fikrim olmadığını ve Sam'e sormayı düşünmediğimi fark ettim. İnternette biraz araştırma yaptım ve seçeneklerimin ya hiçbir şey giymemek (umm, hayır teşekkürler) ya da tek parça bir mayo olduğunu keşfettim, ki ben de bunu . Neyse ki Sam bunu onaylıyor gibiydi, ama sonra lanet olası mayoyu giymek bile oldukça zor oldu. İkimiz de aşağı yukarı aynı bedende olduğumuz için Jessie'ninkini ödünç alıyorum ve üzerime tam oturdu, ancak beni içine sokmak için epey uzun bir süre kıpırdanmak ve itişip kakışmak gerekti ve sanırım sürüngeınlerin derilerini dökerken nasıl hissettiklerini lanet şeyi tekrar çıkarmaya çalışmam gerektiğinde öğreneceğim.

"Tamam, yapmamız gereken ilk şey bacak ipini sana bağlamak. Eğer düşersen, ki düşeceksin, bu ip tahtanın uçup gitmesini engelleyecek. Tahtaya bağlı olan ipin bir parçasını alıyor ve ucundaki cırt cırtlı şeridi bileğime doluyor. "Nasıl bir his?

"İyi, sanırım.

"Güzel. Tahtayı sizin için cilaladım bile, bu yüzden suya girmeden önce size birkaç güvenlik protokolü uygulamam gerekiyor.

"Cilaladın mı? Bu onu gerçekten kaygan yapmaz mı?"

Tam tersi. Ayaklarınızın kavramasını çok daha kolay hale getirir - bugün sizi ayağa kaldıracığımızı sanmıyorum. Tahtada kürek çekerken kendinize güvenmenizi sağlayarak başlayacağız ve sonra tahtanın üzerinde yatarken bir dalgayı nasıl yakalayacağınıza bakacağız. Bu mantıklı mı?"

"Henüz değil, ama umarım olacak.

Sam gülüyor. "Seninle işim bittiğinde her şey çok anlamlı olacak, merak etme.

Bana başımı nasıl koruyacağımı gösteriyor, böylece tahta bana çarpıp beni bayıltamaz ve sonra suya giriyoruz.

"Sam? Dışarı çıkmaya başladığımızda söyledim. 'Bu dalgıç kıyafetinin işe yaradığını sanmıyorum. Soğuk suyun geldiğini hissedebiliyorum.

'Bunu yapması gerekiyordu,' gülümsüyor. "Endişelenmeyin. Kısa bir süre için soğuk hissedeceksin, sonra dalgıç kıyafeti vücuduna ince bir su tabakası hapsedecek ve tekrar ısınacaksın.

"Gerçekten mi? Bütün amacın suyu dışarıda tutmak olduğunu sanıyordum. "O zaman kuru elbise olurdu, dalgıç elbisesi değil.

"Oh.

Su yeterince derin olduğunda, Sam tahtaya uzanmama yardım ediyor ve bana çok ileri ya da çok geri olmanın etkilerini gösteriyor. Her seferinde doğru yerde tahtaya çıkabileceğim konusunda rahat olana kadar bunu bir süre uyguluyoruz.

"Pekâlâ, bakalım sana bir dalga yakalatabilecek ?" diyor, birkaç kez kumsalda bir aşağı bir yukarı gidip geldikten sonra, ben sörf tahtasına binip kürek çekerken. Su belime kadar gelene kadar beni yönlendiriyor.

"Bu işe ," diyor bana.

"Ama plaj kelimenin tam anlamıyla bir metre ötede! Haykırıyorum. "Dalgayı yakaladığım anda her şey bitecek.

'Güven bana, başlangıçta olmak istediğin yer burası. Dalgaların nasıl kırıldığını görüyor musun? Bu onları yakalamayı kolaylaştırıyor.

Bana sörf tahtasını sahile doğrultarak ve dalga arkamdan gelirken kürek çekerek dalgayı nasıl yakalayacağımı anlatıyor. Bir saat sonra yorgunluktan bitap düşmüştüm ama birkaç dalga yakaladım ve onları sörf tahtasının üzerinde göbekten sürdüm. Görüldüğünden çok daha zor olduğu kesin ama Sam çok sabırlı ve biraz ilerleme kaydettiğimi hissediyorum.

"Sanırım bu sabah için bu kadar yeter, değil mi?" diyor bana, üçüncü dalgamı başarıyla yakalayıp sahile sürdükten sonra. 'Gerçekten iyi iş çıkardın. Hoşuna gitti mi?

'Sanırım öyle. Dalgayı yakalamanın bu kadar zor olacağına hazırlıklı değildim,' diye cevap veriyorum. 'Kollarımın kürek çekmekten ağrıyacağından şüpheleniyorum.

"Olabilir ama kısa sürecektir. Tahtalarla sahilde yürüyoruz ve Sam dalgıç kıyafetinin fermuarını açıyor, bu da bir kez daha inanılmaz derecede dikkat dağıtıcı. "Ben işe başlamadan önce kahvaltı etmek ister misin? Sanırım bunu hak ettin.

Bahanelerimi sıralayıp eve dönmek üzereyim ama fiziksel efor ve başarı hissi beni acıktırdı ve Sam'le kahvaltı fikri eve gitmekten çok daha cazip geliyor.

'Elbette, neden olmasın? Sanırım kafe açık. Sadece bundan kurtulmam ve üzerime bir şeyler giymem gerekiyor. Sam gülümseyerek beni izlerken ben de kendi dalgıç kıyafetimin fermuarını açıp içinden çıkmaya çalışıyorum.

'Bir teknik var. İşte, sana göstereyim.'

Elbiseyi omuzlarımdan indirmeme ve kollarımı çıkarmama yardım ediyor, sonra da belime ve kalçalarıma doğru yuvarlıyor. Sadece elbiseye dokunacak kadar dikkatli olmasına rağmen, inanılmaz derecede samimi hissettiriyor ve kalp atışlarımda hızlandığının ve zihnimin gizlice ellerinin kaymasını istediğinin farkındayım, böylece onları tenimde hissedebiliyorum. Kendime sert bir zihinsel konuşma yapıyorum, ama gerçekten bir yere gitmiyor. Uzun yıllar boyunca erkek ilgisinden mahrum kalan bedenim, zihnimin ona söylemeye çalıştığı tüm mantıklı şeylere karşı isyan etmekle tehdit ediyor.

Elbiseyi dizlerimin üzerinden geçirdikten sonra, 'İşte oldu,' diyor. 'Şimdi onu itmek için ellerini kullanabilmelisin. Ayak parmaklarını gösterdiğinden emin ol, bu ayaklarının üzerinden daha kolay geçmesini sağlayacaktır. Gözleri benimkilerle buluşuyor ve içimde bir şeyler eriyor. *Tanrı aşkına, Poppy, hormonlarını kontrol altına al.*

"Ee, kafe? Kendimi kurulayıp şortumu ve tişörtümü giydikten sonra soruyorum. Kostümümün nemi çoktan sızmaya başlamış ama eve dönüp üzerimi değiştirene kadar bu konuda yapabileceğim bir şey yok. En azından iyi durumdayım ve nemli yamanın şekli bunun bir mesane kazası değil mayo olduğunu açıkça gösteriyor.

'Yapabiliriz, ama biraz daha sağlıklı bir şey düşünüyorum. Bana gelmekten memnun musun? Jessie muhtemelen şimdiye kadar kalkmıştır, böylece yalnız kalmayız.

Beni rahatlatmaya çalıştığını biliyorum ama bir yanım biraz hayal kırıklığına uğradı. Artık dalgıç nasıl çıkaracağını bildiğime göre, ona yardım etmekte bir sakınca görmüyorum. Benim neyim var böyle? Denizde bir buçuk saat geçirdim ve neredeyse hiç tanımadığım bir adam hakkında neredeyse pornografik düşünceler besliyorum. Tuzlu suya karşı bir tür alerjik reaksiyon olmalı, diyorum kendi kendime. Yol boyunca ilerlerken yan gözle ona bakıyorum; gerçekten de göze çok hoş geliyor ve tatil kaçamağı fikri giderek daha çekici gelmeye başlıyor, her ne kadar gelecek hafta bunun bedelini duygusal kalp kırıklığıyla ödeyeceğimi bilsem de.

Sam'in evi bizimki kadar büyük ya da görkemli değil, ama içinde sadece o ve Jessie yaşıyor, yani öyle olması gerekmiyor. Yine de güzel, bizimkinden daha az gösterişli ve daha ev gibi. Jessie belli ki daha yeni kalkmış, çünkü uzun saçları 'dağınıklığın' son noktasında ve oturma odasındaki kanepede kısa pijamalarıyla oturmuş, bacaklarını kendine doğru çekmiş, bir fincan kahvesini yudumluyor.

"Günaydın baba. Nasıldı- oh!" diye haykırıyor beni babasının arkasından takip ederken gördüğünde. Bir an için, mahremiyetlerini ihlal ettiğim için üzülp üzülmeyeceğini merak ediyorum ama yüzü kocaman bir sırıtışa dönüşüyor.

'İşe başlamadan önce Poppy'yi bizimle kahvaltı yapması için davet ettim. Senin için sakıncası yok, değil mi? Sam ona sorar.

"Akıl mı? Tabii ki hayır!"

"Harika. Duşa gireceğim ve sonra da kahvaltımı yapacağım. Poppy'ye çay, kahve ya da ne içmeyi seviyorsa onu getirir misin lütfen?"

Neyse ki, yeni uyanmış olmasına rağmen Jessie mükemmel bir arkadaş ve zihnimin duvarın diğer tarafında neler olup bittiğini hayal etmesini engelliyor. Okulu yeni bitirdiğini ve sonbaharda Durham Üniversitesi'nde psikoloji bölümüne başlayacağını öğreniyorum. Bana ailemi soruyor, ben de Lily'nin düğünü için burada olduğumuzu anlatıp aile dinamiklerinden bahsederken Sam yeni duş almış, hafif tıraş losyonu kokan ve kot pantolon üzerine beyaz bir tişört giymiş bir şekilde yeniden ortaya çıkıyor. Kahvaltı hazırlamaya koyulurken kollarındaki kasların hareketini izlemekten kendimi alamıyorum.

"Burası senin evin mi? Izgaranın altına koymak için ekşi mayalı ekmek keserken, avokadoları ezerken ve haşlanmış yumurta için su ısıtırken ona soruyorum.

"Hayır!" diye gülüyor. 'Swindon'da yaşıyorum, büyüdüğüm yerden yaklaşık yarım mil uzakta. Ancak, işimin en iyi yanlarından biri, yarı düzgün bir internet bağlantısı olan her yerden yapabiliyor olmam. Bu yüzden her yaz bu evi bir aylığına kiralıyorum ve işten önce ve sonra sörf yapıyorum. Jessie genellikle bir ya da iki haftalığına geliyor, ben de o zaman izin alıyorum ve her şey gayet iyi gidiyor.

"Buraya kalıcı olarak taşınmayı hiç düşünmediniz mi?

"Bunu düşündüm ama tam zamanlı olarak burada yaşamak isteyip istemeyeceğimden emin değilim. Burada bulunduğum bir ay boyunca burayı seviyorum ama kışın ortasında muhtemelen çok daha az eğlenceli oluyor. Ayrıca, şimdiye kadar Swindon'a bağlıydım çünkü Jessie ve annesi orada yaşıyor ve ondan uzak kalamazdım. Artık büyüdüğüne ve üniversiteye gittiğine göre, etrafıma bakmaya başlayabilirim. Swindon kendimi uzun vadede görebileceğim bir yer değil. Denize daha yakın olmak isterdim ama burası kadar da uzak değil. Belki Dorset ya da onun gibi bir yer. Her neyse, kahvaltı sadece birkaç dakika uzaklıkta, eğer tuvalete gitmen gerekiyorsa, şimdi gitmek için iyi bir zaman. Bu sözleriyle Jessie'yi hedef alıyor.

Jessie gülümseyerek, "Babam sinirleniyor çünkü genellikle tam yemeğin hazır olduğunu anons ettiği sırada çişimin geldiğine karar veriyorum, bu da onun en son yaptığı şey," diyor.

"Aslında tuvaleti de kullanabilirim," diye itiraf ediyorum.

Sam Jessie'ye, "Poppy benim banyomu kullanabilir," dedi. "Ben yumurtalarla uğraşırken sen de ona yerini gösterir misin?

Jessie beni Sam'in yatak odasına götürüyor ve ebeveyn odasının kapısını gösteriyor. Giderken yatağa bakmaktan kendimi alamıyorum ve zihnim anında Sam ve benim yapabileceğimiz şeylerin görüntüleriyle dolmaya başlıyor. Süit duş jeli ve Sam'in baharatlı, odunsu tıraş losyonu kokuyor, bu da azgın hormonlarıma yardımcı olmuyor.

Tuvaleti kullandıktan sonra ellerimi yıkarken aynadaki yansıma kararlı bir şekilde 'Kendini toparlamalı ve buna bir son vermelisin, Poppy,' diyorum. 'Sana sörf yapmayı öğretiyor ve arkadaşça davranıyor. Başka bir şey değil, tamam mı?

Soğukkanlılığımı yeniden kazandığımdan emin bir şekilde oturma odasına geri dönüp masadaki yerimi alıyorum.

Tost, avokado ve yumurtadan ilk lokmalarımı alırken ona "Vay canına, bu çok lezzetli Sam" diyorum. Yumurtaları mükemmel bir şekilde haşlamış, sert beyazlar yerini zengin, akıcı sarılara bırakmış.

Jessie bana 'O her zaman harika bir aşçı olmuştur,' diyor. 'Muhtemelen düşman ajanlarını yumuşatmak için yiyecek kullanıyordur. Kim bilir kaç sırrı ortaya çıkarmıştır.

sadece iyi yapılmış bir hollandezden, ha? Dürüst olmak gerekirse, elim kolum bağlı olsaydı ve babam bana zorla lezzetli bir şeyler yedirseydi, televizyonda gördüğünüz gözünüze ışık tutma olayından daha fazla ağzımdan kaçırmaya meyilli olurum.

Sam bana dönmeden önce kızına gözlerini deviriyor.

"Nelere katlanmak zorunda olduğumu görüyor musun?" gülümsüyor. 'Yemeklerimi beğenmene sevindim Jessie, ama gerçekten sadece kahvaltı. Bundan sonra sıradan günlük işimi yapacağım ve kimse kimseyi bağlamayacak, zorla beslemeyecek ya da bilgi almak için pompalamayacak, tamam mı?

Utanç verici. Bana çok eğlenceli gelmişti.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

"Yine sabahın köründe sürünerek geldin! Rose, çift kanatlı kapıdan mutfağa girdiğimde şöyle diyor. "Bu gidişle adın çıkacak. Belli ki hafta başındaki Ceejay fiyaskosu düşünüldüğünde söylediklerinin talihsiz olduğunun farkında ve biraz mahcup görünme nezaketini gösteriyor. Bunu görmezden gelmeye karar veriyorum; bu kez kötü niyetli değil, diye kendimi rahatlatıyorum.

"Sabahın köründe değilim ve süründüğüm de söylenemez! İyi huylu bir şekilde karşılık veriyorum. "Sörf dersi alıyordum.

"Sen öyle diyorsan," yanıtlıyor gülümseyerek ve dikkatini mısır gevreğine geri veriyor.

"Günaydın Poppy," diyor Zoe mutfağın diğer ucundan içeri girerken. "Sörf dersi nasıldı? Denize düştün ve yakışıklı sarışın tarafından kurtarılmak zorunda kaldın mı? Buzdolabına doğru yöneliyor, nefesinin altında *Grease*'den 'Summer Nights' şarkısını söylüyor, ancak sözleri değiştirdiğini fark ediyorum, 'Hayatını kurtardım. Neredeyse boğuluyordu / Etrafta sörf yaparak gösteriş yapıyordu.

"Seni duyabiliyorum, biliyorsun," diyorum ona. "Ve şarkı böyle gitmiyor.

"Artık öyle," gülümsüyor. "Belki de haftanın geri kalanında sana Sandy adını veririm, Olivia Newton-John'un filmdeki karakterinin adını.

"Siz ikiniz ne hakkında konuşuyorsunuz? Annem de bize katıldı ve tipik bir şekilde kendini sohbete dahil etti.

"Yok bir şey Hazel," diye yanıtlıyor Zoe, beni içeri sokarken geniş geniş sırtarak. Sadece Poppy sabah erken saatlerde bir sörfçüyle sörf dersleri almaya başladı."

çok çekici bir adam.' Gerçekten de tırnak işareti yapıyor ve ben de ona fırlatacak bir şeyler aramaya başlıyorum.

"Gerçekten mi? Annem bana kuşkuyla bakıyor. "Umarım bu tamamen *profesyonel* bir anlaşmadır. 'Profesyonel' kelimesinin altını çiziyor ve konuşurken tek kaşını kaldırarak beni uyardığını belli ediyor. "Erkeklerin nasıl olduğunu bilirsin. Senden faydalanıldığını düşünmek istemem.

'Sorun değil anne. Otuz üç yaşındayım; sanırım kendi başımın çaresine bakabilirim.

Her neyse, kızıyla birlikte burada, yani bize refakat ediyor, tamam mı?"

"Hmm. İkna olmaktan uzak görünüyor, ama belli ki şimdilik konuyu kapatmaya karar vermiş.

"Kim güzel bir günü daha iple çekiyor?" Lily, bana biraz Jessie'ninkileri hatırlatan kısa pijamalarıyla mutfığa girerken neşeyle mırıldanıyor. Jessie'nin Lily'den beş yaş küçük olduğunu düşünmek garip; onu kız kardeşim kadar iyi tanımadığımı biliyorum, ama bir şekilde daha olgun görünüyor. Lily zaman zaman şaşırtıcı derecede bebeksi olabiliyor, muhtemelen annem hala onu ölümüne şımarttığı için, tam işlevli bir yetişkin olması gerektiği halde. Evlilik onun için pek çok açıdan kaba bir uyanış olacak. Buzdolabının yanına gidip onu açmasını ve muhtemelen kahvaltı için ona uygun bir şeyler önermesi umuduyla anlamsızca içine bakmaya devam etmesini izliyorum.

"Sanırım baban ve ben yine burada kalacağız, hayatım," diyor annem ona ve ses tonunda benimle konuşurkenki sitemkârlığın olmadığını fark ediyorum. "Yine sıcak bir gün olacak ve baban korkunç sıcak isiliklerine yakalanıyor.

"Beni bu işe bulaştırma! Babam haykırıyor. Tipik olarak babam, kimse fark etmeden odaya girmeyi başarmıştı. "Günü çiçekçi kızlarımla kumdan kaleler yaparak geçirmekten daha iyi bir şey düşünemiyorum.

Bu bir süredir duymadığım bir deyim. Biz büyürken babam hepimizden 'çiçek kızları' diye bahsederdi, hepimizin adı çiçeklerden geldiği için. Andrew bunun histerik olduğunu düşünür ve bu konuda bize acımasızca sataşır. Biz de onun kulübümüzde olmadığı için bizi kıskandığına karar verdik ve ona aynı sertlikte karşılık verdik.

"Sanırım artık bunun için biraz yaşlandık baba," diyor Rose ona. "Yine de Olivia ve Evie'nin hoşuna gideceğinden eminim, eğer havandaysanız.

Annem onu uyarıyor: "Ateşin varken, sinirliyken ve tepeden tırnağa kaşınırken bana koşarak gelme," diyor ve yine onaylamadığını fark ediyorum.

"Eğer sıcaklamaya başlarsam, serinlemek için denize girerim. Hadi, Hazel. Şemsiyeleri getireyim de gölge olsun. Bu hafta ailece vakit geçirmemiz gerekiyor, değil mi? Herkes aşağıdayken biz burada tıkılıp kalırsak bu pek mümkün olmaz.

"Peki," diye homurdanıyor. "Biz de sahile geleceğiz. Ama sizden komik şeyler duymak istemiyorum, tamam mı? Bu çocuklarınız Zoe ve Rose için de geçerli. Üzerime su sıçramasını, damlamasını ya da kumla kaplanmasını istemiyorum, anladınız mı?

Zoe ve Rose birbirlerine bakar ve kaşlarını kaldırır. "Peki," diye koro halinde hep bir ağızdan söylerler.

"Pekâlâ. Şimdi her şey halloldu, herkes kahvaltıda ne ister? Annem Lily'yi yolundan çekip buzdolabını karıştırarak devam ediyor. "Pastırma, yumurta, yoğurt var...

"İyiyim, teşekkürler anne," diyorum ona. "Kahvaltımı yaptım bile. Göz ucuyla Zoe'nin gözlerinin kafasından fırlayacakmış gibi açıldığını görebiliyorum, o bir şey söyleyemeden kaçıyorum.

* * *

Odamın güvenliğine ulaştığımda nemli şortumu, tişörtümü ve mayomu çıkarıp duşa giriyorum. Yıkanırken sabahki olayları gözden geçiriyorum. Evet, sörf yapmak eğlenceliydi ve ilerleme kaydettiğimi hissedebiliyordum. Sam iyi bir öğretmen; Jessie bu konuda tamamen haklıydı. Ama sanırım kahvaltıda, onunla ve Jessie'yle oturup sohbet etmekten daha çok keyif aldım. Yine de gerçeklerle yüzleşmeliyim: Sam'den gülünç derecede etkileniyorum ve bu bir sorun. Dalış giysisini kalçalarımın geçirişinin anısı midemin yıllardır hissetmediğim bir şekilde bulanmasına neden oluyor ve kendimi onun ellerinin vücudumdaki, dudaklarının dudaklarımdaki hissini hayal ederken buluyorum. Aynı zamanda, rasyonel beynim (geriye ne kaldıysa) bunu bir tatil kaçamağı olarak bölümlere ayırıp eve döndüğümde geride bırakabileceğimi düşünerek kendimi kandırmamamı söylüyor. Nedense birden aklıma psikoloji hocalarımdan birinin konuşması geldi

Freud'u çalışırken id, ego ve süpereo hakkında konuşuyorduk. Bize temel dürtülerimizi temsil eden id'in bir evin bodrumundaki goril gibi etkili olduğunu; ahlaki vicdanımızı temsil eden süperegoun tavan arasındaki talepkar bakire teyze olduğunu ve egoun (diğer ikisi arasında arabuluculuk yapan gerçekçi kısım) her ikisini de sakinleştirmeye çalışan, aralarında merdivenlerden inip çıkan yorgun bir banka memuru olduğunu söylemişti. Buradaki fantezilerim kesinlikle id güdümlü ve talepkar teyzenin (nedense onu hayal ettiğimde hep annemin yüzüne sahipti) burada kaybedeceğinden korkuyorum. Bir karakterin bir omzunda bir meleğin, diğer omzunda ise bir şeytanın oturduğu ve her ikisinin de çelişkili tavsiyeler verdiği çizgi filmler gibi.

Sonunda süpereo, Jessie orada olduğu için hiçbir şey olamayacağına işaret ederek galip geliyor. Sam'i uzaktan suçlu bir zevk olarak izlemek zorunda kalacağım. Muhtemelen en iyisi bu. Gerçi Jessie yakında eve gideceğini söylememiş miydi? O gitmeden önce bu saçma aşkı bir şekilde atlatmam gerekecek, yoksa bodrumdaki goril kaçıp ortalığı kasıp kavurabilir.

Plaj için yeni bir şort ve tişört giymiş, altına da bir bikini almıştım ki kapı sertçe çalındı.

'Dışarı çık. Orada olduğunu biliyorum,' diye sertçe sesleniyor

Andrew. "Neyin var senin? Ona kapıyı açtıktan sonra sordum.

"Bana masum rolü yapma," diye homurdanıyor. 'Bir taahhütte bulundun ve ben de caymayacağından emin olmak için buradayım.

Ona boş boş bakıyorum. bahsettiği hakkında hiçbir fikrim yok.

Onu takip etmediğimi anlamış olmalı ki ifadesi biraz yumuşuyor. "Masa tenisi, salak," dedi bana. "Karar vermemiz gereken bir maç var.

"Ciddi misin sen? İlk sörf dersimden yeni döndüm ve şimdiden omuzlarımın gerildiğini hissedebiliyorum. Daha sonra yapamaz mıyız?"

'Kesinlikle olmaz! Bugün karar maçını oynayacağımıza söz vermiştin. Dışarı çıkıp kendini kasten sakatlayan benim suçum değil, değil mi? Aslında sana iyilik yapıyorum, çünkü muhtemelen daha sonra daha kötü olacaksın.

İç çekiyorum. "Peki. Saçımı kurutmam ve dişlerimi fırçalamam için bana birkaç dakika verin, sonra yanınızda olacağım.

Aşağıya indiğimde Andrew ve Freddie çoktan masa tenisi masasına oturmuş, topu aralarında ileri geri oynuyorlardı.

"Haksızlık! Ben ağlıyorum. "Isınma seansı yapıyorsun.

"Saçmalık," diye cevap verir. 'Bildiğiniz gibi, Freddie'ye karşı en iyi atışlarımı kullandım.

Freddie sopasını masanın üzerine koyarak, "Ben bu işe karışmıyorum," diyor. "Siz ikiniz ciddi kafa yemişsiniz, bunu biliyor musunuz?"

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, oyun kesin olarak Andrew'un lehine sonuçlanır ve o da zaferinin tadını çıkarır, odanın etrafında dans ederek 'We Are the Champions' şarkısını korkunç bir şekilde bağırır. Freddie Mercury mezarında dönüyor olmalı, zavallı adam.

"Bir dahaki sefere seni ," dedim ona.

'Hiç sanmıyorum,' böbürleniyor. 'Katil içgüdünü kaybetmişsin, senin sorunun bu. Tedavi odanda oturup insanlarla empati kurmak seni yumuşatmış.

* * *

Andrew bir saat sonra, herkes nihayet hazır olduğunda ve sahile doğru yola çıktığımızda hala kendisiyle doluydu. Dan mesaj atarak ailesi ve Stuart ile birlikte bizimle orada buluşacağını söyledi.

"Kes şunu," diyor Zoe ona, adam Queen'in şarkısını mırıldanarak yolda salına salına ilerlerken. 'Kimse kötü bir galibi sevmez. En azından Poppy yenilgiyi kabulleniyor.

"Evet, öyle olmalı," diye kıs kıs gülüyor. "Yeterince pratik yapıyor!"

"Yeter, Andrew," diye bağırıyor annem, ikimizi de yakalayarak.

"Sen otuz sekiz yaşındasın, on üç değil.

'Bu adil değil,' diye sızlanıyor. 'Poppy kazansaydı da aynı şekilde böbürleniyor olurdu.

"Ben de onu aynı şekilde azarlardım," diye yanıtlıyor annem. 'Eğer siz ikiniz bu lanet oyunu güzelce oynayamıyorsanız, oynamanıza hiç izin vermeyeceğim.

Şimdi gülme sırası bende.

'Ve sen de bunu kesebilirsin,' diyor bana. "Birbirinizi gaza getirmeyi bırakın.

Neyse ki plaja varıp sandalyeleri ve şemsiyeleri kurduğumuzda annemin dikkati kısa sürede başka şeylerle dağılıyor. Zavallı babam o kadar kalın bir güneş kremine bulanmış ki, güneşe çıkmasına izin verilmeden önce domuz yağı sürülmüş gibi görünüyor.

Bir dergiyle şemsiyenin gölgesine yerleşmeden önce yüzüne, bacaklarına ve kollarına da aynı miktarda sürdü. Umarım yanlarında bolca şişe getirmişlerdir çünkü bu şekilde sürmeye devam ederlerse oldukça hızlı bir şekilde bitirecekler. Geri kalanımız, farklı aile grupları dün olduğu gibi dağılmadan önce daha idareli bir şekilde uyguluyoruz. Lily ve Dan sandalyelerine yaslanarak güneşin tadını çıkarıyor, Zoe ve Andrew Freddie ve Sarah'nın peşinden suya iniyor ve Steve de Olivia ve Evie'nin yeni bir kumdan kale yapmasına yardım etmeye gidiyor. Birkaç dakika sonra babam da bunun bir parçası olmak istediğini söyler ve onları su kenarına kadar takip eder.

"Bu sabah nasıl hissediyorsun? Rose'a soruyorum, annemin dergisine gömüldüğünü ve kulak misafiri olma ihtimalinin düşük olduğunu kontrol ettikten sonra.

"Hâlâ bok gibi," diye cevap veriyor. 'Sen bahsettiğinden beri, bir yerlerde kullan-at telefonu olması gerektiğine ikna oldum ama ne zaman aramaya çalışsam, orada. Bir saat kadar yalnız kalmam lazım, böylece tüm ceplerini karıştırabilirim, çoraplarını kontrol edebilirim, tıraş köpüğü kutusunun gizli bir bölmesi olmadığından emin olabilirim, bu tür şeyler.

'Kullan-at telefonu olmayabilir. Suçluluğu kanıtlanana kadar masumdur, unuttun mu? Rose'a bu olasılıkla ilgili bir şey söylediğim için gerçekten pişmanım; bu konuya sağlıklı bir şekilde takılıyor.

"Evet, bunu düşünmüştüm. Evlilikte işe yaramaz. Evlilikte ateş olmayan yerden duman çıkmaz. Masumiyeti kanıtlanana kadar suçludur.'

Peki masumiyetini nasıl kanıtlayabilir? Bir kutu tıraş köpüğünü telefon saklamak için değiştirecek kadar zeki olduğuna ikna olduysanız, her yeri aradığınızdan ve olası her saklanma yerini araştırdığınızdan ne zaman tatmin olacaksınız? Ona bak Rose. Çocuklarıyla mutlu bir şekilde oynuyor ve senden sakladığı muazzam bir sırrı bir kenara bırak, bana dünyada umursadığı bir şey varmış gibi görünmüyor.

'Bir şeyler dönüyor, Poppy. Öyle olduğunu biliyorum ve bunu ortaya çıkarana kadar rahat edemem.

"Peki ne yapacaksın?

'Sanırım güneş başımı ağrıtabilir. Sanırım yakında eve dönmek zorunda kalacağım. O da gelmeyi teklif edecek ama ben ona burada kalıp kızlara bakması gerektiğini söyleyeceğim. Oraya döndüğümde, her giysiyi, her çantanın her cebini ve hatta arabayı bile arayacağım. O lanet telefonu bulacağım ve o zaman onunla yüzleşmek için elimde dumanı tüten bir silah olacak.

Ya bulamazsan?

"Yapacağım.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Elbette, bir saat kadar kitabının aynı sayfasına boş boş baktıktan sonra Rose başının ağrıdığını ve eve döneceğini söyler. Tahmin edildiği gibi, Steve onunla gitmeyi teklif eder ama Rose ona sadece biraz serinlemek için uzanması gerektiğini söyler. İyi bir oyuncu, hakkını vermeliyim.

Dan, ailesi ve Stuart sabah geç saatlerde geliyorlar ve Stuart'ın bir çift yüksek yansıtıcı havacı tarzı güneş gözlüğü taktığını görmek beni eğlendiriyor.

Yanıma bir sandalye koyarken, "Güzel bir çift sapık gözlüğü," . "Ne demek istediğini anlamıyorum!" cevap veriyor, biraz utanmış görünüyor.

"Tabii ki ," diye kışkırtıyorum onu. 'Onları bilerek seçmedin

Böylece fark edilmeden sahildeki kadın yetenekleri kontrol edebildiniz, değil mi?

"Gerçekten o kadar klişe olduğumu mu düşünüyorsun?

Bir bakalım. Şimdiye kadar burada olduğum her akşam bana asıldınız, buna nedime olduğum ve siz de sağdıç olduğunuz için sizinle yatmamı önermek de dahil. Evet, oldukça klişe olduğunu söyleyebilirim.'

Her neyse. Ben yüzmeye gidiyorum. Sen de gelmek ister misin, yoksa burada kalıp bana bir avokado daha mı çizmek istersin?" diye fısıldıyor, annem duymasın diye.

"Şimdilik burada iyiyim, teşekkürler bay orgazm-her zaman ve on dakika içinde tekrar hazırım," diye aynı derecede sessizce cevap veriyorum. "Git ve keyfine bak.

Denize doğru ilerlerken onu izliyorum. Düz bir çizgide koşan Freddie ve Sarah'nın aksine, onun yolu daha kıvrımlı ve sanki

neredeyse her kadın güneşlenicinin yanından geçiyor. Kurnaz değil. Denize ulaştığında bakışlarımı tekrar kitabıma indiriyorum, ara sıra ailemin diğer üyelerinin ne yaptığını görmek için kafamı kaldırıyorum. Lily ve Dan serinlemek için suya girmişler ve eğer kafalarının yakınlığı bir şey ifade ediyorsa biraz canoodle yapmışlar. Sarah ve Freddie yüzdükten sonra geri döndüler ve kurumak için güneşe uzandılar. Steve, Olivia ve Evie sığ sularda su sıçratıyor. Diğer herkes ya kitap okuyor ya da sessizce sohbet ediyor.

Öğleden kısa bir süre sonra annem eve döneceğini ve herkes için sandviç yapacağını söyledi. Bunu söylerken bana dikkatle bakıyor, bu yüzden yardım etmek için gönüllü olmamın beklendiğinden hiç şüphem yok. Anita ve Zoe de teklif ediyor, ben de şortumu çekip onları takip ediyorum. Hiç değilse bu bana Rose'un nasıl olduğunu kontrol etme fırsatı verecek.

Evin serinliği dışarıdaki sıcaklıkla tam bir tezat oluşturuyor ve gözlerimizin koridorun nispeten kasvetli havasına alışması hepimizin bir anını alıyor. Mutfağa doğru ilerlerken, annem ve Anita mutlu bir şekilde düğün işlerini konuşurken, masada oturan Rose'u görüyorum.

"Oh, merhaba aşkım," diyor annem ona. "Nasıl hissediyorsun?"

"Biraz daha iyiyim, teşekkürler," diye yanıtlıyor Rose. 'Sanırım güneş ve sıcak beni biraz hazırlıksız yakaladı. Biraz ağrı kesici aldım, umarım öğle yemeğinden sonra tekrar aşığa inebilirim.

'Sanırım bu iyi bir fikir olur. Bu kızlar zavallı Steve'i çok yoruyorlar,' dedi annem ve dikkatini buzdolabına yöneltip jambon paketlerini, peynir kalıplarını ve diğer çeşitli ufak tefek şeyleri çıkardı.

"Bir şey bulabildin mi? Diğerlerinin yeterince uzaklaştığından emin olduktan sonra Rose'a fısıldıyorum.

"Hiçbir şey yok. Bütün kıyafetlerini, bavullarını, ayakkabılarını, hatta el çantasını bile karıştırdım. Bakmak için aklıma gelen her yere baktım. Araba da boş. Nerede sakladığını düşünemiyorum.

'Muhtemelen öyle bir şey yoktur. Belki de davranışının başka bir nedeni vardır.

"Sana inanmak isterdim ama yapamam. Bir ilişkisi olduğuna eminim. Buna uyan başka bir açıklama yok.

"Tamam, yapmamı istediğin bir şey olursa bana haber ver. Omzunu sıkıyorum ve mutfaktaki işimi yapmaya gidiyorum. Steve'i izledikçe Rose'un haklı olduğuna daha az ikna oluyorum ama bu onların evliliği ve

Belki de benim göremediğim şeyleri görüyordur. Annem ve Anita bir çeşit üretim hattı kurdular ve çok geçmeden Sarah için jambonsuz bir tane yapmayı unutmadan bir yığın jambonlu, peynirli ve turşulu sandviç yaptık. Annem buzdolabından çeşitli alkolsüz içecekler ve biraların yanı sıra meyve seçkisi çıkardı ve diğerlerine katılmak üzere yola çıkmadan önce hepsini soğuk kutulara koyduk.

Öğle yemeğinden sonra kitabımı tekrar elime alıyorum ve güneşin omuzlarımı ısıtması için ön tarafıma dönüyorum. Sabahın yorgunluğu etkisini göstermeye başladı ve omuzlarım biraz ağrıyor, umarım sıcaklığın faydası olur.

"Denize geri dönmek istiyorum," diye sızlanıyor Evie, sağımda bir yerde.

"Henüz değil, Evie," diyor Rose ona. 'Yirmi dakika daha beklemen gerekiyor.

yoksa kramp girebilir.'

Gülümsemeden edemiyorum. Küçükken biz de aynı konuşmaları yapardık. Bugüne kadar yemek yedikten hemen sonra yüzmeye gitmenin kramp girmesine neden olduğuna dair bir kanıt bulamadım, ancak bu söylenti yine de devam ediyor.

"Ama sıkıldım," diye ısrar ediyor Evie.

'Kitabını oku. Biraz okumak seni öldürmez.

"Okumak sıkıcıdır," diye katılır Olivia.

"Gelin ve bir dakika benimle oturun kızlar," diyorum onlara, geri dönüp oturuyorum. "Sizinle bir oyun oynayacağım.

Evie hemen yanıma geliyor, ama Olivia biraz ağırdan alıyor, sanki bu bir tür tuzakmış gibi bana dikkatle bakıyor. Sırtlarını döner dönmez Rose bana 'teşekkür ederim' diyor ve Steve'e sahilde birlikte dolaşmayı öneriyor. Sanırım Steve'i nazıkçe sorguya çekmeyi ve bir şey ele vermesini sağlayıp sağlayamayacağını görmeyi planlıyor.

"Oyun ne? Evie heyecanla soruyor.

"Umarım bebekçe ya da aptalca bir şey değildir," diye ekliyor Olivia, belli ki kız kardeşinden iki yaş büyük olduğunu vurgulamak istiyor.

"Yapmanız gereken şey" diyorum onlara, "sahile bakmak ve bir aile bulmak. İşaret etmeden, hangi aileyi seçtiğinizi bize söylemelisiniz. Örneğin, bir saat kadranı kullanabilirsiniz. Saat on iki tam önde, saat altı arkada ve böyle devam eder, anladınız mı?

"Evet," diye koro halinde bağırırlar.

'Ailenizi bulduğunuzda, bize onlar hakkında bir hikaye anlatmanız gerekiyor. Kim olduklarını, nereden ve

iyi vakit geçirip geçirmediğinizi. İsterseniz ailedeki farklı kişiler için farklı sesler kullanabilirsiniz. Fikir edinmeniz için önce ben başlayayım mı?"

İkisi de başını sallıyor. Evie çoktan ailesini bulmak için sahili taramaya başladı ama Olivia'nın henüz takılmadığını görebiliyorum.

"Tamam," diyorum, birkaç saniye etrafıma baktıktan sonra, "saat onda, kırmızı beyaz çizgili şemsiyenin altında. Bir adam, bir kadın ve iki büyük çocuk. Anladınız mı?"

Evie'nin saatin on olduğunu anlaması bir anını alıyor. "Onları mı kastediyorsun?" diye sorar.

"İşaret etmek yok, Evie! Olivia tıslıyor.

"İşte bu. Yani anne aslında büyülü bir krallıktan gelen bir prenses ve doğduğunda herkes onun ne kadar güzel olduğuna hayret etmiş.

"Bana o kadar da güzel görünmüyor," diye gözlemliyor Olivia. "Biraz kaba ve huysuz görünüyor.

"Bunun bir nedeni var," diyorum ona. Bitirmeme izin verin. Dedğim gibi, herkes onun gelmiş geçmiş en güzel prenses olduğunu düşünüyordu ve ailesi, kral ve kraliçe, onun gelmiş geçmiş en güzel kız olduğuyla övünüyordu.

"Uh-oh," diye tekrar araya giriyor Olivia. "Bunun sonu asla iyi bitmez.

"Haklısın Olivia. Kraliçenin kız kardeşi kıskançtı, çünkü onun da bir kızı vardı ve hiç kimse onun ne kadar güzel hakkında yorum yapmamıştı.

"Güzel miydi?" diye soruyor Evie.

Hayır. Korkarım ki değildi. Bu yüzden kraliçenin kız kardeşi kıskanmış ve çocuğa büyü yapmış. Prensesin onuncu doğum gününde kral ve kraliçe onun için büyük bir parti vermişler ama parti başlama vakti geldiğinde kimse onu bulamamış.

"Neredeydi o? Evie kendini tamamen hikayeye kaptırdı.

"Krallığın dışına çıkarılmış, sihirli güçleri elinden alınmış ve bizim dünyamızda Brian ve Marjorie adında son derece sıradan bir çift tarafından yetiştirilen on yaşında son derece sıradan bir kıza dönüştürülmüştü.

"Kulağa o kadar da kötü gelmiyor," diye karşı çıkıyor Olivia. "Uyuyan Güzel gibi yüz yıl boyunca uykuya gönderilebilir ya da bir kurbağaya falan dönüştürülebilirdi.

"Mesele şu," diye cevap veriyorum. 'Çoğu zaman güzel bir prenses olduğunu hatırlamıyor, ama yılda bir kez, doğum gününde, hatırladığı bir rüya görüyor ve çılgın anne babasının

Onun için kale. Bu yüzden huysuz görünüyor. Dün onun doğum günüydü.'

"Peki ya kocası? Evie aileye bakarak soruyor. "O gerçekten de kılık değiştirmiş bir prens mi?

"Hayır, o David adında sıradan bir adam ve bir bankada çalışıyor.

"Kral ve kraliçeye ne oldu?

"Ah, kalpleri kırılarak öldüler ve kraliçenin kız kardeşi krallığı ele geçirdi. Ama herkes ondan nefret etti ve herkesin öldürüldüğü büyük bir savaş oldu.

"Bu korkunç bir son! Olivia haykırır. "Mutlu bir sona ihtiyacın var, herkesin ölmesine değil.

"O zaman neden daha iyisini yapıp yapamayacağına bakmıyorsun? Ona meydan okuyorum.

Birkaç yanlış başlangıçtan sonra, her zamankinden daha çirkin öneriler ve fikirlerle gerçekten işin içine giriyorlar. Bir noktada Olivia, bir çift sörfçüyü ve bir şemsiyenin altında uyuklayan bir çift yaşlı emekli tarafından korunan gömülü bir hazineyi içeren oldukça ayrıntılı bir korsan hikayesi icat etti ve bu hepimizi güldürdü.

Rose, Steve'le birlikte yürüyüşten dönerken, "Eğleniyor gibi görünüyorsun," diye gözlemliyor. Rose neşeli görünmeye çalışıyor ama başaramıyor, Steve'in de kafası karışmış görünüyor, sanırım bir şey bulamadı. "Sana şimdi suya geri dönmeni önerecektim ama belki de burada Poppy Teyze'yle kalmayı tercih edersin!

"Hayır!" diye koro halinde bağırıyorlar.

"Yüzmek istiyoruz," diyor Evie ona. "Poppy teyze de bizimle gelebilir.

Rose gülüyor. "Sanırım kendi sırtına bir sopa , Poppy," diyor bana, kızlarına dönmeden önce.

'Annen seninle gelecek. Poppy Teyze'nin muhtemelen dinlenmeye ihtiyacı var.

'Sorun değil. Zaten biraz iyi olacak,' diyorum ve dördümüz suya doğru ilerliyoruz. Olivia ve Evie Rose'a oyun hakkında bilgi veriyorlar ama onun pek dikkat etmediğini söyleyebilirim. İki kız arasındaki dinamikleri fark etmeden edemiyorum; Olivia kesinlikle baskın çocuk ve Evie onun gölgesinde kalıyor. Biraz yorgun hissetsem de onlarla vakit geçirmek eğlenceliydi.

Onları yüzmek için terk etme planım, kızların yeni favori kişisi olduğum ortaya çıkınca çabucak bozuldu, bu yüzden kendimi bir süre onlarla birlikte sığıklarda kürek çekmeye bıraktım, umarım kendimi ayırmadan önce ve belki daha sonra düzgün bir şekilde yüzerim. En azından bana şu fırsatı veriyor

Sörfçüleri izliyor, artık bu konuda biraz daha fazla şey bildiğim için tekniklerini inceliyorum. Jessie'yi fark etmem uzun sürmüyor ve bu işi çok zahmetsizce yaptığı için hayranlıkla doluyorum. Bir süre sonra o da beni fark ediyor ve bir dalgaya binip yanıma gelmeden önce el sallıyor.

"Merhaba Poppy, omuzlar nasıl?" diye soruyor.

"Biraz ağrım var ama yaşayacağım," diye cevap verdim. "Bu kız kardeşim Rose ve iki kızı, Olivia ve Evie.

"Merhaba, ben Jessie," diyor onlara. Kızlar ona sanki sihirli bir denizkızıymış gibi bakıyorlar. Hikayelerimizden biri için harika bir konu olurdu, fark ediyorum.

"Jessie'nin babası Sam, bana sörf yapmayı öğreten kişi," diye açıklıyorum bu yabancıyla ilişkimin ne olduğunu anlamakta zorlandığı belli olan Rose'a.

Jessie bana, 'Babam birazdan aşağıda olur,' diye haber verdi. 'Ben eve dönmek üzereyim. Bir kez daha deneyebilmen için tahtayı getirmesini söylememi ister misin? Bugünlük işim bitti, istersen dalgıç giysimi tekrar kullanabilirsin.

"Emin değilim," diyorum ona. 'Bu sabah içine girmek için yeterince zorlandım ve bu kuru olduğu zamandı. Şimdi ıslak olduğu için asla içine giremeyeceğim!

"Bir püf noktası var," diyor bana. 'Sen de ıslak olduğun sürece, her şey yolunda gidecek.

"Gerçekten mi?

"Bana güvenin. Küçüklüğümden beri dalgıç kıyafetleri giyiyorum, o yüzden biliyorum. "Tamam, teşekkür ederim. Neden olmasın?

Bir saat kadar sonra Sam yanında Jessie'yle belirir. O dalgıç kıyafetini giymiş ama Jessie şort ve bikini üstünü değiştirmiş ve kendi kıyafetini taşıyor. Sam ayrıca benim için *Titanik büyüklüğünde* bir tahta taşıyor. Annem, Rose, Zoe ve Lily'nin dikkatle beni izlediklerinin farkındayım ve onları selamlamak için ayağa kalkıyorum.

"Anne, bunlar Sam ve kızı Jessie," diyorum, o daha iğneleyici bir yorum yapmadan. 'Sam bana sörf yapmayı öğretiyor. Sam, bu benim annem.

"Tanıştığımıza memnun oldum, Poppy'nin annesi. Sam ona gülümseyerek elini sıkması için uzatır.

"Poppy bana ders aldığını söyledi," diye yanıtlıyor annem biraz soğuk bir şekilde. "Kalifiye bir eğitmen olduğunuzu varsayıyorum?

"Aslına bakarsanız öyleyim," diye yumuşak bir şekilde yanıtlıyor. 'Gerçi artık profesyonel olarak öğretmenlik yapmıyorum. Poppy'ye tamamen eğlence için öğretiyorum.

"Öyle misin?" diye soruyor ve sesindeki şüpheden hiç kuşku duymuyor.

"O halde başlayalım mı? Annem Sam'i bana karşı olan niyetleri hakkında daha fazla sorgulamadan önce hemen öneride bulunuyorum.

On dakika sonra, Jessie'nin biraz yardımıyla dalgıç kıyafetimi giydikten sonra, Sam ve ben tekrar suya girdik. Sam annemi tam olarak etkilemeyi başaramamış olsa da Stuart'ın Jessie tarafından tamamen büyülendiğini söylemek yanlış olmaz. Sapık gözlüklerini takıyor olabilir, ama gözlerinin gözlüklerinin arkasından fırladığına hiç şüphe yok. Onu benim yanımdaki sandalyeye oturmaya ikna etmeyi başardı ama sıkılmış yüz ifadesine bakılırsa, onun bu hevesi paylaştığından emin değilim.

Ailemin beni izlediğinin farkında olmama rağmen birkaç dalga yakalamayı başardım ve Sam ile denizden çıktığımızda beni alkışlayacak kadar nazikler. Jessie dalgıç kıyafetini çıkarmamda bana yardım ediyor, ki bu muhtemelen çok da iyi oldu çünkü eminim Sam yapsaydı annem benim geçireceğim hormonal çöküntüyü fark ederdi.

"Bu benim son gecem," diyor bana dalgıç giysisinin paçalarını ayaklarımın üzerine iterken. "Daha önce babamla konuşuyordum ve seni bir şeyler içmeye davet edip edemeyeceğimi sordum.

Bu durum bana tuzak kurmaya çalışıyormuş gibi geliyor ve ne yapmam gerektiğinden emin değilim. Eğer Sam'le ilişkiyi ilerletmem için zımni bir onay veriyorsa, bu büyük bir yeşil ışık demektir ama ne kadar cazip olursa olsun, onunla bir ilişkinin benim için iyi olmayacağını bilecek kadar mantıklı biriyim. Ayrıca, ya ilgilenmiyorsa? Yıllardır sahip olduğum en büyük aşkı barındırıyor olabilirim, ama bana aynı şekilde hissettiğine dair herhangi bir işaret vermedi. Her şey benim için utanç verici bir aşağılanmayla sonuçlanabilir ve bu bir kaçamağın kaçınılmaz kalp ağrısından bile daha kötü olur.

"Çok ama saat yedide ailemle yemek yiyeceğim, o yüzden muhtemelen zamanım olmayacak," diyorum, onu nazikçe hayal kırıklığına uğratmaya çalışarak.

'Daha sonra gelebilirsin,' diye gülümsüyor.

"Son akşamını babanla geçirmeyi tercih etmez miydin?" "Bütün haftayı onunla geçirdim!

"Hayır cevabını kabul , değil mi?" "Öyle bir niyetim yoktu.

"Peki," diye kabul ettim. "Dokuzda görüşürüz.

"Mükemmel," diye gülümsüyor. "Dört gözle bekleyeceğiz.

Yeteneğimi kaybediyor olmalıyım. Yanılmıyorsam, az önce on sekiz yaşında bir genç tarafından ustalıkla alt edildim. Bardağım kaçamayacağım kadar doluyken yorgun olduğuna ve yatması gerektiğine karar verip beni ve Sam'i yalnız bırakacağına seve seve para yatırabilirim.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

"Sahildeki adam kimdi?" diye soruyor Jessie, hepimiz şaraplarımızı alıp oturduktan sonra. Jessie tek koltuğu kapmış, bu yüzden Sam ve ben iki kişilik kanepeyi paylaşıyoruz, bunu kasıtlı olarak tasarladığından eminim ve onun yakınlığının çok farkındayım. Bu aynı anda hem lezzetli hem de tam bir işkence. Akşamın serinliğine rağmen şort giyiyor ve kalçası benimkine o kadar yakın ki neredeyse ince yazlık elbisemin içinden sıcaklığını hissedebiliyorum.

"Bu Stuart, yakında kayınbiraderim olacak," diye cevap veriyorum. "Erkek kardeşi Cumartesi günü kız kardeşimle evleniyor.

"Ondan hoşlanıyor musun?"

"Onu gerçekten tanımıyorum," diyorum ona. "Onunla ilk kez Cumartesi günü tanıştım. Sanırım biraz toy biri ama yeterince zararsız. Neden?"

"Onun bir sürüngen olduğunu düşünmüştüm. Üzgünüm!" Sam'in kaşları havaya kalkarken o gülüyor. "Ailene katılmak üzere olduğunu falan biliyorum Poppy, ama daha oturur oturmaz bana asılmaya başladı. "Senin gibi güzel yüzlü bir kızın böyle bir yerde ne işi var" kadar klişe değildi ama gerçekten çok da uzak değildi.

"Oh hayır, gerçekten mi?"

Evet. Üniversiteye başlamak üzere olduğumu öğrenir öğrenmez, deneyimleriyle övünmeye ve beni "kanatları altına alırsa" ne kadar iyi bulacağımı söylemeye başladı. Benimle aynı üniversitede bile olmadığı düşünüldüğünde bunun nasıl işe yarayacağını düşündüğünden emin değilim. Sonra bana ikinci ve üçüncü sınıf öğrencilerinin birçoğunun birinci sınıf haftasını "bir tazeyi becerme" haftası olarak adlandırdıklarını, ancak birlikte olursak gelip beni koruyacağını söyledi.

"Jessie, çok üzgünüm.

"Merak etme. Ben büyük bir kıyım; kendi başımın çaresine bakabilirim. "Ne yaptın sen?"

"Ona teşekkür ettim ve erkek arkadaşımın zaten arkamı kolladığını söyledim.

Bu onu susturdu.'

"Ne erkek arkadaşı? Sam sorar. "Bu yeni bir gelişme.

"Sakin ol, baba. Şu anda kimseyle görüşmediğimi sen de benim kadar biliyorsun ama bunu bilmesine gerek yok, değil mi?"

Onlara, 'Onun kabadayılığından ama bunu destekleyecek hiçbir şey yok,' diyorum. 'Bana da birkaç kez asıldı, yani ya biz onun hayalindeki iki kadını ya da etek giyse bir çöp kutusuyla sohbet edecek kadar çaresiz.

Jessie kıkırdar ve Disney tarzı bir Fransız aksanı takınır. 'Bu gece çok güzel görünüyorsunuz Matmazel Dust-been. Sürdüğünüz o muhteşem parfüm nedir? Eau de Poubelle mi dediniz? *Kişiliğinize* çok yakışıyor. Ve gözleriniz, yıldızlar gibiler. "Güzel *plastik* vücudunuzu *küçük bisküvilerle* kaplamak istiyorum.

Gülüşmemiz bittikten sonra Sam bize, "Bir keresinde biri bu cümleyi benim için kullanmıştı," diyor.

"Hangi hattı kullandın? Jessie sorar.

'Senin gibi güzel yüzlü bir çocuğun böyle bir yerde ne işi var,' diye cevap verir.

'Hayır! Kimdi o? Annem miydi?'

"Hayır. O sırada annemle birlikteydim. Sana hamileydi ve bir şey için Londra'ya gitmemiz gerekiyordu - ne olduğunu unuttum. Her neyse, eve dönüş trenini yakalamak için Paddington'a varır varmaz, tuvalete gitmesi gerektiğine karar verdi ve aceleyle çıktı. Sanırım mesanesine baskı yapıyor olmalısınız, çünkü o zamanlar her beş dakikada bir tuvalete ihtiyacı var gibiydi. Her neyse, etrafta dikilmiş, kalkış panolarına bakıyor ve trenimizin hangi perondan kalkacağını bulmaya çalışıyordum ki yaşlı bir adam yanıma geldi ve bana şu cümleyi söyledi.

"Ne yaptın sen?"

'Çok şaşırmışım, ne yapacağımı gerçekten bilmiyordum. Aklıma gelen ilk şeyi söyledim'.

"Hangisiydi?"

"Tren bekliyorum.

Gülüşmemiz bittikten sonra ona, 'Nerede olduğunu düşünürsek, gayet makul bir yanıt,' diye güvence verdim.

"Peki, sonra ne oldu? Jessie bastırıyor. Belli ki bu hikâyeyi daha önce hiç duymamış ve koltuğunun kenarında oturuyor.

"Bana orduda nasıl görev yaptığını, kim olduğu yüzünden nasıl zorbalığa uğradığını anlatmaya başladı ve sonra benden kendisiyle erkeklere gitmemi istedi.

"Ugh.

"Neyse ki annen yeniden ortaya çıkmak için o anı seçti, bu da belli ki onun kafasını karıştırdı. Belli ki yalnız bir genç oğlan yakalamayı umuyordu, bu yüzden karışımındaki ağır hamile kız onu tamamen şaşırttı. Anneni gördüğüme hiç bu kadar sevinmemiştim. Trene bindiğimizde hâlâ titriyordum.'

Bir fırsat yakaladığımı hissediyorum. "Sormamın sakıncası yoksa, o zaman kaç yaşındaydınız?

"On yedi," diye yanıtlıyor Sam.

"Ben olmaması gereken çocuğum," diye araya giriyor Jessie, sorulmamış sorumu cevaplayarak. "Aşk acısı çeken iki ergenin yaptığı feci bir hata, annem hamile olduğunu ancak bir şey yapmak için çok geç olana kadar fark ettiği için dünyaya gelebildi.

Hangisi beni daha çok şaşırtıyor bilmiyorum: Jessie'nin sözlerinin kelliği mi, yoksa bunları tamamen kin gütmekten söylemesi mi? Jessie belli ki rahatsızlığımı sezmiş olacak ki gülümseyerek devam ediyor.

'Beni yanlış anlamayın, şikayet etmiyorum. Herhangi bir çocuk kadar, belki de birçok açıdan daha fazla sevgiyle büyüdüm. Ama annemle babamın kaç yaşında olduğuna bakıp hikayeyi çözmek için Einstein olmanıza gerek yok.

"Anlatış şeklinden hoşlanmasam da Louise ve ben Jessie'ye karşı her zaman dürüst olduk. Onun da söylediği gibi, bunu her halükarda anlayacaktı ve bence eğer olayı tatlıya bağlamaya çalışsaydık bize sadece kızardı.

"Hikayeyi nasıl anlatırdınız? Ona sordum.

"Jessie hamile kaldığında annesi Louise ve ben on altı yaşındaydık; bir süredir çıkıyorduk ve birbirimize aşık olduk. Her zaman dikkatliydik ama bir keresinde prezervatif çıktı. Louise ertesi gün hapı almaya gitti ve bu konu hakkında daha fazla düşünmedik. Sınavlarımız ve odaklanmamız gereken şeyler vardı, bu yüzden olmadığını fark etmesi için birkaç ay geçmesi gerekti. Evet, biraz kilo almıştı, ancak bunun muhtemelen revizyon yaparken gece geç saatlerde atıştırdığı atıştırmalıklar yüzünden olduğunu düşündük. Öğrendiğimizde

Hamileyken ailesi onu kürtaja götürmeye çalışmış, ancak klinikte yapılan taramada altı aylıktan fazla olduğu görüldüğünden böyle bir şey söz konusu olmamış.

"Sonra ne oldu?

"Doğru olduğunu düşündüğüm şeyi yaptım ve onun yanında durdum. Benim yatak odama taşındı - o kadar ilerlemişti ki başka bir şey yapacak zamanı yoktu. Benim ailem pek memnun olmadı ama onun babası çok öfkeliydi ve bir daha evine adımımı atarsam beni hadım edeceğini kesin bir dille söyledi, yani başka bir seçeneğimiz yoktu. Jessie doğduğunda Louise'in ailesi onunla hiçbir şey yapmak istemedi ama neyse ki annem ve babam okulu bitirebilmemiz için çocuk bakımına yardım etmeyi teklif ettiler.

"Zor olmuş olmalı.

Öyleydi. Ailem zeki insanlardı ama varlıklı değillerdi. Bizim de hiç paramız yoktu, bu yüzden hayır kurumlarına ve elden düşme eşyalara güvenmek zorunda kaldık. Ve yeni doğmuş bir bebeğe bakmak, yardımla bile olsa çok yorucuydu, yani evet, zordu. Herkes çok genç olduğumuzu ve hiç şansımız olmadığını söylese de bu işi yürütmeye kararlıydık.

"Ama artık birlikte değilsiniz.

"Hayır. Herkesin haklı olduğu ortaya çıktı. Başlangıçta gerçekten iyiydik ama çok gençtik ve sanırım bu bize fazla geldi. Sürekli yoruluyorduk ve işleri yapma sırasının kimde olduğu ve kimin okul ödevlerinin öncelikli olduğu konusunda kavga ediyorduk. Louise beni bencillikle suçluyor ve kendisini engelleyenin bebekten ziyade ben olduğumu düşünmeye başlıyordu. Annem ve babam kendilerinden faydalandığını düşündükleri için ona kızmaya başladılar ve tüm durum zehirli bir hal aldı. Sonunda kaçınılmaz olanı kabul ettik, yürümediğine karar verdik ve ayrıldık.

"Ailesi onu evden attıysa nereye gitti?

"İşte Jessie'nin harika oynadığı ilk olay. Louisein babası onunla ya da bebekle hiçbir ilgisi olmadığı konusunda kararlıydı ama annesi torununa uzun süre karşı koyamadı. Jessie doğduktan birkaç ay sonra ziyarete geldi ve tabii ki aşık oldu. Bir buluşma ayarlayabilirse Louise'in babasının da etkileneceğini biliyordu. Onu ikna etmek için çeşitli şeyler denedi, ama o sadece topuklarını kazdı, sonunda Jessie'yi ödünç aldı, onu evlerine geri götürdü ve onu tutmaya zorladı.

"Ne oldu?

'Jessie ona gülümsedi ve hepsi bu kadar. O zamandan beri ona aşıktı.

"Yani siz ayrıldığınızda..."

"Louise eve gitti. Sanırım hepimiz rahatlamıştık ve benim ailemin yanı sıra onun ailesinin de yardıma hazır olması her şeyi çok daha kolaylaştırdı. Jessie çok neşeli bir bebektir ve oradan oraya taşınmaktan hiç rahatsızlık duymuyordu, bu da bir başka avantajdı.

"Birçok açıdan şanslıydım," diye araya giriyor Jessie. "Beni seven ve hala da seven iki harika ailem vardı.

"Sen de birkaç kez bölmeye ve fethetmeye çalıştın," diye uyarıyor Sam Onu.

"Şey, evet. Ama kim istemez ki?" diye gülümsüyor. Baban sana "Neyse ki, Louise ve ben iyi arkadaş kaldık, bu yüzden hiçbir zaman Sam bana söyledi.

"Doğru değil! Jessie gülüyor. "Peki ya araba? Annem nerede olduğumu asla bilemeyeceği için arabam olmasını istemiyordu ama sen hemen kabul ettin.

Ama tam olarak böyle olmadı, değil mi? Tatildeki işinden kazandığın parayı biriktirip araba almak için kullanacağını söyleyip duruyordun, ben de annemle konuştum ve sırf ucuz olduğu için biriktirdiğin parayla ölüm tuzağı bir araba alman yerine bizim sana bir şey almamızın daha iyi olacağı konusunda anlaştık.

'Her neyse. Bu işten bir araba kazandım,' diye sırtıyor Jessie.

'Ve Louise şimdi evli mi? Doğru mu hatırlıyorum? Sam'e tüm hikâyeyi duymak için sabırsızlandığımı söyledim.

"Evet, Neil adında çok hoş bir adamla. Beni düğüne davet ettiler aslında.

"Gittin mi?"

"Benden istediler ama ben bunun iyi bir fikir olduğunu düşünmedim. Bu onların günüydü ve geçmişi hatırlatan ben olmadan birlikte geleceklerine bakmaları gerektiğini düşündüm.

'Çok . Eminim bunu takdir etmişlerdir'.

"Aslında etmediler. Daveti çevirdiğimde bu konuda çok nazik davrandılar ama sonra Jessie'ye beni artık bir olarak davet etmesini önerdiler.

"On bir yaşımdaydım," diyor Jessie. 'Başka kimi davet edeceğimi düşündüler bilmiyorum!

'İkimizle de oynadılar. Merak etme, skor tutuyorum. Her neyse, sonunda gittim ve gerçekten çok güzel bir olaydı. Eğer evlenirsem muhtemelen onları düşünümüne davet edeceğim.

'Neyse, bizden bu kadar bahsettiğimiz yeter,' diye araya giriyor Jessie yine.

'Peki ya siz?

Ne iş yapıyorsun?"

"Ben seks ve ilişki danışmanıyım," diyorum ve Sam'in tepkisini dikkatle izliyorum. Verdiği tepki beni şaşırttı.

'Oh, vay ,' diyor. 'Bu gerçekten yoğun olmalı. Bu kadar çok mahrem sır taşıırken ve insanlar ilişkilerini düzeltmek için sana güvenirken kendini kapatmayı nasıl başarıyorsun?

Bu soru bana daha önce hiç sorulmamıştı ve cevap vermeden önce bir an düşündüm.

"Sanırım bölümlere ayırma ve iş sorunlarını işte bırakma konusunda gerçekten iyiyim. Bazen oldukça yoğun olabiliyor ve eve getirsem muhtemelen delirirdim. İş arkadaşım konusunda da şanslıyım; birbirimize destek oluyoruz.

Sam ona, "Diplomanı aldıktan sonra böyle bir şey yapabilirsin Jessie," diyor. 'Sanırım psikoloji her türlü danışmanlık için gerçekten iyi bir temel oluşturuyor.

"Benim için öyleydi," diye katılıyorum. 'Ama terapist olmak dışında yapabileceğin pek çok farklı şey var, eğer danışmanlık sana göre değilse. Hiç düşündün mü?"

Pek sayılmaz. Sanırım her şey sırayla olacak. Önce diplomamı almam gerekiyor. "İyi olacaksın," der Sam ona. "Seninki gibi genlerle nasıl başarısız mı?"

Jessie güler ve ayağa kalkar. "Annemi düşünüyorum da, eve dönerken trafiği kaçırmak istemiyorsam erken kalkmalıyım. Saatime bakıyorum ve saatin ona çeyrek kaldığını görüyorum.

"Ben de gitsem iyi olacak," diyorum onlara. "Bu güzel akşam için teşekkür ederim ama yarınki sörf dersime yetişmem gerekiyor.

"Öyle," diyor Sam ve gözlerinde midemi bulandıran muzip bir pırıltı fark ediyorum.

"Seninle tanışmak gerçekten çok güzeldi, Poppy," diyor Jessie, bir adım öne çıkıp beni kucaklıyor. "Ona iyi bak, olur mu?" diye fısıldıyor kulağıma, beni bırakmadan hemen önce. Ona baktığımda, biraz

Şaşkınlıkla sırtarak bana göz kırpmıyor ve ben de içimi gördüğünü fark ediyorum. Utancımdan yanaklarım kızarmaya başladı ama neyse ki çoktan yatak odasına doğru dönmüştü ve bunu görmedi.

'Geldiğin için teşekkür . Sabah görüşürüz,' Sam de kollarını bana doluyor ve içim yakın temastan dolayı köpürürken tıraş losyonunu içime çekiyorum. Hayatımın çizgi film versiyonunda bu, omzumdaki meleğin bir duman bulutu içinde kaybolduğu ve şeytanın galip geldiği andır. Freud'un gorili kesinlikle bodrumdan kaçtı.

* * *

"Yakışıklı sörfçü nasıldı? Eve döndüğümde Zoe bana sordu. 'Üstesinden gelebildin mi? Kollarında bayıldıktan sonra sana ağızdan ağıza vermek zorunda kaldı mı?

"Terbiyeli ol! Ben de cevap verdim. "Kızım refakat ediyor, unuttun mu? Ama yarın olmayacağım, diye düşünüyorum yatağa doğru merdivenleri tırmanırken.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

Sahile varır varmaz ve başlar başlamaz, Sam'in de en az benim kadar dikkatinin dağınık olduğunu fark ediyorum. Dalgaları makul ölçüde güvenilir bir şekilde yakalamayı öğrendikten sonra, şimdi bana 'pop up' yapmayı öğretmeye çalışıyor, yani tahtanın üzerinde yatmaktan ayağa kalkmaya geçtiğiniz kısım.

Kumsalda oldukça kolay görünüyordu, ancak suda neredeyse imkansız olduğunu kanıtlıyor. Başta bana kafamı nasıl koruyacağıma dair verdiği eğitim için minnettarım, çünkü sörf tahtasının beni şimdiye kadar en az iki kez bayıltacağını tahmin ediyorum. Ayrıca benim için iyi olduğundan emin olduğumdan çok daha fazla deniz suyu yuttum. Kırk dakika kadar sonra günü sonlandırmaya karar veriyoruz ve kahvaltı için yukarı çıkıyoruz. Yine de ikimizin de yemek düşünmediğinden eminim. Kalbim göğsümde güm güm atıyor ve bunun sörf tahtasındaki eforla hiçbir ilgisi yok. Dalış giysisini çıkarmama yardım ederken Sam'in elleri kalçalarımı okşuyor ve karıncalanmalar gönderiyor. O da kesinlikle benimle aynı fikirde, çünkü elleri gereğinden fazla uzun kalıyor ve mavi gözleri bir yaş gibi gelen bir süre boyunca benimkileri tutuyor.

Merak etme, " diye cesaretlendiriyor beni eve dönerken, ama sesinde kesin bir tutukluk var. "En zor kısmı bu, ama başardığında kendini dünyanın kralı gibi hissedeceksin!

"Ya da kraliçe," diyorum ona.

Özür dileyerek gülümsüyor. "Ya da kraliçe. Çok haklısınız."

Evine varıp içeri girdiğimizde, atmosfer o kadar yüklü ki neredeyse çatırdadığını duyabiliyorum. Sam dalgıç kıyafetlerini kuruması için asmakla vakit geçiriyor, ve utanıyorum itiraf etmek için bacaklarım titriyor ile

Mutfakta beklerken, soğukkanlılıkla tezgâha yaslanmaya çalışıyorum. Normalde, nemli mayonun tenimde yarattığı his tam bir tutku katili olurdu, ama odaya geri adım attığımda bunun farkında bile değilim. Tek görebildiğim o gözler ve nazik bir gülümsemeyle kıvrılmış ağzı. Aramızdaki mesafeyi kapatması bir asır sürmüş gibi görünüyor ve bir an tamamen hareketsiz duruyoruz, aramızda sadece birkaç santim var. Varlığımın her zerresi beni öpmesi için çılgınlık atıyor ama ikimiz de konuşmuyoruz. Çok yavaşça uzanıp yüzümdeki bir tutam saçını alıyor ve kulağımın arkasına sıkıştırıyor. İşini kolaylaştırmak için öne doğru eğildiğimde, dudaklarımız nihayet buluşuyor ve bu işin sonunun nereye dair son şüphe izleri de yok oluyor. Freud'un bodrumdaki gorili kaçmakla kalmadı; banka memurunu bağladı ve bakire teyzeyi pencereden aşağı attı. Tek bildiğim bu adamı istediğim. Onu o kadar çok istiyorum ki başka hiçbir şeyin önemi yok. Gelecek kendi başının çaresine bakmak zorunda.

* * *

Sam yarım saat kadar sonra, "Bir itirafta bulunacağım," dedi. Yatak odasında yorganın üstünde çıplak yatıyoruz ve parmağını göğüslerimin arasından karnımın üzerinden külot çizgime ya da en azından külot giyiyor olsaydım külot çizgimin olacağı yere doğru nazikçe gezdiriyor. Tamamen tatmin olmuş olmama rağmen, bu hala elektriksel bir his ve bundan en iyi şekilde yararlanmak için gözlerimi kapattım.

"Öyle mi?" diye mırıldandım.

"Hani seninle ilk tanıştığımızda sana asıldığımı düşünmüştün ya?" "Hı hı.

Biraz öyleydin. Bunu söylerken senden etkilendiğimi ve seninle vakit geçirmek için bir neden bulmak istediğimi kastetmiştim. Birine karşı böyle hissetmeyeli uzun zaman oldu, bu yüzden sakarlık yaptıysam özür dilerim.

Gözlerimi açıyorum ve ona bakmak için dönüyorum, dirseğimin üzerinde doğruluyorum.

'Benim için de uzun zaman oldu. Sanırım sonunda bir yolunu bulduk, değil mi?'

Mutfakta işler oldukça hızlı bir şekilde kızıştı; Sam'in gömleği ve benim tişörtüm hala orada. Yatak odasına geçtiğimizde ise garip bir şey oldu. İkimizin de sahip olduğu kesinlik ve güven

Bir an öylece durduk ve birbirimize "bunu yapmak istediğimizden emin miyiz?" der gibi baktık. Şortumu indirip mayomun askılarını omuzlarımdan sıyrırken çelişkiye düştüğümü hissettim. Bir yandan vücudum her dokunuşa ve her öpücüğe karşılık veriyor, beni yavaşça ortaya çıkarırken dudaklarının üzerimdeki hissinden zevk alıyordu ama diğer yandan kendimi çok utangaç hissediyordum. Yıllar sonra ilk kez bir erkeğin önünde çıplak kalmak üzereydim: Ya gördükleri hoşuna gitmezse? Ya ne yapacağımı unuttuysam? Soyunma sırası bana geldiğinde aynı şüpheyi onun gözlerinde de görebiliyordum, ancak onun vücudu da en az benimki kadar istekliydi. Neyse ki ikimiz de çıplak kalır kalmaz bu gariplik ortadan kalktı ve her şey yeniden yoluna girdi. Aciliyet tüm gücüyle geri döndü ve ara sıra yavaşlamamız ve acele etmememiz için birbirimize fısıldamamıza rağmen, kendimize engel olmadık. Rachel'ın deyimiyle, ziyafetten çok fast food gibiydi ama ilk açlığımızı giderdiğimizize göre, belki bir dahaki sefere daha fazla ziyafet çekebiliriz.

"Bütün gün burada seninle kalmak isterdim," diye başlıyor. "Ama çalışmak zorundasın, biliyorum.

'Bu akşam benimle yemek yiyin. Sizi burada doyurmak için kendime güvenmiyorum ama bir yerde masa ayırtabilirim.

"Yapamam," diyorum ona. "Çok isterdim ama Lily'bir nöbet çizelgesi var ve bu gece bulaşık yıkama sırası bende. Yine de hemen sonra gelebilirim.

Hayal kırıklığına uğradığını söyleyebilirim, ama benim bulaşık yıkama yerimi alması için kimseyi ikna etmem mümkün değil. Bir fikrim var.

"İsterseniz bir şeyler getirip burada kalabilirim.

Gülümsüyor ve beni kendine çekiyor. "Bu çok hoşuma gitti," diyor saçlarıma doğru. "Gitmeden önce bir şeyler yemek ister misin?

Artık gergin bir bekleyiş içinde olmadığım için açlıktan ölmek üzere olduğumu fark ettim. Ayrıca bu sabah öyle ya da epey bir egzersiz yapmıştım. Kendimizi yataktan dışarı atıyoruz ve ben hala nemli olan mayomu giyerken ürperiyorum. Bir an için tişörtümün ve şortumun altına komando kıyafeti giymeyi düşündüm ama bunun oyunu ele verebileceğini düşündüm ve döndüğümde anneme beni sorgulaması için herhangi bir sebep vermek istemedim. Sam mutfakta dolaşp somon füme ve çırpılmış yumurtaları ekşi mayalı ekmeğin üzerine dizerken, yüzümde aptalca bir sırıtışla onu izliyorum. bir bana bakıyor ve gülümsememe karşılık veriyor. Ekmekleri yerleştirdiğinde

tabağı önüme koyuyor, o kadar uzun süre öpüşüyoruz ki yemeğin soğuma tehlikesi var.

"Bugün ne kadar iş emin değilim," diyor bana yemeğe başlarken. "Sanırım dikkatim oldukça dağınık olacak.

"Gerçekten mi?" diye soruyorum, şaşırmış gibi yaparak. "Neden?

"Oh, bilirsin. Birkaç gün önce sahilde tanıştığım muhteşem kadını düşünüyor olabilirim.

"Eğer bir olacaksa, sanırım o da seni düşünüyor olabilir," diye gülümsüyorum.

Yemeğimizi bitirdiğimizde Sam'in ortalığı toplamasına yardım ediyorum ve sonra beni uzun bir öpücüğe daha çekiyor. Aramızdaki gerilimin yeniden yükseldiğini hissedebiliyorum ama kendimi ondan ayırmayı başarıyorum.

"Daha sonra, daha fazla zamanımız olduğunda bekleriz,"

diyorum ona. 'Hiç iş yapmayacağım,' diye cevap veriyor.

* * *

Evimize döndüğüm yarım mil kadar yolu neredeyse atlayarak gidiyorum ve kendimi içeri attığımda annemin mutfakta koşuşturduğunu bile göğsüme yerleşen mutluluk balonunu patlatmaya yetmiyor.

"Yorgunluğundan sonra kahvaltıya ihtiyacın var mı? Annem sorar.

"Yemek yedim, teşekkür ederim," diye cevap veriyorum, istemeden yaptığı çifte göndermeye sırtıtmamaya çalışarak.

Rose masada oturmuş, bir fincan çay eşliğinde düşüncelere dalmıştır. "Bu sabah kendinden çok memnun görünüyorsun," diye gözlemliyor. "Sörf iyi geçti mi?

"Evet, çok," diye yalan söyledim. "Sam ayakta kalmamın uzun sürmeyeceğini düşünüyor.

". Teşvik edici olmaya çalıştığını söyleyebilirim ama akli çok uzaklarda. Masada onun yanına oturuyorum ve elimi onunkinin üzerine koyuyorum.

"? Annem duymasın diye mırıldanıyorum.

Daha ileri gitmiyorum. Dün sen kızlara bakarken yürüyüşe çıktığımızı biliyor musun? Neler olup bittiğini anlatması için ona pek çok fırsat verdim ama beni dinlemedi. Hatta kocasının kendisini aldattığından şüphelenen bir arkadaş uydurdum ve ne yapması gerektiği konusunda fikrini sordum.

"Peki ne dedi?

"Hiçbir şey, gerçekten. Aslında tüm yürüyüş boyunca kayda değer hiçbir şey söylemedi. Eskiden her şey hakkında konuşurduk, ama sanki bir şekilde çekip gitmiş gibi. Sanki bir otomatla evliymişim gibi; Steve'e benziyor, Steve gibi konuşuyor ve Stevevari şeyler yapıyor ama hayatı bir şeyler eksik. Artık ona ulaşamıyorum ve ne yapacağıma dair hiçbir fikrim yok. Başka bir fikrin var mı? Şu anda tek müttefikim sensin.

"Geçmişimiz göz önüne alındığında, olayların bu şekilde gelişmesi sizce de garip değil mi?

Sessizce konuştuğumuz için memnunum, çünkü annem o anı seçip araya giriyor.

'Bütün gün pijamalarıyla oturamazsın Rose. Bir saat içinde gidiyoruz. Sen de Poppy. Git ve üstünü değiştir.'

Zorbalık yapacak başka birini bulmak için aceleyle uzaklaşırken Rose'a dönüp kaşlarını kaldırıyorum.

"Alışveriş," dedi bana. 'Hepimiz bir günlüğüne Newquay'e gidiyoruz; unuttun mu?

Eğer ruh halimi bozacak bir şey varsa, o da ailemle geçireceğim bir alışveriş günüdür. Normalde alışveriş yapmayı severim ve birkaç arkadaşımın Bluewater'da bir gün geçirmek, mağazaları gezmek ve sık sık bir şeyler yemek ya da içmek için durmak en sevdiğim eğlencelerden biridir. Ancak ailemle birlikte, özellikle de toplu halde alışveriş yapmak ruhumu mahvediyor. Biliyorum; ben de yıllarca bu şekilde büyüdüm. Olacak olan şey, birileri sevimli küçük bir butiğe ya da başka bir şeye bakmaları gerektiğini ilan edene kadar bir cadde boyunca dolaşmamızdır. Çok kalabalık olduğumuz için hepimiz aynı anda içeri giremeyiz, bu yüzden geri kalanımız dışarıda durmak zorunda kalır, aklımızdan sıkılırız, ta ki en başta dükkânı ziyaret etmek isteyen kişi sonunda eli boş çıkana kadar. Sonra birkaç metre ve tüm süreç kendini tekrarlayacak. Bu bir araf.

Rose'a "Çocuklara bunu yaşatmayacağımıza emin misin?" diye soruyorum. Yirmili yaşların altındaki dört huysuz çocuğu yanımızda sürüklemeye fikri ihtimali daha da kötüleştiriyor.

'Steve geride kalıp onlara göz kulak olacağını söyledi. Freddie ve Sarah'nın çok fazla gözetime ihtiyacı yok ve o da bizim ikimize alışkın, bu yüzden onun için zor değil.

Hızlı düşünüyorum. "Yine de, bir şeylerin ters gitmesi ihtimaline karşı etrafta ikinci bir yetişkinin olması iyi bir fikir olabilir, öyle değil mi?

"Ne gibi?

'Peki ya ilerinden biri bir yere basarsa ve Steve'in yara bandı almak için acilen eczaneye gitmesi gerekirse? Ya hepsini yanında götürmek zorunda kalacak ya da onları gözetimsiz bırakma riskini göze alacaktı. Konuşurken kulağa ne kadar mantıksız geldiğimin farkındayım. Rose'un sağlıklı bir yara bandı, ağrı kesici ve bir eczaneden reçetesiz olarak temin edilebilecek hemen hemen her şey stoku olması gerekir. O bu tür organize bir insan.

"Gelmek , değil mi?

"Tabii ki biliyorum! Yalan söylüyorum. "Sadece burada iki yetişkin olsaydı daha iyi olurdu diye düşünüyorum, hepsi bu.

'Saçmalık. Konuştuğın kişi benim,' diye karşı çıkıyor. "Tamam. Bir şartla oynarım.

"Ne?

"Kocamla aranızda neler olup bittiğini öğrenmeye çalışın.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Rose ve ben onlara planımızı sunduğumuzda annem ve Lily kesinlikle etkilenmediler ve Andrew benim gidebilmem için geride kalmayı teklif ettiğinde her şey neredeyse suya düşüyordu. Neyse ki Rose, düğünden önce Olivia ve Evie'yle biraz daha vakit geçirmemin iyi bir fikir olacağını düşündüğünü, çünkü beni Zoe ve Lily kadar iyi tanımadıklarını söyleyerek onu başından savıyor. Konuşma boyunca annemin dikkatle incelediğinin farkındayım; söz konusu çocukları olduğunda oldukça kurnazdır, bu yüzden kesinlikle anne olmayan ikinci kızının bebek bakıcılığı teklif etmesinin kafasında alarm zillerini çaldığından eminim. Freddie ve Sarah bana sorun çıkaracak gibi görünmüyorlar ama Olivia ve Evie ile bütün bir gün geçirme ihtimalinin beni biraz endişelendirdiğini itiraf etmeliyim. Yine de alışveriş gezisinden daha iyi ve Steve de burada olacağı için yalnız olmayacağım.

Ön kapı kapanır kapanmaz ve arabalar garaj yolundan çekilir çekilmez rahatlayarak iç geçiriyorum. Freddie ve Sarah hâlâ yataktalar ve Steve çocukları için kahvaltı hazırlıyor, ben de duş alıp üstümü değiştirmek için odama çıkıyorum. Yıkanırken, kuru bir bikini giyerken ve biraz güneş kremi sürerken zihnimde bu sabahtan bir dizi lezzetli görüntü oynuyor. Sanki tenim Sam'in dokunduğu yerde hâlâ karıncalanıyor ve onu tekrar görmek için şimdiden can atıyorum. Freud'un talepkâr teyzesi belli ki tavan arasına geri dönmenin yolunu bulmuş, çünkü daha önceki gün tanıştığım bir adamla yatağa atlamanın bilgeliği konusunda içimde bir şüphe var. Okuldaki felaket deneyimlerimden sonra, genellikle biriyle gerçekten iyi tanıyana kadar fiziksel bir ilişkiye başlamamaya dikkat ettim, bu yüzden bu kesinlikle yetişkin benim için karakter dışı. Ancak, teyze kısa süre sonra

goril, Sam söz konusu olduğunda kesinlikle hala yetkili. Onun görüşü daha çok, 'Onunla seks yaptın, daha fazla seks neyi değiştirecek? Yapabiliyorken en iyisini yapmalısın.

Ben aşağı indiğimde Sarah ayağa kalkmış, mutfakta dolaşiyor, mısır gevreği yiyor ve bu ortalığı şaşırtıcı derecede dağıtıyor.

"Bugün ne yapmak istersin?" diye soruyorum, tezgahdaki süt birikintisini silerken.

"Çok değil," diye yanıtlıyor. "Havuz kenarında uzanıp bronzlaşmaya çalışırım diye düşünmüştüm, anlarsın ya?

'Benim de aklımdan geçen buydu,' diyorum ona.

Steve çoktan güneşlenme güvertesine çıkmış, Olivia ve Evie'yi havuzda denetliyordu, ben dışarı çıkıp kitabımla birlikte bir şezlonga yerleştiğimde. Ondan nasıl bilgi almaya çalışacağım konusunda hiçbir fikrim yok ve bir yanım Rose'un şartını kabul edecek kadar aptal olduğum için kendime kızıyor ama bir şeyler bulmak için bolca zamanım var, bu yüzden şimdilik endişelenmemeye karar veriyorum. Sarah duş almaya ve üstünü değiştirmeye gitti ve Freddie'den hâlâ bir iz yok, yani şimdilik yapacak bir şeyim yok. Memnuniyetle iç çekerek kahvemden bir yudum alıyorum ve okumaya başlıyorum, arada bir ara verip Sam'le ilgili küçük hayaller kuruyorum. Bir süre sonra Sarah kulaklıklarını kulağına takmış bir şekilde yeniden ortaya çıkıyor ve yanımdaki şezlonga uzanıyor. Freddie yüzünü gösterdiğinde neredeyse öğlen olmuştu. Evie ve Olivia hâlâ havuzda, bir lilonun üzerinde mücadele ediyorlar. Biri üzerine tırmanmayı başarır başarmaz, diğeri onu deviriyor. Bir sürü ciyaklama ve su sıçraması var ve ben de gidip kulaklıklarımı alıp seslerini bastırmak istiyorum. Ama bunu yaparsam, Steve'le sohbet etme ve ona neler olduğunu anlamaya daha fazla yaklaşıp yaklaşamayacağımı görme fırsatını kayırabilirim.

"Diğer herkes nerede? Freddie evin tek sakinlerinin biz olduğumuzu anladıktan sonra soruyor.

"Alışveriş," diye hatırlatıyorum ona. Sarah tamamen ilgisiz, hâlâ telefonuna bağlı.

Ah evet. Unutmuşum, özür dilerim. Kahvaltımı kendim yapayım mı?' 'Yerinizde olsam zahmet etmezdim.

Neredeyse öğle yemeği vakti.' Yeterince makul. Gidip üstüme bir şeyler giyeyim o zaman.

Freddie'nin arkasını toplamaktan da kurtulduğum için mutlu bir şekilde kitabıma gömülüyorum. Birkaç dakika sonra yeniden ortaya çıktı.

ve her iki kızın da gıcırdamasına neden olan muazzam bir sıçramayla havuza atlar.

"Dikkat et Freddie," diye uyarıyor Steve, ama Freddie'nin duyduğunu sanmıyorum, çünkü güçlü bir sürünmeyle suyu çalkalıyor. Göz ucuyla Sarah'nın kulaklıklarını çıkardığını ve doğrulduğunu fark ediyorum.

"Gösteriş yapmayı kes Freddie!" diye sesleniyor, havuzda birkaç tam tur attıktan sonra nihayet yüzeye çıktığında.

'Gel ve benimle yarış o zaman,' diye yanıtlıyor.

Ne anlamı var ki? İkimiz de benden daha hızlı olduğunu biliyoruz. Neden onun yerine Poppy Teyze ile yarışmıyorsun? O iyi bir yüzücü, sanırım seni rahatlıkla yenebilir.

"Hey, beni bu işe bulaştırma! Haykırıyorum.

"Hayır, Sarah haklı," diye onaylıyor Freddie. "Ne diyorsun Poppy? Dört boy üzerinden en hızlısı?"

"Ben hakem olacağım," diye devam ediyor Sarah. "Hile olmadığından emin için.

Köşeye sıkıştığımı fark ettim. "Tamam. Seninle yarışacağım ama seni yenersem surat asmak ve üzölmek yok, tamam mı?"

"Kızlar, havuzdan çıkın. Ezilmenizi istemiyorum," diyor Steve, Olivia ve Evie'ye, Freddie ve ben derin uçta yan tarafta sıraya girerken. Havuz temizlendikten ve lilo da kaldırıldıktan sonra Sarah, "Hazır, sabit, *başla!*" diye bağılıyor ve ikimiz de dalıyoruz. Rekabetçi yüzme okulda benim sporumdu ve Ceejay skandalından sonra aklımı başımda tutan şeylerden biriydi. Bu bir takım sporu değil; bayrak yarışlarında bile, yarıştığınız kişiye karşı sadece siz ve su varsınız. Tamamen kulaçlarıma, nefesime ve takla dönüşlerinin zamanlamasına odaklandığımda zihnimin boşaldığını ve sakinleştiğini hissedebiliyorum. Freddie'nin farkındayım ama belli belirsiz. Ayrıca boğuk cesaretlendirme seslerini de seçebiliyorum ama bana mı yoksa Freddie'ye mi yönelik oldukları konusunda hiçbir fikrim yok. Dördüncü etabın sonunda başımı kaldırdığımda Freddie'nin biraz arkamda olduğunu görüyorum.

"Vay canına Poppy Teyze, bu harikaydı! Freddie zorlukla nefes alarak havuzun sonuna ulaştığında Sarah, "İnanılmazdı!" diyor.

"Evet, ben de senin yaşındayken yüzme yarışlarına katılırdım," diyorum kendimi havuzdan çıkarırken. 'Sanırım seni asla gerçekten terk etmiyor. İyi misin Freddie?

"Ben iyiyim," diye pufluyor. 'İyi yarıştı. Tebrikler.

"Öğle yemeğinden önce neden birkaç maç havuz voleybolu oynamıyoruz? Sarah öneriyor. 'Altı kişiyiz, yani her takımda üç kişi var. Sanırım bir tane

top dolabın içinde.'

Topu bulmamız, patlatmamız ve takımlara ayrılmamız biraz zaman aldı ama sonunda ben, Sarah ve Olivia'nın derinlerde, Steve, Freddie ve Evie'nin ise sıgırlarda oynamasına karar verdik. Kimsenin skoru çok doğru tuttuğundan emin değilim ama iyi huylu ve Steve bile eğleniyor gibi görünüyor. Onunla konuşmanın bir yolunu bulmalıyım, zamanın tükenmeye başladığını fark ediyorum.

Birkaç oyun oynadıktan sonra, 'Tamam, ben öğle yemeğini hazırlamaya gidiyorum,' diye anons ettim. "Steve, bana yardım etmek ister misin?"

"Sakıncası yoksa burada kalıp kızlara göz kulak olsam iyi olur," diye yanıtlıyor. Lanet olsun. Oyunumu geliştirmem gerekecek. Rose dönene kadar onunla konuşmamış olursam hiç memnun olmayacak.

İçeri girip annemin bugünün öğle yemeği için ayırdığı soğuk etleri ve peynirleri getirmeye başlıyorum. Dilimler halinde kestiğim bir somun taze ekmek var ve Olivia mutfakta belirlediğinde bir salata hazırlamanın yarısındayım.

"İyi misin Olivia? Bir içkiye ya da başka bir şeye ihtiyacın var mı?"

"Ben iyiyim," diye yanıtlıyor. "Sadece babam dinlemeden sana bir soru sormak istedim.

"Öyle mi?" Sohbeta sadece yarı yarıya katılıyorum. Muhtemelen önemsiz bir şeydir.

'Seks hakkında çok şey , değil mi? Bu senin işin, değil mi?'

Şimdi tüm dikkatim onda ve bıçağı bırakıp tamamen ona odaklanıyorum. Burada çok tehlikeli bir zeminde olduğumun farkındayım çünkü Steve ve Rose'un çocuklarıyla hayatın gerçekleri hakkında ne kadar konuştukları hakkında hiçbir fikrim yok ve söylememem gereken hiçbir şeyi söylemek istemiyorum.

'Seks benim işim değil ama sorun yaşadıklarında diğer insanlara yardım ediyorum. Neden?

"Acıyor mu?"

"Ne acıtıyor?" "Seks.

'. Neden?'

"Okulumdaki Charlie Pottle adında bir çocuk bana telefonunda seks yapan bazı insanlar gösterdi. Yatan bir adam ve onun üstüne çömelmiş bir kadın vardı. Adamın pipisinin kızın minnoşuna girip çıktığını görebiliyordunuz ve kız canı gibi inliyordu. "Evet, evet, " diyordu,

Ama insanlar tuvalete gitmek istediklerinde nasıl ses çıkarırlar bilirsiniz. Kulağa öyle geliyordu.'

Durumun ciddiyetine rağmen, anlattıklarına gülümsemekten kendimi alamıyorum. Yine de burada çok dikkatli olmam gerekiyor ve Rose döndüğünde neler olup bittiğini öğrenmesi için onunla kesinlikle konuşmam gerekecek. Ancak önce Olivia'yı rahatlatmam gerekiyor.

Tamam, Olivia. Charlie Pottle'ın sana gösterdiği şey, seks yapan aktörlerdi, ki bu gerçek dünyada seksin nasıl olduğuyla aynı şey değil. Hiç okulda bir oyunda yer aldın mı?"

"Geçen yıl doğum töreninde Meryem Ana'yı oynamıştım," diyor gururla. "Öğretmenim doğuştan yetenekli olduğumu söyledi.

Tabii ki Meryem Ana'ydı. Bunu açıklamak için kullanılacak onca karakter varken.

"Peki öğretmeniniz size konuşurken sesinizi yansıtmınızı, böylece salonun arka tarafındaki insanların da duyabileceğini söyledi mi?

"Evet, net ve yüksek sesle konuşmalıydım ama bağırmaalıydım. "Yani konuşmanızı abartmak zorundaydınız.

"Evet, sanırım öyle.

"Filmdeki kadının yaptığı da buydu. Ne kadar eğlendiğini abartıyordu. Rol yapıyordu.

"Ama neden böyle bir şeyi oynamak isteyesin ki?" diye soruyor. "Televizyonda ya da başka bir yerde oyunculuk işi bulabilirdi ve o zaman kıyafetlerini çıkarmasına bile gerek kalmazdı.

"Bilmiyorum," diyorum ona. On yaşında bir çocukla porno endüstrisi hakkında detaylı bir tartışmaya girmeyeceğim. Bu kadar hassas davrandığım için kendimi tebrik ederek bıçağı elime alıyorum ve işime devam ediyorum.

Kısa bir aradan sonra devam ediyor: "Charlie izlerken sertleştiğini söyledi. "Bana göstermek istedi ama ben kaçtım.

"Kulağa çok mantıklı geliyor," diye cevap veriyorum bir domatesi keserken. Charlie Pottle'ın pisliğin teki olduğu ve Olivia'nın ondan mümkün olduğunca uzak durması gerektiği konusunda Rose'a katılmaya başlıyorum.

"Bebek yapmanın tek yolu seks mi? Olivia belli ki konuyu henüz tam olarak bitirmemiş.

'Bebek yapmanın normal yolu bu, evet. Bazen seks yoluyla bebek sahibi olamayan kişiler, kendilerine yardımcı olacak özel tıbbi tedaviler alabilirler, ancak çoğu insan bunu bu şekilde yapar.

Bir sonraki soru için hazırlandım; hala oldukça iyi idare ettiğimi düşünüyorum ve Rose ya da annemin beni azarlayabileceği bir şey söylemedim. Soru gelmeyince yere bakıyorum ve Olivia'nın ağladığını görünce dehşete düşünüyorum.

"Sorun nedir? Çömelip onu kucaklayarak soruyorum.

'Büyüdüğümde gerçekten bir bebek sahibi olmak istiyorum ama seks yapmak istemiyorum.

Korkunç görünüyor," diye hıçkırıyor. "Bu bebek sahibi anlamına mı geliyor?

Yanaklarındaki gözyaşlarını silerken ona kararlı bir şekilde 'Beni dinle' diyorum. 'Şu anda seks yapmak istememen tamamen normal; on yaşındasın. Ancak büyüdüğünde fikrini değiştirmen oldukça muhtemel. Unutmamanız gereken önemli şey, hazır olduğunuzu hissedene kadar hiçbir şey yapmak zorunda olmadığınızdır. Ve büyüdüğünüzde hala seks yapmak istemiyorsanız, bu da sorun değil. Bu sizin seçiminiz, başkasının değil.

"Ama seks yapmazsam nasıl bebek sahibi ?

'Seks yapmak ve doğum yapmak dışında bebek sahibi olmanın başka yolları da var. Örneğin evlat edinebilirsiniz. Bazen insanların bebekleri olur ve onlara bakamazlar, bu yüzden onları evlatlık verirler.

Yüzü aydınlanıyor. "Arkadaşım Lois evlatlık. Charlie Pottle bunun gerçek ailesinin onu istememesinden kaynaklandığını söyledi, ama Lois onun ne düşündüğünü umursamadığını, çünkü şu anda sahip olduğu anne ve babasının onu seçtiğini söyledi. Teşekkürler Poppy Teyze. Sen en iyisisin.'

Onun mutfaktan kaçışını izlerken, şu Charlie Pottle'ı bulup boğazını sıkamak istediğimi düşünmeden edemiyorum. Eminim Rose da aynı şeyi hissedecektir ve o benden çok daha korkutucu. Zavallı çocuğun başına gelecekler hakkında en ufak bir fikri olmadığını gülümseyerek fark ediyorum.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

Yemeğimizi bitirirken Steve, "Çok lezzetliydi Poppy, teşekkür ," diyor.

"Sadece buzdolabından birkaç şey ve bir salata," diye cevap verdim. "Tam olarak Cordon Bleu sayılmaz.

'Hiçbir zaman iyi bir aşçı olamadım ama bulaşık yıkamada oldukça iyiyimdir.

Neden gidip dinlenmiyorsun ben sana birazdan kahve getiririm?

'Temizlenecek fazla bir şey yok. Sana yardım edeyim.' Düşünüyorum da elimizi yüzümüzü yıkarken biraz sohbet edebiliriz ve sonra Charlie Pottle dışında Rose'a rapor edebileceğim bir şeyim olur.

"Havuzun kenarında bu ikisine göz kulak olursan kendimi daha rahat hissederim. Steve kızlarını gösterir. "Yetişkin gözetimi olmadan yüzmelerini istemiyorum.

'Eminim Sarah onları izlemekten rahatsız olmaz. Havuza girmeyeceksiniz, değil mi kızlar?'

Her ikisi de ciddiyetle başlarını sallarlar.

"Gördün mü? Her şey yolunda,' diyorum ona. 'Sarah, Freddie, kızları alın ve onlara göz kulak olun. Kimse havuza girmeyecek, tamam mı?'

Freddie, "Evet, evet, anladık," der. " bakalım, millet.

Onlar peşinden giderken, Steve ve ben masayı toplamaya başladık. Şimdi benim şansım.

"Ee Steve," diye başlıyorum, "işler nasıl? Rose son zamanlarda biraz meşgul olduğunu söyledi. Her şey yolunda mı?'

Anında yanlış bir şey söylediğimi anladım. Steve'in tüm tavrı bir anda değişti. Birdenbire her gözeneğinden gerginlik sızıyor ve bana baktığında yüzü bomboş.

"Ben iyiyim," diyor sıkıca. "Rose'un neden bahsettiğini bilmiyorum.

"Söylememin sakıncası yoksa, iyi görünmüyorsunuz. Beni ilgilendirmediğini biliyorum ama-

"Haklısın," diye tersledi. 'Bu seni . Bak, Poppy, öğle yemeğini hazırladığın için teşekkür ederim ama kendi başıma temizlesem çok daha mutlu olurum.

"Tamam. Özür dilerim, seni rahatsız etmek istememiştim.

İç çekiyor. 'Hayır, kafanı kopardığım için özür dilerim. Gerçek şu ki, şu anda aklımda çok şey var ama senin yardım edebileceğin bir şey değil. Yine de sorduğun için teşekkürler.

"Seni bırakayım," diyorum ve diğerlerine katılmak üzere dışarı çıkıyorum. Onu daha önce hiç böyle görmemiştim ve Olivia'yaptığım konuşmayı gündeme getirmediğime memnunum; belli ki kendi sorunlarıyla kadar kızının sorunlarıyla da ilgilenecek durumda değil. En azından Rose'a denediğimi söyleyebilirim. Kızlar sözlerinde durdular ve şu anda Freddie'yle birlikte televizyon odasında bir şeyler izliyorlar. Sarah tekrar şezlonguna yerleşti ve kulaklıklarını taktı, ben de dikkatimi Sam'le kalacağım yere yönelttim. Bunu önermek için biraz aceleci davrandım ve şimdi ya geceyi nerede geçireceğimi açıkça söylemem gerekecek, buna eşlik eden tüm suçlamalarla birlikte, ya da akşam yemeğinden sonra gizlice dışarı çıkıp sabah kimsenin fark etmeyeceği kadar erken dönmeyi umacağım Bütün gece dışarıdaydım.

Bir süre sonra Steve elinde iki fincan kahveyle çıkageldi.

Sarah'nın hâlâ fişe takılı olup olmadığını kontrol ettikten sonra, "Sana orada bağırduğım için gerçekten özür dilerim," dedi. 'Şu anda bazı şeylerle boğuşuyorum ve hepsini çözmek için alana ihtiyacım var. Kahvemi içtikten sonra yürüyüşe çıkarsam kızlara göz kulak olur musun?

"Hayır, sorun değil Steve. Sadece konuşmaya ihtiyacın olduğunda ve Rose'la konuşamadığını hissettiğinde burada olduğumu bil, tamam mı?

"Sanırım iyi olacağım, ama teklifiniz için teşekkürler.

Demek her şey bu kadar açık. Karısına söyleyemediği şeyin ne olduğunu merak etmekten kendimi alamıyorum. Şimdi neden bir ilişkisi olduğunu düşündüğünü ama yine de ikna olmuş değilim. Olabilecek başka şeyleri düşünmeye çalışıyorum ama birkaç ay önce kumar bağımlılığı hakkında okuduğum bir makaleyi hatırlayana kadar her biri çıkmaz sokak. Eğer böyle bir şey olsaydı Rose'un buna nasıl tepki vereceğini merak ediyorum. Bunun onun bir ilişkisi olmasından daha iyi ya da daha kötü olduğunu düşünür müydü? Kolaylıkla bunun bir

kumar problemi, daha çok düşünüyorum. Belki de evi kaybetmek üzereler ve bunu aileye nasıl söyleyeceğini bilemiyor ya da icra memurlarını oyalamak için son çare olarak bir bahis planlıyor. Eve yürüme mesafesinde herhangi bir bahis dükkânı yok, ama sanırım internetten yapıyor olabilir. Ona şöyle bir bakıyorum. Aklındaki her neyse belli ki büyük, çünkü havuzdaki köpüklü suya somurtkan bir şekilde bakıyor ve kupasını bir otomat gibi ara sıra ağzına götürüyor. Ne kadar çok düşünürsem, kumarın uygun olduğuna o kadar ikna oluyorum. Eğer büyük kayıplar peşinde koşuyorsa, bu libidosunu kesinlikle etkileyecektir ve Rose onu ofisten aradığında nerede olduğunu da açıklayacaktır.

Sorun her neyse, bana söyleyeceği kadarını söyledi, bu yüzden onu daha fazla sorgulamak muhtemelen sadece arkasını dönmesine neden olacaktır. Rose döndüğünde ona bu fikrimden kesinlikle bahsedeceğim; sanırım bu da onun teorisi kadar akla yatkın. Kahvelerimizi bitirmek üzereyken Olivia ve Evie yeniden ortaya çıkıyor ve yemeğimizi bitirdiğimizden beri en az yirmi dakika geçtiğini anlayan Steve havuza girebileceklerini kabul ediyor.

"Ben gidiyorum o zaman," dedi bana. "Kupanı bana ver, çıkarken bulaşık makinesine atayım. Kızlarına hitap etmek için döndü. "Kızlar, bir süreliğine dışarı çıkıyorum, uslu durun ve Poppy Teyze ne derse onu yapın, tamam mı?"

Steve kızlarından onun yokluğunda tam bir melek olacaklarına dair ciddi sözler aldıktan sonra kahve fincanlarını içeri götürüyor ve kısa bir süre sonra ön kapının kapandığını duyuyorum. Birden fark ettim ki, belki de bunu yeterince düşünmemişim. Şu anda pek de iyi tanımadığım dört çocuktan sorumlu tek yetişkin benim. Dürüst olmak gerekirse, Freddie ve Sarah herhangi bir sorun çıkarmayacaktır ama Olivia ve Evie'yi yakından izlemem gerekecek. Benim gözetimim altındayken değerli kızlarının başına bir şey gelirse Rose beni asla affetmez. İç çekerek kitabımı bir kenara bırakıyorum ve tüm dikkatimi kızlara veriyorum. Başka bir lilo bulmuşlar ve mutlu bir şekilde etrafta yüzüyorlar ve menzile girdiklerinde birbirlerine su sıçratıyorlar. En azından birlikte oldukça iyi anlaşıyorlar; Rose ve benim o yaştaki halimin aksine. Bir kez daha, Olivia'nın açıkça sorumlu olduğunu fark ediyorum ama benim aksime, Evie ablasının liderliğini takip etmekten oldukça mutlu görünüyor.

Gözümün ucuyla gördüğüm bir hareket dikkatimi kısa süreliğine onlardan uzaklaştırıyor. Sarah kulaklıklarını çıkarmış ve dimdik oturmuş, telefonuna bakıyordu. Yüzünde mutlak bir dehşet maskesi var.

"İyi misin? Soruyorum ama beni tamamen görmezden geliyor.

'Sarah,' dikkatini çekmek için sesimi biraz yükseltiyorum. "İyi misin?

"Oh, umm. Evet, iyiyim," diye yanıtlıyor, ancak iyi olmadığı çok açık. "Bir dakikalığına içeri gireceğim.

Eşyalarını toplayıp içeride kayboluyor ve ben de dikkatimi Olivia ve Evie'ye veriyorum. Zaman geçtikçe ve Sarah tekrar ortaya çıkmadıkça endişelenmeye başlıyorum. Belli ki bir şey onu korkutmuş ama ne yapmalı? Onun benim kızım olmadığını biliyorum ama en azından onu kontrol etmem gerektiğini hissediyorum. Bununla birlikte, genç kızlarla ilgili çoğu şeyde gibi uzun ve karmaşık bir hikayesi olan bir şeyse, Olivia ve Evie'yi de gözetimsiz bırakamam. Saatime bakıyorum; Steve gideli bir saat olmuş. Belki yakında döner. Otuz dakika daha beklemeye karar veriyorum, eğer ne Sarah ne de Steve ortaya çıkmazsa bir şeyler yapmam gerekecek. Ayrıca öğle yemeğinden beri Freddie'yi görmediğimi ya da ondan haber almadığımı fark ediyorum ama düşününce bu konuda daha rahat olduğumu düşünüyorum. On altı yaşında, yani kendi başının çaresine bakabilir.

Yirmi dakika geçti ve Steve'e oldukça kızgın hissetmeye başladım. Sorun olsun ya da olmasın, beni böyle bırakıp gitmesi hiç de adil değil. Midemde bir huzursuzluk ve endişe düğümü oluştu ve Sam'i düşünmeye çalışmak bile onu değiştirmiyor. Aslında Sam'i doğru dürüst düşünemiyorum bile, çünkü şu anda hem Steve hem de Sarah için endişeleniyorum. Steve'in sıkıntı seviyesini hafife alıp almadığımı merak etmeye başlıyorum. Birdenbire zihnim Steve'in çeşitli şekillerde hayatına son vermeye çalıştığı görüntülerle doldu. Belki de burada kalması için ısrar etmeliydim; bildiğim kadarıyla bir otobüsün altında olabilirdi.

"Hadi ama Poppy, kıyamet senaryolarını bir kenara bırak," diye mırıldanıyorum kendi kendime, bir plan yapmaya başlarken. Önce Sarah'yı bulup iyi olup olmadığını kontrol etmeliyim, sonra da onunla ilgilenene kadar Steve hâlâ ortaya çıkmadıysa onu da aramam gerekecek. Ama iki kız hakkında ne yapmalıyım? Birden ilham geldi. Ben Sarah'yla konuşurken Freddie'nin kızlara göz kulak olmasını sağlayacağım ve böylece Steve'i aramam gerekirse ikisinin de onlara göz kulak olabileceğini umuyorum. Böyle bir şey olursa film falan izlemeleri gerekecek; Freddie ve Sarah oldukça mantıklı görünseler de kızlardan biri kaza geçirirse güçsüz kalacaklar.

Bu hiç iyi değil. Şu anda tam bir felaket modundayım. Zihnimde Steve'in cansız bedeni Mawgan Porth'ta bir yerlerde yatıyor, Sarah yukarıda sakinleştirici alıyor ve ben hemen müdahale etmezsem kesinlikle ölecek (emin değilim

Sakinleştiricilerin geldiğini ama kafamın içine hoş geldiniz) ve Freddie, Olivia ve Evie onlara bir anlığına sırtını dndğnde kafalarında oluşan ciddi yaralardan kan kaybından ölürken kollarını sıkıp ağlıyor. Bebek bakıcılığını asla kabul etmemeliydim. Herkes benim gzetimimde ölüyor ve muhtemelen Sam'i bir daha asla göremeyeceğim çünkü ihmalkr istismardan tutuklanıp hapse gireceğim.

Olivia, Evie! Sesleniyorum. 'Birkaç dakikalığına içeri girmem gerekiyor. İkiniz de havuzdan çıkar mısınız lütfen?'

"Zorunda mıyız? Olivia cevap verir. 'Sadece lilos üzerinde yzyoruz. Dikkatli olacağız, değil mi Evie?'

'Evet, Poppy teyze. Su sıratmayacağız bile'.

"zgnm kızlar. Havuzdan çıkmanızı ve ben Freddie'yi almaya giderken dışarıda kalacağınıza söz vermenizi istiyorum. Elimden geldiğince çabuk olacağım. TAMAM MI?'

"Tamam," diye iç geçirirler ve isteksizce sığ uca doğru kürek ekerler, burada lilalardan kayarak yavaş basamakları çıkarlar. Sarkık omuzları hayal kırıklıklarını açıkça ifade ediyor.

Teşekkür ederim. Tamam, burada kal ve ben ya da Freddie aşağı inene kadar kılını bile kıpırdatma. Söz m?'

"Söz veriyoruz," diyor Evie bana.

İstediğimi yapacaklarına güveniyorum ama yine de elimden geldiğince çabuk içeri giriyorum. Oturma odasında, oyun odasında, televizyon odasında ya da mutfakta Freddie'den iz yok, bu yüzden gizlice kızların hareket etmediğini kontrol ettikten sonra st kata ıkıyorum. Freddie'nin odasının kapısı kapalıydı, ben de kapıyı aldım. Cevap yok.

"Freddie, içeride misin?" diye . Hâlâ yanıt yok, ben de kapıyı biraz daha sert alıyorum. Artık tamamen stres altındayım. Olivia ve Evie'nin yalnız kaldıkları her saniye bir şeylerin ters gitme ihtimalini artırıyor ama şimdi Freddie'ye de bir şey olup olmadığını ve onu daha önce kontrol etmem gerekip gerekmediğini merak ediyorum.

Bunun için başka bir şey yok. Kolu kavradım ve kapıyı açtım.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

Kafamda kurguladığım kıyamet senaryoları ne olursa olsun, hiçbirini beni önümdeki gerçekliğe hazırlamadı.

"Oh, lanet olsun! Freddie haykırarak telefonunu yorganın üzerine atar ve aceleyle üstünü örtmeye çalışır. Telefondaki sahne Olivia'nın daha önce anlattığından hiç de farklı değildir, ancak sesin olmaması daha da gerçek dışı görünmesine neden olur.

Freddie kulaklıklarını çıkarıp şortunu yukarı çekerek, "Göründüğü gibi değil," diye devam eder. Zavallı çocuk kesinlikle mahcup görünüyor.

"Birbirimizi kandırmayalım, tamam mı? Ona söyledim. "İkimiz de ne yaptığımızı biliyoruz.

Bunun mümkün olduğunu düşünmemiştim ama yanakları daha da kızardı. 'Lütfen anneme söyleme. Çok üzülür,' yalvarıyor.

Telefonu açıyorum ve cevap vermeden önce birkaç saniye sahneyi izliyorum.

"Bu normalde kendini boşaltmak için kullandığın türden bir şey mi?" diye soruyorum. "Umm, hayır," diye cevaplıyor. Neredeyse hiç kullanmıyorum, sadece ara sıra. O

Yerin onu yutmasını istiyormuş gibi görünüyor ve ben gülme dürtümle savaşıyorum.

Hadi Freddie. Konuştuğun kişi benim. On altı yaşındaki erkeklerin ne kadar porno izlediğine dair istatistikleri bilmediğimi mi sanıyorsun? Ya da kızların, bu konuda? Sorduğum şey bunun normal bir şey mi olduğu yoksa biraz daha aşırı bir şeyi mi tercih ettiğin.

Anlayış şafağını görüyorum ve mümkün olduğunu düşünmesem de daha da kızarıyor. "Şiddet, çocuk pornosu ya da bu tür ilgilenmiyorum,

eğer sorduğun buysa.'

Peki. Sanırım bu konuda söylememiz gereken her şeyi söyledik. Yine de bir dahaki sefere kapıyı kilitlemek isteyebilirsin. Olivia ya da Evie olabilirdim.'

"Kapıda kilit yok. "O zaman banyoya git!

İkimiz de telefona bakarken garip bir sessizlik çöküyor. Ekranda işler kızışıyor ve ben atılan kulaklıklardan gelen nefes alışları ve inlemeleri duyabiliyorum.

"İstediğiniz özel bir şey var mıydı? Freddie birkaç saniye sonra sorar.

Evet. Ben kardeşinle konuşurken aşağı inip Olivia ve Evie'ye göz kulak olmanı istiyorum. Bunu benim için yapar mısın?"

"Evet, tabii ki," diye yanıtlıyor, telefonunu kapıp kapıya yöneliyor. Belli ki utancı tahrik olma duygusunu öldürmüş, bu da beni rahatlatıyor.

"Freddie?" diye sesleniyorum, o koridorda ilerlerken.

"Evet?"

'Aşağı inmeden önce şunu kapatsan iyi olur. de ihtiyacı olan son şey kızların bunu görmesi.

Kısa bir süre duraklıyor, telefonunu şortundan çıkarıyor ve tarayıcı sayfasını kapatmak için ekrana dokunuyor, ardından koşmadan olabildiğince hızlı bir şekilde benden uzaklaşıyor.

O gittikten sonra Sarah'nın kapalı kapısını dikkatlice çalıyorum.

"Kim o?" Kapının diğer tarafından küçük bir ses cevap veriyor.

"Ben Poppy. İçeri girebilir miyim?"

"Sakıncası yoksa yalnız kalmayı tercih ," diye yanıtlıyor.

'Anlıyorum ama iyi olup olmadığınızı kontrol etmem gerekiyor. Sadece bir dakika sürecek.

Cevap vermeden önce uzun bir duraklama oluyor. "TAMAM.

Kapıyı açtığımda gözlerimin karanlığa alışması biraz zaman alıyor. Perdeler çekili ve Sarah'nın yorganın altındaki halini seçebiliyorum.

" oluyor? Kendini hasta mı hissediyorsun?"

diye sordum. "İyiyim. Sadece uzanmam gerekiyordu.

'Sizi görebilseydim daha rahat ederdim. Bir dakikalığına perdeyi açmamın sakıncası var mı?

Ağır bir iç çekişle cevaplandım. "Eğer mecbursan.

Pencereye doğru yürüyorum ve perdeleri açarak odayı ışıkla dolduruyorum. Yatağa döndüğümde Sarah'nın solgun yüzünün bana baktığını görüyorum. Gözleri kızarmış ve yanakları yaşlarla ıslanmıştı.

"Sorun nedir? Yatağa, onun yanına yerleşirken haykırıyorum. Yorganın altında olduğu için kolumu ona dolayamıyorum, onun yerine saçlarını okşuyorum.

"Çok aptalım," diye hıçkırıyor aniden, "ve şimdi her şeyi mahvettim.

"Ne oldu? Ona nazıkçe sordum.

"Sana söyleyemem," diye kekeliyor gözyaşları arasında. "Anneme söylersin ve bu her şeyi daha da kötüleştirir.

'kadar da kötü olamaz, değil mi? Kısa bir süre önce iyiydin.'

"Öyle!" feryat ediyor. "Ve hepsi benim hatam.

Kalbim onunla birlikte. Sorunun ne olduğunu keşfetmeye daha yakın değilim, ancak onun duygularının yoğunluğu bana Oliver Stone herkese ona cinsel yolla bulaşan hastalık bulaştırdığını söylediğinde hissettiklerimi hatırlatıyor. Umutsuzluğun kara deliğini ve mutlak çaresizlik hissini çok iyi hatırlıyorum. Çok yavaşça yorganı aşağı itiyorum ve onu oturur pozisyona çekiyorum, böylece kollarımı titreyen vücuduna dolayabiliyorum. Başını omzuma yaslıyorum ve başının arkasını okşarken kulağına hafifçe mırıldanıyorum. Birkaç dakika bu şekilde kaldıktan sonra titremesi azalmaya başlıyor ve ben de yavaşça kollarımı gevşetiyorum.

'Annemin bilmesini istemiyorum. Çok kızar,' diyor ve yatak başlığına yaslanıp dizlerini göğsüne çekerek kollarını koruyucu bir şekilde onlara sarıyor.

Bu beni ikilemde bırakıyor. Zoe'ye söylemeyeceğime söz veremem. Sarah yasaların gözünde bir çocuk ve sorunun ne olduğuna bağlı olarak, dikkate alınması gereken her türlü koruma sorunu olabilir. Yine de ona biraz güvence veremezsem, susacak ve kimse ona yardım edemeyecek.

'Sarah,' diyorum, 'eğer düşündüğün kadar kötüyse ve bunu kendin düzeltemiyorsan, senin tarafında olan birine güvenmen gerekecek. Kendi annenizden daha fazla kim sizin tarafınızda olabilir ki? Evet, belki biraz kızabilir ve söylenebilir ama seni seviyor ve sana yardım edecektir, bundan eminim. Neden bana ne olduğunu söylemiyorsun ve sonra gerekirse annene nasıl söyleyeceğimize dair birlikte bir plan yapabiliriz. Sen ne düşünüyorsun?'

Bir süre bana bakıyor, belli ki ne yapacağına karar vermeye çalışıyor, sonra omuzları düşüyor ve iç geçiriyor. "Sanırım gerçekten bir

seçim,' diye yanıtlıyor.

Arkama yaslandım ve sabırla başlamasını bekledim.

"Bu yılın başlarında okulda bir çocukla çıkmaya başladım," diyor sonunda. "Havalı çocuklardan biriydi, biliyor musun? Sporda iyi, popüler, tüm o şeyler. Bir öğle yemeğinde kafeteryada yanıma gelip okuldan sonra SmoothShakes'e gitmek isteyip istemediğimi sorduğunda inanmadım.

"SmoothShakes?

"Burası bir milkshake ve smoothie barı. Bütün havalı insanlar orada takılıyor. Neyse, anneme mesaj atıp kütüphanede biraz çalışmak için geç saate kadar kalacağımı söyledim ve onunla gittim. Bana kız arkadaşı olup olamayacağımı sorduğunda piyango kazanmış gibi hissettim. Bütün arkadaşlarım çok kıskanmıştı.

'Buraya kadar her şey normal. Sonra ne oldu?'

"Birlikte takılmaya başladık. Bazen okuldan sonra onunla ve arkadaşlarıyla milkshake içmeye giderdim. Hafta sonları da buluşuyorduk ve öpüşmeye falan başladık.

Kaşlarımı sorgulayıcı bir şekilde kaldırıyorum.

Aslında sadece öpüşüyorduk. Daha fazlasını istedi ama ona hazır olmadığımı söyledim. Bazen öpüşürken bir yerlerime dokunmaya başlıyordu ve ben de ona geri çekilmesini söylemek zorunda kalıyordum. Her neyse, benimle seks yapmak istediğini söylemeye başladı. Tüm arkadaşlarının kız arkadaşlarıyla seks yaptığını, bizim de yapmamız gerektiğini söylüyordu.

"İşler böyle yürümüyor, ama devam et.

"Bu konuda biraz çirkinleşmeye başladı. Bana frijit falan diyordu. Birkaç kez beni terk etmekle tehdit etti. Çok korkmuştum. Beni terk ederse, hiç kimse olmaya geri dönecektim. Aslında, muhtemelen bir hiçten daha kötü olurdum, çünkü herkes benim Harry Oakley için yeterince iyi olmayan bir kız olduğumu bilirdi.

"Yani pes mi ettin? Harry'yi öldürmek istesem de, on dört yaşında bekaretini kaybetmek dünyanın sonu demek değil. Tabii... aklıma korkunç bir düşünce gelmezse.

"Sarah, hamile , değil mi?

Silik bir şekilde gülümsüyor. 'Hayır, teslim olmadım ve Tanrı'ya şükür hamile değilim. Ama ona *bir şeyler* vermem gerektiğini biliyordum. Her neyse, bir gün her zamanki gibi bu konuda tartışıyorduk ve eğer onunla seks yapmayacaksam, en azından ona yardımcı olmak için bazı fotoğraflar verebileceğimi söyledi.

"Peki ya sen?

"Evet. Gözyaşları yeniden akmaya başlar.

Kaşlarımı tekrar kaldırıp göğsüne bakıyorum ve o da başını sallıyor. Gözlerimi kucağına indiriyorum ve o yine başını sallıyor.

"Sarah, sen yanlış bir şey yapmadın," diyorum ona kararlı bir şekilde. 'Pek çok genç cinsel içerikli mesajlaşır. Yani biz yapmadık ama muhtemelen bunun tek nedeni ben okuldayken akıllı telefonların henüz icat edilmemiş olmasıydı. Gülümseyerek onu rahatlatmaya çalışıyorum.

"Evet, ama yeterli değildi ve zaten geçen dönemin sonunda ayrıldık," diyor kesin bir dille.

"Onun kaybı," diyorum ona güçlü bir şekilde. 'Bu senin bedeninin ve sen kendini hazır hissetmeden sana baskı yapması yanlıştı.

"Aslında ayrılıkla bir sorunum yoktu. O zamana kadar tek yaptığımız tartışmaktı. Onu geri çevirdiğimde bana sürekli "frijit kaltak" diyordu ve bu konuda devam etmesi beni daha da dirençli hale getirdi. Onunla giderek daha az zaman geçiriyordum, bu yüzden ayrıldığımızda kimse şaşırmadı ve arkadaşlarım da bu konuda gerçekten iyi davrandılar.

"Ayrıldığınız için üzgün değilseniz, sizi bu kadar üzecek ne oldu?

Az önce bana mesaj attı. Bir video çekmemi istediğini söyledi... hayır. Üzgünüm, söyleyemem. Her neyse, eğer yapmazsam resimlerimi tüm okulla paylaşacağını söyledi.

Konuşmasını bitirir bitirmez baraj tekrar patlar ve vücudu büyük hıçkırıklarla sarsılır.

"Metni görebilir miyim? Nazikçe soruyorum.

Telefonunu eline alıyor, şifreyi giriyor ve gözleri yaşlarla dolu bir şekilde telefonu bana uzatıyor. Mesajı okuduğumda öfkeyle doluyorum. Tarif edememesine şaşmamalı; Harry'nin taleplerindeki açık detay seviyesi beni şoke etti. Her kadın böyle bir metinle tehdit edilmiş ve aşağılanmış hisseder ve Sarah'nın sıkıntısını tamamen anlıyor ve sempati duyuyorum. Kesin olan tek bir şey var: Harry Oakley sadece videosuz kalmakla kalmayacak, aynı zamanda o mesajı gönderdiği gün için derin bir pişmanlık duymasını sağlayacağım.

Telefonu geri veriyorum. "Her şey sırayla. Yaptığı şey cezai bir suç çünkü reşit değilsiniz. Elinizde fazlasıyla kanıt var, bu yüzden polise bildirebiliriz ve muhtemelen ömür boyu cinsel suçlular siciline girer.

Kesinlikle dehşete düşmüş görünüyor. "Polise gitmeyeceğim!

"Neden olmasın?

'Çünkü beni de tutuklayabilirler. Okulda bu konuda dersler aldık ve resimleri ona gönderdiğim için, benim vücudum olsa bile teknik olarak çocuk pornografisi paylaşmaktan suçluyum.

"Teknik olarak haklı olsanız da, yasalar sizi korumak için var ve polis baskı altında olduğunuzu anlayacaktır.

Yine de polise gitmeyeceğim. Herkes öğrenir! Bu benim ona teslim olmamdan daha kötü olur.

"Nasıl bilebilirler ki?

"Her şey ortaya çıkacaktı. Birine ne yaptığımı anlatırdı, o da başkasına anlatırdı ve bu böyle devam ederdi.

"Tamam, peki onunla nasıl başa çıkacağız?

"Bilmiyorum," diye fısıldar. 'Onun istediğini yapmak istemiyorum. Bunu düşünmek bile kendimi kirli ve iğrenç hissetmeme neden oluyor ama yapmazsam resimleri paylaşacak ve ben de utancımından öleceğim.

'Bu şantaj, saf ve basit,' diye cevap veriyorum. 'Eğer ona bunu verirsen, tek yapacağı başka bir taleple geri gelmek olacak, ama bu sefer sana karşı kullanabileceği daha çok şey olacak. Onu durdurmak zorundayız ve bunu şimdi yapmak zorundayız. Eğer polisi işe karıştırmak istemiyorsanız, o zaman başka bir plan yapmalıyız.

'Ama nasıl? Tüm kartlar onun elinde! Eğer o resimleri paylaşırsa, hayatım biter. Eğer ona istediğini veririm, dediğin gibi daha fazlası için geri gelecek ve hayatım bitecek. Annem ne yaptığımı öğrenirse, hayatım biter. Polise gidersem, herkes ne olduğunu öğrenecek ve hayatım sona erecek. Her şeyimi kaybetmeyeceğim bir çıkış yolu yok.

"Bence anneni hafife alıyorsun, eğer söylememde bir sakınca yoksa. Bu senin hatan değil; bunu anlamam gerekiyor. Bir çocuğa çok özel ve mahrem bir konuda güvendi ama ihanet eden o oldu. Size farklı bir soru sorayım. Sence Harry'nin annesi bunu öğrense ne derdi?

Sarah bir an düşünür. "Onu kesinlikle öldürürdü. Annemle birlikte Okul Aile Birliği'nde ve annem her zaman onun ne kadar iyi biri olduğunu ama saçmalıklara hiç tahammül edemediğini söyler.

'Yani, eğer onun annesi senin annenle arkadaşsa, muhtemelen senin annende de onun numarası vardır. Nereye varmaya çalıştığımı anladın mı?

"Annemin bilmesi konusunda hâlâ emin değilim.

O senin en iyi şansın, Sarah. Onunla konuşmama ve olanları açıklamama izin ver. Sana yardım etmek isteyecektir. Sana ders vermeyeceğine söz veremem ama dersini zaten zor yoldan öğrendiğini açıklayarak onu bundan vazgeçirebilirim. Bana güveniyor musun?"

Uzun bir duraklama daha oluyor ama sonunda gözlerini benimkilere diyor ve gözyaşlarının durduğunu görerek rahatlıyorum. "Evet. Sana güveniyorum.

"Güzel. Şimdi sen yüzünü yıka, biz de aşağı inip Freddie'nin kızların boğulmasını engelleyip engelleyemediğine bakalım.

O banyoda kaybolurken, yüksek sesle nefes veriyorum. Bu bebek bakıcılığı işi hayal edebileceğimden çok daha zor.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

Sarah ve ben güneşlenme güvertesine geri döndüğümüzde Steve'in yeniden ortaya çıktığını görmek beni rahatlatıyor. Kızlar havuzda mutlu bir şekilde oynuyorlar ve Freddie bir şezlonga uzanmış, soğukkanlı görünmeye çalışıyor ama beni gördüğünde kıpırdanmaya başlaması endişesini ele veriyor. Tam onu tekrar rahatlatmak üzereydim ki Steve yolumu kesti.

"Poppy, biraz konuşabilir miyiz?" diye sorar.

Sesinde tüylerimi diken diken eden nahoş bir ton var ama onu diğerlerinden uzakta, güneşlenme güvertesinin uzak köşesine kadar takip ediyorum.

"Ne ?" diye sordum.

"Kızları gözetimsiz bırakırken aklından ne geçiyordu?" diye tıslıyor.

'Gözetimsiz değillerdi! Freddie onlara göz kulak olmalıydı,' diye cevap verdim. Eğer Freddie onları bırakıp gittiye, porno muhabbeti ona söyleyeceklerimin yanında hiç kalır.

'Freddie'nin kendisi de çocuk sayılır! Ya bir şey ? Bu kadar sorumsuz davrandığına inanamıyorum,' diye öfkeleniyor ve içimde bir şeyler kopuyor.

"Beni dinle," diyorum ona. Fısıldıyorum ama sesimdeki öfkeden şüphe yok ve hafifçe geri çekiliyor. Onunla her zaman iyi geçinmişimdir, ama o da benim kararlarımı daha önce hiç sorgulamamıştı. 'Hatırlarsan, birlikte çocuklara bakmamız gerekiyordu ama *sen* sorunun her neyse onunla başa çıkmak için yürüyüşe çıkman gerektiğine karar verdin. Sen kırlarda *Müziğin Sesi'nden* fırlamış gibi dolaşırken, burada bir kamyon dolusu pislik dönüyordu ve ben de

Elimden geldiğince kendi başıma halletmeye çalışıyorum. Yani, hangi cehennemdeydin Steve? Saatlerdir yoksun!"

"Sana söyledim. Bazı şeyleri çözmek için zamana ihtiyacım ,' diyor savunmacı bir şekilde. "Aferin sana. Umarım güzel vakit geçirmişsindir. Ama sakın beni aramaya *cüret* etme.

sorumsuzca. En azından ben buradaydım!"

"Ama Freddie..." başlar, itibarını kaybetmemeye kararlıdır.

'Freddie gerekirse gelip beni bulurdu. Kızlarınız iyi. Eğer onlar için bu kadar endişeleniyorsanız, bir dahaki sefere etrafta kalıp onları kendiniz denetlemenizi öneririm. Şimdi, tek istediğin buysa, muhteşem öğleden sonramın bir sonraki bölümüne başlamam gerekiyor.

Hiçbir şey söylemiyor, ben de bunu gitmem için bir işaret olarak kabul ediyorum. Ona çok öfkeliyim ve Freddie'ye yaklaşırken sesimi sakın tutmak için tüm kendimi kontrol etme gücümü kullanıyorum.

"İyi misin? Ona sessizce sordum.

"Tabii ki hayır!" diye cevap veriyor gergin bir fısıltıyla. "Teyzem tam ben şey yaparken içeri girdi, bilirsin işte..."

"Mastürbasyon mu yapıyorsun? Gülümsüyorum.

"Tanrı aşkına," diye inliyor. 'Komik olduğunu düşünmene sevindim. Burada utançtan ölüyorum.

"Hiçbir şey görmedim, yemin ederim,"
diye yalan söyledim. "Durumu daha da
kötüleştiriyorsun.

"Oh, kendine gel. Onu şakacı bir şekilde dürtüyorum. 'Dünyada otuz bir çeken tek kişi sen değilsin. Aslında, sana bir sır vereceğim. Kızlar da yapıyor. Şaşırtıcı derecede sık.

"Argh!" diye bağırıyor. 'kanıyor. Durdur şunu!"

Başka kimsenin dinlemediğinden emin olmak için etrafıma bakıyorum. "Bak," diyorum ona. 'Gördüğüm şey senin yaşındaki biri için gayet normaldi, tamam mı? Cidden sapıkça şeyler izliyor olsaydın endişelenirdim ama izlemediğin için endişelenmiyorum. Ne sıklıkla kullandığını sormamın sakıncası var mı?

'Haftada birkaç kez, daha fazla değil. Lütfen artık buna bir son verebilir miyiz?' 'Neredeyse. Bir profesyonel olarak, bu konuda uyarmazsam görevimi ihmal etmiş olurum.

bazı potansiyel tehlikeler hakkında. Eminim her şey kontrolünüz altındadır, ancak utanç verici bir seks terapistine mizah yaparsınız, değil mi?

"Yapmak zorunda mıyım?

"Lütfen? Elimden geldiğince çabuk olacağım.'

'Peki,' diye iç geçiriyor. "Ama diğerlerinden uzakta, içeri girebilir miyiz? Onu televizyon odasına kadar takip ediyorum ve kanepeye yerleşiyoruz.

'Bu kadar mutsuz görünmeyi bırak,' diyorum ona. 'Teknik olarak yasalara aykırı olsa da, istatistikler senin yaşındaki çoğu erkeğin, itiraf etmeseler bile, tam olarak senin yaptığını yaptığını gösteriyor. Daha önce de söylediğim gibi, kızların çoğu da öyle görünüyor. Ve büyük çoğunluğu gerçek dünyada mutlu, tatmin edici cinsel yaşamlar sürmeye devam edecek. Ancak bazen işler böyle yürümüyor. Sonunun benim tedavi odamda olmasını istemiyorum, bu yüzden tüm gerçekleri bilmeni istiyorum, tamam mı?

Başını sallıyor.

"Porno izlemenin neden bu kadar iyi hissettirdiğini biliyor musun?" Omuz silkiyor. "Şey, bilirsin işte..."

"Bariz olanın dışında, bunun nedeni beyninizin gördüklerinize tepki olarak kamyonlar dolusu dopamin salgılamasıdır. Dopamin vücudunuzun iyi hissettiren uyuşturucusudur ve araştırmalar sizin yaşınızdaki insanların buna yetişkinlerden dört kata kadar daha güçlü tepki verdiğini göstermiştir. Dopaminle ilgili sorun, vücudunuzun doğal eroin gibi onu arzulamaya başlamasıdır. Yani, haftada birkaç kez porno izliyorsunuz ve vücudunuz size kendinizi iyi hissettiriyor. Bu iyi bir şeydir, ama eğer sürünmeye başlarsa ve her gün ya da belki günde birden fazla kez buna ihtiyaç duyarsanız, o zaman bu bir alarm zilidir. Bazı insanlarda olan şey, çok değil ama birkaçında, bunun bir bağımlılık döngüsüne dönüşmesidir; gittikçe daha sık izlerler ve aynı dopamin vuruşunu elde etmek için daha aşırı olmasına ihtiyaç duyarlar. Bu mantıklı mı?"

"Sanırım.

Harika. Eminim bunu biliyorsunuzdur ama gerçek hayattaki seks pornoya benzemez. Gerçek hayatta erkeklerin uyarılması, özellikle de sizin yaşınızdakiler için, su ısıtıcısını kaynatmaya benzer. Düğmeye basarsınız ve birkaç dakika sonra kaynar suyunuz olur. Ancak kadınların uyarılması daha çok açık ateşte bir tencerede su kaynatmaya benzer. Ateşi yakmak için acele etmemeli, kuru çıralarla başlamalı ve sağlıklı bir alev elde edene kadar yavaş yavaş daha büyük odun parçaları eklemelisiniz. Eğer büyük kütükleri hemen oraya atmaya kalkarsanız, ateş sönecektir. Ancak iyi bir ateş yakmak için zaman ve çaba harcadıktan sonra kaynatmak için bir tencere su eklemeyi düşünebilirsiniz. Pornoda kadınlar her zaman tahrik olur ve her şeye hazırdırlar ve bazı insanlar gerçek hayatın böyle olmadığını fark etmezler, bu da yatak odasında her türlü yol açabilir.

"Kliniğinize böyle çok insan geliyor mu?" diye soruyor.

"Birkaç tane," diyorum ona. "Tabii ki, başlangıçta bunu asla kabul etmezler. En son ne zaman arkadaşlarınızdan biri size şöyle dedi: "Hey Freddie, az önce

gerçekten iyi bir mastürbasyon yapıyorum ve bu konuda harika hissediyorum"? Karanlıkta bir bıçak alacağım ve cevabın "asla" olduğunu tahmin edeceğim.

Gülüyor. "Kimin kullandığını nereden biliyorsun o zaman?"

'Belirgin işaretler var. Bazen pornoya o kadar bağımlı olan insanları tedavi etmek zorunda kalıyorum ki gerçek hayatta hiç tahrik olamıyorlar.

'Bunu anlamıyorum. Viagra ya da başka bir şey alamazlar mı?'

'Viagra onlara ereksiyon sağlayacaktır, ancak beyin uyarılmadığı için seks yine de tatmin edici olmayacaktır. Bu adamlar genellikle oldukça aşırı şeyler izliyorlar ve gerçek bir insanla normal seks konusunda heyecanlanamıyorlar. Beyin devreye girmezse seks de işe yaramaz.

"Yani diyorsun ki hafif şeylerden şaşma. "Hafif şeylere sadık kalın," Katılıyorum. "Ve ölçülü. Sırtıyor.

"Biliyor musun?"

"Ne?"

"Gelmiş geçmiş en utanç verici teyze olabilirsin ama aynı zamanda havalısın da.

'Teşekkür , sanırım' diye gülüyorum.

O sırada koridordaki bir kargaşa, ailenin geri kalanının alışveriş gezisinden döndüğünü gösterir. Freddie belli ki bunun kaçmak için bir fırsat olduğuna karar veriyor ve ayağa kalkıyor. O gözden kaybolurken ben de konuşmayı düşünüyorum. Ona söylediklerimin bir fark yaratıp yaratmayacağını bilmiyorum ama bir noktaya değindim ve sanırım ona biraz olsun ulaşabildim. Freddie'yi odadan çıkarken takip etmeden önce birkaç saniye düşündüm. Alışveriş poşetlerinin sayısına bakılırsa diğerleri de belli ki iyi bir gün geçirmiş. Lily ganimetleriyle merdivenleri çıkarken çok neşeliydi, giderken mırıldanıyordu ve Rose bile oldukça rahatlamış görünüyordu.

Anneme, 'Eğlenmiş gibi görünüyorsun,' diyorum.

"Evet, teşekkür ederim. Burada her şey yolunda mıydı? Kimse boğulmadı ya da hastaneye gitmek zorunda kalmadı mı?"

"İnanılmaz bir şekilde, tüm çabalarım rağmen herkes hayatta kaldı," diye cevap veriyorum. "Rose, biraz konuşabilir miyiz?"

Anında Rose'un yüzündeki gerginlik geri geldi. Öğleden sonra için doğaçlama danışma odama dönüşen televizyon odasına kadar beni takip ediyor ve kapıyı arkamızdan kapatıyorum.

"Ne oldu?" diye sorar. 'Steve mi? Bir şey mi buldun?'

"Hayır. Denedim ama sesini çıkarmadı. Aslında seninle konuşmam gereken Olivia.'

Ona konuşmayı anlattım ve tahmin edilebileceği gibi Charlie Pottle'a çok kızdı. Olivia'nın seks konusundaki endişelerini açıklıyorum ve görüşlerini normalleştirmeye yardımcı olmak ve umarım daha az endişelenmesini sağlamak için yapabilecekleri bazı konuşmalar öneriyorum. Ona Steve'in yürüyüşe çıktığını anlatıyorum ve kumar teorimi kısaca tartışıyoruz ama döndüğünde yaşadığımız yüzleşmeyi atlıyorum. Rose sorunun kumar olduğuna ikna olmuş değil; mali durumlarının sağlıklı olduğundan oldukça emin ama eve döndüklerinde iki kere emin olmak için bazı kontroller yapacağını kabul ediyor.

Güneşlenme terasına geri döndüğümde Sarah Freddie'yle dostane bir şekilde sohbet ediyor ama annesi evde olduğu için yine gergin olduğunu görebiliyorum. Yaklaştığımı gördüğünde yüzündeki renk soluyor ve kalbim ona doğru kayıyor. Daha önce Zoe'yle birlikte konuşmamızın en iyisi olacağı konusunda anlaşmıştık ama şimdi bu gerçekleşmek üzereyken bunu içine atacakmış gibi görünüyor. Onu yanıma davet etmek için başımı eğdiğimde gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Annenle yalnız konuşmamı mı tercih edersin? Ona sordum.

"Hayır, geleceğim," diye mırıldanıyor. Zavallı şey, bacaklarının sinirden titrediğini görebiliyorum.

"Hadi, seni tuttum," diyorum ona ve içeriye doğru ilerlerken kolumu ona doluyorum.

Zoe'yi mutfakta çaydanlığın kaynamasını beklerken buluyoruz.

"İkinize de merhaba," diye gülümsüyor. 'İkinizden biri bir fincan çay ister mi? O kadar kaldırım dövdükten sonra kavruldum.

Sarah başını sallıyor. Kusacakmış gibi görünüyor. "Ben iyiyim, teşekkür ," diyorum Zoe'ye. "Çayını yaptıktan sonra biraz sohbet edebilir miyiz?"

"Elbette. Her şey yolunda mı? Kızına dikkatle bakar. "Sen Biraz görünüyorsun, tatlım. İyi hissediyor musun?"

"İyi olacak," diye cevap veriyorum. Sarah'nın ağzı birkaç kez açılıp kapanıyor ama konuşma gücünü kaybetmiş gibi görünüyor ve bana karşı titrediğini hissedebiliyorum. Zoe'nin çayı hazırlaması bir asır sürüyor ve Sarah'ya bir ömür gibi geliyor olmalı, ama sonunda televizyon odasına yerleşiyoruz.

"Bu neyle ilgili? Zoe soruyor.

"Sarah'nın küçük bir sorunu var ve bu konuda yardımcı olabileceğinizi umuyoruz," diye başlıyorum. 'Okulda görüştüğü bir çocuk var...'

Yirmi dakika sonra hikaye anlatıldı. Bir ara yanlış hesap yaptığımdan ve Zoe'nin kızını parçalayacağından endişelendim ama biraz nazik bir rehberlik bunu . Gözyaşları vardı,

Zoe, Harry'nin seks yapma baskısına boyun eğmediği için Sarah'ya ne kadar gurur duyduğunu hararetle söyledi.

Doğru. Buna bir son vermenin zamanı geldi. Harry'nin annesini arayacağım. Zoe cep telefonunu cebinden çıkarıp kişi listesinde gezinirken acımasızca konuşuyor. Telefonu kulağına götürdüğünde ikimiz de hafif bir zil sesi duyuyoruz ve ardından bir kadın sesi geliyor.

Merhaba Stella, ben Zoe. Evet, çok güzel vakit geçiriyoruz, teşekkür ederim. Seninle Harry hakkında kısa bir konuşma yapmam gerekiyor, eğer sorun olmazsa?

Konuşmanın geri kalanı için odadan çıkıyor ama biz onu dışarıda telefonla hararetle bir şekilde konuşurken izliyoruz.

"Sence Harry'nin annesi bana inanır mı? Sarah soruyor.

"Elimizde mesajlar var. İnanmak zorunda. Ona güvence veriyorum.

Yine de gözlerimi baldızıma dikeyor, beden dilinden bir bilgi çıkarmaya çalışıyorum ama bir şey . Her iki şekilde de olabilir. Hiç konuşmuyor gibi görüldüğü uzun bir süre var ve Stella'nın ona yükleniyor olmasından endişeleniyorum. Sonunda telefonu cebine geri koyuyor ve yüzünde boş bir ifadeyle eve geri dönüyor. O odaya girdiğinde kalbim ağzıma geliyor ve Sarah yine sinirden titriyor.

"Sanırım Harry'nin çok üzgün olduğunu varsayabiliriz," diyor bize. 'Stella kesinlikle çok öfkeliydi. Tüm resimleri silip silmediğini kontrol etmek için başında dururken ben de hatta kalmak zorunda kaldım. Ayrıca başka bir kopyası olmadığından emin olmak için bulut yedeklemesini de göstermesini istedi. Telefonda sana gönderdiği ve ikimizi de dehşete düşüren mesajı ona okuttu ve şimdi bir özür metni hazırlıyor. Bunu yapıp gönderdiğinde, kadın telefonundan numaranızı silecek ve sonra da elinden alacak. Ayrıca cezalı ve önümüzdeki yıl boyunca hiçbir müfredat dışı etkinliğe katılamayacak. Eğer bir daha böyle bir şey yaptığını duyarsan, herhangi birine, bana söyleyeceksin, tamam mı?

Zoe kızını kucağına aldığında rahatlamış bir şekilde kanepeye gömölüyorum. Sarah annesine doğru eğiliyor, titrek bir şekilde gülümsüyor ve diğerlerinin yanına gitmeden önce bana 'Teşekkür ederim' diyor.

"Onun yanında olduğun için çok teşekkür ederim," diyor Zoe bana. 'Bana kendi başına söyleyecek cesareti bulabileceğinden emin değilim ve kim bilir bu işin sonu nereye varacaktı?

Sorun değil. Yardım edebildiğime sevindim. Bazen bir yetişkin olarak, genç olmanın ve tüm o öfke dolu şeylerle uğraşmanın nasıl bir şey olduğunu unutuyorsunuz.

hormonlar.'

"Haklısın. Bu kadar ketum olmasalardı daha kolay olurdu. Sarah'nın Harry'yle görüştüğüne dair en ufak bir fikrim bile yoktu, Freddie de harem işletiyor olabilir.

'Freddie için endişelenmene gerek olduğunu sanmıyorum. Bana yaşına göre gayet normal bir çocuk gibi görünüyor,' dedim.

"Özür dilerim," diyor televizyon odasından birlikte çıkarken. 'Görünüşe göre bu öğleden sonra senin için biraz otobüsçü tatili olmuş.

"Yardımcı olabildiğime sevindim," diye cevap veriyorum ve birbirimize kısa bir süre sarılıyoruz.

OceanofPDF.com

Şarabı doldururken babama "Sadece yarım bardak lütfen, yemekten sonra dışarı çıkacağım," diyorum. Rose ve Steve kocaman bir vejetaryen lazanya pişirmişler, çok lezzetli ama aynı zamanda yarın pişirmeyi şey, yani bu tekrar düşünmem gerekecek. Dan ve ailesi bu akşam onların evinde, yani masanın etrafında sadece bizim taraf var.

'Nereye gidiyorsun? Yakında hava kararacak,' diye şüpheyile soruyor annem. "Muhtemelen yakışıklı sörf hocasını görmeye gidiyordur," diye kıkırdıyor Lily ve tutkulu öpüşme taklidi yapmaya başlıyor. Sörf yapmak üzere olan biri için

Evli, bazen gerçekten inanılmaz derecede olgunlaşmamış oluyor.

"Çocukların önünde olmaz Lily," diye azarlıyor annem onu, sonra da bana dönüyor. "Umarım böyle bir şey olmaz; onu çok az tanıyorsun," homurdanıyor. 'Ne zaman döneceksin? Geç saatlere kadar senin için endişelenmek istemiyorum.

Geçirdiğim günden sonra onu dinleyecek havada değilim. "Anne, ben otuz üç yaşındayım ve kendi başımın çaresine bakabilecek ," diyorum ona kararlı bir şekilde. "Döndüğümde döneceğim ve Sam'le ne yapıp yapmayacağım benden başka kimseyi ilgilendirmez, tamam mı? Lily'nin hâlâ annemin arkasından öpüşme taklidi yaptığını görebiliyorum ve ona iğrenç bir bakış fırlatıyorum.

'Ben sadece seni kendinden kurtarmaya çalışıyorum. Erkekler söz konusu olduğunda nasıl olduğunu biliyorsun,' diye burnunu çekiyor annem. Cevap vermek için ağzımı açıyorum ama Rose'un elini koluma koyup 'Yapma' diye fısıldaması dikkatimi dağıtıyor. Sinirlenmeye değmez.

Yemekten sonra tabakları topluyor ve bulaşık makinesini yerleştiriyordum ki Zoe yanıma sokuldu.

'Neden onu bırakıp inmiyorsun? Andrew ve ben bunu yapabiliriz. Sarah'ya yardım ettiğin için sana en azından bu şekilde teşekkür edebiliriz.

'Çok nazıksınız ama annem bunu yaptığınızı görürse benim kaydardığımı düşünecek ve başım daha da belaya girecek. Uzun sürmez.'

Bu tam olarak doğru değil. Lazanya çok lezzetli olsa da Rose ve Steve fırını çok yüksekte tutmuşlar, çünkü lazanyanın parçaları tabağa yapışmış durumda ve sanırım lazanyayı çıkarmak için epeyce ısılatmak ve fırçalamak gerekecek.

Onun için endişelenme. Eğer bir şey söylerse, ona sana bir iyilik borcum olduğunu söylerim. Sen git. Bu öğleden sonra biraz eğlenmeyi hak ediyorsun.

Tekrar söylememe gerek yok ve hazırlanmak için merdivenleri atlıyorum. Tam yüzme kostümümü, makyaj malzemelerimi ve diş fırçamı bulabildiğim en küçük çantaya dolduruyordum ki kapı çalındı.

Kapıyı açtığımda Lily bana, "Sana daha önce söylemeyi unuttum, yarın için hava tahmini rüzgâr ve yağmur, bu yüzden su sporları şirketi iptal etti," dedi.

"Başka bir planın var mı?

Hayır. Burada takılacağız. Tanrı'ya şükür sadece bir gün. Haftanın geri kalanı için hava durumu harika ve en önemli şey olan düğün için Cumartesi günü hava mükemmel olacak.

"Güzel. Söylediğin için teşekkürler.'

"Endişelenme. *Erkek arkadaşınla* daha fazla zaman geçirmek istersin diye bilmek istersin diye düşündüm. Yaramazca sırtıyor.

"Lily? Ona elimden geldiğince tatlı bir şekilde gülümseyerek soruyorum. "Evet?

"Siktir git, olur mu?

Koridorda geri çekilirken kıkırdadığını duyabiliyorum. Aklıma gelen şey günü Sam'le geçirme fikri olmasaydı bu kadar sinirlenmezdim. Yine de çalışıyor olacak, o yüzden alabildiğimi almak zorundayım. Yolda dolaşırken gün ışığı azalmaya başlıyor ve son sörfçüler de sahilde toplanmaya başlıyor. Daha bu sabah Sam'le yatakta birlikte olduğumuza inanamıyorum. Sanki bir ömür önceymiş gibi geliyor ve birden gerildim. Ya fikrini değiştirdiyse ya da bunun bir hata olduğuna karar verdiyse? Oldukça istekli görüldüğü için bunun mantıksız olduğunu biliyorum, ama belki de benimle yattığına göre artık ilgisini kaybetmiştir.

Zili çalarken kendime sert bir konuşma yapıyorum ama bu midemde uçuşan kelebeklere yardımcı olmuyor. Ancak kapıyı açtığında,

tüm kaygılarım eriyip gidiyor. Genişçe sırtıyor ve beni içeri almak için kenara çekilmeden önce dudaklarıma kalıcı bir öpücük için öne doğru eğiliyor.

"Geleceğinden emin değildim," dedi

bana. "Neden?"

"Bilmiyorum, belki bir kez daha düşünmüşsünüzdür diye düşündüm.

'endişelendim! Öyle mi?' 'Hayır, elbette

değil!

"Güzel, çünkü berbat bir gün geçirdim ve gerçekten bir kadeh şarap ve sarılmak istiyorum.

Yine sırtıyor. "Sanırım ikisini de sağlayabilirim.

Bana kocaman bir kadeh şarap doldurmadan önce buzdolabını karıştırıyor ve yanımdaki kanepeye yerleşiyor. Kollarını bana doladığında ona doğru kıvrılıyorum ve uzun bir süre sadece öpüşüyoruz. Vücudumun ona tepki verdiğini hissedebiliyorum ve onun da en az benim kadar tahrik olduğunun farkındayım. Bir onu doğruca yatak odasına götürmek istiyor ama aynı zamanda bu bekleyişin tadını biraz daha çıkarmak istiyorum. Yavaşça ondan ayrılıyorum.

"Bu sefer yavaştan alalım," diyorum ona. "Ne de olsa bütün gece bizim.

"Ve sabah," yanıtıyor, hâlâ sırtarak.

"Ve sabah," diye onaylıyorum, ona gülümseyerek.

Gecenin geri kalanı biraz bulanık geçiyor. Günüm hakkında çok fazla ayrıntı vermiyorum, ama şundan bundan konuşuyoruz, periyodik olarak tutkulu bir öpüşme bölümü için ara veriyoruz (Lily gülmekten kırılıyor) ve umutsuzca birbirimizin kıyafetlerini yırtmamaya çalışıyoruz.

"Peki, nasıl oldu da seks terapisti oldun?" diye soruyor, nefesimizi tutmak için sayısız kez ara verdikten sonra. "Söylememin sakıncası yoksa, oldukça niş bir kariyer.

Gülüyorum. "Bunu veri bilimci söylüyor!

. Benim durumumda, matematik diplomamın ardından bir bilişim firmasında staj yaptım ve bunun sonucunda bir iş teklifi aldım. Başlangıçta sadece bir programcıydım, ancak yapay zeka ve makine öğrenimi beni büyülüyor, bu yüzden bir iş geldiğinde, bunun için gittim ve onu alacak kadar şanslıydım.

"İnsanlar her zaman işimi yapmak için sekse takıntılı olmam gerektiğini düşünüyor," diye başlıyorum. 'Ama aslında fiziksel eylem o kadar da önemli değil. İnsanlar bana cinsel yaşamlarıyla ilgili sorunlar yaşadıkları için geldiklerinde, bunun altında yatan neden mekanik olmaktan ziyade hemen hemen her zaman duygusaldır. Benim işim

Gerçek sorunun ne olduğunu ortaya çıkarmak ve bunu çözmelerine yardımcı olmak. Bu, terapist ve dedektif olmanın bir karışımıdır.

"Bu açıdan senin işin de benimkinden çok farklı değil," diyor ve ben şaşkınlıkla kaşlarımı kaldırıyorum.

"Devam et. Bunu duymak zorundayım," dedim ona.

"Bütün günümü verilere bakarak geçirdiğimi düşünüyorsun, değil mi?" "Evet, bu mantıklı görünüyor. İpucu başlıkta.

"Oysa ben ham verinin kendisine neredeyse hiç bakmıyorum. Asıl mesele, verilerde anlam bulmak için makine öğrenimi algoritmalarını eğitmek. Çok fazla analiz var, bu da sizin dedektiflik işiniz gibi ve problem çözme, bu da az önce yaptığınızı söylediğiniz şeyin bir parçası. Sanırım birbirimizin yerine geçebiliriz.

"Hiç sanmıyorum," diye gülüyorum. 'Sanırım senin işini yapmaya çalışsam on dakika içinde uyuyakalırdım.

'Belki de haklısın,' gülümsüyor. 'Şimdi düşündüm de, ben de insanların seks hayatları hakkında sızlanmalarını dinlemekle pek ilgilenmiyorum. Özellikle de kendi seks hayatım böylesine heyecan verici bir hal almışken.

Beni tekrar öpmek için eğiliyor ve bu sefer ayrılmıyoruz.

* * *

Ertesi sabah uyandığımda, nerede olduğumu hatırlamadan önce bir an için yönümü şaşıyorum. Keyifle geriniyorum; dün geceki ilk seferimizdeki garipliklerin hiçbiri yoktu ve bu gerçekten çok güzeldi. Yatağın Sam'in tarafına uzanıyorum ama orayı boş buluyorum. Bir iki dakika dinliyorum ama banyoda da hareket ettiğini duyamıyorum, bu yüzden isteksizce kalkıp onu aramaya gidiyorum.

"Günaydın," gülümsüyor ben oturma odasına doğru yürürken. Üzerinde dar bir tişört ve boxer şort var ve ben onu görmenin tadını çıkarıyorum. "Ben de tam sana kahve getirecektim.

"Saat kaç?

Yedi buçuk. Korkarım bugün sörf yapmayacağız. Dalgalar bir acemi için çok büyük.'

Pencereden dışarı bakıyorum ve oldukça rahatlamış durumdayım. Suda birkaç sörfçü görmeme rağmen, rüzgar sörfü çok daha büyük bir hale getirmiş.

Pratik yaptığımdan daha dalgalı ve yağmur yağıyor.

"Gitmene engel olmama izin verme," diyorum ona. 'Sadece hızlı bir duşta ihtiyacım var ve yoluma gideceğim.

'İtiraf etmeliyim ki, normalde orada olurdum. Ama...' 'Ama ne?'

'Ama normalde karşımda kesinlikle karşı konulmaz görünen güzel bir kadın durmaz. Eğer başka bir planın yoksa, biraz kahvaltı edip sonra yatağa dönebiliriz diye düşünmüştüm.

"Peki ya işin?

Gülümsüyor. "Cornwall'daki sorun kötü hava koşullarının güç kaynağını kolayca kesebilmesi, duymadınız mı? Elektrik yoksa internet de yok. Bu çok utanç verici ve birilerinin bu konuda gerçekten bir şeyler yapması gerekiyor.

"Bunu . "Kim bilebilir ki?

* * *

Sam'den ayrılıp utanç yürüyüşü yaparak evimize döndüğümde neredeyse öğle yemeği vakti gelmişti. Bütün gün burada kalmak isterdim ve sanırım Sam'in de hoşuna giderdi ama bu akşam ne pişireceğime karar vermem ve malzemeleri almak için süpermarkete gitmem gerekiyor. Yine de yemekten sonra döneceğime dair ona söz verdim. Annem bundan hoşlanmayacak ama umurumda değil. Ona aşık olmamak için çok çabalıyorum çünkü yakında yollarımızı ayıracağımızı biliyorum ama başarılı olduğumu sanmıyorum. Neyse ki fark edilmeden eve girmeyi ve yatak odama çıkmayı başarıyorum. Ayrılmadan önce Sam'de duş almıştım ama eve gelirken yağmur beni sıırıslıkla etmişti, bu yüzden belirgin bir şekilde dağınık görünüyordum. Saçlarımı kurutup uzun kollu bir bluz ve bir kot pantolon giydikten sonra ailemin karşısına çıkmaya hazırım.

"Ah, işte buradasın!" diyor babam oturma odasına girdiğimde iyi huylu şekilde. "Uzandın mı?

"Onun gibi bir şey," diye cevap veriyorum, Lily ve Zoe'nin umutsuzca gülmemeye çalıştıklarının farkındayım. "Diğer herkes nerede?

'Kızların hepsi Steve ile DVD izliyor. Sanırım Andrew seninle bir masa tenisi maçı daha yapmak için can atıyor ama Freddie'yle bilardo oynayarak vakit geçiriyor, annen ve Rose da mutfakta öğle yemeğini hazırlıyorlar," diyor Zoe.

"Bugün Dan'ın ailesini görecek miyiz?" diye soruyorum Lily'ye.

"Evet, bu öğleden sonra geliyorlar ve akşam yemeğine kalacaklar. Ne yiyeceğiz?"

"Henüz karar vermedim. Öğle yemeğinden sonra Newquay'deki süpermarkete gidip ilham gelip gelmeyeceğine bakacağım.

"İstersen ben de seninle geleyim," diye teklif ediyor Lily.

Kaşlarımı kaldırıyorum. Lily normalde kendisi için bir şey olmadıkça bir şey yapmayı teklif etmez. Burada bir gündem var.

"Emin değilim Lily," diye cevap veriyorum. "Yol boyunca bana öpücükli sesler mi çıkaracaksın yoksa gerçekten yardımcı olmayı mı planlıyorsun?"

"Ah, siz küçük inançlılar!" karşılık veriyor, gözlerinde muziplikle. Smoochy sesleri o zaman.

"Bunu düşüneceğim," diyorum ona. "Gidip Rose ve annemin birbirlerini öldürüp öldürmediklerini kontrol etsem iyi olacak.

İnanılmaz bir şekilde, içeri girdiğimde mutfak nispeten sakindi. Annem salataya son rötuşları yapıyor, Rose da bir bageti kalın dilimler halinde kesiyor.

"Hangi cehennemdeydin sen? Annem beni görür görmez hırlayarak huzurlu olduğumuz yanılsamasını yıkıyor. 'Bütün gece , değil mi? Tanrı'ya şükür Dan'ın ailesi burada değil; Tanrı bilir senin davranışların hakkında ne düşünürlerdi.

"Özür dilerim ama bunun onlarla ne ilgisi var? Sesimi sakın tutmaya çalışarak soruyorum.

"Fark etmediyseniz, burada iyi bir izlenim yaratmaya çalışıyoruz!" haykırıyor. 'Ama sen her fırsatta bizi sabote etmeye kararlı görünüyorsun. Anita'yla daha yeni tanışmıştın ki, ilk gece ona tüm seks malzemelerle saldırmaya başladın ve şimdi de bu.

"Bir dakika bekle. Buna tahammül edemiyorum ve sesimi yükseltmeye başladığının farkındayım. 'Öncelikle, bu konuyu ben açmadım; Anita açtı. Ve sana hatırlayamayacağım kadar çok kez söylediğim gibi, yaptığım *işte yanlış bir şey yok*; sadece nedense bununla ilgili büyük bir sorunun var gibi görünüyor. Son olarak, Sam'de kalmayı seçip seçmemem gerçekten kimseyi ilgilendirmez. Bu seni ilgilendirmez, kesinlikle onu da ilgilendirmez. Bu konuda bir şey düşüneceğinden şüpheliyim.'

"Tabii ki yapar! Annem bağırıyor. 'Onlar kilise müdavimleri. Böyle şeyler hakkında görüşleri var.

"Tanrı aşkına anne, onu rahat bırak! Rose aniden bağırarak ikimizi de olduğumuz yerde durdurdu. Annem bir an için tokat yemiş gibi görünüyor, sonra yavaşça Rose'a dönüyor.

"Affedersiniz?" diye sorar, uğursuz bir sesle.

"Buraya geldiği andan beri onun peşindesin," diye devam ediyor Rose hararetle. 'Bunu hak etmiyor, o yüzden onu rahat bırak, tamam mı? Burada adımızı kötüye çıkaran biri varsa o da sensin.

"Benimle böyle konuşmaya nasıl cüret edersin! Annem ona bağılıyor, tam o sırada mutfak kapısı açılıyor ve Andrew içeri giriyor.

"Burada neler oluyor?" soruyor. "Sizi evin diğer ucundan duyabiliyoruz!

Rose annemi göstererek, "*Ona* Poppy'ye sataştığını söyle," diyor. Hala nutkum tutulmuş durumda, çünkü sanırım kız kardeşim ilk kez beni savunuyor.

"Haklı anne," diye onaylıyor Andrew. "Biraz öyleydin.

"Buna inanamıyorum! "Tek yapmaya çalıştığım Lily'nin hatırı için Dan'in ailesinin bizi sevmesini sağlamak ve hepiniz beni bir oyun parkı kabadayısı gibi davranmakla suçluyorsunuz! Bununla birlikte gözyaşlarına boğuldu ve mutfak kapısını arkasından çarparak dışarı fırladı.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, öğle yemeği oldukça gergin geçti. Babam annemi sakinleştirmek için elinden geleni yaptı ama annem hâlâ öfkeli ve çeşitli noktalarda her birimize kötücül bakışlar fırlatıyor. Lily başlangıçta bazı düğün gevezelikleriyle çatlakları kapatmaya çalıştı, ancak kimsenin dinlemediği açıktı, bu yüzden kısa süre sonra pes etti. Çocuklar havayı anladılar ve akıllıca başlarını öne eğdiler. Annem böyle kendini kaybetmeyeli uzun zaman olmuştu ve sanırım hepimiz biraz şoka girdik. Rose ve Andrew'a beni savundukları için gerçekten minnettarım ama annemin bana karşı davranışlarına o kadar alışmışım ki normalden daha kötü olduğunu fark etmemiştim. Freddie, Sarah ve iki kız yemeklerini bitirir bitirmez televizyon odasına doğru kayboluyorlar, belli ki baskıcı atmosferden uzaklaşmak istiyorlar. Masadan inmek istemedikleri için kimsenin onları azarlamaması hepimizin ne kadar gergin olduğunun bir işareti.

'Çok lezzetliydi, canım. Teşekkür ederim,' diyor babam, biz tabakları toplamaya başlarken, ama annem sadece homurdanıyor ve oturma odasına doğru gözden kayboluyor.

'O iyi . Sakinleşmesi için ona biraz zaman verin,' diyor geri kalanımıza, onu takip etmeden önce. Zavallı babam: kolay bir hayat için neredeyse her şeyi yapar ve bence olup bitenlerin çoğunu kasıtlı olarak görmezden gelmeyi seçiyor.

'Ondan özür dilemeyeceğim. Sana kötü davrandı ve özür dileyecek biri varsa o da o olmalı,' diyor Rose meydan okurcasına, mutfakta sadece bizim kuşak olduğunda.

Cevap vermedim. Hâlâ Rose'un beni otobüsün altına atmak yerine benim tarafımı tutması fikrine alışmaya çalışıyorum.

"Sanırım babam haklı," diye araya girdi Andrew. 'Ona sakinleşmesi için zaman ver. Dan ve ailesi daha sonra gelecekler, o zaman zaten güler yüzlü ve neşeli olması gerekecek. Birazdan onunla konuşup ortamı yumuşatmaya çalışacağım.

"Ben yaparım," diye teklif ediyor Zoe. 'Bugün onunla hiç kavga etmemiş olmanın avantajına sahibim. Su ısıtıcısını aç, ona bir fincan çay ve bisküvi götüreyim.

"İyi şanslar," dedim ona. "Sanırım buna ihtiyacın olabilir.

"Süpermarkete mi gidiyoruz o zaman? Lily, ortalığı toplamayı bitirir bitirmez soruyor.

',' diye cevap verdim. 'Dan ve ailesi geldiğinde onları karşılamak için burada kalman gerektiğini düşünmüyor musun? Ne kadar kalacağımdan emin değilim ve acele etmem için bana baskı yapmanı istemiyorum. Böyle yaparsan önemli bir şeyi unutabilirim.

'Öğleden sonraya kadar gelmeyecekler ve eminim burada olmamama aldırmayacaklardır. Kız kardeşimle kaliteli zaman geçirmek benim için çok daha önemli.

"Peki," diye iç geçiriyorum. Kaliteli zaman saçmalığının tek kelimesine bile inanmıyorum ama belli ki bir şey istiyor ve istediğini yapmasına izin vermek çok daha kolay olacak. Bugün başka bir kavga için enerjim yok.

"Yaşasın! Ellerini sevinçle çırpıyor. 'Ben tuvalete gidip çantamı alacağım. Beş dakika sonra burada buluşuruz, tamam mı?'

* * *

Newquay'e doğru ilerlerken hava biraz düzeliyor gibi görünüyor. Hala yağmur yağıyor ama gökyüzü o kadar karanlık ve düşünceli değil ve rüzgar kesinlikle biraz hafifledi. Yolda oldukça etkileyici su birikintileri var, bu yüzden sürüşüme konsantre oluyorum ve Lily'nin gevezeliğinin büyük ölçüde üzerimden akıp gitmesine izin veriyorum.

"Sence Amy yerine Rose'dan baş nedime olmasını istemeli miydim?" soruyor, yolculuğun yaklaşık onuncu dakikasında.

'Amy senin en iyi arkadaşın. Rose'un ona sormanı beklediğini sanmıyorum.'

'Evet, muhtemelen haklısın. Herkesi mutlu etmeye ve istediğim gibi bir düğün yapmaya çalışmak tam bir hokkabazlık ve bazen acaba yanlış mı yapıyorum diye düşünüyorum.

"Bu senin günün, Lily. Eminim herkes bunu olabildiğince mükemmel hale getirmeye çalıştığını anlıyordur.

İhtiyacı olan tek güvence bu gibi görünüyor ve oturma planının karmaşıklığı hakkında gevezelik etmeye devam ederken onu tekrar dinliyorum. Rose ve ben herhangi bir konuda çok nadiren aynı fikirde olsak da, Amy'ye katlanamadığımız konusunda her zaman hemfikir olmuşuzdur. Tanıdığım en çıkarıcı insanlardan biri, yüzeyde iğrenç bir şekilde sakar, ama özünde tam bir kontrol manyağı. Hepimiz birlikte nedime olmamıza rağmen Rose ve ben onunla mümkün olduğunca az ilişki kurmaya çalıştık, ancak hepimizin 'aynı sayfada' olabilmesi için kurduğu WhatsApp grubu aracılığıyla bizi sürekli taciz ettiği için bu zor oldu. Grubun neden gerekli olduğunu düşündüğü hakkında hiçbir fikrim yok, çünkü bir kez bile herhangi bir konuda fikrimizi sormadı. Bu sadece bize nerede ve ne zaman olmamız gerektiğini dikte etmesinin bir yolu oldu. Bugün gelmesine ve diğer takılanlarla birlikte otelde kalmasına sevindim. Lily onu tüm hafta boyunca bizimle kalması için getirmeyi önerdi, ancak Rose ve ben sadece bir aile olarak biraz zaman geçirmenin daha iyi olacağını düşündüğümüzü söyleyerek onu vazgeçirmeyi başardık. Lily bir sonraki nedimler toplantısında bunu ona söylediğinde Amy kabul etmiş gibi davrandı ama davet edilmediği için gerçekten çok kızgın olduğu gözlerinden okunuyordu.

Süpermarkete vardığımızda, Quorn kıymasıyla bir tür vejetaryen turta yapmaya ve çeşitli pudingler almaya karar verdim. Çok pahalıya mal olacak ama en azından herkesin yiyeceğini biliyorum. İhtiyacım olan tüm parçaları arabaya yüklerken Lily de arabayı itiyor. Yaz olmasına rağmen bugün havanın çok kirli olması nedeniyle sıcak bir puding ikram etmenin iyi olacağı konusunda hemfikir oluyoruz ve ben de birkaç elmalı turta, muhallebi ve çeşitli peynirli kekler alıyorum. Aslında yemek yapmayı dört gözle bekliyorum; gerçekten hoşuma gitmesinin yanı sıra, öğleden sonra mutfakta tek başıma gizlenmek ve annemle daha fazla yüzleşmekten kaçınmak için bana meşru bir neden verecek.

"Sana bir soru sorabilir miyim? Lily, güvenli bir şekilde otoparktan çıkıp dönüş yoluna geçtiğimizde başlıyor.

"Ne tür bir soru? Cevap veriyorum. "Seks sorusu.

Aha. Bu gizli gündem. Sorun değil, bununla başa çıkabilirim. Freddie ve Sarah'dan sonra Lily ile uğraşmak çocuk oyuncuğu olmalı.

"Devam et," dedim ona.

'Sorun şu ki, ben bakire olmama rağmen Dan değil. Bu işte iyi olamayacağımdan ve onun hayal kırıklığına uğrayacağından endişeleniyorum.

'Lily, sekste "iyi" olmak konusunda endişelenmesi gereken tek kişi bunu profesyonel olarak yapanlardır.

"Porno yıldızları ve fahişeleri mi kastediyorsun?" diye araya giriyor.

"Onlara seks işçisi diyoruz," diye devam ediyorum. 'Geri kalanımız için bu iletişim kurmak, keşfetmek ve neyi sevdiğini bulmakla ilgili. Bu iki yönlü bir yol, anlıyor musunuz? Sizin Dan'ın nelerden hoşlandığını öğrenmeniz gerektiği kadar, onun da sizi memnun etmek için çaba göstermesi gerekiyor. Kararlı, uzun süreli bir ilişkide seksin genellikle tek gecelik bir ilişkiden daha tatmin edici olmasının nedenlerinden biri de budur. Birbiriniz hakkında ne kadar çok şey öğrenirseniz o kadar iyi olur.

"İlk seferinde acıyacak mı?

'Biraz rahatsız edici olabilir ama pek olası değil. Tampon takarken hiç sorun yaşamıyorsun, değil mi?'

"Hayır.

'O zaman muhtemelen iyi olacaksın. İşlere yardımcı olması için biraz kayganlaştırıcı almak kötü bir fikir değil ve bir ya da iki kadeh şarap asla zarar vermez. Sadece öncesinde felç olma. Dan seni ilk kez çıplak göreceği için ne kadar heyecanlı olursa olsun, etrafta çırpınmanın ve kusmanın pek de yardımcı olacağını sanmıyorum.

Göz ucuyla Lily'nin kızardığını fark ediyorum. Özellikle müstehcen bir şey söylemedim, bu yüzden biraz kafam karıştı.

"İyi misin? Ona sordum.

"EvetKüçük bir itirafta . "Devam et.

'Dan beni daha önce çıplak gördü. ne kadar sevişmemiş olsak da, bir sürü...' Öfkeyle kızarak susuyor.

"Ne bolluğu? Şimdi gerçekten merak ediyorum.

'Bilirsin işte. Alt kattakiler,' diye mırıldanıyor.

Bunun ciddi bir konuşma olduğunu biliyorum ama gülmekten kendimi alamıyorum.

"Yüce Tanrım, Lily. Lütfen bu terimi bir daha kullanma! İkinci Dünya Savaşı'ndan kalma biri gibi konuşuyorsun!"

"Peki buna ne diyorsunuz?

'Gerekirse ağır sevişme ya da Amerikalıysanız üçüncü aşama. Ön sevişme doğru terimdir.'

"Tamam. Evet, bir sürü ön sevişme yaptık.

"Bu harika. Bakın, insanlar - özellikle de erkekler - seksi sadece penetrasyon açısından görme eğilimindedir. Nedenini anlayabilirsiniz; bu çoğu için en iyi kısımdır. Ancak ön sevişme pahasına penetrasyona odaklanmak, iyi bir yemek yerine bir şeyler atıştırmaya benzer. Ön sevişmeyi tatmin edici bulup bulmadığınızı sormamın bir sakıncası var mı?

Artık tamamen pancar rengine dönmüş ama başını sallayıp utangaçça gülümsüyor.

"Yani şöyle düşün. Ona söyledim. 'Tatmin edici bir cinsel yaşam için mükemmel bir temel oluşturdunuz. Önemli olan, penetratif eylemi zaten sahip olduklarınıza bir eklenti olarak düşünmek ve Dan'ın tembelleşmesine ve onu bir yedek haline getirmesine izin vermemektir. Evet, üç çeşit yemek için vaktinizin olmadığı ve sadece devam etmenizi sağlamak için bir atıştırmalığa ihtiyaç duyduğunuz zamanlar olacaktır, ancak her şeyin atıştırmalık olmasına izin vermeyin, tamam mı?

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı. "Bu konu aklımı çok kurcalıyordu ve yardım edebileceğinizi biliyordum.

Sorun değil. Ama Lily?"

'Evet?'

'Eğer bir daha "alt kattaki iç çamaşırları" dediğini duyarsam, seni manastıra yazdıracağım, tamam mı?

İkimiz de gülüyoruz ve onun tekrar rahatladığını görmek beni rahatlatıyor.

"Sörf eğitmenini düşünüyordum," diye devam ediyor birkaç dakika sonra.

"Peki ya o?

"Resepsiyona gelemez çünkü oturma planını tamamen bozar ve otele kaç kişi olacağını ve her şeyi söyledik ama isterseniz onu akşam yemeğine davet edebilirsiniz.

'Bu çok güzel bir fikir, teşekkür . Ona soracağım.'

Sam gelir mi bilmiyorum ama bu fikre bayıldım. Stuart'ın yakınlaşmalarından kaçınmaya çalışan bir yedek parça gibi ortalıkta dolanmayacak olmamın yanı sıra, ayrılmadan önce birlikte geçirebileceğimiz bir gece daha olacak. Onunla dans etmeyi, tıraş losyonunu içime çekmeyi ve sonra onu yavaşça soymayı hayal etmekle o kadar meşgulüm ki eve dönüş yolunu neredeyse kaçıyorum. Alışverişi boşaltmanın daha kolay olacağı bahanesiyle mutfak kapısının anahtarını tekrar elime aldım ama başka bir yerde devam etmekte olan dramadan uzak durabilmek de beni rahatlatıyor. Lily alışverişi boşaltmama yardım ediyor.

alışverişı yaptıktan sonra diğerlerini bulmak için uzaklaşıyor ve beni mutfakla baş başa bırakıyor. Telefonumu tezgahlardan birinin üzerindeki Bluetooth hoparlöre nasıl bağlayacağımı çözmem biraz zaman alıyor ama sonunda hallediyorum ve yemek yaparken dans edebileceğim bir pop marşı çalma listesi seçiyorum.

Yemek yapmayı her zaman rahatlatıcı bulmuşumdur ve soğanları soyup doğramaya başlarken şarkı listesine eşlik ederim. Tüm kiralık ev bıçaklarında olduğu gibi bıçak körelmiş durumda ve bileyleyecek bir şey yok, bu yüzden kaymadan ve beni yaralamadan doğramak tüm konsantrasyonumu gerektiriyor. Soğanlar bittikten ve gözyaşlarını sildikten sonra (birkaç tanesi ciddi derecede güçlüydü) havuç, kereviz ve mantarlara geçiyorum. Patatesleri soyuyorum, küp küp doğruyorum ve bir tencereye koyup üzerini su ve bol tuzla kapatıyorum. Bir keresinde evde yemek pişirirken suya koyduğum tuz miktarı Rose'un dehşete düştüğünü hatırlıyorum; ona sabırla tuzun çoğunun suda kaldığını ve sadece çok az bir kısmının sebzelere geçtiğini açıklamak zorunda kalmıştım. Onu zehirlemeye çalıştığıma ikna olmuştu ve bu anıyı hatırladıkça gülümsüyorum. Onu seve seve zehirleyebileceğim pek çok zaman olmasına rağmen, bu hafta kesinlikle bir şeyler değişmiş gibi görünüyor. Daha önce anneme karşı beni hiç savunmamıştı ve muhtemelen ilk geceki Ceejay sözlerinin kefareтини ödemeye çalışmasından başka bir şey olmasa da, bundan daha derin bir şey olduğunu ummak istiyorum. Henüz gardımı indirmeyeceğim ama iyimser olmak için bir neden var.

Patateslerin altındaki ocağı açıyorum ve başka bir tavaya biraz yağ koyup ısındıktan sonra soğanları ve diğer doğranmış sebzeleri ekliyorum. Sebzeler yumuşadığında sarımsak, birkaç pul biber ve kurutulmuş otları ekliyor, üzerime sinen aromaların tadını çıkarıyorum. Domatesleri ekliyorum, müzik eşliğinde mutlu bir şekilde kıcımlı oynatıyorum, o sırada artık yalnız olmadığımı fark ediyorum.

"Vaktin olduğunda biraz konuşabilir miyiz? Annem sorar.

İşte böyle, küçük mutluluk balonum patladı. Şimdi ne yaptım ben?

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

"Şu anda bir şeyin tam , " diyorum ona. Küçük sığınağımı işgal ettiği için çok öfkeliyim ve son suçum her ne olursa olsun sırf beni soyup soğana çevirsin diye her şeyi bırakacak değilim. "Bunu bitirdiğimde gelip seni bulacağım, tamam mı?"

"Sorun değil, bekleyeceğim," diye yanıtlıyor ve masaya yerleşiyor.

Quorn kıymasını ve birkaç küp sebze suyunu tencereye eklerken mutlu olduğum yere geri dönmeye çalışıyorum ama annemin orada öylece oturduğunun farkındayım. Bu rahatsız edici ve hoşuma gitmiyor. Kararsızım. Bir yanım onu mümkün olduğunca uzun süre bekletip ondan korkmadığımı göstermek istiyor ama diğer yanım da bu kavga her ne olacaksa bir an önce bitsin ve ben de yemeğime dönüp tekrar yalnız kalabileyim istiyor. Sonunda, orta bir yaklaşım benimsedim. Patatesler yumuşayıp ezilmeye hazır hale geldiğinde ve kıyma karışımı da piştiğinde ocağı kapatıp yüzümü ona dönüyorum.

"Bir fincan çay ister misin? diye sordum. İstemeyeceğinden emin olsam bile, medeni bir şekilde başlayabilirim.

"Teşekkür ederim. Bu çok hoş olurdu."

Ben iki fincan çayı masaya götürüp karşısına oturana kadar başka bir şey söylemedi.

"Poppy, sana karşı biraz sert davrandığım anlaşılıyor ve özür dilemek istiyorum," diye söze başladı. 'Rose'un daha önce söylediklerini düşündüm ve haklı olabileceğine katılıyorum. Bunun da ötesinde, Zoe bana kendi deyimiyle tam bir yıldız olduğunuzu ve Sarah'nın bazı zor sularda yol almasına yardımcı olduğunuzu söyledi. Ayrıntılara girmedim ama görünen o ki

Annesiyle paylaşması mümkün olmayan bazı şeyleri size açabildiğini hissetti. Rose bile Olivia ile çok faydalı bir konuşma yaptığınızı söyleyerek sizi övüyordu.

Beklediğim her neyse, kesinlikle bu değildi. Şok içinde ağzımın açık kalmasını engellemeye çalışıyorum. Söyleyecek bir şey bulmaya çalışıyorum ama o kadar şaşırmışım ki öylece oturup ona bakıyorum.

"Beni yanlış anlamayın, yaşamak için yaptığınız şeyle hala bir sorunum var, ama sanırım şunu söylemeye çalışıyorum, belki de bunun..." istediği kelimeyi düşünmek için duraksıyor, "...yararlı".

Ya şimdi ya hiç, farkındayım. Zırhında bir gedik açtı ama çok küçük ve bu konuşma biter bitmez tekrar kapatacağını biliyorum.

"Anne," diye soruyorum, "işimle ilgili bu kadar zor bulduğun şey tam olarak nedir?"

Cevap vermeden önce uzun süre oturuyor ve kıpırdanıyor. Sanki konuşacakmış gibi ağzının birkaç kez hareket ettiğini görebiliyorum ama sonra belli ki fikrini değiştiriyor. Yine de bunu duymam gerekiyor, bu yüzden oturup sabırla bekliyorum, çayımı yudumlarken sakın görünmeye çalışıyorum.

"Şey..." diye söze başladı ve tekrar durdu. "Evet?"

Onu cesaretlendiriyorum.

Uzun bir sessizlik daha oldu. Son derece rahatsız ve ben de onun huzursuzluğundan zevk almamak için kendimi zor tutuyorum.

Tamam," diyor sonunda. 'Sadece ne tür bir insanın başkalarının seks yapmasını izlemek isteyeceğini anlamıyorum. Bu tür şeyler karı koca arasında özel olmalı. Gülünç derecede eski kafalı olduğumu söyleyebilirsiniz, belki de öyleyim, ama hislerime engel olamıyorum. İşte, söyledim.'

Ağzım çay dolu olmadığı için şanslı yıldızlarıma şükrediyorum, çünkü masanın her tarafına tüküreceğimden eminim.

"Neden başkalarını seks yaparken izlediğimi düşündün ki?" diye cevap verdim, şaşkınlıkla.

"Yaptığınız şey bu, değil mi? İzliyorsunuz ve sonra onlara nasıl gelişecekleri konusunda tavsiyeler veriyorsunuz. Gülsem mi ağlasam mı bilemiyorum. Tamamen yanlış olan bir varsayım yüzünden bunca yıldır beni dövdüğüne inanamıyorum ve içimde bir hüsrân ve kızgınlık dalgası hissediyorum. Ama bir bakıma da komik.

'Bu fikir de nereden çıktı? Bu nasıl işe yarayacak ki?" diye soruyorum ona, inanamayarak. "Şunu açıklığa kavuşturalım. Seks hayatlarında sorun yaşayan insanların bana geldiğini, onlara ne yaptıklarını gösterdiğimi ve sonra da neyi yanlış yaptıklarını söylediğimi düşünüyorsunuz, öyle mi?

"Evet. Sesi savunmacı geliyor, ama şimdi bir belirsizlik de var.

"Bu şimdiye kadar duyduğum en gülünç şey! Haykırıyorum. 'Akli başında kim bir yabancınn önünde, özellikle de onu yargılayan birinin önünde soyunup seks yapmak ister ki? Bunun ruh halini bozma garantisi olduğunu düşünürdüm.

"Bazı insanlar yapıyor," diye karşı çıkıyor annem. "Arkadaşım Brenda bana otoparklarda buluşup birbirlerini izleyen insanlardan bahsediyordu.

'Bu dogging, anne ve çok az sayıda insan tarafından yapılan ciddi bir faaliyet. Haftanın beş günü dolu bir müşteri defterim var. Çoğu, birileri izlerken performans sergileyemeyecek durumda. Ben profesyonel bir terapistim, röntgenci değil! Tanrı aşkına, neden bana gerçekte ne yaptığımı sorma zahmetine girmediniz, tamamen fanteziler uydurmak ve sonra da bulduğunuz saçma vizyonu onaylamadığınız için beni suçlamak yerine?

En azından biraz utanmış görünme nezaketini gösteriyor.

"Peki ne iş yapıyorsun?" soruyor rahatsız edici bir duraksamadan sonra.

"Sorular soruyorum; cevapları dinliyorum; danışanlarımm sorunu çözebilmeleri için sorunun kökenine inmelerine yardımcı oluyorum. Seks, yakınlığın bir kutlaması olduğunda harika bir şeydir, ancak çoğu zaman bir pazarlık kozu haline gelir veya kişi partnerini bunu reddederek cezalandırır. Bazen de diğer her şey dağılırken ilişkiyi bir arada tutmak için tutkal olarak kullanılır. Seks dinamit gibidir; inanılmaz derecede güçlüdür ve yanlış kullanıldığında büyük ölçüde yıkıcıdır. Çoğu zaman, sorun aslında seksin kendisiyle ilgili değildir; sadece seks yoluyla ortaya çıkar. Yani kızgınlık, hayal kırıklığı, iletişim eksikliği ya da başka bir şey olabilir. Ben de tıpkı diğer terapistler gibi hastalarımın gerçekte neler olup bittiğini anlamalarına yardımcı olarak çalışıyorum, böylece sorunu çözebiliyorlar. Sadece konuşuyoruz anne. Herkes kıyafetlerini çıkarmasın.'

"Oh," diyor, belli ki şaşırmış. 'Anita'ya ne yaptığını söylediğinde şok olmamış gibi görüldüğünde biraz kafam karışmıştı, özellikle de dindar olduğu için. Şimdi daha mantıklı geliyor.

'Bunca yıl benim hakkımda böyle düşündüğüne inanamıyorum. İşimi sevmemene şaşmamalı!'

'Küçük yaşlardan itibaren sağlıksız bir ilginiz vardı. Yatağının altında bulduğumuz tüm o şeyler...'

'Bu bir araştırmaydı, anne! Porno ya da çıplak erkek resimleri değildi. Sadece internette bulduğum makalelerdi.

"Oh, hadi ama!" diye cevap veriyor, soğukkanlılığının bir kısmını geri kazanarak. "Baban bana bir bölümünü okudu ve kızların kendilerine yapmaması gereken şeylerle ilgiliydi. Çok utanmıştık.

"Mastürbasyondan mı bahsediyorsun?"

"Kaba olmaya gerek yok, Poppy.

"Kaba davranmıyorum. Bunun teknik terimi bu. Kaba olsaydım "masturbasyon" derdim. Kelimeyi duyunca irkildi ama ben pişman değilim. Yıllarca haksız yere eleştirildim. Ona seksle ilgili birkaç argo terim daha fırlatmak isterdim ama dilimi ısırmayı başarıyorum. Yıllardır yaptığımız en dürüst konuşmayı yapıyoruz ve bunu derinleştirmek istemiyorum.

"Adına ne dersiniz deyin, bu doğal değil ve kesinlikle on dört yaşındaki kızların okuması ya da yapması gereken türden bir şey değil.

'Size daha fazla katılamazdım. İnanmak için yetiştirildiğiniz şeyin aksine, masturbasyon her iki cinsiyet için de tamamen sağlıklı ve normaldir. Cinsel gerginlikten kurtulmanın en güvenli yoludur. Ayrıca, ergen cinselliği ile ilgilenmeyi reddetmek belaya davetiye çıkarmaktır. Sarah'ya bakın. Onun vücudu da Freddie'ninki gibi muazzam bir hızla değişiyor ve gelişiyor. Hissettiklerini anlamalarına yardımcı olacak doğru bilgiye sahip değillerse ya da bu konuda konuşabilecekleri insanlar olduğunu düşünmüyorsa, felaket potansiyeli çok büyüktür. Örneğin, bir çocuk ayakta yaparlarsa güvende olacağını söylediği için Sarah hamile kalsaydı ve bu efsaneyi yıkmak için başvurabileceği kimse olmasaydı ne hissederdiniz?

"Bu yaşta seks yapmamalı.

"Ama o yaştaki insanlar *bunu yapar* anne. Gerçek bu. Ve eğer onlarla etkileşime geçmeyi ve bu konuda açıkça konuşmayı reddedersek, doğru seçimleri yapmak için ihtiyaç duydukları bilgileri nereden alacaklar?

"Bugünlerde okullarda öğretiyorlar, değil mi?

"Öğretmiyorlar, pek sayılmaz. Doğum kontrol yöntemlerini öğretiyorlar ama ne yapılması gerektiğini ya da neyin normal olduğunu öğretmiyorlar. Gençler cinsel eğitimlerini giderek daha fazla çevrimiçi pornodan alıyor ve bu da her türlü vücut imajı sorununa neden oluyor.

ve bazı acımasız cinsel uygulamaları normalleştiriyor. Bu dehşet verici ve ben bunun sonuçlarını danışmanlık odamda görmeye başladım bile. Gençlerle bu konular hakkında konuşmalı, onlara sağlıklı bir cinsel ilişkinin nasıl olması gerektiğini ve normal bir bedenin neye benzediğini öğretmeliyiz. Ekranda gördükleri görüntülere uymadığı için kaç genç kadının tamamen normal cinsel organlarını değiştirmek için estetik cerrahiye başvurduğu hakkında bir fikriniz var mı? Sarah için bunu ister miydiniz? Ortada zehirli bir yanlış bilgi seli var ve eğer biz sesimizi çıkarmazsak kim çıkaracak?

Kalbimin göğsümde güm güm attığının farkındayım. Bunun bir nedeni bu konuda gerçekten tutkulu hissetmem ama aynı zamanda annemin bunun benim için neden önemli olduğunu anlamasına ihtiyacım var. Eğer birazcık bile anlamasını sağlayabilirsem, bu ileriye doğru muazzam bir adım olacak. Dürüst olmak gerekirse ben de öfkeliyim ama beni kim suçlayabilir ki?

Annem bir süre daha durakladıktan sonra, "Bu konu hakkında hiç konuşmadık ve aramız iyiydi," diye cevap veriyor. Ses tonu biraz yumuşadı ve aramızda uzun zamandır var olan çıkmazı gerçekten aşmanın eşiğinde olabileceğimizi düşünüyorum.

"Sizin zamanınızda çevrimiçi porno yoktu, mi?

Bir süre düşündükten sonra, "Hayır, bu doğru," kabul ediyor. "Ayrıca, Jean Ninen o kadar katıydı ki, bir erkekle el ele tutuşmanın ona namusunu bir tabakta sunmakla eşdeğer olduğunu düşünürdü. Bir anısına gülümsüyor.

"Ne düşünüyorsun?" diye soruyorum ona.

"Bir keresinde, babanla evlenmeden önce, sinemaya gittikten sonra beni eve bırakmıştı. Geç bir saatti ve onun yatakta olacağını düşündük, bu yüzden kapının eşiğinde küçük bir kucaklaşma riskini göze aldık.

"Ne oldu?

"Şey, öpüşüyorduk, daha fazlası değil, ve aniden sıırıslıklam olduk. Bizi görmüştü ve yatak odasının penceresinden üzerimize bir kova soğuk su boşalttı. Ondan sonra haftalarca dışarı çıkmama izin verilmedi. Siz kızların işi benimkine kıyasla daha kolaydı.

"Kolay olarak tanımlayabileceğimden emin değilim. Kesinlikle farklıydı. Nana Jean biraz psikopat olabilir ama aynı baskılar yoktu, değil mi? Sizin zamanınızda seks yapmadan önce evlenene kadar beklemek normaldi.

"Şimdi saçmalayan sensin," beni uyarıyor ama ses tonunda her zamanki sertlikten eser yok. 'Altmışlı ve yetmişli yıllardı.

Özgür aşk ve tüm bunlar. Herkes bu işin içindeydi.'

'Bunu hiç düşünmemiştim. İtiraf etmeliyim ki seni bir hippie olarak göremiyorum. 'Oh, . Nana Jean kriz geçirirdi, düşünebiliyor musun?

Hayır, ben

mütevazı giyinen, kendisine söyleneni yapan ve yirmi yaşında saygın bir adamla evlenen iyi bir kızdı'.

"Olağanüstü, değil mi? Düşünüyorum. "Lily bugünün standartlarına göre neredeyse çocuk gelin sayılır ve senden üç yaş büyük.

"Pişman değilim. Şimdiki gibi kariyer seçenekleri yoktu, bu yüzden ya evlenecektim ya da sekreterlik okuluna gidecektim. Sanırım doğru seçimi yaptım.

Sıra dışı sohbetimiz, koridordan gelen seslerin Dan ve ailesinin geldiğini göstermesiyle yarıda kesiliyor. Annem gidip onları karşılamak için ayağa kalkıyor ama ben koluna dokununca duraksıyor.

"Anne, bu konuşma için teşekkürler," diyorum ona.

"Teşekkür Poppy, hem sana karşı aşırı sert davrandığım için hem de sana sormak yerine işinle ilgili varsayımlarda bulunduğum için gerçekten özür dilerim. Bana düşünecek çok şey verdin. Şimdi ben gidip Anita ve Richard'a merhaba demeden önce gel de yaşlı annene bir sarıl.

Birbirimize herhangi bir şekilde fiziksel yakınlık göstermeyeli uzun zaman oldu ve ikimiz de biraz beceriksiziz ama yine de güzel. Umarım gerçekten bir köşeyi dönmüşüzdür ve bu, düşmanlıklar yeniden başlamadan önce geçici bir çözülme değildir; bu, yıllardır yaptığımız ve birimizin fırlayıp gitmesiyle bitmeyen en uzun konuşma olmalı.

"Bu gece yine sörf arkadaşınla kalmayı mı planlıyorsun?" diye soruyor beni serbest bırakırken ve ben yine gerildiğimi hissediyorum.

"Öyleyim," diye cevap veriyorum sıkıca, kaçınılmaz saldırıya hazırım.

"Tamam, biliyorum sen bir yetişkinsin ve bu konularda benden çok daha fazla şey biliyorsun ama sana dikkatli olmanı söylemezsem iyi bir anne olamam, değil mi?

"Biliyorum. Dikkatli davranıyorum anne, söz veriyorum'.

"Güzel. İyi eğlenceler,' diyor ve koridora çıkarken beni ağzı açık bırakıyor.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

"Yemek nasıl geçti?" diye soruyor Sam, ikimize de birer kadeh şarap doldurup yanımdaki kanepeye yerleştikten sonra.

'İyi, sanırım. Herkes yemekler hakkında çok övgüde bulundu ve hepsini yediler, bu yüzden bunu bir başarı olarak kabul edeceğim.

Sam'i aile dinamiklerimle sıkmayacağım ama biraz gerçeküstü bir akşam yemeği idi. Annem normalde yaptığı gibi bana kaşlarını çatmıyordu ve Dan'in kardeşi Stuart'la bana asılmadan sohbet etmeyi başardım, gerçi bunun asıl nedeninin hala Jessie'ye aşık olması olduğunu düşünüyorum. Jessie'nin eve gittiğini söylediğimde kesinlikle biraz üzgün görünüyordu. Rose ve Steve'in bile keyfi yerinde görünüyordu, yani annemin göstermeye çok hevesli olduğu normal bir aile gibiydik.

'Evlenecek olan kız kardeşim, düğünden sonra seni akşam yemeğine götürmek isteyip istemediğimi sordu. Gelmek ister misin? Ona sordum.

Birkaç dakika düşündükten sonra, "Emin değilim," diye yanıtlıyor. "İzinsiz girmek istemem.

"İzinsiz girmeyeceksin! Haykırıyorum. "Beni müstakbel kayınbiraderimin ürkütücü kardeşinin sarkıntılıklarından kurtaracak, benimle dans edecek ve genel olarak iyi vakit geçireceksiniz. Ayrıca, umarım, gece boyunca bana eşlik edersin. Bunu söylerken kalçasını okşuyorum, ne demek istediğimden şüphesi varsa diye.

Kocaman sırtıyor. 'Böyle söyleyince nasıl reddedebilirim ki? Yine de seni uyarmam gerek, pek iyi bir dansçı değilim.

'Önemli olduğunu sanmıyorum. Ayağa kalkıp biraz kıpırdandığınız sürece dans ettiğinizi söyleyebilirsiniz.

"Kıpırdanmayı becerebilirim," diye gülüyor.

'İşte böyle, o zaman. Diğer işlerin üstesinden gelebileceğini zaten biliyoruz, bu yüzden sorun olmayacak.

"Bundan emin değilim," diye yanıtlıyor, öne doğru eğilip dudaklarını dudaklarına değdirmeden önce. "Uzun zaman oldu, o yüzden biraz pratik yapsam iyi olur.

"Gayet iyi gidiyorsun," diyorum kucığına oturmak için dönerken, yüzünü ellerimin arasına alıp onu derinden öperken. "Ama de aynı fikirdeyim," diyorum kısa süreliğine hava almaya çıktığımızda. "Asla çok fazla pratik yapamazsın.

* * *

Şaşırtıcı derecede kaba bir rüyanın tam da güzel kısmına geçmek üzereydim ki Sam ertesi sabah beni nazikçe sarsarak uyandırdı.

"Saat kaç? Yatağın başucundaki masaya dumanı tüten bir fincan kahve koyarken soruyorum.

"Saat altıda," diye yanıtlıyor. 'Fırtına dinmiş ve dışarıda harika bir gün var. Sanırım bugün seni ayağa kaldıracamız.

Sörf yapmaktan bahsettiğini anlamam bir dakika sürdü. Rüyam ve onun sadece vücudu saran bir külot giydiği gerçeği zihnimi başka bir yere odakladı.

"Bunu yapabiliriz," diye mırıldandım, elini tutup onu kendime doğru çektim, "ya da burada kalıp başka bir şey yapabiliriz.

"Ya da," diye yanıtlıyor gülümseyerek ve yavaşça uzaklaşıyor, "sörf yapmaya gidebiliriz ve sonra kumu ve tuzu yıkamak için buraya geri gelebiliriz. Gerçekten her yere bulaşıyor, biliyorsun. Hepsini temizlediğimizden emin olmak için muhtemelen sana yardım etmem gerekecek.

"Şimdi yapacak mısın? Sırıtiyorum. 'Bu durumda, sen varsın. Şu nefis kokulu kahveyi içeyim, mayomu giyeyim, sonra tamamen seninim.

* * *

Sörf tahtalarımızı taşıyarak sabahın ilk ışıklarına doğru adım atarken, zamanı bir şekilde durdurmak ve bu mükemmel anı korumak istediğimi hissediyorum. Hatta

Her ne kadar daha sonra bekârlığa veda partisi olsa da, yani Amy'nin yanında istediğimden çok daha uzun zaman geçirmek zorunda kalacak olsam da, şu anda yüzümde ılık güneş, yanımda Sam ve onun ellerinin vücudumda gezinmesini beklerken kendimi tamamen mutlu hissediyorum. Bunun tatilden sonra da devam edeceğini düşünerek kendimi kandırmamaya çalışıyorum - Pazar sabahı ona veda etmek zorunda kaldığımda kendimi berbat hissedeceğimi biliyorum - ama şu anda bunların hiçbir önemi yok. Nasıl hissettiğimi kaydetmek istiyorum ki gelecek hafta evde normal hayatıma döndüğümde tekrar dinleyebileyim.

Dalgaların tekrar kontrol edilebilir bir boyuta geldiğini görmek beni rahatlatıyor ve Sam dikkatli ve sabırlı bir şekilde bana tahtanın ortasına nasıl hizalanacağımı ve ayaklarımı nereye yerleştireceğimi gösteriyor. Birkaç kez düştüm ama ağzımı kapatmayı ve aşağı inerken burnumdan nefes almayı hatırlama konusunda giderek daha iyi oluyorum, böylece deniz suyu yutmuyorum. Seansın sonuna doğru, birkaç kez ayağa kalkmayı başarıyorum ve Sam'in yaptığı gibi sörf yapabileceğimi hiç sanmasam da, muazzam bir heyecan ve başarı hissi duyuyorum.

'Bugünlük bu kadar yeter. Duş ve kahvaltı zamanı," diyor saatini kontrol ettikten sonra ve midemde farklı bir karıncalanma hissediyorum. Yıllar süren cinsel açlık diyetinden sonra, vücudum belli ki kaybettiği zamanı mümkün olduğunca telafi etmek istiyor. Bu, sonunda ayakta durmayı ve bir dalgaya binmeyi başardığım için duyduğum heyecanla birleştiğinde, ağzım onun ağzında olmadan önce dalgıç kıyafetlerimizi zar zor çıkarıp Sam'in evinin kapısından içeri girdiğimiz anlamına geliyor.

'Çok tuzlusun,' diye gülüyor.

'Sen de o kadar kötü ,' diye cevap veriyorum.

'Hayır, sen aslında tuzlusun. Tuz tadı alıyorsun. Hadi, seni duşa sokalım.'

İki kez söylememe gerek yok ve birlikte uzun bir duş aldıktan sonra asıl olay için yatak odasına çekiliyoruz.

"Normalde böyle değilimdir," diyor Sam daha sonra bana. 'Bazı nedenlerden dolayı sana doyamıyorum.

"Benim için de pek normal sayılmaz," diye cevap veriyorum. "Ama ne demek istediğini anlıyorum. Ona bakarken küçük bir üzüntü hissediyorum. Şu anda sahip olduklarımızın gerçek dünyaya yansımalarını beklemenin gerçekçi olmadığını biliyorum, ama öyle olsaydı iyi olmaz mıydı? Beynimin mantıklı kısmı bana bu fanteziyi rahat bırakmamı, uzun mesafeli ilişkilerin yürümediğini ve Kent ile Swindon ya da West Country'de herhangi bir yer arasında gidip gelmemi söylüyor.

taşınmaya karar verirse, bu pek pratik olmaz. Ne yazık ki beynimin geri kalanı şimdiden birbirimizi nasıl ve ne zaman görmeye devam edebileceğimize dair zaman çizelgeleri üzerinde çalışıyor.

Sorun şu ki ona aşık olduğumu düşünüyorum ve bunun denklemin bir parçası olmaması gerekiyordu. Kahretsin. Freud'un tavan arasındaki büyükannesi rahatsızlığımı seviyor, bana bunun olacağını söylediğini ve en başta onu dinlemem gerektiğini söyleyerek etrafta tepiniyor. Ama bodrumdaki goril hiç oralı olmuyor. Sam'alabildiği kadarını, alabildiği kadar uzun süre istiyor.

"Ben işe başlamadan önce kahvaltı etmek ister misin? Sam soruyor ve beni hayallerimden koparıyor.

"Biraz isterim, evet lütfen," diye cevap veriyorum ve isteksizce yataktan çıkıp giyinmeye başlamadan önce ona nazık bir öpücük veriyorum. kontrol ettiğimde neredeyse on olduğunu fark ediyorum. Sam'in görünüşte düzensiz olan çalışma saatlerini şirketine nasıl gerekçelendirdiğini bilmek isterdim. Ben çok net tanımlanmış bir iş gününe alışkınım.

"Saat kaçta işe başlaman gerekiyor?" diye soruyorum ona, mutfakta yanına gittiğimde.

'Gerçekten de esnek. Akşam geç saatlere kadar çalışmaya hazırsam, sabah daha geç başlayabilirim. Benzer şekilde, erken başlarsam erken bitirebilirim. Neden?

"Sadece merak ediyorum. Sanırım kalifiye olduğumdan beri her gün dokuzdan altıya kadar çalışıyorum, bu yüzden işe bu kadar geç başlama fikri bana yabancı geliyor.

'İşimi yaptığım ve yapmam gereken toplantılara katıldığım sürece, patronlarımın hangi saatlerde çalıştığını pek umursadıklarını sanmıyorum. Buyurun,' diyor ve bana taze bir kahve ile üzerinde jambon ve haşlanmış yumurta olan bir parça kızarmış ekmek uzatıyor.

Teşekkür ederim. Sanırım bugün buna ihtiyacım olacak. Bugün bekârlığa veda partisi var, yani bütün öğleden sonra ve akşam Lily'nin arkadaşı Amy ile kapana kısılmış durumdayım. Düğünün yapıldığı otelin spa'sında öğle yemeği yiyeceğiz, bu yüzden muhtemelen birkaç marul yaprağı ve bir bardak lahana suyu olacak.

"Mm. Kulağa cazip geliyor,' diyor Sam biz yemeğe başlarken. "Daha sonra gelecek misin?

"Ne kadar geç bittiğinden emin değilim.

"Ne zaman olursa. Ben kalkacağım.

Sam'in telefonunun çalmaya başlamasıyla bölünüyoruz.

"Neden masanda olmadığını öğrenmek isteyen patronun olacak," diye gülümsüyorum.

"Pek olası değil," diye yanıtlıyor. "Bu benim kişisel telefonum, iş telefonum değil. Telefonu eline alır ve arayanın ekranına bakar. 'Arayan Louise, Jessie'nin annesi. Açsam iyi olacak.

Aramayı cevaplamak için tuşluyor ve hemen bir şeylerin korkunç derecede yanlış gittiğini anlıyorum. Louise'in sesini duyabiliyorum ve onu tanımasam ve kelimeleri tam olarak çözemesem de, son derece tedirgin olduğunu söyleyebilirim.

"Yavaş ol," diyor Sam telefonda sakinleştirici bir sesle. "Bana tam olarak ne dediklerini söyle.

Bir başka telaşlı gevezelik patlaması daha oluyor ve yüzünün renginin solduğunu görüyorum.

"Onu nereye götürdüler?" soruyor ve yatıştırıcı ses tonunun gittiğini ve yerini panik notasına bıraktığını fark ediyorum.

"Tamam," diye devam ediyor. "Yola çıkıyorum. Seninle orada buluşuruz.

"Ne oldu? Ne oldu? Telefonu ona sordum.

Sanki orada olduğumu unutmuş gibi şaşkınlıkla bana bakıyor. Gözlerindeki ışıltı kaybolmuş ve güzel ağzı kapanmıştı.

Bu Jessie," diyor. 'Bir araba kazası geçirmiş ve hastaneye kaldırılmış. Benim gitmem gerekiyor.

"Oh, Tanrım. Çok üzgünüm, Sam. O iyi mi?"

"Bilmiyorum. Louise'i polis ziyaret etti. Durum ciddi görünüyor. Bunu gizlemeye çalışıyor ama aniden yola devam edebilmek için benim gitmem konusunda çaresiz olduğunu fark ediyorum.

Ayağa kalkarak ona, 'Başımdan çekileyim de toparlanmana izin vereyim,' diyorum. "Teşekkür ," diye cevap veriyor ama sesindeki sıcaklık gitmiş ve ben

Artık onun radarına bile girmediğimi söyleyebilirim. Eşyalarımı olabildiğince çabuk topluyorum ve sonra kollarımı ona dolayarak hızlıca sarılıyorum. Bunda cinsel bir şey yok; bu tamamen rahatlık ve güvence ile ilgili.

'Umarım gerçekten iyidir. Onu gördüğünüzde sevgilerimi iletin,' diyorum ayrılırken.

'Geleceğim,' diye yanıtlıyor. 'Umarım görüldüğü kadar kötü değildir ve siz farkına bile varmadan geri dönmüş olurum. Bak, düşün hakkında-'

'Bunun için endişelenme. Jessie'nin sana ihtiyacı var. Şu anda başka hiçbir şeyin önemi yok.

"Yine de gelmek isterim.

'Bakalım, ha? Git ve ne yapman gerekiyorsa yap. Benim için endişelenme.'

Böylece ondan ayrıldım, eşyalarımı topladım ve kapıdan çıktım. Evimize geri dönerken düşüncelerim bir girdap gibi. Aklımda en çok Sam'in nasıl hissediyor olabileceği var. Ebeveyn olma konusunda hiçbir deneyimim yok elbette ama Jessie'yi gerçekten seviyordum ve ona bir şey olması fikri beni dehşet içinde titretiyor. Onu doğduğundan beri tanıyan ve seven anne ve babası için bu durum ne kadar kötü olabilir ki? Ne kadar erdemli olmaya çalışsam da kendim için de üzülüyorum. Eğer Jessie'nin durumu gerçekten görüldüğü kadar ciddiye, Sam'in düğüne yetişmesine imkân yok. Neredeyse eve varmıştım ki, bunun tüm sonuçları kafama dank etti.

Sam düğüne yetişemezse, muhtemelen onu bir daha göremeyeceğim.

OceanofPDF.com

Kendimi eve bıraktığımda kasvetli ruh halim daha da düşüyor. Amy mutfakta, annemle konuşuyor. İhtiyacım olan tek şey bu.

'Merhaba, Poppy. Güzel bir akşam geçirdin mi?' Annem soruyor.

"Evet, teşekkür ," diye cevap verdim. 'Ama Sam bu sabah bazı kötü haberler aldı ve aceleyle eve dönmek zorunda kaldı.

"Olamaz," diye sempati duyuyor ve hayretler içinde kalıyorum, sesi samimi geliyor. "Ne oldu?

'Kızı Jessie bir araba kazası geçirdi. Hastaneye kaldırıldı.'

"Dan'ın kardeşinin çok hoşlandığı şu neşeli kız mıydı?" "İşte o.

Amy o sinir bozucu şarkılı sesiyle, "Tüm bunlar kulağa *büyüleyici* bir hikâye gibi geliyor," diye araya giriyor. "Jessie kim ve daha da önemlisi Sam kim?

Tam Amy'ye sevimli genç bir kadının hastaneye kaldırılmasının büyüleyici bir hikaye olmadığını ve geri kalanının onu hiç ilgilendirmediğini söylemek üzereydim ki annem sağ olsun araya girdi.

'Sam, Poppy'ye sörf yapmayı öğretene ve aralarında bir tür bağ kurduğu genç bir adam. Jessie onun kızı,' diye anlatıyor ona.

Amy'nin aklından geçenleri duyabiliyorum. Azıcık bile olsa müstehcen ya da dedikoduya değer olabileceğini düşündüğü her şeye ısı güdümlü bir füze hassasiyetiyle kilitleniyor ve her şeyi öğrenene kadar rahat etmiyor.

Detay. O gerçekten nahoş bir yaratık ve bir sonraki hedefi olmak için hiç havamda değilim.

"Üstümü değiştireceğim," diyorum anneme. "Saat kaçta gidiyoruz?" "Saat tam on iki, unuttun mu? Amy trills. "Sanki ben hiç sana *birkaç* WhatsApp hatırlatması gönderdi, Poppy.' Anneme dönüyor ve iç geçiriyor. "Bazen bu düğünü ciddiye alan tek kişinin ben olduğumu düşünüyorum, tabii Lily dışında.

Şimdiden onu tokatlamak istiyorum. Günün geri kalanında buna nasıl katlanacağım?

Annem de kaçma fırsatını değerlendirip beni kapıya kadar takip ediyor; Amy'yi benden daha çok sevdiğinden emin değilim. Odamın sığınağına kaçmak için çaresizce kapının koluna yapışmak üzereydim ki kapı pat diye açıldı ve Rose gök gürültüsü gibi bir yüzle belirdi. Tek kelime etmeden benim yanımdan geçip giderken gözlerindeki canı bakışı fark ediyorum; onu iyi tanıyan herkes böyle bir ruh halindeyken ondan uzak durması gerektiğini bilir. Ancak Amy onu iyi tanımıyor.

"Rose!" diye haykırıyor, sanki uzun zamandır görüşmeyen arkadaşlarmış gibi. 'Seni görmek *çok* güzel. Bugün için heyecanlı mısın?"

"Hayır. Rose, çaydanlığı kapıp suyla doldurmaya başlarken aniden cevap verir.

Amy bocalar ama aptalca bir şekilde uyarı işaretlerini fark etmez ve devam eder. 'Neredeyse beni ! Ben de tam sinirlenip, nasıl Şaka yaptığını anlamadan önce bu işe çok emek verdim.

Rose çaydanlığın düğmesine basıp yavaşça Amy'nin yüzüne dönmeden önce çaydanlığı sehпасına vuruyor. Annem ortadan kayboldu ama ben olduğum yere çakılıp kaldım. Sanki doğa belgesellerinden birini izliyor gibiyim; Amy, otların arasında sürünen aslanı fark etmeyen bir ceylan.

"Dinle," diyor Rose tehditkâr bir şekilde. 'Boş kafanda bu düğünden başka hiçbir şeye yer olmadığını biliyorum ama geri kalanımızın uğraşması gereken gerçek hayatları var. Benim hayatım şu anda seninle paylaşmaya hiç niyetim olmayan nedenlerden dolayı boktan ve o gün için hazırladığın saçmalıklar olmasa da olur, tamam mı? Bu yüzden hayır, bunu dört gözle beklemiyorum ve kendime bir fincan kahve yapıp makrameyi ya da her ne halt yapıyorsak onu umursuyormuş gibi davranmadan önce birkaç dakika huzurun tadını çıkarmaya çalışacağım.

"Ne yaptığınızı biliyorsunuz! Amy sızlanıyor, sesi artık huysuz çıkıyor. "Size WhatsApp grubunda tam bir zaman çizelgesi gönderdim.

Okumadım. Gönderdiklerinin çoğunu okumadım. Şimdi bana bir iyilik yap ve defol git gözümün önünden, olur mu?

Amy gözyaşlarına boğulur ve ne kadar çok çalıştığını ve kendisiyle bu şekilde konuşulmasını hak etmediğini söyleyerek hıçkıra hıçkıra ağlamaya başlar. Ancak Rose onu tamamen görmezden gelir ve kahvesini yapar yapmaz bahçeye çıkar.

"Üzülmemeye çalış," diyorum Amy'ye. Ayıyı dürtmekle kendi başına iş açmışken neden onu teselli etmeye çalıştığımı bilmiyorum ama gerçekten şok olmuş görünüyor ve Rose'un ruh hali düzelmezse bugün yeterince zor geçecek; Amy'nin de her yerde ağlamasına ihtiyacım yok.

"O... o bana *korkunç davrandı!* Amy hıçkıra hıçkıra ağlıyor. 'Tabii ki düğüne odaklandım. Ben baş nedimeyim ve Lily'ye iyi bir arkadaş olmaya ve ona güzel bir bekarlığa veda partisi vermeye çalışıyorum. Bunun nesi yanlış?

"Hiçbir şey yok. Rose şu anda zor bir dönemden geçiyor. Onu biraz rahat bırak,' diye cevap veriyorum ve kolumu Amy'ye doluyorum. Bana doğru kıvrılıyor ve başını omzuma yaslıyor, bunu yaparken de parfümünü ciğerlerine çekiyor. Güçlü, çiçeksi ve hastalıklı bir koku ve Sam'in buna kıyasla ne kadar güzel koktuğunu düşününce boğazımda bir yumru oluşuyor. Rahatsızlık vermeden kurtulabileceğimi düşündüğüm anda kendimi ayırıyorum ve kapıya yöneliyorum. Tam yarısına gelmiştim ki arkamdan seslendi.

'Jessie ve Sam'i unutmadım! *Her şeyi* bilmek istiyorum.'

* * *

Odama çıkan merdivenleri tırmanırken, farklı nedenlerle de olsa kendimi biraz Rose gibi hissetmeye başladığımı fark ediyorum. Ben de bugünü iple çekmiyorum. Bugün için ihtiyacım olan her şeyin yanımda olup olmadığını iki kez kontrol ettikten sonra aşağı indiğimde, Amy'yi rezervasyon yaptırmaya ikna etmeyi başardığımızı düşündüğüm daha pratik minibüs yerine, dışarıda park edilmiş devasa pembe bir limuzin bulduğumda ruh halim düzelmedi.

"Bu da ne böyle? Rose onu görür görmez Amy'ye bağırır. "Minibüs nerede?

Amy, Rose'la önceki karşılaşmasından sonra tamamen iyileşmiş, ama görünüşe göre bundan hiçbir şey öğrenmemiş bir halde, 'Onu geliştirdim,' diye şarkı söylüyor. 'Minibüsler yaşlı insanlar içindir. Buzda şampanyamız var.

karaoke makinesi ve yapılandırılabilir ortam aydınlatması ile ses. Bir bekarlığa veda partisi için çok daha uygun, öyle değil mi?

'Çok saçma görünüyor. Ben buna binmem. Ya tanıdığım biri beni içine girerken ya da çıkarken görürse? Bu neye mal oldu?' Rose hiç sakinleşmedi.

"Minibüsten biraz daha fazla tuttu, kabul ediyorum," diyor Amy. 'Ama kişi başı maliyete vurduğunuzda, gerçekten o kadar da fazla değil. Eğer payınız konusunda endişeleriniz varsa, daha küçük bir öğle yemeği yiyebilirsiniz.

Rose, Amy'nin ses tonunu taklit ederek, "Payım konusunda endişelenmiyorum tatlım," dedi, "çünkü bu ucubeye tek bir kuruş bile katkıda bulunmayacağım. Bir minibüs konusunda anlaşmıştık. Bunu bize danışmadan rezerve ettin, bu yüzden parasını *sen* ödeyebilirsin, anladın mı?

Neyse ki Lily ortaya çıkmak için bu anı seçer ve pembe limuzini gördüğünde yüzü aydınlanır. O ve Amy kollarını birbirlerine dolayarak küçük bir dans yapıyorlar ve dönerken zevkle ciyaklıyorlar. Hafta başında kimin bebek bakıcılığı için geride kalacağına karar vermek için kura çekmiştik; Andrew ve Zoe kaybetti, ama sanırım annem onun yerine kendini teklif etmenin eşiğinde, eğer yüzündeki ifadeye bakılırsa. Ancak o bir şey söylemeye fırsat bulamadan Amy hepimizi limuzinin arkasına bindiriyor ve yola çıkıyoruz.

Amy şampanya şişesiyle başarısız bir şekilde boğuşurken, "Dan'ın annesi Anita bizimle mekanda buluşacak," diye bilgi veriyor.

Rose asık suratla 'Biliyoruz,' diye yanıtlıyor. "Grup sohbetinde bize üç kez söyledin. Tanrı aşkına, ver şu şeyi bana!

Amy'den şişeyi kapıyor ve bir şekilde hiç dökmeden açmayı başarıyor ki arabanın yolda zıplayıp yalpaladığı düşünüldüğünde bu oldukça büyük bir başarı. Ya zemin çok kötüdür ya da süspansiyonlar patlamıştır. Neyse ki otele çok uzak değil, yoksa burada hasta çantalarına ihtiyacımız olabilirdi.

"Buyurun," diye devam ediyor Rose, şişeyi geri uzatırken.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı Amy. 'Tabii ki şampanya açmak gibi işleri genelde Liam'a bırakıyorum. Bekârlığa veda partisine gelememesi çok yazık oldu ama düğünü dört gözle beklediğini biliyorum. Lily'nin kolunu kavıyor ve kulağına yaklaşıyor. "Bunun ona birkaç fikir vereceğini umuyorum!" mırıldanıyor, hepimizin onu net bir şekilde duyabileceği kadar yüksek sesle.

Liam, Amy'nin erkek arkadaşı. Onunla hiç tanışmadım ama Amy'nin bir erkekte ne aradığına dair zihnimde oldukça iyi bir imaj var. Çok uğraştı.

Duyduğuma göre Dan, Liam'ı gerçekten tanımadığını ve sadece düğüne gelmesinin daha iyi olacağını söyleyerek sağlam durdu. Bunu duyduğumda Dan'ın gözümdeki değeri bir hayli arttı. Keşfettiğimiz gibi Amy' 'hayır' demek kolay değil.

Amy altı yüksük dolusu şampanya döktü ve elden ele dolaştırdı. Ne olduğundan emin değilim ama çok soğuk değil ve kötü bir asidik tadı var. Dom Pérignon olmadığı kesin. Tayınımı yudumlarken arabanın etrafına bakıyorum. Lily ve Amy hayatlarının en güzel anlarını yaşıyorlar ve şimdi ne çaldırabileceklerini görmek için ses sistemiyle oynuyorlar. Sarah bunalmış görünüyor ve köşesinde sessizce oturuyor, Rose sadece perişan görünüyor ve annem de benimle aynı şeyi yapıyor, etrafına bakıyor ve her şeyi içine alıyor.

"İyi misin anne?" diye soruyorum.

"Evet. Sanırım bu nesilden nesile geçen bir şey olmalı," diye cevap veriyor, nefesinin altında. 'Lily'nin beğenmesine sevindim, ama tüm bunları biraz tatsız buluyorum. Ne demek istediğimi anlıyor musunuz?

"Evet," kabul ediyorum.

Yaklaşık on beş dakika sonra Newquay'deki otele vardığımızda, Sarah'nın solungaçlarının etrafı kesinlikle yeşillenmişti. Cornish yolları ve streç limuzinler iyi bir kombinasyon değil ve yolculuğun çoğu boyunca sarsıldık ve sallandık. Şoförle aramızdaki bölme yüzünden önümüzü bile göremiyor ve hangi yöne gideceğimizi kestiremiyorduk, bu yüzden tüm bu etki fırtınada bir gemide olmak gibiydi, ya da en azından ben öyle hissedeceğimi düşünüyorum. Lily ve Amy yol boyunca fısıldaşıp kıkırdadılar ama ben onları oldukça başarılı bir şekilde susturmayı başardım. Sam'in acil eve dönüş yolculuğunda nerede olabileceğini anlamaya çalışıyor ve oraya vardığında ne bulabileceği konusunda endişeleniyordum.

Anita'yla buluştuktan sonra Amy hiç vakit kaybetmeden bizi spa'ya götürüyor; burada sabahlıklarımızı ve terliklerimizi giydikten sonra diğer masaların çoğunun bizimle aynı şekilde giyinmiş insanlar tarafından işgal edildiği yemek salonuna geçiyoruz. Bunun lüks bir şey olması gerektiğini biliyorum ama bana garip bir şekilde kurumsal görünüyor. Sam haber almadan önce kahvaltımın çoğunu yiyebildiğim için çok memnunum, çünkü menü korktuğum gibi çıktı.

"Sağlıklı başlayacağız ve gün ilerledikçe giderek daha sağlıklı hale geleceğiz," diye açıklıyor Amy, her ne kadar bunu bize daha önce sayısız kez söylemiş olsa da. Menüü inceliyorum, bana öğle yemeğimin kulağa son derece iştah açıcı gelmeyen 'güç' yemeklerinden birinden oluşacağını bildiriyor.

salatalar', seçtiğim bir taze meyve suyu ve ardından meyve ile servis edilir. Hiçbir yerde ne bir parça et ne de düzgün bir karbonhidrat var. Her zaman geleneksel bir aşçı olan annem tamamen şaşkın görünüyor, ama neyse ki Rose kulağa en az tatsız gelen seçeneklere yönelmesine yardımcı olmaya çalışacak kadar kendini topladı.

İtiraf etmeliyim ki, yemek geldiğinde, menü açıklamalarının beni inandırdığından daha iştah açıcı görünüyordu. Gerçi pek bir şey yok ve annem de Rose kadar mutsuz görünüyor.

"Öğle yemeğinden sonra manikür/pedikür ve masaj için çiftlere ayrılıyoruz," diye anons ediyor Amy, yemekler temizlendikten ve sağlık veren bir çay olduğu iddia edilen tatsız bir karışım içtikten sonra.

Rose ona, "Ben manikür/pedikür yaptırmayı sevmem, Amy," dedi. 'Sanırım doğrudan masaja gideceğim ve sonra da geri kalanınızın yetişmesini beklerken biraz uzanacağım.

Amy, Rose yavru kedileri suratlarından vurmaya gideceğini açıklamış gibi görünüyor. "Yemekten hemen sonra masaj yapamazsınız!" bağılıyor. 'Tüm bedensel enerjiniz sindirime odaklanır ve bundan fayda göremezsiniz. Bu yüzden manikür pedikürü önce yapıyorum. Lütfen programı bozma Rose. Her şeyi doğru yapmak için çok çalıştım.'

Bir an için Rose'un yine patlayacağını düşünüyorum ama neyse ki dilini ısırmayı başarıyor. Amy bizi eşleştirmeye başladı: Annem Anita'yla, Amy de Lily'yle eşleşti ki bu hiç kimse için sürpriz olmadı. Sarah ve ben bir araya getirildik ve Rose tek başına kaldı. Acaba Amy bu sabah Rose'u kendisini ağlattığı için cezalandırmak için kafasındaki eşleştirmeleri değiştirdi mi? Bunu ona hiç yakıştıramazdım ama niyeti buysa, fevkalade geri tepti.

Rose bugün ilk kez bir şeyden memnun görünüyor.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

Sinir krizinden bu yana Sarah ile fazla vakit geçiremedim ve eski neşeli haline döndüğünü görmek beni rahatlatmıştı. Bana Harry'den yalvaran bir mesaj aldığını ve okula döndüklerinde gerçeği yeniden keşfetmeye karar verirse diye sakladığını söyledi. İkimiz de manikürcülerin bizi dinlediğinin farkında olduğumuz için bu konuda fazla konuşmuyoruz. Ben de Rose gibi hissediyorum; manikür/pedi yaptırabilirim ya da yaptırmayabilirim ama masaja bayılırım. Masöz birkaç düğümlü nokta üzerinde çalışırken acı ve zevk karışımından inlediğim birkaç an oluyor ve Sarah her seferinde bana kıkırdıyor.

"Seni kaydetmeliydim," diye gülüyor daha sonra diğerlerine katılmak için geri dönerken. "Eminim film müziklerini satabileceğim uzman web siteleri vardır, tabii ki ben bilmiyorum.

Gündüz yataklarında uzanmış, su şişelerinden yudumlayan diğerlerine katıldığımızda hala gülüyoruz.

"Bu kadar komik olan ne? Amy kararlıdır.

"Yok bir şey," diye cevap veriyorum. Annemin konuşmamızı anlayacağını ya da onaylayacağını sanmıyorum ve varmış gibi görüldüğümüz ateşkesi bozmak istemiyorum.

"Sam ve Jessie hakkında bir şey miydi? Amy ısrar eder.

"Hayır.

"Emin misiniz? Lily bana Sam'le *çok* yakın olduğunuzu ve Cumartesi akşamki partiye geleceğini söyledi. Onunla tanışmak için sabırsızlanıyorum.'

'Evet, hayal kırıklığına uğrayabilirsiniz. Unuttuysanız söyleyeyim, şu anda ciddi bir kaza geçiren on sekiz yaşındaki kızını hastanede ziyaret etmek üzere eve dönüyor.

Amy cevap vermiyor ve umarım şu anda Sam hakkında benimle dalga geçmenin onun için iyi sonuçlanmayacağını fark etmiştir. Ne yazık ki birkaç dakika sonra yanıldığım hemen kanıtlanıyor.

'Vay canına, kızı şimdiden on sekiz yaşına girdiğine göre çok yaşlı olmalı. Gümüş tilkileri sevdiğini bilmiyordum, Poppy.'

"Evet. Benim yaşımda bekârsan, Amy, bu neredeyse tek seçenek,' diye alaycı bir şekilde cevap veriyorum. 'Bugünlerde o kadar çaresizim ki, çoğunlukla Zimmer çerçevelerindekileri hedef alıyorum çünkü kaçamıyorlar.

Sarah'nın çaresizce bir kahkaha attığını görebiliyorum, ama neyse ki Amy daha fazla kaba gözlem yapamadan Rose araya giriyor.

"Açlıktan ölüyorum," diyor. "Çay ne zaman?"

Neredeyse telepatik, çünkü birkaç dakika sonra garsonlar herkes için sandviçler, küçük kekler ve çöreklerle dolu katmanlı tabaklar getiriyor. Çaydanlığın kapağını açıp şüpheyle kokluyorum, ama bunun sıradan bir kahvaltı çayı olduğu anlaşılıyor ve rahatlayarak iç çekiyorum.

"Normalde spa kremalı çayların içeri girmesine izin vermez, çünkü tanıtmaya çalıştıkları sağlıklı yaşam anlayışına aykırıdır. Ama ben onları ikna etmeyi başardım," diyor Amy kendini beğenmiş bir şekilde. Bu konuşma sırasında telefonun diğer ucundaki zavallı ahmak için üzülmekten kendimi alamıyorum; Amy ile tartışmak muhtemelen bir taşla tartışmak gibidir. Görünüşe bakılırsa, açlıktan ölmek üzere olan tek kişi Rose değildi, hepimiz tabakların üzerine düştük ve kısa süre sonra kırıntılardan başka bir şey kalmadı.

Amy çaydan sonra çiftleri değiştiriyor ve ben de cildimizi yeni doğmuş bir bebeğinki kadar yumuşak hissettireceği iddia edilen yüz ve vücut sargısı için Rose ile eşleşiyorum. İkimiz de oldukça şüpheliyiz ama işe yarasın ya da üzerimize uyguladıkları bileşiklerin verdiği his çok güzel. Maskeyi yüzümüze uyguladıktan sonra konuşamıyoruz, bu yüzden arka planda çalan yumuşak müziği dinleyerek sessizce uzanıyoruz. Sam Swindon'da olmalı ya da neredeyse varmıştır diye tahmin ediyorum. Onu hastane koridorlarında Jessie'yi ararken hayal ediyorum. Umarım gerçekten iyidir.

Yüzümüz durulandıktan ve nemlendirildikten sonra, vücudumuza daha fazla bileşik uygulanıyor ve onlar sözde sihirlerini yaparken biz de pamuğa sarılıyoruz. Şunu söylemeliyim ki yüzümdeki cilt

Gençleştım, ama bunları daha önce de yaptım ve etkisinin en iyi ihtimalle geçici olduğunu biliyorum. Yine de öğleden sonrayı geçirmenin daha kötü yolları da var.

"Sam'e olanları duyduğuma üzüldüm. Jessie'nin nasıl olduğunu biliyor musun? Rose bana soruyor, artık tekrar konuşmamıza izin verildiğine göre.

"Hayır. Tek bildiğim bir araba kazası geçirdiği ve hastanede olduğu. Duyabildiğim kadarıyla annesinin sesi oldukça tedirgin geliyordu, bu yüzden durumun ciddi olduğunu tahmin ediyorum.

"Neden ona mesaj atıp onu düşündüğünü ve nasıl olduğunu sormuyorsun? ned

ir?" "Buna inanmayacaksın ama numarası bende yok. "Ne?

Biliyorum. Kulağa aptalca geliyor, ama hiç takas edemedik. Numaralar. Buna ihtiyacımız yoktu, çünkü çoğu zaman birlikteydik ve acil bir durumla uğraşırken numarasını istemek uygun görünmedi.

'Adını biliyorsun, değil mi? Sosyal medyada mutlaka vardır; onu o şekilde bulabilirsin.

İç çekiyorum. "Biliyor musun, sadece adının Sam olduğunu biliyorum. Soyadını bile bilmiyorum, yeni fark ettim. Bu onu bulmayı neredeyse imkansız hale getirecek, bulunmak istese bile. İkimiz de bunun bir tatil kaçamağından daha fazlası olacağına dair söz vermedik, bu yüzden bundan daha fazlasını okumamaya çalışıyorum. Yine de düğüne gelmeye çalışacağını söyledi ama Swindon'a döndüğünde beni tamamen unutacak gibi görünüyor.

"Buna inandığınızı sanmıyorum, değil mi?

"Bence daha fazlası olabilirdi," diye yanıtlıyorum. 'Daha fazlası olmasını isterdim. Ama uzun mesafeli ilişkiler iyi bir fikir değil ve bana benden daha batıya taşınmayı düşündüğünü söyledi. Belki de, komik bir şekilde, en iyisi budur.

"Asla bilemezsin, belki düğün için geri döner. Şimdi görebiliyorum, *Dirty Dancing*'in sonundaki sahne gibi. Bir köşede üzgün bir şekilde oturuyorsun ve o Patrick Swayze gibi gelip seni elinden tutuyor ve "Kimse Poppy'yi bir köşeye koyamaz" diyor.

'Ancak umut ,' diye gülüyorum. 'Her neyse, benim eşyalarımın bu kadar bahsettiğimiz yeter. Sen nasılsın?'

'Muhtemelen anladığınız gibi, oldukça boktan. Bu sabah Steve'i benimle konuşmaya ikna etmeye çalıştım ve bir sorun olduğunu kabul etmesini sağlayacak kadar ileri gittim, ancak bana ne olduğunu söylemesini istediğimde, sadece sustu

ve hazır olduğunda bana söyleyeceğini söyledi. Sonunda bu konuda büyük bir tartişma yaşadık. Sonra, Amy başladığında...'

'Ona biraz sert davrandın,' diye gözlemledim.

Bunu hak etti. Tanrım, çok sinir bozucu, değil mi? Erkek arkadaşıyla tanıştın mı, gizemli Liam?'

"Hayır.

"Onun için üzülüyorum, ya sen?

'Belki de kendisine emir verilmesinden hoşlanıyordu. Bazı erkekler sever.'

'şu anda bunlardan biri işime yarayabilir. Steve'e bana neler olup bittiğini anlatmasını emredebilirim!

* * *

Soyunduktan, hortumla yıkandıktan ve iyice nemlendirildikten sonra, nihayet kabarık sabahlıkları geride bırakmamıza ve normal kıyafetlerimize geri dönmemize izin verildi. Otelin ana lobisinde toplandık.

"Tamam. Herkes arabaya dönsün! Amy iğrenç pembe limuzini işaret ederek sesleniyor. " ok iyi eleştiriler alan bir Hint restoranında yer ayırttım.

Göz ucuyla annemin kaskatı kesildiğini fark ettim. Baharatlı yiyeceklere karşı büyük bir tiksintisi var.

"Amy?" diye başlıyorum. 'Bir Hint restoranına rezervasyon yaptırmadan önce herkesin diyet gereksinimlerini kontrol ettin mi?

"Ne demek istiyorsun?

'Herkes Hint yemeği sevmez,' diye açıklıyorum.

Yüz ifadesinden bunu bir an bile düşünmediğini görebiliyorum ve itibarını kaybetmeden kendini bu çıkmazdan kurtarmaya çalışırken çarkların döndüğünü neredeyse duyabiliyorum.

"Sorun değil," birkaç saniye sonra alay ediyor. 'Sarah için vejetaryen şeyler yapıyorlar ve sanırım k ri sevmeyenler için de İngiliz yemeklerinden bir seçki yapıyorlar. şahsen ben k rilerimi erkeklerim gibi severim: ne kadar acı o kadar iyi!

Diğerleri limuzine binerken Rose ve ben annemle birlikte geride duruyoruz. "Merak etme," diyor Rose ona. "Yiyebileceğin bir şeyler bulacağız.

Sonunda onu tavuk tikka denemeye ikna etmeyi başardık ve baharatlı yemeklerden nefret ettiği iddia edilen biri için bu işi kısa sürede halletti. İki büyük kadeh şarabın da ona yardımcı olduğu aşıkâr ve Rose'un onun kafayı bulmasını engellemek için tabağına pilav doldurduğunu fark ediyorum. Amy, sözüne sadık kalarak Madras tavuğu sipariş ediyor ve 'benim lokantamdakinden çok daha sıcak' deyip başka bir şey istemeden önce ancak bir lokma yiyebiliyor. Çok konuşkan biri. Merakımdan onun Madras'ından biraz denedim ve oldukça ateşli olmasına rağmen dayanılmaz derecede sıcak değildi.

"Dünkü konuşmamız üzerine düşünüyordum," diyor annem bana, saçma limuzinde eve doğru ilerlerken. Lily, Sarah ve Amy karaoke makinesinde *Grease*'den 'There Are Worse Things I Could Do' şarkısını hararetle söylüyorlar, bu ironiyi anlamadıkları belli. Amy'yi bilmem (ve bilmek de istemem) ama diğer ikisi kesinlikle 'bir ya da iki oğlanın' yakınında bulunmadılar. Rose asık suratla oturuyor, belli ki Steve'le tekrar karşılaşmaktan endişe ediyor.

"Oh? Ben de cevap verdim. Sonunda üç büyük kadeh şarap içti, bu yüzden biraz çakırkeyif olduğundan şüpheleniyorum. Dürüst olmak gerekirse, ben de tamamen ayık değilim, bu yüzden ikimiz de muhtemelen ciddi bir konuşma yapmak için en iyi yerde değiliz.

"Evet," devam ediyor. 'Gördüğünüz gibi, bana kocasıyla arasında *yatak odası* konusunda olması gerektiği gibi olmayan bir şeyler olduğunu söyleyen bir arkadaşım var ve bana iletmek üzere bazı tavsiyelerde bulunup bulunamayacağınızı merak ettim.

Ayık olmayabilirim ama yine de söylediklerindeki göze batan tutarsızlıkları fark edecek kadar uyanık biriyim. Akli başında herhangi bir insanın aşk hayatı hakkında sır vermek için Batı yarımküredeki cinsel açıdan en bastırılmış kadını seçmesine kesinlikle imkan yok. Kendisi hakkında konuşuyor ve bu beni zor bir duruma sokuyor. Ona bu 'arkadaşı' hakkında meydan okuyamam, çünkü söyleyeceği şey muhtemelen onun için büyük bir mesele ve ancak içinde çok fazla şarap varken üstesinden gelebileceği bir şey. Ayrıca, her gün profesyonel olarak bu tür şeylerle uğraşmama rağmen, annemizle seks hayatı hakkında konuşmak hala garip, bu yüzden aslında başka birinden bahsediyormuşuz gibi davranmak bana da yardımcı olabilir.

"Sorun ne gibi görünüyor?" diye soruyorum, kendimi zihinsel olarak çelikleştirdikten sonra.

'Benim gibi onun da dört çocuğu var. Sonuncusu çok büyüktü ve çok hızlı doğdu, bu da onun biraz dağılmasına neden oldu,' diyerek ihtiyatlı bir şekilde işaret ediyor

kucağında, 'aşağıda'.

"Kadınların doğum sırasında yırtılması veya epizyotomiye ihtiyaç duyması nadir görülen bir durum değildir," diyorum. "Normalde ebe veya doktor doğumdan sonra hasarı dikişlerle onarır.

'Evet, ama onun durumunda, sağlık görevlileri bunu tam olarak doğru yapmamış gibi görünüyor ve kocasıyla olan şeyler, umm, daha sonra aynı değildi diyelim. Denediğini ama bunun rahatsız edici olduğunu ve kocasının canının yandığını görebildiğini, bu yüzden de sonunda bıraktıklarını söylüyor. Yine de kendini suçlu hissediyor çünkü bu onun için önemliydi ve onu mutlu etmek istiyordu. Diğer bir sorun da, artık menopoza girmiş olması ve bunu yapabileceğinden emin olmaması...' Bu noktada, şarap bile ona yardım etmeye yetmiyor ve kuruyor.

"Doktoruna danıştı mı?"

"Hayır, neden?"

'Durumunda olağandışı bir şey yok ve genellikle küçük bir operasyonla kolayca düzeltilebilir. Gidip aile hekimine görünmeli ve bir sevk almalı. Bu arada, menopoz dönemine yardımcı olup olmayacağını görmek için biraz kayganlaştırıcı kullanmayı denemelidir. Aslında...'

Hafif sarhoş beynime bir fikir geldi ve hafif sarhoşken tüm fikirler en iyisi olduğu için karaoke şarkıcılarının arasından geçip bölmeyi indirmek ve şoförle konuşmak için düğmeye basıyorum.

"Süpermarketin ne zaman kapandığını biliyor musun? Karaoke makinesinin gürültüsünden ona bağıyorum.

"Emin değilim. Sanırım geç saatlere kadar açık kalıyor," diye yanıtıyor. "Yön değiştirebilir miyiz?"

"Elbette.

Teşekkürler. İçeri girip bir şeyler almam gerekiyor'.

Limuzin süpermarketin önüne yanaşana kadar diğerlerinin neler olup bittiğinden haberi yok, ki zaten Amy'nin haberi olsaydı bunu veto edeceğinden eminim. Ani şaşkınlık çılgınlıklarını duymazdan gelerek dışarı fırlıyorum ve içeri koşuyorum. İhtiyacım olanı bulmam uzun sürmedi ve gecenin bu saatinde kasalarda kuyruk yoktu, bu yüzden muhtemelen sadece birkaç dakikalığına gitmiştim.

"Ne yapıyordun sen? Limuzin uzaklaşırken Amy hiddetle haykırır. "Bunun bir bekârlığa veda partisi olması gerekiyordu, haftalık alışveriş değil!"

"Tampona ihtiyacım vardı," diye yalan söyledim. "Tamponsuz yakalanmanın nasıl bir şey olduğunu bilirsin.

Bu onu sakinleştirmiş gibi görünüyor ve üçü biz evin önüne gelene kadar şarkı söylemeye devam ediyor.

"Partiyi başlatma zamanı! Biz içeriye girerken Amy şarkı söylüyor. "Şarap nerede?

"Otele dönmen mu? Ona sordum.

"Bu gece Lily'yle kalacağım," diyor kendini beğenmiş bir tavırla. "Yarınki plaj gününü kaçırmak istemedim.

Oh, harika. Yarın da onunla baş başa kalacağız. Belki Sam geri gelir ve bana kaçmak için bir bahane verir. Sadece umut edebilirim. Lily' birkaç şişe açmasına yardım etmek için gönüllü oluyorum, böylece onu yalnız bırakabileceğim. Yalnız kaldığımızda, süpermarketten aldığım kayganlaştırıcı şişelerinden birini eline tutuşturuyorum.

"Düğün gecesi için," diye açıklıyorum. "Her ihtimale karşı.

* * *

Zaten epeyce içmiş olmamıza rağmen şişeleri boşaltmamız uzun sürmüyor. Andrew ve Zoe gelip bize katılıyor ve bir süre sonra daha fazla şarap ortaya çıkıyor. Annemin yüzü oldukça kızarmış ve Zoe'yle bir şeyler hakkında hararetli bir şekilde konuşuyor, Amy ve Lily okullu kızlar gibi kıkırdıyor ve Rose da ara sıra Andrew'a ya da bana bir şeyler mırıldanarak kadehinde düzenli bir şekilde ilerliyor.

Çocuklar bekarlığa veda partisinden döndüklerinde geceyi bitirmek üzereydik. Babamın anlattıklarına bakılırsa, özellikle Stuart'ın yarın başı ağrıyacak gibi görünüyor. O ve annem merdivenlere yönelirken onu geri çağırıyorum ve diğer kayganlaştırıcı şişesini ona veriyorum.

"Arkadaşın için," diyorum ona göz kırparak.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

Ertesi sabah kafam rahat bir şekilde uyandım. Yatmadan önce içtiğim su belli ki işe yaramıştı, ancak işemek için yanıp tutuştuğumu hemen fark ettim ve baskıyı hafifletmek için en-suite banyoma koştum. Biraz rahatladıktan sonra saate bakıyorum ve kendime yatma sözü vermeme rağmen saatin henüz altı buçuk olduğunu fark ediyorum. Tekrar yatağa girip uyumaya çalışmayı düşünüyorum ama dışarıda yine güzel bir gün var ve mantıklı tarafım çok erken olduğunu bilse de giyinmeye ve Sam'in dönüp dönmediğine bakmak için yolda dolaşmaya karar veriyorum.

Bir şort ve tişört giymeden önce her ihtimale karşı saç fırçamı saçlarımda gezdiriyor ve dişlerimi fırçalıyorum. Sessiz evin içinde alt kata inerken, buradaki ilk sabahımı hatırlıyorum. Bunun Cornwall'daki altıncı günümün sadece başlangıcı olduğunu düşünmek inanılmaz; o kadar çok şey oldu ki bundan çok çok daha uzunmuş gibi geliyor. Her zamanki gibi kendimi mutfak kapısından dışarı atıyorum ve yola çıkıyorum. Suyun üzerinde sörfçüler var ve onları izlemek için bir an duruyorum. Şimdi işin içinde ne olduğunu biraz anladığım için çok daha ilginç geliyor ve bir parçam dalgıç kıyafeti giyip onlara katılmayı arzuluyor. Belki Sam geri dönerse, yaparım.

Bu düşünce beni tekrar harekete geçiriyor ve evine doğru adımlarımı hızlandırıyorum. Buradan Swindon'a arabayla bir günde gidip gelmiş olmasının neredeyse imkânsız olduğunu biliyorum ama tamamen mantıklı düşünmüyorum. Oraya vardığımda araba yolunun boş ve evin terk edilmiş olduğunu görünce hiç şaşırmadım ama yine de keskin bir hayal kırıklığı hissettim. Ön kapının yanındaki pencereden içeri bakıyorum ama evde kimse var mı göremiyorum.

Sam'in eşyaları hala evde, yüzden gerçekten geri dönmeyi planlayıp planlamadığı konusunda hiçbir fikrim yok.

Elimi ön kapıya dayarken yüksek sesle, "Lütfen geri dön Sam," diyorum. "Henüz gitmene izin vermeye hazır değilim.

Kapıdan geri dönüp evimize doğru yürümeye başlamak için muazzam bir irade gücü gerekiyor. Ne zaman bir araba sesi duysam kalbim hızlanıyor ve o olduğunu umarak sürücüyü kontrol ediyorum. Arabası hakkında hiçbir şey hatırlayamıyorum; onu hiç fark etmemiştim. O hala buralardayken garaj yolunun nasıl görüldüğünü hayal etmeye çalışıyorum ama hiçbir şey gelmiyor. Mavi olabileceğine dair belli belirsiz bir fikrim var ama gümüş rengi de olabilirdi; her iki rengi de kolayca hayal edebiliyorum. Jessie'nin nasıl olduğunu öğrenmek için hastaneyi aramayı düşünüyorum, sonra hangi hastanede olduğu hakkında hiçbir fikrim olmadığını ve zaten bana hiçbir şey söylemeyeceklerini fark ediyorum.

"Kendine gel, Poppy," diyorum kendime kararlı bir şekilde, evimize ulaştığımda. Saat yediyi biraz geçiyordu ve mutfak hâlâ terk edilmiş olduğunu görünce rahatladım. Sessizce içeri giriyorum ve dışarıda içmek üzere kendime bir fincan kahve yapıyorum. Ailemin geri kalanı ve lanet Amy ortaya çıkmadan önce güneşlenme terasında oturmaya ve sabahın erken saatlerinde havanın tadını çıkarmaya karar verdim.

Yudumlarken annemde meydana gelen olağanüstü değişim üzerine düşünüyorum. Yıllarca böylesine saçma bir yanılgıya kapıldığı ve ne bana sorma zahmetine girdiği ne de seks terapistlerinin kendisi için ne işe yaradığını araştırdığı için hala biraz kızgınım. Dürüst olmak gerekirse, onun bir arama motoruna 'seks' kelimesini yazdığını hayal bile edemiyorum. Birkaç yıl önce 'bir kediye sallamak için yeterli yer yok' ifadesinin kökenini öğrenmek istediğinde, yanlışlıkla 'kedinin fırlat' yazdığında ve her türlü müstehcen sonucu aldığı müthiş bir kargaşa yaşandı. Yine de sadece sorabilirdi. Ben izlerken sevişen bir çiftin zihninde canlandırmaya çalışıyorum ve onlara önerilerde bulunuyorum ama bu beni sadece güldürüyor. En azından Sam'i düşünürken dikkatimi dağıtıyor. Onun telefon numarasını hiç almadığıma inanamıyorum. Gerçi gerçekten hiç gerek yokmuş gibi görünüyordu. Sanırım düğünden sonra, yollarımız ayrılmadan önce ona numaramı verebilirdim, ama sadece gerçekten iletişimde kalmak isteyebileceğini hissetseydim. Kimse çaresiz görünmek istemez.

İçimdeki Freudyen savaş kesinlikle bir dönüş yaptı. Bodrumdaki goril somurtup dururken, tavan arasındaki büyükanne böyle bir şey olacağını bildiğini ve en başından beri onu dinlemem gerektiğini söylüyor. Sanırım ortadaki banka müdürü

Gizliden gizliye büyükannenin yanıldığını umuyorum ama o hiçbir şey söylemiyor. Sam'in beni özleyip özlemediğini merak ediyorum; belli ki esas olarak kızı için endişelenecek, ama belki de aklına girdiğim anlar oluyordur. Umarım öyledir.

"Onlar için para mı? Andrew'un sesi nereden geldiği belli olmayan bir ses ve ben başlıyorum.

"Yapma bunu! Haykırıyorum. "Neredeyse kahvemi döküyordum!

Özür dilerim. Geldiğimi duyduğunuzu sandım. Gerçekten de kilometrelerce uzaktaydın, değil mi?"

"Evet, sanırım öyleydin.

"Sam?" diye sorar.

"Belki.

"Neye ihtiyacın olduğunu , değil mi?" "Neymiş o?"

"Dikkat dağıtıcı bir şey. Aklınızı dağıtacak bir şey. Örneğin masa tenisi gibi bir şey.

Kendime rağmen gülümsemeden edemiyorum. Dikkatimi dağıtmak tam da ihtiyacım olan şeydi. Tamam, sende. Yine de gürültüyü azaltmamız gerekecek, aksi takdirde

ciddi şekilde popüler olmayacağız.'

'Bir süre daha başka biriyle görüşeceğimizi sanmıyorum. Aslında, uyanık olmana oldukça şaşırdım. Saat kaçta yattın?"

"Bilmiyorum. Gece yarısını geçmişti ama saat altı buçukta hâlâ uyanıktım.

"Hadi o zaman, en iyi beş.

Onu içeriye kadar takip ediyorum, yolda boş kupamı bulaşık makinesine atıyorum ve masa tenisi masasında yerimizi alıyoruz. Başlangıçta zihnim tam olarak meşgul değildi ve ilk iki oyunu ona karşı kaybettim. Bu benim odaklanmam için yeterli oluyor ve üçüncü oyuna geçerken üzerimize sessiz, yoğun bir vahşet çöküyor. Puanlar artık yavaş yavaş düşüyor ve her biri için savaşıırken bu bir yıpratma savaşı gibi geliyor. Sonunda onar puanda eşitlendik ve son puan için savaş başladı. Maçın bu puana bağlı olduğunun son derece farkındayım. Eğer kaybedersem her şey bitecek ve Andrew bütün günü bana üstünlük taslayarak geçirecek. Buna umutsuzca ihtiyacım var ve bir asır gibi gelen bir süreden sonra onu yakalıyorum ve sayı benim oluyor.

Dördüncü oyuna geçerken, oyun odasının kapısının birkaç kez açılıp kapandığının belli belirsiz farkındayım ama kendimi o kadar kaptırmışım ki odada başka kimin olduğunu ne biliyorum ne de umursuyorum. Görünüşe göre

Andrew'un gücü tükenmeye başlıyor gibi, çünkü artık onu daha sık alt ediyorum ve oyun oldukça kolay bir şekilde bana düşüyor. İkişer oyunda eşit durumdayız, yani maç artık son oyuna bağlı. Andrew'un kararlılıkla dışlerini gıcırdattığını görebiliyorum ama benim zihnim top, raketim ve masa dışında tamamen açık. Tamamen odaklandığımdan mı yoksa Andrew daha da çaresizleştikçe hatalar yaptığından mı bilmiyorum ama ilk yedi puanı hiçbir şey vermeden kazanıyorum. Bir sonraki serviste benden bir sayı alıyor ama bu beni daha da cesaretlendiriyor ve başka bir sayı vermeden oyunu kesin bir şekilde kazanıyorum. Raketimi yere bıraktığımda alkış seslerinin farkına varıyorum ve dönüp Zoe ile Rose'un alkışladığını görüyorum.

"Lanet olsun Poppy," diye soluk soluğa konuşuyor Andrew el sıkışırken. 'Bu çok acımasızcaydı. Katil içgüdünü kaybettiğin hakkında söylediğim her şeyi geri alıyorum.

"Dediğin gibi, muhtemelen tam da ihtiyacım olan dikkat dağıtıcı şeydi. "Hatırlat da bunu bir daha asla önermeyeyim," gülümsüyor.

"İkiniz de oldukça korkutucuydunuz," diyor Zoe. 'Hiç bu kadar gergin bir maç görmemiştim. Normalde maç boyunca birbirinize sözlü sataşmalarda bulunursunuz ama ikiniz de tek kelime etmediniz.

Andrew sözlerine şöyle devam ediyor: "Genel kazananı belirlemek için daha sonra bir "üçün en iyisi" maçı önerecektim. "Ama şimdi bunu yapmak istediğimden emin değilim.

"Bakalım sonra nasıl , olur mu? Ben teklif ediyorum. 'Şimdi, başkasını bilmem ama tüm bu konsantrasyon iştahımı açtı. Kahvaltıya kimler var? İsteyen herkese yumurta ve domuz pastırması yaparım.

* * *

Yumurta ve domuz pastırması fikri popülerliğini kanıtlıyor ve tabakları uzatıp tıknırken mutfakta güzel bir atmosfer var. Zoe portakal suyu döküyor, Rose da çay ve kahve yapıyor. Andrew maçı kaybetmenin cezası olarak bulaşık yıkamayı bile teklif etti. Bunu söyleme şekli beni güldürüyor. Sanırsınız ki bir tava ve spatulayı yıkamak yerine Forth Köprüsü'nü boyamayı teklif ediyor. Yemek yerken şakalaşmalarımız kolayca akıyor ve Rose bile normalden daha hafif görünüyor. Bana çocukluğumda, işler tuhaflaşmadan önce nasıl olduğumuzu hatırlatıyor. Kardeşlerimin arkadaşlığından gerçekten keyif alıyorum ve tam bunu söylemek üzereydim ki hava aniden değişiyor. Rose'un yüzü gerildi ve nedenini bildiğimden oldukça eminim.

Arkamı döndüğümde Steve mutfakta, huysuz bir şekilde kendine kahve yapıyordu. İşini bitirir bitirmez bir 'merhaba' bile yanımızdan geçip gidiyor ve kapıdan bahçeye çıkıyor. Rose'a bakıyorum ve gözlerindeki acıyı görebiliyorum.

"Yeter," diyorum ona ve Steve'i bahçeye kadar takip ediyorum.

Onu şezlonglardan birinde oturmuş, asık suratla yüzme havuzuna bakarken buluyorum. Tek kelime etmeden yanındaki şezlonga yerleşiyorum. Sonsuza kadar sürecekmış gibi görünen ama muhtemelen beş-on dakikadan fazla sürmeyen bir süre boyunca hiç konuşmadan oturuyoruz. Ondan dalga dalga gelen ıstırabı hissedebiliyorum ve sonunda buna daha fazla dayanamıyorum.

"Steve," dedim, " oluyor?"

"Sana söyledim," diye yanıtlıyor. "Sadece üzerinde çalıştığım bazı şeyler var. "Sorun şu," dedim ona. "Her ne üzerinde çalışıyorsan"

Bu sorun geldiğimizden beri ve muhtemelen daha önce de vardı ve görebildiğim kadarıyla hiçbir yere varamıyorsunuz. Sanki sen ve Rose son birkaç gündür kendi minyatür hava sisteminizi yanınızda taşıyorsunuz. Tam olarak Eeyore değilsiniz ama kesinlikle mutlu değilsiniz. Rose da endişeden kendini parçalıyor. Bana öyle geliyor ki bunu kendi başına çözemeyeceksin. Eğer Rose'la konuşamıyorsan, belki ben yardımcı olabilirim?"

"Terapist gibi konuşuyorsun," diye .

"Duh! Neden düşünüyorsun?" Gülüyorum ve kolunu dürtüyorum. "ama.

Belki paylaşmak yardımcı olur. "Bundan çok şüpheliyim.

'Oturduğum yerden iki seçeneğiniz var. Ya bu konuyla kendi başınıza boğuşmaya devam edeceksiniz ki bu ne size ne de çevrenizdekilere bir fayda sağlayacak gibi görünmüyor, ya da risk alıp benimle konuşacak ve belki de bu çıkmazı kıracaksınız.

"Eğer size söylersem, bunu gizli tutacak mısınız?"

'Bu hafta bunu kaç kez duydum biliyor musun? Bir yetişkin olduğunuza göre, yasadışı bir şey olmadığı ve kimseyi öldürmediğiniz sürece, söz veriyorum bunu gizli tutacağım.

"Yasadışı bir şey yapmadım ya da kimseyi öldürmedim, söz veriyorum. "Peki o zaman. O kadar da kötü olamaz, değil mi?"

Bu kötü. Neden bu kadar zorlandığımı sanıyorsun? Basit bir şey olsaydı, şimdiye kadar çözmeyi başarmış olmaz mıydım?

"Bir ilişkin mi var?"

"Hayır!

"Kumar mı?

"Haftalık piyango bileti dışında, hayır.

Peki ne o zaman? Rose'un biraz kör bir enstrüman olduğunu kabul ediyorum ama aynı zamanda açık fikirli. Eğer bir ilişkiniz yoksa ve evi kumarda kaybetmediyseniz, sanırım bununla başa çıkabilir.

"? Acımasızca gülümsüyor. "Gerçek şu ki..." "Evet?

Onu cesaretlendiriyorum.

"Gerçek şu ki, evlatlık olduğumu yeni öğrendim.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

İlk düşüncem şaşırtıcı derecede öfkeli bir "*Hepsi bu mu?*" oluyor ama neyse ki dudaklarımdan kaçmadan önce yutkunmayı başarıyorum. Konuyla ilgili görüşlerim ne olursa olsun, bunun onun için büyük bir mesele olduğu açık. Çok dikkatli bir şekilde ifademi endişeli bir hale getiriyorum.

"Ne zaman öğrendin?" sordum. "Yaklaşık bir ay önce.

"Ve o zamandan önce herhangi bir fikriniz yok muydu?" "Hayır! Neden olsun ki?

Steve'in anne ve babasını, Rose ve Steve'in Evie'nin doğumunu kutlamak için düzenledikleri ve onları son görüşüm olan ağaç dikme partisinden hatırlamaya çalışıyorum ama aklıma somut bir şey gelmiyor.

"Çoğu zaman," diyorum elimden geldiğince nazik bir şekilde, "ebeveynler ve çocuklar arasında evlat edinilen çocuklarda eksik olan fiziksel bir benzerlik vardır, çünkü ortak genleri paylaşırlar.

"Evet, ironi tam da burada, değil mi?" diyor acı bir şekilde.

Verdiği yanıt biraz kafamı karıştırdı, bu yüzden konuyu değiştirmeye karar verdim. "Bunun senin için büyük bir şok olduğunu," diyorum.

"Bu hafif kalır.

"Benim takıldığım nokta, bunu neden Rose'dan sakladığın.

Sence anlamaz mı?"

"Nasıl yapabilir? Ben de anlamıyorum. Anlamıyor musun? Olduğum her şey, olduğumu sandığım her şey bir yalan. Ben bir yalanım. Ben kimim ki? Ona nasıl koca, kızlara nasıl baba olabilirim?"

"Kim olduğumu biliyor musun?" Başını ellerinin arasına alır ve hıçkırırken omuzları titrer.

"Kath teyzemle hiç tanıştın mı?" diye soruyor, hıçkırıkları dindiğinde ve hala onunla oturduğumu fark ettiğinde.

" sanmıyorum.

"Görmüş olsaydın bilirdin. Oldukça unutulmaz biri. En iyi "nadiren ayık" olarak tanımlanır, bu yüzden gittiği her yerde oldukça büyük bir etki bırakır. Annemin, daha doğrusu üvey annemin kız kardeşi. Ondan hiç hoşlanmadım; bana karşı hep garip bir takıntısı varmış gibi görünürdü ve ben bunu rahatsız edici bulurdum. Annem bazen onu azarlardı ama o beni rahat bırakmazdı. Doğum günlerinde ve Noellerde bana her zaman en büyük ve genellikle uygunsuz hediyeleri alırdı. Bir yıl bana o kadar büyük bir oyuncak ayı almıştı ki yatak odama zor sığıyordu.

"Oyuncak ayının nesi var? diye sordum.

"On beş yaşındaydım.

"Ah.

Aynen öyle. Annem bana hep onu şakaya almamı, kendi çocuğu olmadığı için üzgün olduğunu ve beni şımartmasının bununla başa çıkma yolu olduğunu söylerdi. Bu ve sürekli sarhoş olmak sanırım. Neyse ki yetişkinliğe ulaştığımda hediye verme olayı sakinleşmiş gibi görünüyordu, ancak kızlar doğduğunda, her şey onlarla yeniden başladı. Her neyse, bir ay kadar önce işten eve dönerken annemlere uğradım çünkü babam ya da kendisine babam diyen adam bilgisayarıyla ilgili bir sorun yaşıyordu ve benden bakmamı istemişti. İçeri girdiğimde mutfaktan yükselen sesleri duyabiliyordum ve bunlardan biri Kath Teyze'ydi. Orada olacağını bilmiyordum; bilseydim muhtemelen aramak için başka bir gün seçerdim. Keşke öyle yapsaydım.'

"Ne oldu?

"Annem diyordu ki, "Bu işin peşini bırakmalısın Kath. Bunun sana, Stephen'a ya da kızlara bir faydası yok. Yarardan çok zarar verme riskini alıyorsun" derken, Kath "Neden oğluma ve torunlarıma güzel şeyler almayayım ki?" diye bağırırdı. Durdu, ona yetişmemi bekledi.

Tek söyleyebildiğim 'Oh,' oldu.

Aynen öyle. Karnıma yumruk yemiş gibi hissettim. Koridorda öylece durdum, dinliyordum her şeyi düşünüyordum düşünüyordum biliyordum biliyordum üfleniyordu üfleniyordu

paramparça oldu. Tek düşünebildiğim bir şekilde yanlış duymuş olabileceğim, yanlış anladığımdı ama sonra Kath mutfaktan hışımla çıktı ve beni gördü.

"Ne dedi?"

"Ne kadar zamandır orada durduğumu sordu, ben de ona yeterince uzun olduğunu söyledim. Belli ki annem sesimi duymuştu çünkü hemen dışarı çıktı ve yüzü bembeyazdı. Bana Kath'in öyle demek istemediğini, beni sadece oğlu gibi gördüğünü söylemeye çalıştı ama ikisinin de yüzünden yalan söylediği anlaşılıyordu. Hâlâ neye inanacağımı bilemiyordum ama sonra babam kargaşayı duyarak ofis olarak kullandığı boş odadan aşağı indi. Sanırım neler olduğunu hemen anladı, çünkü "Sanırım seninle konuşmamızın zamanı geldi, Stephen" dedi. Sonra çok sakın ve nazik bir şekilde beni yukarı çıkardı ve hayatımı alt üst etti.

Steve duraksayıp havuza bakıyor ve birdenbire kilometrelerce uzaklaştığını hissedebiliyorum. Hikâyenin geri kalanını dinlemek istiyorum ama sahip olduklarını paylaşmanın onun için ne kadar zor olduğunu görebiliyorum.

"Ara vermek ister misin? Ona nazıkçe sordum. "En azından Rose'un aklını bir ilişkin olmadığı konusunda rahatlatabilirim.

"Böyle mi düşünüyor?"

"Garip davranıyorsun. Bu mantıksız bir sonuç değil.

"Madem başladım, size her şeyi anlatmak isterim. Sakıncası var mı? Yüksek sesle söylemek şaşırtıcı derecede yardımcı oluyor.

"Tabii ki umurumda değil! Ona güven veriyorum. "Bana babanın ne dediğini söyle.

"O benim babam değil.

"Üvey babanın ne dediğini söyle o zaman.

"Yaptığı ilk şey duyduklarımı doğrulamak oldu; Kath benim öz annemdi. Ona göre, küçük yaşlardan itibaren vahşi bir çocukmuş. Büyükbabam ve büyükbabam çok dindarmış, aşırı muhafazakar bir kilisenin üyesiymişler, Kath ise buna isyan etmiş ve deli gibi karşı çıkmış, kiliseye gitmeyi reddetmiş ya da gitmeye zorladıklarında tamamen uygunsuz kıyafetler giymiş. Büyükbabam ve büyükbabam onu hizaya getirmeye çalıştıkça, o da onlarla daha çok mücadele etti. Sigara içiyor, içki içiyor ve erkeklerle takılıyordu, bunların hepsi büyük günah sayılıyordu. Hamile kaldığında işler doruğa ulaştı. Büyükbabam ve büyükbabamın kesinlikle dehşete düştüğünü tahmin edebilirsiniz. Elbette kürtaj söz konusu değildi ama kızlarının evlilik dışı bir çocuk doğurmasının utancı da cabasıydı.

babasının kim olduğuna dair ilk fikre sahipti çünkü o sırada birkaç farklı erkekle yatıyordu. İşte o zaman planlarını kurdular.

"Ne planı?

"Kath'in ablası, yani annem saygın biriydi. Zaten evliydi, bu yüzden çocuğu olsa kimsenin kılı kıpırdamazdı. Büyükanнем ve büyükbabam Kath'i hasta numarası yaparak saklamışlar ve annemin -annem gibi davranan kadının- giymesi için sahte hamilelik karnına küçük bir servet harcamışlar. Ben doğduğumda, Kath benden vazgeçtiğine dair belgeleri imzalamaya zorlanmış ve sözde ailem beni evlat edinmiş. Skandal önlendi, olduğun gibi devam et. Kath'in kalbi kırılmıştı ve şişeye geri döndü, ama bu yeni bir şey değildi, bu yüzden aslında hikayeyi komik bir şekilde daha inandırıcı hale getirdi. Ve o tartışmaya kulak misafiri olmasaydım bu konuda hiçbir şey bilemeyecektim.

Yapbozun bir parçası yerine oturuyor. "Yani, fiziksel benzerliği sorduğumda...

"Aynen öyle. Bir aile benzerliği var ama bu Kath yüzünden. "Tüm bunları öğrendiğinizde ne hissettiniz?

"Bununla başa çıkamadım. Hâlâ da kaldıramıyorum. Hışımın dışarı çıktım. Annem ve Kath hala koridordaydı, belli ki söyleyeceklerimi duymak için bekliyorlardı ve ben de hepsinin bana yalan söylediğini ve hiçbirini bir daha görmek istemediğimi haykırdım. O zamandan beri hepsi beni aramaya çalıştı ama hiçbirine söyleyecek bir şeyim yok. Kayboldum, Poppy. Olduğumu sandığım kişi olmadığımı öğrenmenin nasıl bir his olduğunu anlatamam. Gerçek annem sevmediğim bir sarhoş, babamın kim olduğu hakkında hiçbir fikrim yok ve ailem olduğunu düşündüğüm insanlar aslında teyzem ve amcam. Şu anda neden biraz meşgul olduğumu anlayabiliyor musunuz?

"Size bir soru sorabilir miyim? Bitirdiğinden emin olduğumda soruyorum. 'Bu büyük bir şok ve nasıl hissettirdiğini anlamaya başlayamam ama oturduğum yerden, senin için en önemli olan insanlar için, sana ihtiyacı olan insanlar için kim olduğunu değiştirmiyor. Sen hala Olivia ve Evie'nin babasıydın; bu değişmedi. Bu yüzden onları daha mı az seviyorsun?"

"Tabii ki hayır!

Aynen öyle. Ayrıca hala Rose'un kocasıydın, seni zavallı piç kurusu ve onun da sana ihtiyacı var. Onu daha az mı seviyorsun?"

"Hayır. Bu konuşma başladığından beri ilk kez dudaklarında bir gülümseme beliriyor.

"Ne? Ona sordum.

"Onda ne gördüğümü , değil mi?"

"Gerek yok. İkiniz de mutlu olduğunuz sürece, tek şey bu. "Çok iyi gidiyordun ama şimdi saçmalıyorsun.

Belli ki durumu hakkında söylemek istediği her şeyi söylemiş ve konuyu değiştirmek istiyor, ben de ona şaka yapmaya karar verdim. "Devam et," dedim. "Aydınlat beni.

"Rose'la pek anlaşılmadığınızı biliyorum, bu yüzden size tuhaf gelebilir ama onu ilk gördüğümde aklımı başımdan almıştı. Daha önce hiç böyle biriyle tanışmamıştım... Kelimeyi bulmaya çalışıyorum.

"Otoriter mi? Gülümseyerek teklif ediyorum.

"Dürüst, istediğim kelime bu. Onun hiçbir tarafı yok, biliyor musun? Bir şey hakkında ne hissettiğinden ya da ne düşündüğünden asla şüphe duymazsınız. Eğer bir fikri varsa, ki genellikle vardır, bunu paylaşmaktan çekinmez. Çok da güzeldi, hala da öyle. Daha o beni fark etmeden ben ona sırlıslıkam aşık olmuştum. Ona öylece bakardım; sanırım hayrete . Ona çıkma teklif edecek cesaretim yoktu; onunla neredeyse hiç konuşmadım bile.

"Peki nasıl birlikte oldunuz?"

"Bir gün beni bakarken yakaladı, yanıma geldi ve "Orada öylece oturup sürekli bana mı bakacaksın, yoksa gerçekten bana çıkma teklif edecek misin?" dedi. Bu anıyı hatırlayınca gülümsüyor.

"Kulağa Rose gibi geliyor! Gülüyorum.

"Evet. Neyse, yerel bir pizza restoranına kekeleyerek bir davetiye gönderdim ve gerisi tarih oldu.

Tekrar gülümsüyor, belli ki anıları yeniden yaşıyor. Bir süre sonra bu konuşmanın da gidebileceği yere kadar gittiği anlaşılıyor, ben de yavaşça ayağa kalkıyorum.

"Dinlediğin için teşekkürler Poppy," diyor Steve.

"Sorun değil, gerçekten. Çok fazla görüldüğünün farkındayım ama bence bunu aşmanın bir yolunu bulacak ve umarım hepsini affedeceksiniz. Yine de bir şey sorabilir miyim?"

"Ne?"

"Rose'la konuş. Neler olduğunu bilmesi gerek.'

"Neler oluyor? Rose'un sesiyle kafalarımız bir anda döndü. Konuşmamıza o kadar odaklanmıştık ki ikimiz de onun evin köşesinden döndüğünü fark etmemiştik ve şimdi arkamızda duruyordu, yüzü tamamen kül rengiydi.

Bir süre kimse konuşmuyor ama atmosfer o kadar yüklü ki neredeyse fokurdama ve çatırdamaları duyabiliyorum.

'Bana ne söylemen gerekiyor Steve? Ne yaptın sen?'

'O hiçbir şey yapmadı,' diye onu rahatlatıyorum. 'Bazı şeyler yaşıyor ama iyi olacak. Bence ikiniz de iyi olacaksınız. İkinizin konuşacak çok şeyi var,' diye devam ediyorum. "Sizi yalnız bırakacağım ama bana ihtiyacınız olursa gelip beni alın.

Rose şezlongdaki yerimi alırken ben de kalkıp eve doğru yürüyorum. İçeri girdiğimde annemi mutfakta pijamalarıyla çay yaparken görünce şaşırıyorum. Onu daha önce giyinip kuşanmadan alt katta gördüğümü hiç hatırlamıyorum. Çaydanlığın kaynamasını bekliyor ve kendi kendine sessizce mırıldanıyor.

"Merhaba anne," diyorum ona. "Her şey mi?" "Evet," cevap veriyor. "Neden olmasın ki?"

"Bilmiyorum. Seni daha önce alt katta pijamalarınla gördüğümü hiç sanmıyorum.

" ben biraz uzanmaya karar verdik," diyor gülümseyerek ve gözlerinin parladığını fark ediyorum. "Duşa girdi, ben de çıkmasını beklerken ikimize birer fincan çay yapayım dedim.

Burada neler olup bittiğini anlamak için zihin okuyucu olmanıza gerek yok. Her ne kadar aşk hayatlarını yeniden alevlendirmiş gibi göründükleri için mutlu olsam da, bu biraz da iğrenç. Neyse ki daha fazla konuşmadan Lily ve Amy mutfığa geliyor. Lily anneme bir bakıyor ve ağzı açık kalıyor.

"Anne!" diye bağıyor. "Ne yapıyorsun sen?"

"Baban ve kendim için çay yapıyorum," diye yanıtlıyor annem, sesine sinirli bir hava sinmiş.

"Ama giyinik değilsin! Lily şaşkınlıkla devam eder.

Ne olmuş yani? Ben gayet terbiyeliyim, değil mi? Siz kızlar neden bu kadar yaygara koparıyorsunuz anlamıyorum. Önce Poppy, şimdi de sen. Bir sürü insan pijamalarıyla çay yapıyor. Bu bir suç değil, biliyorsunuz.' İki bardağa su dolduruyor ve süt almak için buzdolabına uzanıyor.

"Bence pijamaların çok güzel," diye söze giriyor Amy. "Nereden aldın onları?"

"Teşekkür ederim Amy," diye cevap veriyor annem küstahça. "Geçen yıl M&S'den indirimde almıştım.

Lily ve ben karşılıklı bakışıyoruz. Belli ki ne olduğunu anlamamış ve anneme sanki aklını kaçırmış ve en yakın psikiyatri koğuşuna götürülmesi gerekiyormuş gibi bakıyor. Bu arada annem de sanki hiçbir tuhafılık yokmuş gibi çay bardaklarına süt doldurmaya devam ediyor. Lily belli ki bu sohbete devam edip etmeme konusunda karar vermekte zorlanıyor ve bırakmaya karar vermiş gibi görüldüğünde rahatlıyorum. Annem poşet çayları dikkatlice çöp kutusuna atıyor ve merdivenlere doğru ilerliyor.

"Ona ne oldu böyle? Lily bana soruyor.

"Belki de sadece rahatlamıştır. Ya da yarın düğün olacağı için bugün ağırdan almaya karar vermiştir. Endişelenecek bir şey olduğunu sanmıyorum.

"Sanırım öyle," kabul ediyor. 'Yine de tuhaf. Umarım bunu alışkanlık haline getirmez.

"Neden umursuyorsun ki? Amy karşılık verir. 'Dan'le yaşamak için taşıyorsun, aptal! Annen etrafta çıplak dolaşabilir ve senin bundan hiç haberin olmaz.

"Haklısın," diye kıkırdıyor Lily. 'Bazen unutuyorum. Umarım o ve babam artık denetimsiz oldukları için evde bir çıplaklar kolonisi kurmayı planlamıyorlardır. Bunu düşünmek çok tuhaf olurdu.

Amy ona, "Tamam, ikimize de birer fincan çay yapacağım ve güneşlenme terasında keyifle içeceğiz," dedi. 'Bu muhteşem evdeki son günün ve bunu en iyi şekilde değerlendirmeliyiz.

"Güneşlenme terasından uzak durmak isteyebilirsin," diyorum ona, cebimde titreyen telefonumun belli belirsiz farkındayken. "Rose ve Steve dışarıdalar.

"Ne olmuş yani? Herkes için yer var.'

"Evet, ama biraz dertleşiyorlar ve sanırım biraz mahremiyetten memnun olurlar.

'Bütün güneşlenme alanını işgal edemezler! Bu hiç adil değil. Mahremiyet istiyorlarsa yatak odalarına gitsinler. Ben oraya gidiyorum ve eğer bundan hoşlanmazlarsa taşınmak zorunda kalacaklar.

Burada olmaması gerektiği düşünüldüğünde, onun bu tavrına kısa bir süreliğine şaşıyorum ama sonra bunun Amy olduğunu hatırlıyorum. "Yetki" kelimesini yepyeni bir seviyeye taşıyor.

"Peki, tamam. Gidip onlara dışarı çıkacağınızı söyleyeceğim, böylece hareket etmek için bir fırsatları olur. İhtiyaçları olan son şey Amy'nin kulak misafiri olması ve işlerine burnunu sokmasıdır.

En azından Rose ve Steve'i uyarabilirim. Kendimi bahçeye geri bırakıp evin yanından dolaşıyorum.

Rose ve Steve ortalıkta görünmediği için zahmet etmeme gerek kalmadı. Güneşlenme güvertesi tamamen ıssızdı. Telefonumu çıkardığımda Rose'dan gelen bir WhatsApp mesajıyla karşılaştım.

Steve ve benim konuşmaya ihtiyacımız var, bu yüzden yürüyüşe çıktık. Ne kadar kalacağımızı bilmiyoruz. Biz dönene kadar kızları kaldırıp besleyebilir misin? Rx

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

"Annem ve babam ne zaman dönüyor? Evie biraz somurtkan bir şekilde bana soruyor. Neyse ki Lily ve Amy dışında herkes yardıma koştı da tek başıma bebek bakıcılığı yapmıyorum. Sanırım Amy kahvaltıdan beri onu tamamen tekeline almasaydı Lily de yardım ederdi. Olivia ve Evie sevimli kızlar ama onları eğlendirmek bana zor gelmeye başladı ve artık anne babalarını geri istedikleri gerçeğini dile getirmekten çekinmiyorlar. Öğleden sonra oldu ve hepimiz sahildeyiz, buradaki son günümüzü en iyi şekilde değerlendirmeye çalışıyoruz.

"Bilmiyorum. Konuşacakları çok şey var, bu yüzden biraz daha zaman alabilir.

"Ne tür şeyler? Sesinde şimdi kesin bir sızlanma var. "Yetişkin şeyleri.

"İnsanların bunu söylemesinden nefret ediyorum," diye birden öfkelenir Olivia. "Ne?

"*Yetişkin*," diye sesimi taklit ediyor. "Bu vatanseverlik.

Gülmekten kendimi alamıyorum, bu da onu daha da sinirlendiriyor. Her santimiyle annesinin kızı olduğu kesin.

"Bu kadar komik olan ne?" Şimdi kesinlikle sinirlenmiş durumda.

'Sanırım vatanseverlikten değil, patronluk taslamaktan bahsediyorsunuz,' diye açıkladım. 'Vatanseverlik ülkenizi sevmenizdir. Patronluk taslamak ise birinin sizi aşağılamasıdır.

"Evet, şey. Her neyse. Deniz kabuklarından inşa ettiği karmaşık desene geri döner.

"Ara vermek ister misin? Bir süreliğine ben devralabilirim,' diye teklif ediyor annem. Hâlâ alışılmadık derecede iyi bir ruh hali içinde ve ben onun adına hem memnunum hem de hafiften midem bulanıyor. Annem ve babam belli ki ince davrandıklarını düşünüyorlar ama babamın anneme dokunup durmasına annemin babama bilerek gülümsemesine bakılırsa, başlarının üzerine "Bu sabah seks yaptık" yazılı bir tabela asmış olabilirler.

"Yapar mıydın? Cevap veriyorum. 'Bu harika olur. Bak ne diyeceğim, neden dükkâna gidip hepimize dondurma almıyorum? Niyetim tamamen saf değil; Olivia ve Evie'den biraz uzak kalmak istememin yanı sıra, Sam'evine de bir göz atıp dönüp dönmediğini kontrol etmek istiyorum. Sanırım kızların bu öğleden sonra bana karşı yaşadıkları hayal kırıklığının bir nedeni de dikkatimin oldukça dağınık olması. Onu görme umuduyla sürekli sahili tarıyordum. Her sörfçü yoğun bir incelemeye tabi tutuldu ama şimdiye kadar ondan hiçbir iz yoktu.

Buzlu şekerlerden bahsedilince iki kız da hemen canlandı, hatta gelip taşımaya yardım etmeyi bile teklif ettiler. Onları nazıkçe anneme yönlendiriyorum ve sahile doğru yürümeye başlıyorum. Bir sürü turuncu dondurma alacağım ve böylece kimse bir başkasının kendisinden daha büyük ya da daha iyisine sahip olduğundan şikayet edemeyecek.

"Poppy, bana şu tepesinde şekerlemeler olanlardan getirir misin lütfen? Amy arkamdan sesleniyor.

" de aynı şekilde bir kutu alacaktım," diye cevap verdim. "Yoksa kızlar onlardan daha iyi lolipop aldığın için haksızlık olduğunu düşünecekler.

'Oh, aldırılmazlar,' diye cevap veriyor umursamazca. 'Benim ihtiyacım onlarınkinden daha büyük. Sonuçta onlar sadece çocuk ve bazen yetişkinlerin daha önemli olduğunu anlamaları gerekiyor.

"Ben bir bakayım. Ellerin de olmayabilir.' Olsa bile sana bir tane almamın imkanı yok, diye düşünüyorum kendi kendime.

"Teşekkürler. Siparişini verdiğine göre artık Amy'nin ilgisini çekmediğim açık; sandalyesinde arkasına yaslanıyor ve yüzünü güneşe doğru eğerek gözlerini kapatıyor. Küçük bir an için, kendimi toparlayıp onun seviyesine inmemem gerektiğini bugün bilmem kaçınıcı kez kendime hatırlatmadan önce, acı verici bir güneş yanığı olmasını umarken buluyorum kendimi.

Sam'in evinde hala bir yaşam belirtisi yok, bu hem hayal kırıklığı hem de şaşırtıcı değil ve Rose ve Steve'in sahile doğru ilerlediklerini gördüğümde dükkân yönünde somurtkan bir şekilde dolaşıyorum. Herhangi bir ipucu yakalayıp yakalayamayacağımı görmeye çalışıyorum ama yüzlerini net olarak göremeyeceğim kadar uzaktalar. Aceleyle dükkâna girdim ve Rose ve Steve için

Amy'nin istediklerinden dördünü de sonradan ekledim. Sahildeki yerimize döndüğümde Steve ve Rose kızlarla, insanların sizi hiçbir şey olmadığına inandırmaya çalışırken kullandıkları o aşırı parlak ses tonlarıyla konuşuyorlardı. Annemin radarının alarında olduğunu görebiliyorum ama şimdilik akıllıca uzak duruyor.

"İşte geldik. Hepinize ekstra özel lolipoplar aldım," diyorum ve Steve, Rose ve kızlara lüks lolipopları uzatıyorum. Ona sade turuncu bir tane uzattığımda Amy yüzünü tiksintiyle buruşturdu.

"İstediğim bu değildi," diye yakınıyor. 'Ben onların sahip olduğu gibi bir tane istemiştim.

"Biliyorum, ama dükkânda sadece dört tane vardı," diye yalan söyledim, "ve onların ihtiyacının seninkinden daha fazla olduğunu düşündüm. Gülümsememi görmemesi için arkamı dönmek zorunda kalıyorum. İnanılmaz derecede önemsiz, biliyorum, ama bazen zaferlerinizi bulabildiğiniz yerde almanız gerekir. Diğer herkes lolipoplarıyla mutlu, ama Amy'ye her baktığımda bana küsmüş gibi bakıyor. Pişman değilim; lolipopları kendisi almayı teklif edebilirdi ve o zaman ne isterse alabilirdi.

Son kitabıma geri dönmek için çocuk bakımı görevlerinden kurtulmanın avantajını kullanıyorum. Bu hafta o kadar çok şey oldu ki okumaya vakit bulabildiğime şaşıyorum ama şu ana kadar iki kitabı bitirdim ve bu kitabı da neredeyse yarılادم. Tam hikayeyi hatırladığımı ve tekrar içine girdiğimi hissettiğimde, Rose'un yanıma yığıldığını hissediyorum.

"İyi misin? Ona sessizce sordum.

"Seni biraz ödünç alabilir miyim, diğerlerinden uzakta?

"Elbette. Kitabımı bıraktım ve onu sahilin diğer tarafına kadar takip ettim, kulak misafiri olanlardan uzakta.

"Sanırım her şeyden önce size teşekkür etmem gerekiyor. Hayatımın en kötü aylarından biri olmasına rağmen, en azından artık neler olup bittiğini biliyorum ve bu senin sayende oldu. Çocukları da senin üzerine yıktığım için üzgünüm ama eminim bunları konuşmak için yalnız kalmaya ihtiyacımız olduğunu anlayabilirsin.

'Sorun değil, onlar gerçekten de büyüleyici kızlar. Bana kendinden bahset. "Bana terapi mi uygulayacaksın?

"Yapmamı ister misin?

Pek sayılmaz. Söylenecek ne var emin değilim. Kocam evlatlık olduğunu yeni öğrendi. Çok kızgın ve büyük bir kimlik krizi yaşıyor. Hepsi bu kadar.'

Uzun bir sessizlik oldu ve ben sabırla onu bekledim. Zaten bildiğim bir şeyi söylemek için beni buraya sürüklemiş olamaz.

"Anlıyorum," devam ediyor birkaç saniye geçtikten sonra. 'Ya da en azından anlamaya çalışıyorum. Bir yanımda bunun bir çay fincanı içinde kopan büyük bir fırtına olduğunu düşünmeden edemiyor ve beni bu kadar basit bir şey için bu kadar kargaşaya soktuğu için ona çok kızmamak için kendimi zor tutuyorum.

'Bu onun için basit değil. Bence önemli olan nokta da bu.

Biliyorum. Ama o hala Steve, değil mi? Ailesinin kim olduğu önemli değil.'

'Bunun benim uzmanlık alanımın dışında olduğunu kabul ediyorum ama neden zorlandığımı anlayabiliyorum. Hayatı boyunca anne ve babasının şey olduğuna inanarak yetiştirildi...'

"Ailesi," diye soruyor Rose.

Aynen öyle. Annen ve babanın aslında seninle biyolojik olarak hiç akraba olmadıklarını öğrensen ne hissederdin?

"Bu haftadan sonra bir yanımda memnun olabilirmişim gibi hissediyor!" diye gülüyor. "Bunu kastetmediğini biliyorsun.

"Hayır, haklısın. Aramızda annemle akraba olmamayı dilemek için bir nedeni olan varsa, o da muhtemelen sensin.

O iyi. Sen ona bağırdıktan ve Zoe'yle konuştuktan sonra, sanki bir aydınlanma yaşamış gibi görünüyor. Henüz erken ama işaretler iyi. Konudan uzaklaşıyoruz ama. Steve konusunda ne yapacaksın?

Hiçbir şey. Ailesi kim olursa olsun onu hala sevdiğime dair ona güvence verdim, ama daha önünde uzun bir yol var. Nazikçe bazı telefonlarına cevap vermek isteyebileceğini söyledim ama henüz buna hazır olmadığı belliydi. Tek yapabileceğim bana ihtiyacı olduğunda yanında olmak. Bir ilişkisi olmadığı için ne kadar rahatladığını anlatamam.

'Ben de öyle. Sanırım sana her zamankinden daha fazla ihtiyacı olacak.

"Biliyorum," diye iç geçiriyor. 'Ve ailesiyle konuşacak kadar sakinleşene kadar ortalık cehenneme dönecek. Hadi, geri dönsek iyi olur. Amy'nin buradan bize baktığını görebiliyorum, meraklı küçük sürtük.

Diğerlerinin yanına dönerken, Rose'a buzlu şekerlerle ilgili önemsiz davranışımı itiraf ediyorum ve o da kahkahalarla gülüyor. Bunun nazik bir davranış olmadığını biliyorum ama Amy'yi güldürmek muhtemelen şu anda tam da ihtiyacı olan şey, bu yüzden ona bunu verebildiğim için mutluyum.

"Bu akşam yemekte ne var? Öğleden sonra eve Amy soruyor.

"Sanırım düğün provasından sonra bir paket servis yiyeceğiz, ama siz otelde yiyeceksiniz, değil mi? Ben soruyorum. Lütfen Amy ile bir gece daha geçirmeyeyim, diye düşünüyorum kendi kendime.

"Hayır. Bu Lily'nin bekâr olarak son gecesi ve en iyi arkadaşına ihtiyacı var," diye cevap veriyor, kolunu Lily'nin omzuna sıkıca sararak.

'Ama odanın parasını ödemediniz mi? Bir otel odası için ödeme yapıp sonra da onu kullanmamak tuhaf görünüyor.

"Sorun yok. Liam orada, bu yüzden boşa gitmeyecek.' "Seni özlemiyor mu?

"Tabii ki öyle," mırıldanıyor. 'Ama Lily'nin hayatının bu önemli noktasında onun yanında olmam gerektiğini de anlıyor. Yarın hazırlanmaya başlamadan önce onunla kahvaltı edeceğime söz verdim.

Zavallı Liam, diye düşünüyorum kendi kendime. Bahse girerim Amy'nin tasvir ettiğinin yarısı kadar bile 'anlamıyordur'. Partnerim en yakın arkadaşı ve ailesiyle gezip tozarken ben ülkenin öbür ucuna sürüklenseydim ve hiç kimseyi tanımadığım bir otelde tek başıma bırakılsaydım, bu konuda söyleyecek çok şeyim olurdu ve bu hiç de anlayışlı olmazdı. Onda ne buluyor ki?

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

Kız kardeşimin düğün gününde heyecanlı olmam gerektiğini biliyorum ama kahvaltıda bir parça tostı zorla mideye indirirken kendimi iyice depresif hissediyorum. Sabah Sam'in evine yaptığım ziyaret sonuçsuz kaldı ve onun geri gelmeyeceği gerçeğini kabullenmiş durumdayım. Yarın eve gitmek için arabama binene kadar umudumu tamamen kaybetmeyeceğim ama fırsat penceresi hızla kapanıyor. Boş kahve fincanımı, tabağımı ve bıçağımı bulaşık makinesine koyarken derin bir iç geçirdim.

"Oraya değil," diye emrediyor annem mutfığa girerken. "Gitmeden önce her şeyi yıkamalı ve kaldırmalıyız, unuttun mu?"

"Özür dilerim. Otomatik pilottaydım," diyorum ona, rahatsız edici eşyaları çıkarıp yıkamak için lavaboya taşırken.

"İyi misin? Bu sabah pek kendinde değil gibisin. "Evet, sadece Sam'i özlüyorum, hepsi bu.

"Eminim gelebilseydi burada olurdu," diyor bana, güven verici olması gereken ama küçümseyici tonda. Yine de kızmayacağım; tavrı bazen biraz talihsiz olsa da iyi niyetli. yıkayıp kuruturken, bu hafta ilişkimizde meydana gelen olağanüstü değişimi düşünüyorum. Açıkça düşmanca davranırken, sadece (açıkçası aptalca) önyargılarına meydan okumama izin vermekle kalmayıp, aynı zamanda çok dolambaçlı bir şekilde yardım için bana yaklaştığı noktaya kadar yumuşadı. Bu bizim için yeni bir başlangıç mı bilmiyorum ama umarım öyledir. Onun sürekli onaylamamasıyla uğraşmak zorunda olmamak güzel.

"Yardımcı olabileceğim bir şey var mı? Babam içeri girip masaya yerleşirken soruyor. Bu retorik bir soru; en son ne zaman yardım ettiğimi hatırlamıyorum.

Mutfakta yardım etmek için her şeyi yapardı. Mutfak her zaman annemin alanıydı ve onu şiddetle korurdu.

"Bavullarımızı arabaya yükledin mi? Annem ona sorar.

"Hepsi tamam. Kalanlar için yer bile bıraktım.

'Bunlardan hiçbirinin olacağını sanmıyorum. Biraz yiyecek var ama dayanmaz ve alkolik çocuklarınız hiç şarap kalmadığından emin oldular.

Adil bir polis. Dün gece annem ve babam yattıktan sonra hepimiz uzun süre sohbet edip içtik. Rose diğerlerine Steve hakkında bir şey söylemedi ama haftanın çoğunda olduğundan daha huzurlu görünüyordu. Amy tipik olarak sinir bozucuydu ama onu görmezden gelmeyi büyük ölçüde başardık. Neyse ki bu sabah kalktığımda arabası yerinde yoktu, belli ki zavallı Liam'a acımış ve kahvaltı için onunla buluşmaya gitmiş.

"Herkes günaydın," diye mırıldanıyor Lily, mutfakta bize katılırken. "Kahve var mı?

Birkaç saat içinde evlenecek biri için pek de ışıltılı görünmüyor. Saçları dağınık ve yüzü tamamen makyajsız. Siyah taytının üzerine düz beyaz bir tişört giymiş, altında da spor ayakkabıları var. Daha az gelin gibi görünen birini hayal etmek zor olurdu. 'Masaya otur da sana bir tane yapayım.

Heyecanlı mısın?

bugün?' Annem soruyor.

"Heyecan konusunda emin değilim. Gergin ve biraz hasta hissetmek bunu daha iyi açıklar.

"Ah, Lily, dün gününde akşamdan kalma değilsin, değil mi? Annem ona, eskiden bana ayırdığı bakışı atıyor ve ben de bu bakışın bir başkası için kullanıldığını görüp gülümsemekten kendimi alamıyorum.

'Hayır! Bu gerçekten büyük bir . Gergin değil miydin?'

'O kadar uzun zaman önceydi ki hatırlamıyorum.

"Emin değilsen bunu zorunda değilsin Lily," diye söze karışıyor babam. "Papazı arayıp iptal edebilirim.

"Saçmalama Bill! Annem üzerine yürüdü. "Tabii ki fikrini değiştirmedim, değil mi? Sözlerinin son kısmını Lily'ye yöneltiyor ve aniden telaşlanmış görünüyor.

'Hayır, fikrimi değiştirmedim, endişelenme. Sadece bunun gerçekten büyük bir şey olduğunun farkındayım, hayatımın geri kalanında birini seveceğime söz veriyorum.

Rose içeri girip Lily'nin yanındaki sandalyeye çökerken yorgun bir ifadeyle, "Bir de bana sor," diyor. "Kahve varsa içeceğim anne.

"İyi olacaksın," diye annem onu rahatlatır. 'Dan iyi bir adam. Eminim seninle ilgilenecektir.

"Neden bir erkeğin ona bakmasına ihtiyaç duyuyor? Rose'un 'kavgaya hazır' bir tonu var. Bu tür sözler onu her zaman tetiklemiştir. "Eminim hepimiz gibi o da kendi başının çaresine bakabilir.

"Rose," diyor annem yatıştırıcı bir sesle. 'Bugün Lily'nin düğün günü, tamam mı? Bugün seninle gerçekten tartışmak istemiyorum. Politik bir açıklama yapmıyordum. Birbirlerine göz kulak olacaklar; bu daha mı iyi?"

"Sanırım.

"Tamam," diye anons ediyorum. "Ben hazırım, eğer bana ihtiyacınız yoksa, ben gidiyorum.

Annem bana 'değil' dedi.

"Aslında, ben de seninle gelebilir miyim? Lily soruyor. "Annemle babamın beni götüreceğini biliyorum ama oraya olabildiğince erken gitmeliyim.

"Elbette yapabilirsin," diyorum ona. 'Ama elbiseniz için hiçbir sorumluluk almıyorum. Ona dokunmaya bile hazır değilim. Onu arabaya sen yüklersin ve sen çıkarırsın, tamam mı?"

"Tamam," diye sırtıyor. 'Kahvemi bitirmek için zamanım var mı? Sanırım alabileceğim tüm kafeine ihtiyacım var.

* * *

Onun için alışılmadık bir şekilde, Lily otele giderken büyük ölçüde sessizdi, ama bu benim için gayet uygun. Sanırım o Dan'le ilişkisinde atmak üzere olduğu büyük adımı düşünüyor, ben de Sam'le çok kısa süren ilişkimin erken bitişi düşünüyorum. Söylediği gibi bana katılmak için yola çıkmış olması mümkün ama içimden bir ses bunun pek olası olmadığını söylüyor. Bunun olacağını biliyordum ve elbette bir yanımda ona bulaştığım için pişmanlık duyuyor; mesafemi korumak ve kendimi korumak çok daha kolay olurdu. Ama onda bir şeyler var ve inanılmaz derecede üzgün olsam da onunla tanıştığım ve birlikte geçirdiğimiz kısa zaman için de mutluyum. Belki de eve döndüğümde yeniden birileriyle çıkmaya başlamalıyım. Sam'le birlikte olmak bana hayatımda başka birinin olmasının ne kadar güzel olduğunu hatırlattı.

Otel gerçekten yardımsever davrandı ve erken check-in talebimizi kabul etti, ben de Lily'nin bavullarını tahmin edilebileceği gibi çok büyük olan gelin odasına taşımasına yardım ettim. O gelinliğini saygıyla dolaba asarken, ben de etrafı keşfetme fırsatını değerlendiriyorum. Devasa yatağın yanı sıra bir oturma alanı, bir minibar, iki sandalye ve bir masanın bulunduğu bir balkon ve oval aynalı bir tuvalet masası var.

Yatağı gösterirken Lily'ye şakayla karışık, "Bu gece güvende olabilirsin," . "Dan seni orada asla bulamaz.

'Yapma,' diye yanıtlıyor. "Bu konuda hala endişeliyim.

"İyi olacaksın. Sana söylediklerimi unutma. Seni rahatlatmak için birkaç kadeh şarap ve ihtiyacın olursa kayganlaştırıcı da var.

"Evet, biliyorum. İlk seferden sonra daha iyi olacak." "Doğum kontrolü için ne yapıyorsun?

"Bir ay kadar önce hap almaya başladım.

Harika. Bazen insanlar prezervatiflere karşı hafif bir alerjik reaksiyon gösterirler. Yaygın değil ama endişelenmen gereken bir şey daha azaldı. Bu gece yapmak için baskı hissetme, tamam mı? Kaç evliliğin düğün gecesi tamamlanmadığını bilseniz şaşırdınız. Büyük bir gün ve yorgun olabilirsiniz. Her zaman ertesi sabah ve balayı vardır.'

'Biliyorum ve ona baskı yapmayacağım. Sadece bu engeli aştığımı bilerek daha rahat uyuyacağımı düşünüyorum.

'Bakalım ne olacak. Kulaktan kulağa oynayın.'

'Belki de havaya girmek için önce birlikte banyo yaparız. Acaba banyo yeterince büyük mü?" diye düşünürken banyonun kapısını iterek açıyor. Onu takip ediyorum ve bir kıkırdamayı bastırmak zorunda kalıyorum. Banyo kesinlikle yeterince büyük ama iki tarafı aynalarla çevrili.

"Yüce Tanrım," diyorum. 'Eğer havayı bozacak bir şey varsa, o da kendini tüm o aynalarda çıplak görmektir!

"Mm," diye kabul ediyor. 'Ayrıca, o banyoda muhtemelen kaç kişinin seks yaptığını bir düşün. Sanırım onun yerine duşu tercih edeceğim. İki kişi için de yeterince büyük gibi görünüyor.

"Lily, seni travmatize etmek istemem ama muhtemelen insanlar duşta da seks yapmışlardır.

"Ah, haklısın. Yine de en azından duş tüm o şeyleri . Bir şekilde banyodan daha hijyenik görünüyor.

"Bunu çözmen için seni yalnız bırakayım. Ne zaman dönmemi istiyorsun?"

'Kuaför ve makyöz saat on buçukta gelecek. Önce nedimleri yapacaklar, o zaman burada olabilir misin?

Ona olacağıma dair söz verdim ve odamı aramaya koyuldum. Annem ve babam tüm odalarımızı ayırtmış ve ödemelerini yapmışlardı ancak onlar rezervasyonları onaylar onaylamaz oteli aradım ve kendimi superior deluxe odaya yükselttim. O zamanki mantığım, ailemle geçirdiğim bir haftanın ardından çok yorgun olacağımdı, bu yüzden bu benim kendime küçük bir ikramım olacaktı. Kapıyı itip açtığımda gördüğüm şey beni çok memnun etti. Gelin odasından daha küçük olduğu aşikâr ama çok da değil. Yatağa uzandığımda çok rahat hissediyorum, yorgan kalın ve lüks, yastıklar da öyle. Sam ve benim içinde çok keyifli yaramazlıklar yapabileceğimiz türden bir yatak. Gelin odasındaki iğrenç aynalar yerine banyonun sıradan fayanslarla çevrili olduğunu görmek beni rahatlatmış. Zavallı Lily, konuşmamızdan sonra duşla yüzleşebilecek mi merak ediyorum. Banyodan kesinlikle hayır.

* * *

Saat on buçukta odasına döndüğümde Rose, Amy ve Sarah makyajcı ve kuaförle birlikte çoktan gelmişlerdi. Fotoğrafçı da geldi ve elbisenin, Lily'nin ayakkabılarının ve diğer çeşitli şeylerin fotoğraflarını çekiyor. Olivia ve Evie kiliseye kadar bizimle birlikte arabada olacaklar ama Zoe son ana kadar onları yanında tutmanın iyi bir fikir olduğunu düşündü. Bir buz kovanının içinde bir şişe şampanya ve yanında da bardaklar var. Amy'nin baş nedime olarak ilk gitmeyi talep etmesini bekliyordum ama önce benim gitmemi önererek beni şaşırttı. Nedenini söylediğinde fikrinin değişip değişmediğini sorgulamaya başlıyorum.

"Son nedime ben olmak istiyorum. Böylece size ne yaptıklarını görebilir ve en beğendiğim kısımları seçebilirim. Ayrıca tören için makyajım da taze olacak.

Tamam, hâlâ berbat. Kuaför işe koyulurken Rose bana soğuk bir kadeh şampanya uzatıyor, ben de kafamı boşaltmaya ve mutlu şeyler düşünmeye çalışıyorum. Tamamen işe yaramıyor ama olabileceğim kadar iyi bir yerde olduğumu düşünüyorum. Stilist zaman ayırıyor, saçlarımın yüzümden uzak durduğundan emin olmak için sabırla çalışıyor ama yine de omuzlarımın üzerine mükemmel bir yumuşaklıkta düşüyor.

Ben yerimi değiştirmeden önce el sallıyor ve makyöz bana dikkatlice far, maskara ve çeşitli allıklar uyguluyor. Sonunda serbest bırakıldığımda, sonuçtan oldukça memnun kaldım. Çok abartılı olacağından endişelenmiştim ama çok fazla makyaj yapılmış olmasına rağmen, etki şaşırtıcı derecede ince. Taşıma bandında sırada Sarah var, Rose da onun arkasında. Hepimizin işi bittiğinde, Lily ona başlamadan önce bizi kovuyor.

"Büyük bir açıklama yapmak istiyorum," diye açıklıyor.

"Ama elbiseni giymene yardım edecek birine ihtiyacın var! Amy sızlanıyor. 'Annem gelip bana yardım edecek. Sonra görüşürüz,' dedi Lily. ona sertçe söyler.

Amy kızgınlığını gizlemeye çalışıyor ama bunu pek de iyi yapamıyor.

"Peki," diyor somurtarak. "Hazır olduğunda beni ara.

* * *

Bir saatten biraz fazla bir süre sonra Lily'nin odasında toplanma çağrısını alıyoruz. Annem ve babam çoktan oradaydı, Zoe de mini elbiseleri içinde melek gibi görünen Olivia ve Evie ile gelmişti. Lily'nin kendisi tamamen değişmiştir. Bu sabahki solgun görüntüsü gitmiş ve göz alıcı bir gelin gibi görünmektedir. Onu gördüğünde Dan'ın gözleri yuvalarından fırlamazsa çok şaşıracağım.

Fotoğrafçı hepimizin fotoğraflarını çektikten sonra kiliseye gidip hazırlık yapmak üzere ayrılıyor ve biz arabaların geldiğini haber almak için beklerken biraz garip bir sessizlik oluyor. Telefon çaldığında hepimiz hafifçe sıçradık ama babam önce geldi.

Telefonu kapattıktan sonra 'Tamam,' diye anons eder. 'Arabalar geldi. Gidip seni evlendirelim, Lily.'

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

Oraya vardığımızda kilise muhteşem görünüyordu. Dün akşam prova için geldiğimizde, geçen Pazar olduğu gibi tamamen aynı görünüyordu, ancak şimdi kapının üzerinde çiçeklerle dolu bir kemer, her sıranın sonunda çiçekler ve sunağın yanında iki büyük ekran var. Çiçekçiler böylesine muhteşem bir dönüşümü başarmak için bütün sabah aralıksız çalışmış olmalılar. Lily ve babamı koridorda takip orgcu 'The Arrival of the Queen of Sheba' şarkısını gürlüyor ve bir an için Amy'nin bu şarkıyı onun için çaldığını düşünüp düşünmediğini merak ediyorum. Lily'nin gözleri ileriye odaklanmışken, Amy gülümsüyor ve ilerlerken insanlara el sallıyor. Dan beni hayal kırıklığına uğratmıyor, gelinini ilk kez gördüğünde birkaç damla gözyaşı döküyor. Yanında duran Stuart, her zamanki ukala haliyle görünüyor. Umarım sağdıcının konuşması bir araba kazası olmaz. Bana komikliğin nerede bitip saldırganlığın nerede başladığını söyleyemeyecek tip gibi geliyor.

Törenin büyük bir kısmı üzerimden geçti. Lily ve Dan gergin bir şekilde yeminlerini mırıldanıyor, Lily'nin evlilik yüzüğünü Dan'ın parmağına geçirmeye çalıştığı kısa bir komedi anı yaşanıyor ve ardından Dan'ın annesi ve Amy İncil'den birkaç bölüm okuyor. Papazın vaazı oldukça standart bir Tanrı ekibi konuşmasıydı ve ben daha ne olduğunu anlamadan kayıtların imzalanması için yan odaya götürüldük. Sanki tarafsız bir gözlemciymişim gibi garip bir şekilde tüm bunlardan uzak hissediyorum. Düşünleri severim, ama bu inanç sıçramasını kendim yapabileceğimi düşündüren biriyle henüz hiç tanışmadım. Acaba daha fazla zamanımız olsaydı Sam için de böyle hisseder miydim?

"Gülümse, Poppy," diye tıslıyor annem, fotoğrafçı istediği çekimler için bizi organize ederken. "Bu bir düğün, cenaze değil.

'Üzgünüm. Kilometrelerce uzakta,' diye fısıldıyorum yüzüme bir gülümseme yerleştirirken.

'En azından Rose burada olmaktan memnun görünüyor. Tüm hafta boyunca gördüğümde daha cıvıl cıvıl görünüyor," diye devam ediyor annem nefesini tutarak, fotoğrafçı çekimlerle uğraşırken, çeşitli insanları sağa sola dürtüyor. Rose'a bakıyorum ve annemin haklı olduğunu görüyorum. Geniş gülümsemesi hiç de zorlanmış gibi görünmüyor.

Kayıtların imzalanmasından sonra hepimiz Lily ve Dan'i kiliseden çıkarken takip ediyoruz. Tüm davetlilerin telefonları ve kameraları dışarıda ve tüm bu deneyim muhtemelen kırmızı halıda olmaya en yakın olan şey. Orgcu Widor'un Toccata'sında beceriksizce ilerlerken fotoğrafçı fotoğraf çekebilmek için bizi çeşitli noktalarda durduruyor.

Dışarı çıktığımızda, fotoğraflar için çeşitli aile gruplarını bir araya getirmeye çalışan Amy ve Stuart arasında komik bir mücadele yaşanıyor. Teknik olarak Stuart fotoğraflardan sorumlu ve Amy ile Dan'in özellikle istediklerini söyledikleri çekimlerin listesini tutuyor. Ancak Amy onun gerisinde kalmamaya kararlı ve çelişkili talimatlar veriyor, her şeyi yavaşlatıyor ve genel olarak Stuart'ın burnunu karıştırıyor.

Tören bittiğine göre Lily çok daha rahat ve mutlu görünüyor, bunu gördüğüme sevindim. Fotoğrafçıya, Dan'e ve gözüne çarpan herkese gülümsüyor. Dan şansına inanamıyor gibi görünüyor ve sanki Lily'nin hâlâ orada olup olmadığını ve hayal gücünün bir ürünü olup olmadığını kontrol ediyormuş gibi Lily'ye bakıp duruyor. Bir asır gibi gelen bir sürenin ardından tüm fotoğraflar tamamlanıyor ve resepsiyondan önce daha fazla fotoğrafın çekileceği otele doğru kısa bir yolculuk için arabalara geri dönüyoruz. Güzel bir yaz günü ve ben Lily'ye koyu renk tayt giymekte ısrar ettiği için belli belirsiz küfrediyorum, zira taytın içinde içim içimi yiyor. Karşıdan Rose'a bakıyorum.

"Bu lanet taytın içinde sen de benim kadar ateşli misin? Ona soruyorum.

"Ah evet. Fotoğraflar biter bitmez çıkacaklar' diye yanıtlıyor.

"Bunu yapamazsınız! Amy dehşet içinde haykırır. "Lily'nin istediği görünümü tamamen mahvedecek.

"Dinle tatlım," diye hırslıyor Rose ona. 'İstediginizi yapabilirsiniz ama kimse yüzüme kamera doğrultmadığı anda bunlar . Eğer ben

Eğer yakında orayı havalandırmazsak, geliştireceğim enfeksiyonun mayasıyla kendi fırınımı açabilirim.

Amy dehşete düşmüş ve belli belirsiz iğrenmiş görünüyor ama ona hiç sempati duymuyorum. Şimdiye kadar Rose'u kışkırtmamayı öğrenmiş olması gerekirdi ama görünüşe bakılırsa cezaya doymuyor. Sarah burnunu tutuyor ve umutsuzca kıkırdama nöbetini kontrol altına almaya çalışıyor. Neyse ki Rose'un sözleri Olivia ve Evie'nin aklına gelmemiş gibi görünüyor, yine de onlara mantar enfeksiyonlarını açıklamasını dinlemekten gerçekten keyif alırdım.

Biraz hayal kırıklığı yaratacak şekilde, konuşma daha fazla ilerleyemeden otele varıyoruz. Belli ki fotoğrafçı bizimle istediği tüm kareleri çekmiş, Lily ve Dan ile birlikte bahçede kayboluyor. Nedimelik görevlerimiz en azından fotoğraflar açısından tamamlanmış gibi görüldüğünden, Rose ve ben taytlarımızı çıkarmak üzere bayanların yanına gidiyoruz ve bunu yaparken rahatlatarak iç geçiriyoruz. Amy kavruluyor olmasına rağmen taytını çıkarmaya kararlı görünüyor ve bir yaramazlık anında Rose'la ne kadar dayanabileceğine dair küçük bir iddiaya giriyoruz.

"Nasıl gidiyor? Bir kadeh şampanya içmek için dışarı çıkarken Rose'a soruyorum.

"İyi, sanırım. Şimdi sorun açıkta olduğuna göre, sanki bir takım olarak mücadele ediyor gibiyiz. Ne yapacağını çözmeye daha yakın değiliz ama yine aynı tarafta olduğumuzu hissediyorum, eğer bu mantıklı geliyorsa?

"Senin adına çok sevindim.

Ben şanslıyım. Steve ve ben her zaman iyi iletişim kurmuşuzdur, bu yüzden benden bir şeyler sakladığını hissettiğim anda alarm zilleri çalmaya başladı. Bazı insanların benim aşırı çatışmacı olduğumu düşündüğünü biliyorum ama...'

"Bazı insanlar mı? Gülüyorum.

"Defol git, kimse sana sormadı!" diye iyi huylu bir şekilde karşılık verir. "Mesele şu ki, her ne kadar yumuşak huylu görünse de Steve aslında kendi ayakları üzerinde durmakta çok başarılı. Benim doğal eğilimim her zaman elimi kolumu sallayarak girmek olmuştur ama o bunu yapmama izin verir ve sonra da "Acaba bunu düşündün mü?" ya da "Ne dediğini anlıyorum ama..." der. Benim ateşli olduğum yerde, o genellikle çok sakın ve ölçülüdür. Benim için iyi bir folyo. Bu yüzden konuşmaya devam edeceğiz ve umarım bu konuda bir yol buluruz.

"Biliyor musun? Bence yapacaksın.'

'Ben de öyle düşünüyorum. Önümde uzun bir yol var ve dudağımı ısırp onu aceleye getirmeye çalışmaktan kendimi alıkoymam gerektiğini biliyorum ki bu benim için ciddi anlamda zor olacak. Komik aslında; bu onun için çok büyük bir mesele olmasına ve ailesiyle olan ilişkisi uçurumun kenarında sallanmasına rağmen, çift olarak birçok yönden hiç olmadığımız kadar yakınız. Neyse, benden bu kadar bahsettiğimiz yeter. Sen nasılsın?'

"Sanırım yaşayacağım. Her ne kadar Sam şapkadan çıkarıp bu akşam ortaya çıksa da, bence bu pek olası değil.

"Neden?"

"Benim olaya bakış açım şu: Jessie'nin yaraları hafif olsaydı, eve gider, iyi olduğunu görür ve hemen geri dönerdi. Bunu yapmamış olması kızın ciddi şekilde yaralandığını gösteriyor. Tek bildiğim komada ya da daha kötü durumda olduğu. Tanrım, umarım komada değildir.'

İkimiz de ikna olmasak da Rose, "Eminim değildir," diyerek beni rahatlatmaya çalışıyor.

'Mesele şu ki, eğer ciddi bir şekilde yaralanırsa onunla kalacağı açık, bunu tamamen anlıyorum. Onun kızıyla rekabet etmeye çalışmak delilik olurdu, özellikle de birbirimizi sadece birkaç gündür tanıyorken. Sadece kendim için üzgünüm çünkü onunla daha fazlasını yaşayabileceğimi düşünmeye başlamıştım. Ama Lily'nin iyiliği için iyi tarafından bakmaya çalışacağım. Kim bilir, belki Stuart hala isteklidir.'

"!

"Tabii ki hayır. Şaka yapıyordum! Onun bir çocuk olması ve benim ondan hiç etkilenmemem dışında, beni ne sanıyorsun?"

'Sadece kontrol ediyorum. Bu konuda alıngan olmaya gerek yok.

"Tanıdığım en hassas insanlardan biri söylüyor bunu. Hadi, sanırım şurada bir garson görüyorum.'

Düğün kahvaltısı için içeri girdiğimizde bir saat daha geçmişti ve Rose ile ben ikişer kadeh şampanya içmiştik. Baloncuklardan mı bilmiyorum ama masamıza doğru ilerlerken hafif çakırkeyif hissettiğimin farkındayım ve yavaşlamak için aklıma bir not alıyorum. Arabada bu konuda çok zorlayıcı olan Amy'nin bir yerlerde taytını kaybettiğini fark ettiğimizde ikimiz de çok eğleniyoruz. Lily ile en üst masada oturduğu düşünülürse, bu cesurca bir hareket, ama sanırım Lily şu anda kıyafet kurallarının ihlal edildiğini fark edemeyecek kadar kendinden geçmiş durumda, bu yüzden muhtemelen paçayı kurtaracak. Masamız, bir istisna dışında, çoğunlukla üst masaya çıkacak kadar önemli olmayan aile üyelerinden oluşuyor. Ben

Yaklaştığımda, genç bir adamın çoktan oturmuş olduğunu ve boşluğa baktığını görüyorum.

"Merhaba," diye selamlıyorum onu yanına otururken ve kim olduğunu anlamaya çalışmak için yer sofrasına bakıyorum. "Ben Poppy, gelinin kız kardeşlerinden biriyim.

"Liam," diye asık suratla cevap veriyor. "Baş nedimenin erkek arkadaşı.

"Memnun oldum Liam," diye gülümsüyorum. Masadaki başka kimseyi tanımadığının farkındayım, bu yüzden hepimiz oturduğumuzda onu herkesle tanıştırmaya ve evindeymiş gibi hissettirmeye özen gösteriyorum. Buradan başka bir yerde olmayı tercih ettiğini anlamam uzun sürmedi. Ona kendisi hakkında birkaç soru soruyorum ama her birine tek heceli cevaplar aldıktan sonra vazgeçiyorum. Aldırmıyor gibi görünüyor; şarap kadehine odaklanmış görünüyor. Başlangıçlar kaldırılırken o çoktan iki kadehi bitirmiş oluyor.

Yemekler en iyi şekilde sıra dışı olarak tanımlanabilir. Lily ve Dan, yaz ortasında olmamıza ve daha hafif bir şeyler tercih edilebilecek olmasına rağmen rosto tercih ettiler. Menüde hindi olarak tanıtılan tanımlanamayan ıslah edilmiş et dilimleri, fazla pişmiş sebzeler, sulu sos ve vıcık vıcık kızarmış patateslerle 'genel' diyebileceğim bir yemek. Düğünlerini kışın ortasında planlamış olmalarının onları yanlış yola sürüklemiş olabileceğini düşünmeden edemiyorum, bu düşünce elmalı crumble ve muhallebi ortaya çıktığında doğrulanıyor. Konuşmalara geldiğimizde Liam'ın durumu kesinlikle daha kötüydü ve formalitelerin sona ermesi için endişeliyim, böylece ondan uzaklaşabilir ve Amy'yi onu halletmesi için bırakabilirim.

Babanın konuşması dengeyi tam olarak sağlıyor. Lily'nin küçüklüğünden birkaç hikaye anlatıyor ve Dan'i aileye sıcak bir şekilde karşılıyor. Dan de iyi iş çıkarıyor ve 'karım' dediğinde alkışlar coşkulu bir şekilde birkaç tiz ıslıkla noktalanıyor. Stuart bile sonunda fena değil, her ne kadar ben ve diğer konukların çoğunun o oturduğunda rahatlayarak iç geçirdiğinden şüpheleniyor olsam da.

Pastanın kesilmesinden sonra otel personeli masaları toplamak ve akşam diskosuna hazırlık olarak sandalyeleri odanın kenarına taşımak için içeri dalıyor. Amy'nin neredeyse komaya girmiş Liam'a uzandığını görmek beni eğlendiriyor; Liam onun söylediği hiçbir şeyi anlamayacak kadar kendinden geçmiş durumda.

"Benimle dans eder misin?" Stuart'ın havada asılı kaldığını görmek için başımı kaldırdım.

"Hiç sanmıyorum. Yine de teşekkürler.' İhtiyacım olan son şey bu gece bana asılması.

"ama. İstedğini biliyorsun"

"Gerçekten bilmiyorum Stuart. Aslında çok yorgunum. Birazdan yatmaya gideceğim. Bunu söylerken aslında oldukça yorgun olduğumu fark ettim. Dolu dolu bir hafta geçirdim ve bunu sindirmek için kendime ayıracak çok fazla zamanım olmadı.

'Seni odana kadar geçirmemi ister misin? Bana sanat eserlerinden biraz daha gösterebilirsin. Müstehzi bir şekilde gülümsüyor ve oraya vardığımızda ne olması gerektiğini düşündüğüne dair hiçbir şüphe bırakmıyor.

'Hayır, teşekkür ederim. Ben büyük bir kızım ve yolumu kendim bulabilirim'.

Kaçarsam kimse fark eder mi diye odaya göz gezdiriyorum. Sam'den iz yok, olmayacağını biliyordum ve burada resmi görevlerimi yerine getirdim. Biraz kendime zaman ayırmayı hak ettiğime eminim. Konuklardan bazıları bu arayışı fırsat bilip bahçeye çıkarken, diğerleri de barda toplanmıştı. Resepsiyona gidip yatak odama bir şişe soğuk Sauvignon Blanc göndermelerini rica ediyorum. İçeri girip kapıyı arkamdan kapatır kapatmaz, olağanüstü bir şey oluyor. Gözyaşlarına boğuldum.

Bu sele neyin yol açtığından yüzde yüz emin değilim. Açıkçası Sam'le kaçırdığım fırsat, ama aynı zamanda Jessie (eğer hala hayattaysa kesinlikle komada olduğuna karar verdim) için duyduğum endişe, bunca yıldır annem tarafından tamamen yanlış anlaşılmış olmanın verdiği öfke ve tam olarak ne olduğunu anlayamadığım bir dizi başka şey. Şarap şişemi getiren adam bana şöyle bir bakıyor ve şişeyi uzatır uzatmaz kaçıyor.

Uzun zamandır bu kadar mutsuz olmamıştım.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

Neyse ki ertesi sabah uyandıgımda dengemin bir kısmını geri kazanmıştım. Saate bakıyorum; saat dokuzda büyük bir aile kahvaltısı yapacağız, sonra da Lily ve Dan'i balayına uğurlayıp kendi yolumuza gideceğiz. Hazır olmam gereken iki saatim var, bu yüzden uzanıp tavana bakarak düşüncelerimi gözden geçiriyorum. Yatak umduğum kadar rahat ve sonuçta şaraba neredeyse hiç dokunmadım, bu yüzden kafam açık ve akşamdan . Liam'ın bu sabah nasıl hissettiğini merak ediyorum; Amy'nin dün gece onu odasından kilitlemiş olması beni şaşırtmazdı, ona çok kızgındı. Onun için çok üzülüyorum ama belki de onun farklı bir yönünü görüyordur. Kim bilir?

Dikkatim Rose'a yöneldi. Evet, inanılmaz derecede huysuz ve asabi ama bu hafta çok daha yakınlaştığımızı hissediyorum. Steve'in ailesiyle ilişkisinin nasıl sonuçlanacağı konusunda hiçbir fikrim yok ama en azından bu konuda birbirleriyle konuşuyorlar ve artık aralarında sır yok. Düşüncelerimin kaçınılmaz olarak Sam'e dönmesi uzun sürmüyor. Freud'un tavan arasındaki büyükannesi hala beni azarlıyor ama sesi artık daha yumuşak. Gerçek şu ki, her ne kadar başladığımızda olacağını bildiğim kadar acı verse de, hiçbirinden pişman değilim. Jessie'nin gerçekten iyileşeceğini umuyorum; yaşına göre inanılmaz derecede kendine güvenen ve olgun biri ve önünde parlak bir gelecek olduğunu bildiğiniz insanlardan biri. Sam ve Louise, o doğduğunda çok genç olmalarına rağmen belli ki iyi bir iş çıkarmışlar.

Sam'i nasıl bulabileceğimi çok düşündüm ama onun hakkında Sam'in veri bilimcisi olmasından başka bir şey bilmiyordum.

Swindon kesinlikle samanlıkta iğne arayacağım anlamına geliyor. Ayrıca bu iğnenin bulunmayı isteyip istemediğini ya da Swindon'da yaşayıp yaşamadığını da bilmiyorum; bildiğim kadarıyla yakınlardaki bir köyde yaşıyor olabilir. Aylarca sosyal medyayı takip etmenin ve onu bulacak kadar şanslı olmanın, ancak benimle daha fazla bir şey yapmak istemediğini keşfetmenin ne kadar aşağılayıcı olacağını hayal edin. Sanırım kendimi onu "Swindon'dan muhteşem bir kaçamak yaptığım veri bilimci Sam" olarak sevgiyle anmak üzere eğitmem gerekecek.

Aşağıya indiğimde kendimi daha huzurlu hissediyorum. Yine de kendimi resepsiyonu ve otelin yemek salonunu tararken buluyorum, her şeye rağmen gelmiş olma ihtimaline karşı ve hayır, tabii ki gelmediğini fark ettiğimde yeni bir hüznü kaplıyor içimi ama bunaltıcı değil; bununla başa çıkabilirim. Tam zamanında gelmeme rağmen, ailemin geri kalanı çoktan oturmuş olduğu için en son gelen ben oluyorum. Aslında bunun tam olarak doğru olmadığını fark ediyorum. Masada iki boş sandalye var, muhtemelen Amy ve Liam'ın. Annem Lily'ye döndüğünde bu durum doğrulanıyor.

"Amy ve Liam'ı bekleyecek miyiz yoksa Poppy bize katılmaya tenezzül ettiğine göre yola devam mı edeceğiz?"

"Affedersiniz, vaktinde geldim," diye itiraz ediyorum. 'Geri kalanınız erken geldiyse elimden bir şey gelmez.'

'Sakin ol, Poppy. Esprili olmaya çalışıyordum,' diye annem gülümseyerek beni azarlıyor. Bu hafta muazzam bir ilerleme kaydettiğimizi fark ediyorum, ama birbirimizle tamamen rahat olabilmemiz için daha önümüzde uzun bir yol var.

Lily, "Sanırım devam edebiliriz," diye açıkladı. 'Amy ve Liam'ın bunu başarıp başaramayacağını bile bilmiyorum. Dün gece oldukça sarhoştum, o yüzden hâlâ uyuyor olabilir.'

Kalkıp büfeye doğru Zoe bana 'Çok erken ortadan kayboldun,' diyor. "Nereye gittin?"

'Çok yorgundum, o yüzden yattım. Özür dilerim,' diye cevap verdim.

'Olma ama tüm eğlenceyi kaçırdın. Liam aşırıya kaçtı ve sonunda saksılardan birine kustu. Amy, Liam'ı yatağına yatırmak üzere etkinlik odasından dışarı sürüklerken yerin onu yutmasını istiyormuş gibi görünüyordu. Geri döndüğünde, Stuart'la dans ederek ve flört ederek sağlıksız bir zaman geçirdi, ki eminim Stuart'ın buna bayıldığını tahmin edebilirsiniz. Takılmadıklarından yüzde yüz emin değilim.'

'Bu çocuk inanılmaz,' diyorum. 'Asılmayacağı bir kadın var mı? İyi ki babam yanımdaydı, yoksa annemle de deneyebilirdi!

Açık büfede tahıl gevrekleri, taze meyve ve hamur işlerinin yanı sıra geleneksel pişmiş kahvaltı çeşitleri de bulunuyor. Önümde uzun bir yolculuk olduğu için pişmiş kahvaltıya gitmeye karar veriyorum ve sırada Lily'nin yanında duruyorum.

"Nasılsın? Ona sessizce soruyorum.

"İyi. Gerçekten iyi,' fısıldıyor. 'Kayganlaştırıcıya bile ihtiyacım olmadı. Önerdiğin gibi birkaç kadeh şarapla yetindim ve iş o noktaya geldiğinde, "Evet, bunu yapabilirim" dedim.

Gerçekten çok memnun oldum. Unutma, tembelleşmesine izin verme, tamam mı? Birkaç yıl içinde seni tedavi odamda görmek istemiyorum.

'Oh, yapmayacağım,' diye gülümsüyor. "Tekniğimiz üzerinde çalışmak için bütün balayımız var.

Kendime yumurta, domuz pastırması, sosis ve birkaç mücver alıyorum. Son dakikada, biraz daha sağlıklı görünmesi için nafile bir çabayla birkaç mantar ve ızgara domates ekliyorum. Masaya dönerken bir garson elinde çay ve kahve sürahileriyle dolaşıyor. Kahve sipariş ediyorum ve ilk yudumu alır almaz pişman oluyorum. Sadece saatlerce ocakta bekletildiğinde ortaya çıkan buruk bir tat var. Bunu hemen fark ediyorum. Rachel ve ben muayenehanemizi ilk kurduğumuzda, şu percolator kahve makinelerinden bir tane vardı ve tamamen aynıydı. İlk birkaç fincan çok güzeldi, ancak kahveyi ocak gözünde sıcak tutmaya devam ederseniz, çok hızlı bir şekilde içilemez hale geliyordu. Kısa süre sonra içine kapsül koyduğunuz makinelerden birini tercih ettik. Neyse ki, ısıtıcı ışıkların altında çok uzun süre beklemekten zarar görmüş kızarmış yumurtaların yanı sıra, kahvaltının geri kalanı da çok lezzetliydi.

"Sana bahsettiğim sorunu yaşayan arkadaşımınla konuştuğumu duymak ilgini çeker diye düşündüm," diye mırıldandı annem kulağıma. Yerinden kalktı ve şu anda arkamdan bana doğru eğiliyor. 'Önerilerini ilettim ve bu sabah arayıp ne kadar minnettar olduğunu söyledi. Görünüşe göre kayganlaştırıcı çok işe yaramış, kocası çok memnun ve önümüzdeki hafta aile doktorundan randevu alacak. Bilmek istersiniz diye düşündüm.

"Yardım edebildiğime ," diye cevap verdim. Gerçekten bilmek istemiyordum ama belli ki bu annem için büyük bir olaydı ve bunu bir tür

garip bir zeytin dalı.

"Çok minnettardı ve böyle şeyleri bilen bir kızım olduğu için şanslı olduğumu söyledi. Ona seninle ne kadar gurur duyduğumu söyledim.

Şaşkınlıktan sandalyemden düşmemek için kendimi zor tutuyorum. Annem az önce benimle gurur duyduğunu mu söyledi?

"Bunun anlamı çok büyük, teşekkürler anne," diyorum ona dönüp. Bana yaklaşıyor ve koltuğuna dönmeden önce bir anlığına beni sıkıca sarıyor.

Amy, Stuart'la görüldüğünde tam bitiriyorduk. Masaya geliyorlar ve boş olan iki koltukta yerlerini alıyorlar. Herkes onlara bakmamaya çalışıyor ve hepimizin aklında aynı sorunun olduğu anlaşılıyor.

"Liam bu sabah nasıl? Zoe sonunda sorar.

"Aklımın ucundan bile geçmezdi," diye cevap veriyor Amy küstahça. "Dün gece ayrıldık.

"Bunu duyduğuma çok üzıldüm," dedi Rose, hiç de üzgün görünmüyordu. "Uyku düzeninizi bozmuş olmalı.

'Stuart tam bir centilmen olup yardımına koşmasaydı, öyle de olacaktı. Benim için kalan tek odayı ayırttı.

'Tanrım, ne kadar cömert bir jest Stuart. Bu, öğrencilik paranda büyük bir delik açmış olmalı,' diye devam ediyor Rose. Zavallı Amy, şimdiye kadar daha iyi anlayacağını düşünürdünüz, ancak Rose'un dikkatlice ve nazıkçe ifade ettiği soruların sadece başka bir tuzağın temellerini attığını bilmediği açıktır.

"Ne diyebilirim ki?" Stuart kolunu sahiplenici bir tavırla Amy'ye doluyor, Amy de ona sırtarak karşılık veriyor. "Liam böylesine paha biçilmez bir hazineyi hak etmiyor.

Biraz midem bulanmaya başladı ama Rose'un gözleri ıslık ıslık ve pırıl pırıl. O kesinlikle kendi elementinde.

"Merak ettiğim tek bir şey var," diye devam ediyor. 'Eğer bütçenizi son boş odaya harcadıysanız, nerede uyudunuz? Eminim sizin gibi bir beyefendi zor durumdaki bir bayandan faydalanmaz, değil mi?

Kapan kapanırken, hem Stuart hem de Amy hafif rahatsız görünüyorlar. Amy soruyu yanıtlamaya karar vermeden önce belli bir miktar kıpırdanma oluyor ve geri kalanımız da yattıklarından şüphe duymuyoruz. Stuart düğün klişesi olan nedimeyle yatma olayını gerçekleştirdiği için çok mutlu olmalı.

"Stuart Liam'ın odasında yatmayı teklif etti, değil ?

Stuart hevesle başını sallar.

"Peki ya sen? Rose bastırır.

Amy hafifçe kızarma nezaketini gösterdi. 'Hayır. Geceyi benimle geçirdi. Pek çok ortak noktamız olduğunu keşfettik ve birbirimizi daha sık göreceğiz.

Eminim hak , diye düşünüyorum kendi kendime. Siz ikiniz birbirinizi tamamen hak ediyorsunuz.

"Liam'ı gerçekten kontrol eden oldu mu? Zoe, sesinde bir endişe notasıyla soruyor. "İnsanlar bu kadar sarhoşken, kendi kusmuklarında boğulma riski vardır.

'Sakin ol, yaşıyor. Bu sabah kapısına vurdum ve diğer taraftan gelen iniltiler bunu doğruladı. Yine de kahvaltıda bize katılacağını sanmıyorum,' Stuart gülümsüyor.

* * *

Lily ve Dan'i uğurladıktan sonra odalarımızdan çıktık ve dönüş yolculuğu için çantalarımızı arabalara yükledik. Herkes birbirine sarıldığı için otoparkta uzun süre mahsur kalmış gibiyiz. Sarah, Rose ve annemden özellikle hararetle sarılmalar alıyorum ve kimse ilk ayrılan olmak istemiyor gibi görünüyor. Sonunda babam canına tak karar verdi. "Hepiniz dikkatli sürün," diyor, "Hadi Hazel, Pazar öğleden sonra trafiğine yakalanmak istemiyorum.

Aslında trafik oldukça hafif ve eve dönüş yolunda iyi zaman geçiriyorum. Swindon sapağını gördüğümde kalbim göğsümde çarpmaya başlıyor ama başka yöne sapma isteğime direniyorum. Bunun sonuçsuz kalacağı gerçeği bir yana, gece kapanmadan önce kedi çiftliğine gitmem gerekiyor. Dikiz aynasındaki yansımama "Bazı şeylerin olması gerekmiyor," diye mırıldanıyorum.

Şaşırtıcı bir şekilde, kedi eve dönüş yolculuğunu bagaja tuvaletini yapma ihtiyacı hissetmeden tamamladı, ancak ben yine de her karşı bagajımı arka koltuğa taşıdım. Onu kedi kutusundan çıkardıktan ve karnını doyurduktan sonra beni görmezden geliyor, hatta bir noktada onu okşamaya başladığımda uzaklaşıyor. Böyle zamanlarda neden bir köpek almadığımı ciddi ciddi düşünüyorum, ama yakında bunu aşacağını biliyorum. Eşyalarımı yerleştirip çamaşırları yıkarken kendimi şaşırtıcı derecede yalnız hissetmeye başlıyorum. Daha önce evde hiç yalnız hissetmemiştim ve bu beni hazırlıksız yakaladı. Çalan telefonun sesiyle irkiliyorum ve kalbim hızlanıyor, saçma bir an için telefonun çalmasını umuyorum

diğer uçtaki Sam olabilir, o olamayacağını bilsem bile.

"Alo?" diyorum telsizden belli belirsiz.

"Poppy, ben annen. Eve sağ salım vardın mı diye kontrol etmek için aramıştım."

"Evet, teşekkür ederim. Yolculuğunuz nasıldı?"

Peki. Dinle, sana söylemem gereken bir şey var." "Ne?"

"Arkadaşım ile ilgili. Tamamen dürüst değildim; eve gelirken yolda düşünüyordum ve sana güvenip itiraf etmem gerektiğini düşündüm. 'Sorun değil anne. Ben . Arkadaşınla aranın nasıl olduğunu bana haber ver.

GP, TAMAM MI?"

Yapacağım. Poppy?"

"Evet?"

"Teşekkür ederim, sevgilim. Her şey için."

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

"Ee, nasıl gidiyor? Bugün Cuma ve günün son randevusu ChrisTina'yla. Profesyonel ve odaklanmış kalmaya çalışıyorum ama Cuma günkü bar sohbetimiz sırasında Rachel'ı tatil hakkında bilgilendirmek için sabırsızlanıyorum. Ona önemli noktaları anlattım, ancak bazı şeyler en iyi içki içerken yapıldığından, ayrıntılara girmek için bugün iş çıkışına kadar beklemeye karar verdik.

'Gerçekten, gerçekten çok iyi,' Tina.

Biraz şaşırdım ama memnun oldum. "Devam et," dedim ona.

Elini nazıkçe kocasının kalçasına koyarak, "Başlangıçta son derece garipti," diyor. 'Seks hakkında konuşurken hiçbir zaman rahat olmadım, bu yüzden her şeyi son derece utanç verici buldum, özellikle de mutfak masasında tamamen giyinik otururken. Kendimi yersiz ve uyumsuz hissettim. Bu mantıklı mı?'

"Sanırım öyle," diyorum ona. "Sana göre seks, çıplakken yatak odasına ait bir şey, mutfağa değil.

"Kesinlikle," yanıtlıyor. 'Bize egzersizleri bir sebepten dolayı verdiğini biliyordum, bu yüzden dişlerimi sıktım ve onunla uğraşmaya çalıştım, ama sadece beni rahatsız etti. Chris bu konuda benden çok daha iyiydi, değil mi bebeğim?'

"Başlangıç , ama sonra ne olduğunu anlat," diye onu cesaretlendirir Chris.

"Şey, ikincisini çıplak yaptık. Başlangıçta ondan da nefret ettim, çünkü Chris'in yanında çıplak olmaya alışık değilim, bilirsiniz işte...'

"Sevişmek mi? Soruyorum.

"Evet. Ve normalde ışıkların kapalı olması konusunda ısrar ederim, bu yüzden kendimi çok ve açıkta hissettim. Ama sonra, Chris beni okşamaya başladı, sadece çok

hafifçe, karnıma. Bana karnımı sevdiğini söyledi ki bu benim için sürpriz oldu. Her zaman saklamaya çalıştım.

Neden?" Kıvrımlı bir kadın ama kilolu değil.

'Birkaç çatlak izim var. Bana çok çirkin görünüyorlar ve onlardan nefret ediyorum.

"Onları seviyorum," diye araya giriyor Chris, "çünkü onlar onun bir parçası.

"Her neyse, karnımı okşuyor ve onu ne kadar sevdiğini söylüyordu ve kendimi bu konuda daha az utangaç hissediyordum. Hatta öpmesine bile izin verdim, ki bunu daha önce hiç yapmamıştım. Ve bir şey fark ettim.

"Ne fark ettiniz?

"Dokunulmaktan hoşlanıyorum. Gerçekten nazik davranıyordu ama elinin değdiği her yerde küçük kıvılcımlar varmış gibi hissediyordum. Ben de hoşuma gittiğini söyledim.

". Bu büyük bir atılım.'

"Bu benim için bir dönüm noktasıydı. Zavallı Chris'e nasıl dokunulmaktan hoşlandığımı hakkında en ufak bir fikir bile vermediğimi fark ettim. Ona söylemeseydim nasıl bilebilirdi ki? Sorun şu ki, ben de gerçekten bilmiyordum. Ancak o bana dokunmaya ve karnımı okşamaya başladığında bundan hoşlandığımı keşfettim. Böylece denemeye başladık. Vücudumun bir kısmını alıyorduk ve o oraya dokunuyor ya da öpüyordu ve ben de ona neyin iyi gelip neyin gelmediğini söyleyerek onu yönlendirmeye çalışıyordum.

"Peki bu sana nasıl hissettirdi, Chris?

"Bayıldım. Sanki Tina bana yepyeni bir seviyede açılıyor gibiydi. Kendimi ona yakın ve daha önce hiç hissetmediğim bir şekilde samimi hissettim. Onu nasıl memnun edeceğime dair her şeyi bilmek istiyordum.

"Peki sen de karşılık verdin mi? Tina'ya nelerden hoşlandığını söyledin mi?

"İhtiyaçlarım oldukça basit," gülümsüyor, "ama evet, birkaç şey keşfettik. Yine de en büyük tahrik onu memnun etmektir. Oldukça maceracı olduk, değil mi?

"Gülme ama bir vibratör daha aldık," diyor Tina bana. 'Çok küçük ama Chris farklı türleri ve nasıl kullanılacaklarını açıklayan videoların olduğu bir web sitesi buldu. Birlikte baktık ve onlar hakkında konuşma şekilleri o kadar gerçekçiydi ki, sahip olunması gereken tamamen normal bir şey gibi geliyorlardı. Hala tam olarak emin değildim ama büyük bir masraf olmadığı ve beğenmezsem kullanmayacağımız konusunda anlaştık.

'Bu senden büyük bir taviz, Tina. Son seansımızda onlara çok karşıydın'.

'Çünkü Chris o iğrenç şeyi bana zorla giydirmeye çalışıyordu. Bu sefer birlikte seçtik ve Chris bana hiç baskı yapmadı. Videolardan bilgi edindim ve hoşuma gidebileceğini düşündüğüm bir tanesini seçtik.

"Nasıl gidiyor peki?"

"İlk kullandığımızda orgazm oldum," yanıtlıyor, derin bir kızarıklıkla. 'Daha önce orgazm olduğumu sanmıyorum. Olduğumu sanıyordum ama öyle bir şey değildi.

'İnanılmaz bir ilerleme kaydetmiş gibisin. Gerçekten çok memnunum.

'Artık neyi sevdiğimi anlatmakta kesinlikle çok daha iyiyim ve sanırım İkimiz de birbirimiz hakkında çok şey öğrendik, değil mi bebeğim? Sadece bir şey var.'

"Ne?"

"Lütfen seks yapabilir miyiz?"

"Tabii ki yapabilirsin! Gülüyorum. "Yaptığın onca şeye rağmen kendini tutmayı başardığını mı söylüyorsun?"

Tina kıpkırmızı oldu. "Birbirimizi farklı şekillerde tatmin ettik ama seks yasağını ciddiye aldık.

'Her şey sana fazla gelseydi ve boyun eğseydin umurumda olmazdı. Egzersizin amacı seks hakkında iletişim kurmanızı ve açık olmayı öğrenmenizi sağlamaktı. Bana anlattıklarına göre bunu fazlasıyla başarmışsın. Senin adına daha mutlu olamazdım.

"Sence kaç seansa daha ihtiyacımız var? Chris soruyor. "Sizce kaç seansa daha ihtiyacınız var? Cevap veriyorum.

"Sanırım hemen hemen oradayız, değil mi?" diye soruyor Tina'ya, o da mutlu bir şekilde başını sallıyor.

Harika. Tam cinsel ilişkiye yeniden başladıktan sonra her şeyin yolunda olup olmadığını kontrol etmek için sizi bir kez daha görmek istiyorum, ancak her şeyin hala iyi gittiğini varsayarsak, sanırım bundan sonra sizi imzalamaktan mutluluk duyarım. Bu mantıklı mı?"

İkisi de başını sallıyor.

Mükemmel. Bir ay sonrası için randevu alalım, sadece kontrol amaçlı. Herhangi bir sorun olursa ve beni daha erken görmemiz gerekirse, bana haber verin, ancak iyi olacağınızdan oldukça eminim.

Günlükte bir tarih belirledik ve onları uğurladım. İşinin bitip bitmediğini kontrol etmek için otomatik olarak Rachel'in odasına doğru bakıyorum, bu yüzden bekleme odamızda oturan adamı hemen fark etmiyorum. Fark ettiğimde başım dönüyor.

Sam burada. Ameliyatımda.

ChrisTina giderken profesyonel bir ses tonu tutturmak için tüm çabamı harcıyorum, çünkü kalbim çarpıyor ve midemdeki kelebekler bir tür akrobasi gösterisi yapıyor.

ChrisTina gittikten sonra sadece 'Merhaba' diyor.

Geçici olarak konuşma gücümü kaybetmiş gibiyim ve bir cevap mırıldanmayı başarmam birkaç saniye sürüyor.

"Jessie nasıl?" diye mırıldanıyorum, çılgınca yüzünde herhangi bir ipucu arıyorum. "O iyi," diye yanıtlıyor gülümseyerek. 'Olduğundan çok daha kötü' görünüyor.

Birkaç morarmış gözü, üç kırık kaburgası ve ayak bileğinde kötü bir burkulma var. Ayrıca şu anda boyunluk takıyor ve her yeri inanılmaz derecede sert. Aslında çok şanslıydı.

"Ne oldu?"

'Genç bir delikanlı, kız arkadaşını etkilemeye çalışırken kontrolünü kaybetti. Jessie'nin yapabileceği hiçbir şey yoktu; doğrudan ona çarptı.

"Lanet olsun.

"Evet. Ne yazık ki onlar Jessie kadar iyi kurtulamadılar. Arabalarından çıkarılmak zorunda kaldılar ve özellikle kız arkadaşı oldukça hırpalandı. Söylemesi korkunç bir şey ama parayı Jessie'ye düzgün bir araba almak için harcadığımıza çok memnunum. Elbette tamamen hurdaya çıktı ama onu koruma görevini yerine getirdi. Eşyalarını almaya gittiğimizde arabayı görünce midem bulanacak sandım. Düğüne gelemediğim için üzgünüm. Hepimiz çok sarsılmıştık; hala da öyleyiz.

Bunun için endişelenmeyin. Sadece iyi olduğuna sevindim. Burada olduğuna inanamıyorum! Beni nasıl buldun?"

"Zor olmadı," diyor gülümseyerek. Tanrım, gülümsemesine bayılıyorum. 'Kent'te kaç tane seks terapisti olduğunu biliyor musun? Görünüşe göre çok fazla değil. Arama motoruma "seks terapisti Kent" yazdım ve sizin muayenehanenizin web sitesi listede ikinci sıradaydı. Adınız, fotoğrafınız ve muayenehane adresiniz vardı. Bana dokuzdan altıya kadar çalıştığınızı söylemiştiniz, ben de sizi yakalayabilmek umuduyla kapanmadan hemen önce gelmeyi düşündüm.

Rachel ofisinden çıkmak için bu anı seçer. Sam'i fark etmeden önce, "Hazır mıyız?" diye sorar. Fark ettiğinde, ağzı mükemmel bir "O" şeklini alır.

"Sam, bu Rachel, arkadaşım ve meslektaşım. Rachel, bu Sam, Cornwall'da tanıştığım adam."

"Anlıyorum," sırtıyor. "Cuma gecesi barda içeceğimiz içkileri ertelemek isteyebileceğini tahmin ediyorum?"

"Sakıncası var mı?"

"Tabii ki hayır! Sen ve Sam'in muhtemelen çok şeyiniz vardır. Sizi yalnız bırakayım. Kapıyı kilitlemeyi unutma. Bununla birlikte anahtarlarını çantasına attı ve kapıdan dışarı çıktı. Gelecek hafta azar işiteceğimi biliyorum ama şu anda ona son derece minnettarım."

"İçeri gelmek ister misin?" diye soruyorum, tedavi odamı göstererek.

"Muhtemelen bir hafta boyunca o odayı yeterince , değil mi?"

"Neden arkadaşının bahsettiği bara gitmiyoruz?"

Kapıyı kilitlemem normalden biraz daha uzun sürüyor çünkü ellerim sinirden çok titriyor. Sam burada olduğu için tabii ki çok mutluyum ama bana neden geldiğini söylemedi ve ben de umutsuzca yanlış bir niyet okumamaya çalışıyorum.

Bara doğru yürürken de herhangi bir ipucu bulamadım. Sam bana Jessie'nin kazası ve öngörülen iyileşme süreci hakkında birkaç ayrıntı daha veriyor; üniversiteye başladığında normale dönmüş olacak gibi görünüyor, bu konuda hepsi çok rahatlamış durumda ve sigorta şirketi ödemeyi yapar yapmaz ona yeni bir araba almaya çalışacaklar. İçki almak için bara gidiyor ve ben yarı şaşkınlıkla onu izliyorum. Onu normal hayatımın içinde görmek çok garip geliyor.

"Peki, beni takip etmene ne sebep oldu? Şarabımdan bir yudum aldıktan sonra ona sordum."

"İki şey var," diye yanıtlıyor. "Birincisi seni görmek istedim. Jessie'yle tamamen meşgul olmama rağmen seni hala deli gibi özlüyorum. Hiçbir zaman uzun vadeli bir şey konuşmadığımızı biliyorum, ama bunu da asla göz ardı etmedik, değil mi? Bence gerçekten özel bir şey için potansiyelimiz var ve senin de aynı şekilde hissedip hissetmediğini görmek istedim."

"Peki ya ikinci neden? Açıkçası duymak istediğim tek şey birincisiydi ve ona gülümsüyorum, ama daha fazlası varsa, onu da alacağım."

"Jessie yapmamı söyledi. Biraz mahcup görünme nezaketini gösterdi. "O kız tam bir baş belası! Gülüyorum. "Cornwall'da bizi tamamen o ayarladı, ve hala hasta yatağında çöpçatanlık yapıyor."

"Bu Jessie," diye gülümsüyor Sam. "Ee, ne düşünüyorsun? Bir şey bulduk mu?"

Kendimi onun kollarına atmak ve dudaklarım morarıp şişene kadar durmadan onu öpmek istiyorum ama beni engelleyen bir şey var.

"Tanrım, evet! Ona söyledim. 'Ben de seni deli gibi özledim ve seni gördüğüm için ne kadar mutlu olduğumu anlatamam. Ama can sıkıcı bir şekilde, pratik ve yetişkin olmamız da gerekiyor. Ben burada, sen Swindon'da, West Country'de ya da Jessie yuvadan uçtuğunda nereye taşınmaya karar verirsen orada bu iş nasıl yürür?"

"Bunu çok düşündüm," diye yanıtlıyor. 'Pek çok açıdan gerçekten şanslıyım. Size daha önce de söylediğim gibi, çalışabilmem için iyi bir geniş bant olduğu sürece her yerde yaşayabilirim. Her zaman West Country'ye taşınmayı düşünmüştüm çünkü orası bildiğim bir yer ve orayı seviyorum. Ama Kent'e hiç gitmedim. Fransa'ya giderken birkaç kez oradan geçtim ama hiç keşfetmedim. Gördüğüm kadarıyla güzel görünüyor. Sanırım o aşamaya gelirsek burada mutlu olabilirim.

Yani buraya taşınacağını mı söylüyorsun? Benim için mi? Bu sadece birkaç gündür tanıdığın biri için büyük bir taahhüt gibi görünüyor!

"Poppy," bana dikkatle bakıyor. 'Birbirimizi uzun zamandır tanımadığımızı biliyorum, ama seninle daha önce hiç hissetmediğim bir şey hissediyorum. Buna henüz aşk demeyeceğim ama sana aşık olduğum kesin. Seninle daha fazla zaman geçirmeyi ve bunun nereye gideceğini görmeyi çok isterim, eğer beni kabul edersen?"

"Swindon'dan onca yolu bana çıkma teklif etmek için mi geldin?" diye sordum. "Evet.

"Bundan sonra oraya geri dönecek misin?"

'Önce sana bir akşam yemeği ısmarlayabileceğimi umuyordum ama evet, planım bu. Aslında düşündüğüm kadar uzak değil.

Buna daha fazla dayanamıyorum. Yüzündeki umut ve belirsizlik, bir de eğer hemen harekete geçmezsem Freud'un gorilinin ortalığı darmadağın edeceği gerçeği, beni öne doğru eğilip dudaklarına uzun, kalıcı bir öpücük kondurmaya itiyor.

"Ben de aynı senin gibi hissediyorum. Ona söyledim. 'Ben de sana aşık oldum. Seni ne kadar özlediğimi anlatamam. Sen gittikten sonra günde birkaç kez evini kontrol ediyordum, belki geri dönersin diye, o kadar zavallıydım işte. Söyle bana, bu gece Swindon'a dönmen gereken özel bir şey var mı?"

" sanmıyorum. Jessie annesinde, neden?"

'Kedilerle aran nasıl?"

"İyi, sanırım. Alerjim falan yok. Bu oldukça rastgele bir soru, Poppy. Buna ne sebep oldu?"

"Bir plan üzerinde çalışıyorum.

"Bunu paylaşacak mısın?"

"Çok karmaşık değil. Bence buradan defolup gitmeliyiz ve sen de gelip hafta sonunu benimle geçirmelisin. Sen ne dersin?"

İçkilerimizi yarım bırakıp ılık akşam havasına doğru yürürken, 'Bence bu harika bir plan,' diyor. "Sadece bir sorum var.

"Ne oldu?"

"Kent'te geniş bant var, değil mi?"

"Var," diyorum elini tutarken, "ama çok güvenilmez, özellikle de hafta sonları.

"Bunu uyduruyorsun!" gülüyor.

"Olabilir, ama kim bilebilir ki, ha?"

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

TEŞEKKÜRLER

Bu kitabı okuduğunuz için çok teşekkür ederim. Hikayenin seks terapisi unsurlarının ilham kaynağı, Suzi Godson'ın *The Times*'daki köşesini her hafta hevesle okumamdan kaynaklanıyor, bu yüzden sana, Suzi'ye ve dışarıda harika işler yapan diğer tüm seks terapistlerine çok teşekkür ederim.

Her zaman olduğu gibi, editörüm Tara'ya ve tüm Boldwood ekibine çok teşekkür etmek istiyorum. Bu öykünün redaksiyonu sırasında çok ilginç tartışmalar yaşadık, bunların çoğu basılamaz, ancak redaksiyon sürecinin her aşamasında ve sonrasında verdikleri sonsuz destek ve akıllıca tavsiyeler için gerçekten minnettarım.

Mandy ve Robyn, bir kez daha alfa ve beta okuyucularım olarak harika bir iş çıkardınız ve bunun için ikinize de çok teşekkür etmek istiyorum. Beni çok destekleyen ve yazmam için bana alan açan aileme de teşekkür ederim. Ve elbette, gün içinde yürümek ve plan yapmak için bana yer açmaya zorlayan köpeğimiz Bertie'ye.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

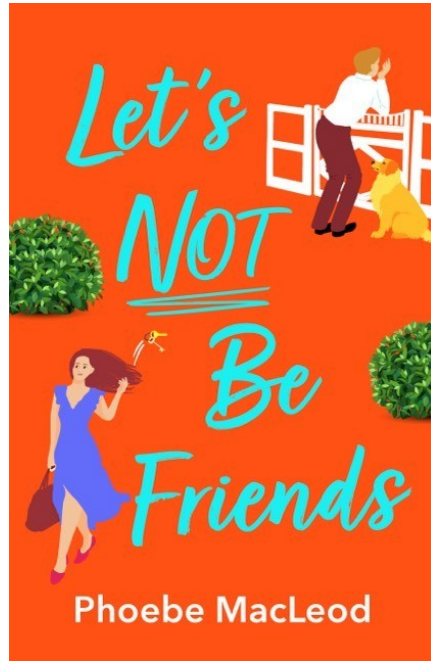
PHOEBE MACLEOD'DAN DAHA FAZLASI

Umarız *An (Un) Romantic Comedy*'yi okumaktan keyif almışsınızdır. Eğer , lütfen yorum bırakın.

Eğer bir kopya hediye etmek isterseniz, bu kitap ciltsiz, ciltli, büyük baskı, dijital ses indirme ve sesli kitap CD'si olarak da mevcuttur.

[Haberler, yarışmalar ve gelecek kitaplarla ilgili güncellemeler için Phoebe MacLeod'un e-posta listesine buradan kaydolun.](#)

Phoebe MacLeod'dan yine sınırsız bir romantik komedi olan *Arkadaş Olmayalım*'i aşağıdaki görsele tıklayarak sipariş edebilirsiniz. Ya da özel bir alıntı için okumaya devam edin...



Önsöz

"Bu nedenle onların koca olduklarını ilan ediyorum!

Papazın sözlerini duyabiliyorum ama sanki başka bir odadaymış gibi uzakta görünüyor. Tek görebildiğim James'in benimkilere bakan delici mavi gözleri ve evli bir çift olarak ilk öpücüğümüz için eğildiğinde kalbim aşkla patlayacakmış gibi hissediyorum. Kulaklarımdan akan kan yüzünden konuklarımızın alkışlarını ve zar zor duyabiliyorum. Tanıştığımız günden bu yana bu noktaya gelmemiz üç yıldan biraz fazla sürdü. James'in takım arkadaşlarından birine deli gibi aşık olan ama tek başına gitmek istemeyen okul arkadaşlarımdan biri tarafından bir rugby maçına sürüklenmişim. Biraz kızmıştım.

Harry'ye tüm dikkatini vermek için beni barda bırakıp gittiğinde, James tek başıma oturduğumu fark etti ve yanıma geldi. Sohbet etmeye başladık ve o kadar. İki yıl çıktık. Jermyn Street'teki Wiltons'ta akşam yemeğinde evlenme teklif etmeden yıllar önce ve son on iki ayın hemen hemen her boş anı düğünümüzü planlamakla geçti.

Kendime Gelinzilla demezdim ama bugün her şeyin mükemmel olmasını sağlamak için çok çalıştım. Düğünleri ve etkinlikleri organize etmek benim günlük , dolayısıyla kendi düğünümün iyi olmaması pek hoş görünmezdi, özellikle de birçok gelin benim sahip olduğum bütçeyi ancak hayal edebilirdi. Diz çöküyoruz ve papazın bazı kutsama sözleri söylediğini duyabiliyorum, ama aklım şimdi günün geri kalanı için program üzerinde çalışıyor, hiçbir şey olmadığından emin olmak için üzerinden geçiyor. Unutmuşum. Anlamsız, biliyorum; şu anda herhangi bir sorunu düzeltmek için yapabileceğim bir şey yok, ancak kontrol listesinden geçmeyi ve herhangi bir boşluk veya sıkışma noktası bulmamayı güven verici buluyorum.

James beni koltuklarımıza götürüyor ve papaz vaazına başlıyor. Aslında fena değildi. Ona nasıl tanıştığımız ve nelerden hoşlandığımız hakkında anlattığımız bazı hikâyeleri tekrarlıyor. Rahatladım, çünkü okuldaki gibi uzun bir dini nutuk atacağından endişeleniyordum. Ben hiç dindar değilim ve konuklarımızın çoğu da değil, bu yüzden bu bizim için boşa giderdi. Aslında, bir kalede ya da başka bir güzel mekanda evlenmekten oldukça mutlu olurdum, ancak James'in ailesi kilise düğününün 'düzgün' bir şekilde evlenmenin tek yolu olduğu konusunda ısrar etti. Dürüst olmak gerekirse, çok güzel görünüyor. Burada tüm çiçekler ve eski kilise binası ayinden sonraki fotoğraflar için güzel bir fon oluşturacak. Rahatlıyorum ve sol elimde parlayan alyansıma bakıyorum. Gerçekten evli olduğuma inanamıyorum!

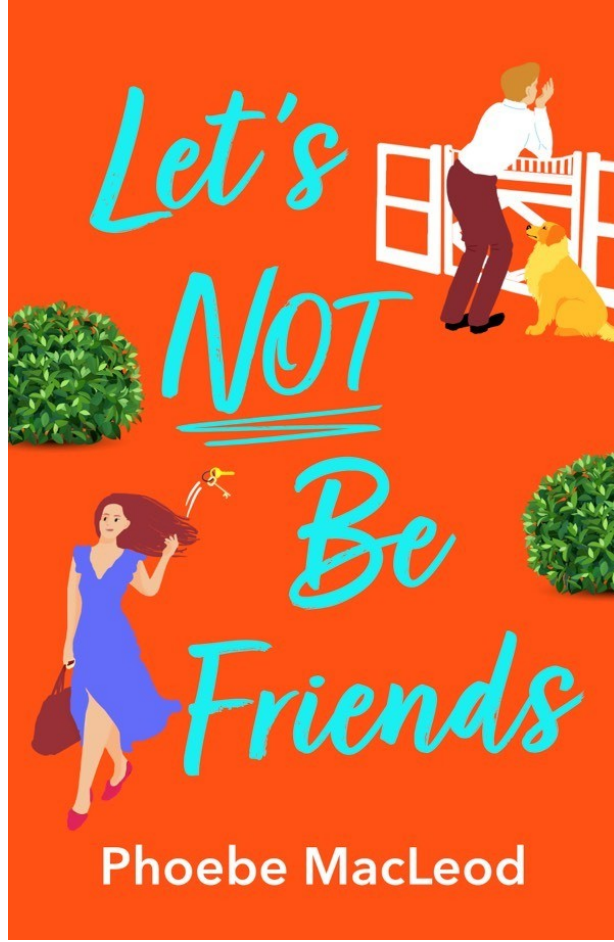
Vaazdan sonra, kayıtları imzalamak için yan taraftaki odaya geçiyoruz ve fotoğrafçı çekimlerini yaparken keyifle gülümsüyorum. *Hello* gibi dergilerde gördüğünüz ünlü düğünlerinin birçoğunun fotoğraflarını çeken Toby Roberts'la anlaşabilecek kadar şanslıydım! Baktığım diğer fotoğrafçılardan çok daha pahalıydı ama en iyisiydi, bu yüzden hiç düşünmeden karar verdim.

Toby istediği tüm çekimleri yaptıktan sonra kiliseden ayrılmak üzere tören alayına katılıyoruz. Papaz cemaatten Bay ve Bayan Huntingdon-Barfoot için ellerini birleştirmelerini isterken James'in eli benimkini sıkıca kavlıyor ve herkes çekmeye çalışırken bir flaş yağmurunun içine adım atıyoruz. Kelimenin tam anlamıyla mutluluktan patlayabileceğimi hissediyorum.

Törenden sonra Toby daha fazla fotoğraf çekerken, kendimi daha sonra olacakları düşünürken buluyorum. Resepsiyon harika olmalı; yemeklerden sorumlu Michelin yıldızlı bir şefimiz var ve babam Şarap tüccarı her yemek için doğru eşleştirmeleri yapmak üzere bizimle birlikte çok çalıştı. Ve sonra, yarın, balayı için Seyşeller'e gidiyoruz. İki hafta güneş, kum ve lezzetli seks. James'in ailesinin önemli miktarda araziye sahip olduğu Devon'a taşınacağız. Yaşayacağımız evi çoktan gördüm, çiftlikte mükemmel küçük bir kulübe. Şu anda biraz harap durumda ama yenilemek için büyük planlarım var.

Yeni hayatıma başlamak için sabırsızlanıyorum.

Umarız bu özel alıntıyı beğenmişsinizdir. ***Arkadaş Olmayalım***'ı aşağıdaki resme tıklayarak sipariş edebilirsiniz:



[OceanofPDF.com](https://t.me/cevrigiller)

YAZAR HAKKINDA

Phoebe MacLeod birçok popüler romantik komedinin yazarıdır. Eşi, yetişkin çocukları ve itaatsiz köpeğiyle birlikte Kent'te yaşamaktadır. olan sevgisi, ya Kent'te geçen ya da Kentli bir bağlantısı olan kitaplarında açıkça görülmektedir. Şu anda BT danışmanı olarak çalışıyor ve boş zamanlarında yazıyor. Aşçılık kursları, HGV kullanmayı öğrenmek ve son olarak Boeing 737 uçuş simülatöründe eğitmenlik yapmaya hak kazanmak da dahil olmak üzere her zaman yeni beceriler öğrenme tutkusu olmuştur.

Phoebe'yi sosyal medyada takip edin:



[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)



İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

